www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမီးပျိုစာပေမှ ဆက်လက်ထွက်ရှိလာမည်
စာအုပ်များ

သမီးပျို

အနမ်း ... သီတဲ့ကြိုး

သက်ပိုင်ရဲစာပေမှ ဆက်လက်ထွက်ရှိလာမည်
စာအုပ်များ

သက်ပိုင်ရဲ

ချစ်သူ ... ချစ်တဲ့ ... ချစ်သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၅၀၀၄၈၆၀၃၀၈
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၅၀၀၈၈၈၀၇၀၈
ထုတ်ဝေသူ – ဦးသစ်လွင် (ဂန္ဓဝင်မြိုင်စာပေ)၊
အမှတ် (၁၁၃)၊ ရွှေပြည်သာလမ်း၊
(၁၆) ရပ်ကွက်၊ သာကေတ၊
အတွင်းပုံနှိပ် – ရွှေခြင်္သေ့ ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၂၂၅)၊အခန်း (၂)
(၁၁)ရပ်ကွက်၊ ပန်းဘဲတန်း၊
မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် – ဦးတိုးဝင်း(နေလရောင်ပုံနှိပ်တိုက်)
(၀၂၄၃၁)၊ ၉၆/ခ၊ ၁၁–လမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ပုံနှိပ်ခြင်း – ပထမအကြိမ်
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊
အုပ်ရေ – ၅၀၀
တန်ဖိုး – ၁၀၀ ကျပ်
သက်ပိုင်ရဲစာပေတိုက်အတွက် သိမ့်ထိုက်စာပေတိုက်မှ
ဖြန့်ချိပေးသည်။
(ဖုန်း – ၀၉၅၁၁၇၉၄၅)

BURMESE CLASSIC .com

[illegible]

ချစ်သူရင်တွင်း ဝပ်စင်းသော...မြို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သက်ပိုင်ရဲ့စာပေ
အမှတ် (၁၅၉)၊ မင်းရဲကျော်စွာ (၂) လမ်း၊
(၅) ရပ်ကွက်၊ တောင်ကုဒ်ရေတွင်း၊ ဈေးမြို့နယ်
ရန်ကုန်မြို့။

[အခန်း−၁]

"ဟာင့်အင်း … ငါတော့ အဲဒီရုပ်ကို ဘယ်တော့မှ လှတယ်လို့ မထင်ဘူး"

သူ့အသံက တစ်ပိုင်းလုံးရှိ ရှိရှိသမျှ စကားသံတွေအားလုံးကို တိတ်ကျသွားစေပါသည်။ မိုးဇော်၊ ဝင်းမိုနဲ့ လင်းသစ်တို့က ပြူးကြောင်ကြောင်မျက်လုံးတွေနှင့် သူ့ကိုငေးလို့။ အရင်ဆုံး သတိဝင်လာသူက လင်းသစ်ပါ။ ဒီကောင်က သူ့အား စိတ်ပျက်သလို ခေါင်းယမ်းကြည့်ပြီး …

"သွားပြီ ကြိုး … မင်းမျက်လုံးတွေ ဝါးပြီး အမြင်တွေ မကောင်းတော့ဘူး၊ ဒီလောက် တစ်မေဂျာလုံး ပုရိသတွေမျက်စိထဲမှာ အလှဆုံး၊ တခြားမေဂျာကလူတွေဆီကပါ ထောက်ခံချက်တွေ တနင့်တပိုးရထားတဲ့ ကွင်း(န်)ကို မင်းက မလှဘူးဆိုတော့ မင်းမျက်စိတွေ မကောင်းတော့ဘူး၊ အမေရိကန်ဗွီးရှင်းလေး သွားပြီး နည်းနည်းစစ်ဆေးကြည့်ပါဦး"

သူ့ကို ရီသည်။ ကျန်ကောင်တွေကလည်း ခုမှ သက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိုးကြီးတွေ့သော ပုရွက်ဆိတ်များသဖွယ် အကွက်ဆိုက်တုန်း ဝင်နှံပစ်လိုက်မယ်ဟူသော စိတ်ကူးကိုယ်စီဖြင့် ...

"ဟုတ်ပါ့ကွာ ... ဒါ မင်း .. မမဇော်ရဲ့အလှကိုတင် မက ဘူး၊ ငါတို့ယောက်ျားထုကြီးရဲ့ အမြင်စွမ်းအားကိုပါ စော်ကား လိုက်တာပဲ"

"အေးလေ ... ဟိုက အများထောက်ခံချက်နဲ့ ကွင်း(နှ) ပဲ ဖြစ်နေပြီ၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ လှတယ်လို့မထင်ရတာတုံး၊ လင်းသစ်ပြောတဲ့အတိုင်း မျက်လုံးစစ်ရင် စစ်ကြည့်၊ ဒါမှမဟုတ် မိုးဇော်ပြောသလို ငါတို့ယောက်ျားထုကြီးရဲ့အမြင်ကို စော်ကား တာအမှန်ပဲဆို ရင်တော့ လာလေရော့ ... မရှေးမနှောင်း ဗိန်း ဗောင်းနဲ့ ငါကဖွဲ့ပစ်မှာနော်ဟေ့ကောင် ... မပြောမရှိနဲ့"

သူက ခပ်နွေးနွေးရေနွေးကြမ်းခွက်ကို ဆတ်ခနဲ ကောက်မော့၏။ ပြန်အချတွင် မာန်ပါသွား၍လား မသိ။ ဒေါက် ဆိုသော အသံကြီးက အကျယ်ကြီးထွက်လာသည်။ ပြီးမှ သူက လည်ချောင်းတစ်ချက်ရှင်းလိုက်ပြီး ...

"မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့အလှကို မင်းတို့ ဘယ်လိုခံယူ ထားလဲ"

"လာပြီ ... ဆရာကြီးလေသံနဲ့"

ဝင်းဗိုက မကြားတကြား ရေရွတ်ပါသည်။ သူက ဂရုမ စိုက်။ သူ့မေးခွန်းကို ဖြေနိုင်မဖြေနိုင် တစ်ကောင်ချင်း၏မျက်နှာ

ကို အကဲခတ်၏။ ဘယ်သူမှ ဖြေနိုင်မည့်သူ မပေါ်။

"မိန်းမဆိုတဲ့သဘာဝကိုက အားနွဲ့သူဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ ရဲ့ ကိုယ်နေဟန်ထားက နွဲ့နှောင်းနေရမယ်၊ နောက်တစ်ချက်က မိန်းမတွေဟာ အင်မတန်မှ အလှအပကြိုက်တတ်တဲ့ အမျိုး အစား ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ကိုယ်သူတို့ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ လှနေအောင် ပြင်ဆင်ဝတ်စားကြမယ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပုရိသ တွေနဲ့တွေ့ရင် ညို့ဓာတ်လေးတွေ ထုတ်မယ်၊ အခု ငါပြောတဲ့ အချက်တွေက မိန်းမတစ်ယောက်မှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ အခြေခံ အချက်တွေပဲ၊ အဲဒီအချက်တွေက မလှတဲ့မိန်းကလေးကိုတောင် လှသွားအောင် ပံ့ပိုးပေးနိုင်တယ်၊ အခု မင်းတို့ရဲ့ မမဇော်မှာ အဲဒီအချက်တွေ တစ်ချက်မှမရှိ ဘူး"

သူ၏ ရှည်လျားသောရှင်းပြချက်အဆုံး၌ ဟိုကောင်တွေ နေရင်းထိုင်ရင်း မျက်ဖြူဆိုက်ကုန်၏။ သူက အဲဒီအချိန်ကို အခွင့် ကောင်းယူ၍ သူ့စကားသူ ဆက်သည်။

"နာမည်ကိုက ကြည့် ... မမဇော်တဲ့၊ မိန်းကလေးပဲကွာ၊ မမဆိုလည်း မမပေါ့၊ တခြားနာမည်တွေ အများကြီးရှိတာကို"

"ဟေ့ကောင် ... မင်းက တစ်ဖက်သတ်ကြီးပြောလို့မရ ဘူးလေကွာ၊ သူ့အဖေနာမည်က ဦးဇော်ဦးကိုကွ"

"အဲဒါဆိုလည်း လင်းသစ်ရယ် ... မင်းကလည်း မမဦး လို့ပေးလည်း ရတာပဲ၊ အခုဟာက မိန်းမ,မဟုတ် ယောက်ျား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်တဲ့ နှာမည်ကြီးမို့ ငါကပြောနေတာ”

“ဒါတော့ အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး၊ တရုတ်တွေလိုပေါ့ … မျိုးနွယ်ကိုသိအောင် ကုံမျိုးနွယ်တို့ ကျောက်မျိုးနွယ်တို့ ခေါ်သလို နေမှာပေါ့၊ သူတို့လည်း ဇော်မျိုးနွယ်မှန်းသိအောင် ထည့်ထားတာပေါ့”

လင်းသစ်က ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဝင်မိန့်၏။ သူက ဒီသုံးကောင်စလုံးကို ရွတ်ချွဲသလိုကြည့်ပြီး …

“မရတော့ဘူး … မင်းတို့တော့ နှာမွန်နေပြီ”

“ဘာ”

သုံးယောက်စလုံးဆီမှ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထွက်လာသော အသံ။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ မမဇော်ကို မကောင်းတာတစ်ကွက်မှ မမြင်တာကိုး”

“မကောင်းတာကလည်း တစ်ကွက်မှမရှိတာ”

မိုးဇော်က ပက်ခနဲ ပြန်ချေ၏။ ပွဲက သိပ်မလှတော့။ ကြိုးဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း အတိုက်အခံလေးတွေရှိမှ နေသာထိုင်သာရှိသည့် ဗီဇ။ အများနှင့်ယှဉ်ပါက နည်းနည်းရွတ်ချင်သည်။ အဲဒီစိတ်၏ အဓိကတရားခံက အများအမြင်ကို လွယ်လင့်တကူလက်မခံတတ်ခြင်းနှင့် သူများမမြင်တတ်သော လစ်ကွက်ဟာကွက်လေးတွေကို သူက ဇွဲစပ်စွာတွေ့တတ်ခြင်းပင်။

“မြင်စရာလည်း အကြောင်းမရှိဘူးလေ၊ အရပ်ကြီးက မိုးထိုးနေတာများ တော်ရုံယောကျ်ားဆို သူ့ကိုမော့ကြည့်ရမယ်၊ အသားကျတော့လည်း ဖြူမလိုနဲ့ ဝါတာတာ”

“ဟကောင်ရ … အဲဒါ မင်းမကြားဖူးဘူးလား၊ ဝါရွှေနွယ်သွေးဆိုတဲ့ အသားအရောင်မျိုးပေါ့”

“တော်စမ်းပါ လင်းသစ်ရာ၊ အသားဝါရောဂါဆိုတာမျိုးများ ဖြစ်နေသလားမသိတာ၊ မျက်နှာကြည့်လိုက်လည်း အမြဲပြောင်သလင်းခါလို့၊ နှုတ်ခမ်းကျတော့ အဆီတလက်လက်နဲ့”

“အဲဒါ Lip gloss ဆိုးထားတယ်လို့ ခေါ်တယ်ကွ၊ ဒါခေတ်စတိုင်”

“အေး … အဲဒီ့ စတိုင်လား, မလိုင်လားတော့မသိဘူး၊ ငါကတော့ ဒင်းမျက်နှာကိုကြည့်ရင်းနဲ့ ပါးစပ်မသုတ်တဲ့ခံစားချက်မျိုး ခဏခဏခံစားရလွန်းလို့”

“ဘာမှလည်းမဆိုင်ဘူး”

“ဆိုင်ပါသော်ကော ဝင်းဗို၊ ဆံပင်ကျတော့လည်း ကြည့်ဦး … တစ်ခေါင်းလုံး လိမ်တွန့်နေတာများ တီကောင်တွေ အထွေးလိုက် ခေါင်းပေါ်ပစ်တင်ထားသလား ထင်ရတယ်၊ ပွစိကိုတက်လို့၊ အဲဒီ Queen ရဲ့ခေါင်းလည်း ဘယ်တော့များ ကြွက်စာသိုက်ဖြစ်မလဲမသိဘူး၊ ဒီလောက်ရှုပ်ထွေးပွေလိမ်တဲ့ဥစ္စာ”

မ,ဇော်က သူ့စကားတွေ၊ သူ့ဝေဖန်ချက်တွေကို အတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားကြားနေရပါသည်။ မ,ဖော်တို့နှစ်ယောက်က ကျောင်းချင်းကပ်လေး။ အဲဒါကြောင့်လည်း မ,ဖော်က သူ့ကို တိတ်တခိုး စိတ်ထဲမှာ ကျိတ်သဘောကျတာ ဖြစ်၏။ သူက ယောကျ်ားတော်တော်များများ၌ မရှိနိုင်သော အတွေးအခေါ်မျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့သူပါ။ အခုပဲ ကြည့် ... တစ်ကျောင်းလုံးရှိ ကျောင်းသားတွေက တညီတညွတ်တည်း အမှတ်ပေးထားသော သူမအလှကို သူတစ်ယောက်တည်းက ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့တာများ ပက်ပက်စက်စက်။

"မိန်းမတဲ့ကွာ ... အလှအပလေးတော့ ပြင်ပေါ့၊ မိန်းမမှန်ရင် ဒီကျောင်းဝင်းထဲက အကုန်လုံးကိုကြည့် ... ဘယ်သူမဆိုကြည့်ပျော်ရှုပျော်ရှိအောင် ပြင်ဆင်ကြတာချည်းပဲ၊ ဒီကြားထဲလမ်းလျှောက်တော့လည်း တောင့်တောင့်ကြီး၊ အရပ်က ကလန်ကလားနဲ့ မျက်နှာကြီးက မိုးပေါ်မော့နေတာများ ငှက်ကုလားအုပ်မကြီး ကျနေတာပဲ"

သူက အဲဒီလိုဆိုလေတော့ သူမက ဒီတစ်ဖက်မှ ပြုံးယောင်သမ်းလာလေပါ။ ဒါကို ဒေါသထွက်နေသောသူတွေကသော်နှင့် သက်မာ။ သူမနှင့်အနီးကပ်ဆုံးပေါင်းကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ။ သက်မာဆို ဒေါသထွက်လွန်း၍ ...

"ငါသွားပြောမယ်ဟယ် ... ဖယ်စမ်းပါ၊ ဒီကောင်ကတဖြည်းဖြည်းနဲ့ တရားလွန်လွန်လာပြီ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုအဲဒီလောက်အထိ ဝေဖန်ရအောင် သူ့မှာ ဘယ်အရည်အချင်းတွေ ရှိနေလို့လဲ"

ခုန်းခနဲထရပ်ခြင်းကိုပဲ သူမက လက်ဆွဲပြီးဟန့်တားရပါသည်။ သူတို့ကလည်း ကိုယ့်အာရုံနှင့်ကိုယ်မို့ သူမတို့ဝိုင်းကဖြစ်ပျက်နေသမျှကို သိဟန်မတူပါ။ သူမကသာ ခပ်ကျိတ်ကျိတ်အသံဖြင့်..

"နေစမ်းပါ သက်မာရယ်၊ နင် အဲဒီလိုသွားပြောမှ ငါတို့ပိုပြီးအရှက်ကွဲမှာ ... သိလား။ သူက အမြင်ပြောတာပဲ ... ပြောစမ်းပါစေဟာယ်"

"ဘာအမြင်လဲ ... သူ့တစ်ယောက်တည်းအမြင်ကဘယ်လောက်မှန်နိုင်ဖှာမို့လို့လဲ"

ဒေါသကြောင့် သက်မာတစ်ကိုယ်လုံးမှာ တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေသည်။ သူမတို့အုပ်စုထဲတွင် သက်မာက ဒေါသအကြီးဆုံးပါ။ သော်ကတော့ ကြောက်တတ်သူလေ။ ထို့ကြောင့်သူမ နည်းတူ သက်မာလက်ကို ဆွဲပြီး ...

"ဟုတ်ပါတယ် သက်မာရယ် ... သူက ဘုနဲ့ဘောက်ထပြီးပြောရင် ငါတို့တွေပဲ အရှက်ကွဲရမှာ"

"ကဲ ... ထ ... ထ ... ငါတို့ ဝိုင်းပြောင်းမှဖြစ်မယ်၊ ရော့ ... ဒါတွေယူပြီး ဟိုဘက်အစွန်ဝိုင်းကို ပြောင်းတော့ သက်မာ၊ တော်ကြာ ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲပြီး ထ ရန်တွေဖြစ်ကြရင် ငါလည်းမနိုင်တော့ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ မ,ဇော်ကဆိုရင်း ဝေးရာဝိုင်းကို ပြောင်းရပါသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ သူ့ဝေဖန်ချက်တွေကို သူမက နားထောင်ချင်သေးတာတော့ အမှန်ပါ။ သက်မာကတော့ ကြိုးအပေါ် ကျလို့မရသော ဒေါသတွေကို ဒီဘက်ဝိုင်းကိုရောက်မှ သူမကိုစေ့စေ့ကြည့်ရင်း ...

"ငါ နင့်ကိုအံ့သြတယ်မ,ဇော်၊ ဘယ့်နှယ့် ... ဒီလောက်ကိုယ့်ကို အမြင်ကတ်ပုဒ်မကြီးတင်ပြီး ဝေဖန်နေတာကို နင်ကပြုံးပြုံးလေးနေနိုင်တာလေ"

"ဟဲ့ ... သူက မဟုတ်တာတွေပြောနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲလေ ... ငါက အရပ်ကြီးရှည်တာလည်း အမှန်ပဲ၊ ရှည်လွန်းလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်တောင် တစ်ခါတလေ စိတ်ပျက်မိတဲ့အထိပဲ၊ ဆံပင်တွေကရော အကောက်အတွန့်တွေနဲ့ အမြဲရှုပ်ထွေးနေတာလေ၊ ခက်တာက ငါကလည်း အဲဒီလိုဆံပင်မျိုးကိုပဲ ကြိုက်မိတာကိုးဟဲ့၊ ပြီးတော့ မိတ်ကပ်တွေ၊ နှုတ်ခမ်းနီတွေကို ငါက သုံးဖို့ မပြောနဲ့ ... အနံ့တောင်မခံချင်ဘူး။ အခုငါ့ရဲ့ Lip-gloss ဆို အရောင်မပါ၊ အနံ့မပါဘဲ"

"သူက မကြည့်တတ်လို့ပါ သက်မာရယ်၊ ငါတို့မ,ဇော်ရဲ့အသားအရေက မိတ်ကပ်နဲ့ အပြစ်အနာအဆာကို ဖုံးကွယ်စရာမှမလိုတာ၊ အဖုအပိမ့်ကင်းတယ်၊ အသားက ရွှေဝါရောင်သမ်းနေတာ၊ ငါဖြင့် မိန်းမချင်းတောင် အားကျတဲ့စိတ်နဲ့ ငေးယူရတဲ့

အထိ၊ လှားပါပါတယ် ... လူတစ်ကိုယ် အကြိုက်တစ်မျိုးပေါ့"

သော်က သက်မာအား ပြေရာပြေကြောင်း ဝင်ပြောပေး၏၊ သက်မာကတော့ ပခုံးထိသာ ရှည်လျားသော ဖြောင့်စင်းနေသည့် ဆံပင့်တွေကို ဆတ်ခနဲ ဝဲခါပစ်ရင်း ...

"တော်စမ်းပါ ... ဒင်းအကြိုက်ကို ငါသိပါတယ်၊ သူ့အကြိုက် မိန်းမကလေ အရပ်ဆို ငါ့ပေမပြည့်နဲ့၊ အောက်ကဒေါက်ဖိနပ် ချွန်ချွန်စီး၊ ဆံပင်က ကျောလယ်လောက်အဖြောင့်၊ မျက်နှာမှာ မိတ်ကပ်သားတွေတက်နေပြီး နှုတ်ခမ်းကို ဘောင်ကွပ်ဆိုးတတ်တဲ့ မိန်းမမျိုး၊ စကားပြောရင် နှုတ်ခမ်းက မပွင့်တပွင့်၊ ရယ်ရင်လည်း ပါးစပ်ကို လက်နဲ့အုပ်ပြီးရယ်တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးလေ"

သက်မာပြောသောပုံစံက သူမမျက်လုံးထဲ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ပုံပေါ်လို့လာပါသည်။ မ,ဇော်က အတွေးကို ကြာရှည်မထိန်းထားတတ်သူပီပီ ...

"အဲဒါ Eco ကွင်း(န်)လေ ... စက်စက်ငြိမ်မဟုတ်လား"

သူမအမေးကို သက်မာက မဲ့ရွဲ့ပြီးခေါင်းညိတ်ပြရင်း...

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ အစက်ကလေး အစက်ကလေးနဲ့၊ နှင့်ကိုပြောသလိုဆို စက်စက်ငြိမ်ဆိုတဲ့နာမည်ကရော ဘယ်လိုပါလိမ့်ဆိုပြီး ပြန်ကိုဝေဖန်ရမှာ"

အခုထိ ဒေါသလှိုင်းထန်ဆဲ သက်မာက ဆိုပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်တော့ သူမနှင့်ကြိုးသည် တစ်ဓေဂျာတည်း တစ်ခန်းတည်း။ မောင်မယ်သစ်လွင်ကြိုဆိုပွဲအပြီးတွင် အမြဲလိုလို သူမကဓေဂျာတစ်ခုလုံး၏ ကွင်းသရဖူကို နှစ်စဉ်တိုင်း ဘယ်သူ့မှမပေးဘဲ သိမ်းပိုက်ထားသူပါ။

"နောက်တက်လာတဲ့ မိန်းကလေးတွေက မမဇော်ရဲ့ အလှကို ဘယ်လိုမှ လိုက်မမီနိုင်ဘူး"

ဆိုတာမျိုး ... ။ တချို့ကျတော့လည်း သူမအလှကို နာမည်တပ် ရွေးချယ်ကြ၏။

"မမဇော်ရဲ့အလှက ပွင့်လင်းတယ်၊ ရဲရင့်တက်ကြွတဲ့ ရသတစ်မျိုး ပေးနိုင်တယ်၊ အထူးခြားဆုံးက မမဇော်ရဲ့အလှက တစ်ချက်တည်းနဲ့ ရင်ကိုထိတယ်"

ကြွေးကြော်ကြသူတွေက ဒုနဲ့ဒေး။ မဇော်ရဲ့အချစ်ကို ရမည်ဆိုပါက ဘာကိုမဆို ရင်ဆိုင်ဖို့အသင့်ရှိပါသည်ဟု ဆိုလာသော ပုရိသတွေကြားမှာ သူတစ်ယောက်တည်း ချွန်ထွက်၍ သူမအပေါ် အဖြုံ်စောင်းနေတာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်၊ အဖြေရှာလို့ပင် မရနိုင်။ သူကလည်း သူမတို့ဓေဂျာရဲ့ နှစ်စဉ်သရဖူဆောင်းသူ ကင်း(န်)ပါ။ ခပ်တိုတိုညှပ်ထားပေမယ့် ဆံပင်တွေက ဘာဂျဲ(လ်)မှ မလူးသောကြောင့် အမြဲဖွာရာကြဲ။ သို့ပေမယ့် ဖြူဝင်းကာ ပြည်စုံသောအသားအရေပေါ် စူးရှနက်မှောင်သော မျက်လုံးမျက်ခုံးတွေကြောင့်လား၊ ကိုယ်နေဟန်ထား တောင့်

တင်းပြေပြစ်သောကြောင့်လား မသိ ... သူကတော့ တက္ကသိုလ်ပရဝဏ်အတွင်း မသိသူမရှိအောင် ထင်ရှားပေါ်လွင်လွန်းလှသူ။ ဟန်တွေပန်တွေ မရှိ။ တကူးတက စတိုင်ထုတ်ခြင်းမရှိ။ တစ်ခါတစ်ရံ မိန်းလမ်းမတစ်လျှောက် မောင်ကောင်းထိုက်၏ ဟာသစာအုပ်ကို လမ်းလျှောက်ဖတ်ရင်း တဝါးဝါးရယ်တတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ လူရှင်းသောကော်ရစ်ဒါ၌ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ကာ ဂိမ်းဆော့ချင်ဆော့တတ်သည်။ လူစုံလျှင် ကင်(န်)တင်းတွင် ထိုင်ကာ သူတကာ လှသည်ဟု အမှတ်ပေးထားသော အရာတစ်ခုကို ပြုံးပြုံးထန်ထန် ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့မည်။ ပစ်မှတ်ကတော့ အများသောအားဖြင့် သူမပဲ ဖြစ်၏။ သူ့ရဲ့ထိုအမူအကျင့်တွေ အပေါ် ကြွေဆင်းကြသည်မှာ တစ်ကျောင်းလုံးရှိ ကျောင်းသူအားလုံးနီးပါးပင်။ ထိုထဲတွင် သူမတစ်ယောက်လည်း အပါအဝင်ပေါ့။

"ဟဲ့ ... မဇော် ... အမလေး ... ခေါ်မကြား အော်မကြားနဲ့ ဘာတွေ ဒီလောက်တွေးနေရတာလဲ"

သက်မာရဲ့အသံကြီးက သူမကိုယ်ပေါ်တွင် လွှမ်းခြုံထားသော အတွေးဝတ်လွှာကြီးကို ဝုန်းခနဲ ဆွဲခါပစ်လိုက်၏။ သော်ကတော့ သူမကို လက်ကုတ်ရင်း ...

"ကြိုးတို့ဝိုင်းကို မသိမသာနဲ့ကြည့်လိုက်"

ခပ်တိုးတိုး ဆိုပါသည်။ သူမကလည်း ကြိုးနှင့်ပတ်သက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှင် ဘာမဆို စိတ်ဝင်တစားရှိတတ်လွန်းသူလေ။ အသာလေး ငုံ့စောင်းကြည့်ပါက သူမမြင်ကွင်းထဲ အရင်ဆုံးဝင်လာတာက စက်စက်ငြိမ်။ နောက် ဘေးက ကြိုး။ အိုကွယ် … ကြိုးဟာ ရယ်မောနေတာများ ပါးပြင်တစ်ဖက်ရှိ ပါးချိုင့်ကလေးတောင် ထင်းလို့။ မ,ဇော်က သတိလက်လွတ် ငေးမောနေတာလည်း ကြာရော … ကြိုးက ဖျတ်ခနဲ ရိပ်မိသွားဟန်တူပါသည်။ သူမနှင့် တဒင်္ဂမျက်လုံးချင်းဆုံကာ အပြုံးတွေအစား တင်းမာမှုတွေက နေရာယူလာပြီးနောက်..

"မိုးဇော် … ငါနဲ့ နေရာချင်းလဲထိုင်ရအောင်"

မိုးဇော်က အူကြောင်ကြောင်ရယ်နှင့် ထပေးပါသည်။ သူက ကျောခိုင်းရက်သားဖြစ်သွားပေမယ့် ကျောပြင်ကို သူမစိုက်ကြည့်နေမယ်ဆိုတာ သိနေတုန်း။

ကြိုးရယ် … ကိုယ်မဟုတ်တဲ့ တခြားတစ်ပါးသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပြုံးပြတဲ့ မင်းအပြုံးတွေကို တစ်သက်စာ အတွက် သိမ်းထားပါရစေ။ မင်းက နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ကိုယ့်ကို ချည်နှောင်သူလေ။

-------------------- ။

သူမနဲ့ကြိုးဟာ တစ်မေဂျာတည်း၊ တစ်တန်းတည်းကို နှစ်,နှစ်လောက် အတူတူတက်ခဲ့ကြတာပါ။ အဲဒီကာလအတွင်း မှာ စကားပြောရန်မဆိုနှင့် … အကြည့်ချင်းတောင် ငါးမိနစ်ပြည့် အောင် မဆုံဖူးသေး။ ထိုအဖြစ်အပျက်တွေ၏ အဆုံးကိုသတ် ပေးဖို့ နေ့ရက်တို့၏ တစ်ဆစ်ချိုးက သူမတို့ထံ လျင်မြန်စွာ ရွေ့ လျားလာကြ၏။ အဲဒီနေ့က မ,ဇော်တို့သူငယ်ချင်းတစ်စုက ကျောင်းဝင်းပြင်ပသို့ ခြေဆန့်ရန် စိတ်ကူးကြခြင်းဖြစ်၏။

"အင်းလျား သွားကြမယ်"

သက်မာက အရင်ဆုံး အဆိုတင်သွင်းတာပါ။ သက်မာ နောက်က သူမ။

"အေး … ကောင်းသားပဲ၊ အတွဲသွားချောင်းရအောင်"

သော်ကတော့ နှာခေါင်းရှုံ့ရင်း …

"အေး … အဲဒါကြောင့် နင့်ကို ကြိုးကဝေဖန်တာ … မိန်းမ မဆန်ဘူးဆိုတာလေ၊ တော်ရုံမိန်းမတွေက အတွဲချောင်းဖို့ နေနေသာသာ အတွဲတွေထိုင်နေတာတွေ့ရင်တောင် ရှက်ကြ တဲ့ အမျိုးတွေချည်းပဲ"

လို့ ဆိုမိပါသေး၏။ ဒီသူငယ်ချင်းမလေးတစ်ယောက်နဲ့ တော့ ခက်ပဲခက်လှပါသည။ ကြိုက်တတ်တာက ဘောလုံးပွဲ။ အားပေးတာက စီရော်နယ်ဒိုတို့ ဖတ်လိုက်တဲ့ ဘောလုံးဂျာနယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီတော့ ကြိုးက ဝေဖန်တော့မှာပေါ့။ တစ်စက်ကလေးမှ မိန်းမ ပီသတာမျိုးမှ မရှိတာ။ သက်မာကတော့ သူမလို မဟုတ်။ အမြဲ မြှောက်ပေးတတ်ပါ သည်။

“အိုး … အဲဒါ ဟန်ဆောင်ကြတာတွေပါဟယ်၊ အတွဲမြင် တိုင်း ရှက်ကြတဲ့မိန်းကလေးတွေဟာလေ သူတို့အတွဲရရင် ပို တောင်ကဲကြသေး”

“အေးလေ သက်မာရယ် … ပြောပြလိုက်စမ်းပါ”

ဟုဆိုရင်း ပီကေကို ဖလူးခနဲ အကြီးကြီးမှုတ်ထားပါ သည်။ နှုတ်ခမ်းဝ၌ ပူဖောင်းကြီးဖြစ်နေတာကို သူမက ဘယ်လို သဘောကျမှန်းမသိ။ သော်ကတော့ သူမအား မျက်စောင်းချိုရင်း …

“စက်စက်ငြိမ်တို့ဆို အဲဒီလို တစ်ခါမှမလုပ်ဖူးဘူး”

မကြားမကြား ပြောပါသည်။ ကွယ် … သူမက စက်စက် ငြိမ်မှ မဟုတ်တာ။ ဒါပေမဲ့ စက်စက်ငြိမ်ကိုပေးသောအပြုံးမျိုး ကြိုးက သူမကိုပေးမည်ဆိုပါက စက်စက်ငြိမ်လို နေထိုင်ပြချင်မိ ပါသည်။ နင့်ရဲ့အပြုံးတစ်ခုပါပဲ ကြိုးရယ်။ အဲဒီလိုနှင့် သူမတို့သုံး ယောက် အင်းလျားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ သော်နှင့်သက်မာက တော့ အစားကျူးဘီလူးတွေ မဟုတ်လား။

“ငါက ဘူးသီးကြော်စားမှာ”

“ငါက မုန့်တီ၊ ပြီးရင် အစပ်ပြေ ကြံရည်”

အင်မ်းမရှမှာသံတွေကြားထဲ သူမက ဖျတ်ခနဲ ထရပ်မိပါ သည်။ သက်မာနှင့်သော်က သူမအားမော့ကြည့်ကြပြီး …

“ဘယ်သွားမလို့လဲ မ,ဇော်”

အသံက ပြိုင်တူ။ သူမက ပခုံးတွန့်ပြုံးပြလိုက်ပြီး …

“ငါ့ဝါသနာလေ၊ အတွဲတွေက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး အင်း လျားကိုပျော်မွေ့လဲဆိုတာ သုတေသနပြုမယ်၊ နောက်ပြီး ထိုင်ခုံ တွေ လောက်,မလောက်၊ အဲ … မလောက်ရင် A-21 ကို အကြောင်းကြားပြီး ထပ်လှူပေးဖို့ပြောမလို့”

မ,ဇော်၏ ရှုတ်နောက်နောက်အပြောကြောင့် ကျန်နှစ် ယောက်က အုန်းခနဲ ထရယ်၏။ ရယ်သံတွေမဆုံးသေးပေမယ့် သူမက အနားမှထွက်လာပြီဖြစ်သည်။ ဒီဘက်ထိပ်ကနေ လှမ်း မျှော်ပေးပါက တစ်ကွေ့တစ်ပတ်သောခုံတိုင်း၌ လူကပြည့်၍ နေပြီးသား။ တစ်ယောက်ရင်ခွင်ထဲ တစ်ယောက်က ဝင်တိုး။ လက်ချင်းယှက်၍ တိုးတိုးစကားပြောနေကြသူတွေရှိသလို၊ ပခုံး ချင်းထိစပ်ပြီး ကန်ရေပြင်ကိုကြည့်ကာ ရယ်မောနေသူတွေ၊ တစ်ယောက်ကစိတ်ဆိုး၍ တစ်ယောက်ကချော့နေသော မြင် ကွင်းတွေက အမျိုးမျိုးသော ပန်းချီကားတွေသဖွယ်။ သူမက ထိုအတွဲတွေကိုငေးပြီး လျှောက်လာသောခြေလှမ်းတွေက တစ် နေရာရောက်သောအခါ တုံ့ခနဲရပ်သွား၏။ ဒီတစ်ခါမြင်ကွင်းက ထူးခြားလှပါသည်။ တစ်ခုံတည်း၌ တစ်ယောက်တည်း အပိုင်စီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားသူ ကြိုး။ ခုံကို တစောင်းထိုင်ထားကာ ခြေတစ်ဖက်ကို အောက်ချထားပြီး လှုပ်ယမ်းနေသေးရဲ့။ လက်ထဲမှာက စာအုပ်တစ်အုပ်ကို စိတ်ဝင်တစားဖတ်နေတာများ ကမ္ဘာလောကကြီး၌ သူတစ်ယောက်တည်း ရှိသည့်နှယ်။ မ,ဇော်ရင်ထဲ တဒုတ်ဒုတ် အခုန်မြန်လာ၏။ စိတ်က မခေါ်ရဲသေးဘဲ ခြေလှမ်းတွေက အလိုလို သူ့ထံ သူမအား ခေါ်ဆောင်သွားပါပြီ။

"ထိုင်မယ်နော်"

သူက ပထမ မော့ကြည့်သည်။ သူ့မျက်လုံးထဲ၌ မနှစ်မြို့သောအရောင်တွေက ရိပ်ခနဲ ဖြတ်ပြေးသွားသည်။ ခေါင်းတစ်ချက်သာ ဆတ်ပြပြီး သူ့စာအုပ်သူ ဖတ်နေ၏။ သူမကသာ လွတ်နေသော ခုံအစွန်း၌ အသာဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး …

"ငါ့ကို စကားနည်းနည်းပြောခွင့်ပြုပါ ကြိုး"

သူ့စိတ်ထဲ ထောင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။ ဒီမိန်းမနှင့်သူနှင့်ဟာ ဘယ်လိုရေစက်မှန်း မသိ … တွေ့တာနှင့် တစ်စက်ကလေးမှ စိတ်နှလုံးကြည်မွေ့ဖွယ် မရှိ။ မျက်နှာက ပြောင်သလင်းခါကာ ဝတ်ထားသော အဝတ်အစားလည်း ကြည့်ဦး … ခြေသလုံးထက်ဝက်ခန့် ဘောင်းဘီအဖြူ၊ တီရှပ်အနက်ကိုမှ ချိုင်းအောက်အထိသာရှိသော တိုနံ့နံ့ ဂျက်ကက်အစိမ်းရောင်နှင့်။ အဆင်ကိုမပြေ။ ထို့ကြောင့် သူက မျက်နှာကို တမင်မှုန်ကုပ်ထားလိုက်ပြီး …

"အတွေးအခေါ်ချင်း အယူအဆချင်း ဘာမှမတူတဲ့လူနဲ့

ပြောစရာစကား ငါ့မှာမရှိဘူး"

"နင်နဲ့ငါက ရန်သူမှမဟုတ်တာဘဲ ကြိုးရယ်၊ ရန်သူအချင်းချင်းတောင် အလံဖြူပြရင် ပြေငြိမ်းကြရသေးတာပဲ"

သူက နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက်တွန့်၍ မဲ့ပြုံးပြုံး၏။ တခြားလူတွေတော့ မသိ … ကြိုးကတော့ မဲ့ပြုံးပြုံးလျှင်လည်း သူမမျက်စိထဲ ခံ့ညားနေတာပါပဲ။

"နင်နဲ့ငါက ရန်သူမဟုတ်ဘူး၊ နင့်မှာ ငါနဲ့ ရန်သူဖြစ်စရာအရည်အချင်းလည်းမရှိဘူး မမဇော်"

သူက သူမနာမည်အပြည့်အစုံခေါ်ပြီးမှ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားသလို ကျစ်ခနဲစုတ်သပ်ရင်း ထွက်ပြန့်ပြင်၏။ ဒါကို သူမကလည်း လက်မခံနိုင်ပေ။ ဘယ်လောက်ပဲ ပဋိပက္ခကြီးထွားပါစေ။ သူနှင့် ဒီတစ်ကြိမ် ကျောင်းဝင်းပြင်ပ၌ တွေ့ရခြင်းက ရှားပါးသောအခွင့်အရေး။ ထိုအခွင့်အရေးကို အသုံးချပြီး သူနှင့်ပြေလည်အောင်လုပ်ရန် မ,ဇော်က ကြံရွယ်ထားပါသည်။

"ငါတို့က တစ်မေဂျာတည်းတက်ကြတဲ့ ကျောင်းသားတွေပါ ကြိုး၊ နင် အဲဒီလောက်အထိ ဆက်ဆံရေးမကျဲသင့်ဘူး၊ နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ ကြိုး"

"နင့်ရဲ့ဒီဗိုင်းကိုမကြိုက်လို့"

ကြိုးက တိုပြတ်ပြတ်နှင့်ပင် ပြန်ဖြေပါသည်။ အဲဒါတွေပေါ့ … သူ မကြိုက်တာ။ တခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်ကိုမလိုလားဟန်ပြတဲ့ ယောက်ျားလေးများမှာ လာထိုင်တဲ့ဖါ မလား။ ကျစ် … ဘယ့်နှယ့်မိန်းမမှန်းကို သူ မသိတော့။

"ငါ့ဒီဇိုင်းဟာ နင့်အတွက် ဘာအနှောင့်အယှက်များ ဖြစ်နေလို့လဲ ကြိုးရဲ့"

"ဖြစ်တယ် … အဲဒီ မိန်းမ,မဆန်တာကြီးကိုပေါ့၊ ဒီမှာ မမဇော် … မိန်းမဆိုတာ မိခင်တွေကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ အမျိုး အစား၊ သူက နူးညံ့ရမယ်၊ သိမ်မွေ့ရမယ်၊ အကြင်နာကရုဏာ ကြီးရမယ်၊ နင့်မှာ အဲဒီအချက်တွေရှိမနေဘူး မမဇော်၊ ပြီးတော့ ရဲတင်းလွန်းတယ်၊ ငါ အဲဒီမိန်းမမျိုးနဲ့ မပတ်သက်ချင်ဘူး"

သူမမျက်နှာက ရေနွေးပူနဲ့အပက်ခံရသလို ဖျန်းခနဲ ပူ နွေးသွားရ၏။ ကြည့်စမ်း … မပတ်သက်ချင်ဘူးတဲ့။ အတွင်းမှ သူမ၏ မာနစိတ်က ဝုန်းခနဲရုန်းကြွ၏။ သူ့စကားတွေက သူမ အတ္တကို လှုပ်နှိုးလိုက်သလို။ မ,ဇော်သည် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး …

"နင်က ပါးစပ်ကသာ မပတ်သက်ချင်ဘူးပြောနေတယ် ကြိုး။ ဒါပေမဲ့ နင့်စိတ်ထဲမှာ ငါ အမြဲစိုးမိုးနေတယ်ဆိုတာ နင် ငြင်းမရပါဘူး"

သူမအသံက မဓိုးမခန့်၊ ပြီးတော့ အနိုင်လိုချင်စိတ်များ ဟန်တွေက ပျော်ဝင်လို့။ သူမစကားအဆုံး၌ သူ့ရဲ့ပစ်မှတ်ကို တန်းခနဲထိသွားပုံရပါသည်။ မျက်နှာက နီရဲပျက်ယွင်းသွားပြီ၊

…

"စိတ်ချ … အဲဒါ ကောင်းသောစိုးမိုးခြင်းမဟုတ်ဘူး မမဇော်၊ နင် ငါ့မြက်ကွင်းထဲ ရောက်မလာပါစေနဲ့၊ ငါ့ရဲ့အဆိုကို သက်သေပြဖို့ နင် ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်"

သူ့ကြိမ်းဝါးသံက ကျောချမ်းစရာပါ။ သူမက ထိမထင် ဟန်ဖြင့် ပခုံးစုံတွန့်ပြလိုက်ပြီး …

"ဒါ … ငါ့ရဲ့လွတ်လပ်ခွင့်ပါ ကြိုးရဲ့၊ နင်ပိတ်ပင်လို့မရ ဘူး။ နင်က ဒုက္ခပေးတတ်သလို ငါကလည်း တုံ့ပြန်တတ်တယ် ဆိုတာ နင်မမေ့နဲ့ ကြိုး"

သူမစကားအဆုံး၌ သူက စိုက်ကြည့်တာများ စူးစူးရဲရဲ။ ရင်တစ်ခုလုံး ထုတ်ချင်းပေါက်မတတ်။ အဲဒီနောက်တော့ သူက ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားတာဖြစ်သည်။ သူမက သူ့ကျောပြင်ကို ကြည့်ပြီး တဖြည်းဖြည်းပြုံးရာမှ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောမိသည် အထိပင်။

ကောင်လေးရေ … ဘယ်တော့မဆို လူတွေမှာ ရွေးချယ် ခြင်းနှစ်ခုရှိတယ်။ နင်နဲ့မိတ်ဆွေမဖြစ်ရရင်လည်း ရန်သူအဖြစ် ပေါ့။ ငါ ကျေနပ်ပါတယ်။ ငါက နင့်အနားမှာနေပြီး နင်နဲ့ ပတ် သက်ချင်သူလေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[အပိုင်း—၂]

တကယ်ပဲ သူတို့နှစ်ယောက် ရန်သူဖြစ်သွား၏၊ နှယ်နှယ်ရရမဟုတ်။ သူ့ရင်ထဲ၌ သူမအပေါ် အပြင်းစားဒေါသ မုန်တိုင်း တိုက်ခတ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်လောက် မုန်းတီးဖို့ကောင်းပါသလဲ။ မိန်းမ,မဆန်၊ ကြွပ်ဆတ်ကာ မထိတရိ အကြည့်တွေ၊ မြားတစ်စင်းအလား ထိရှနိုင်တဲ့စကားတွေ၊ အို ... အားလုံးပင်ဖြစ်၏။ ပြန်ကာတွေးလျှင် သူက ထပ်ကာ နာကြည်းလေးတစ်ယောက်တည်း အံတွေကြိတ်၊ နှုတ်ခမ်းတွေ ကိုက်ရသည်အထိ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူက တွေ့တိုင်း သူမအပေါ် အရင်လက်ဦးမှု ရယူလေ့ရှိသည်။ ခပ်ဆတ်တောင့်တောင့်ဖြစ်နေသော သူမတံတောင်ဆစ်တွေကို ဒူးနှင့်ပစ်တိုက်တာမျိုး၊ ကင်(န်)တင်း၌ သူမ ထိုင်ဟန်ပြင်သောခုံကို ဆွဲလုထိုင်တာမျိုး။ သူမ သွားရာလမ်းကြောင်း၌ ခြေထိုးခံတာမျိုး အစရှိသဖြင့်ပေါ့လေ။

သူမကရော ဒီအတိုင်းငြိမ်ခံနေမည် ထင်ပါသလား၊ ဝေးပါသေး။ သူ့အား ပခုံးတစ်ဖက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းဝင်တိုက်တာ

မျိုး၊ ဒေါက်ဖိနပ်ချွန်ချွန်ဖြင့် သူ့ခြေထောက်ကို ဖိနင်းထားတာမျိုး၊ အတန်းထဲ စာသင်နေချိန်အတွင်း သူ့ကျောပြင်အားတွေ့ရာမစွ္စည်းတွေနှင့် ကောက်ပေါက်နေတာမျိုး အစရှိသ၍ မညာချင်းပြိုင်သည်ကို သူ့အပေါင်းအသင်းတွေက တစ်စက်ကလေးမှ မကြိုက်။

"မင်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဖက်ပြိုင်ပြီးရန်ဖြစ်ရတာ ပျော်စရာများ မှတ်နေသလားကွ"

"ဟုတ်တယ်ကွ မိုးဇော်ရ၊ ငါလည်း အဲဒါပဲပြောမလို့၊ မင်းက သူ့ကို အရှက်တကွဲဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်ရင် သူက နှစ်ဆပိုကွဲတယ်ကွ၊ သူက မိန်းကလေးလေ"

ဝင်းမိုပါ အားတက်သရော အပြစ်ဆိုလာပါသည်။ သူကတော့ အအေးပုလင်းကို မာန်ပါပါမော့သောက်ရင်း ...

"ဟ ... မိန်းကလေးဆို မိန်းကလေးနဲ့တူအောင်နေလေ၊ အဲဒါဆို ငါလည်းသူ့ကို ပစ်ပစ်ခါခါကြီး တုံ့ပြန်စရာမလိုဘူး"

သူ့အယူဝါဒနဲ့သူက အမှန်ပင်။ ဒါကို မကျေနပ်ကြသူတွေက သူ့အပေါင်းအသင်းတွေ။

"မင်းဟာ တစ်ဖက်သတ်ကြီး၊ သူ့ဟာသူ မိန်းမ,မဆန်ပေမယ့် သူက တကယ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်လေ"

ဟူ၍ သူမဘက်က ရှေ့နေလိုက်ကြသူတွေက များပါသည်။ ဘယ်သူတွေဘာပြောပြော သူက ခေါင်းမာတတ်သူ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် သူယုံကြည်သည့်အတိုင်း နေခဲ့သည်။ သူမနှင့်တွေ့တိုင်းလည်း လက်ဦးမှု ရယူခဲ့တာပင်။ ထိုသို့အသာစီးရနေသောသူကား တစ်နေ့မှာတော့ … ။

အဲဒီတုန်းက သူတို့အဖွဲ့ ကင်(န်)တင်းမှာ ထိုင်နေချိန်ဖြစ်သည်။ သူက ထိုနေ့အဖို့ အဖြူရောင်စွတ်စွတ်တီရှပ်နှင့် ဂျင်းအနက်ရောင်ကို တွဲဖက်ဝတ်ထားခဲ့သည်။ သူက အရောင်တွေအားလုံး၌ အဖြူနှင့်အနက်ရောင်ကို အကြိုက်ဆုံးဖြစ်သည်။ မိုးဇော်ကတော့ ပြောပါသည်။

"အဖြူရောင်ကို ကြိုက်တယ်ကွ၊ ဒါပေမဲ့ မတော်တဆ စွန်းသွားရင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလွန်းလို့ ငါတော့ ဘယ်တော့မှ မဝတ်ပေါင် … တစ်ခါတည်း စွန့်လွှတ်ထားပြီးသား"

လို့ ဆိုပါသည်။ လင်းသစ်ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်။

"ငါကတော့ အဖြူဆို ကြိုက်ကိုမကြိုက်တာ၊ သူက ပျော့တယ်လို့ထင်တယ် … အရောင်ဆိုးတဲ့အတိုင်း လိုက်ပြောင်းနေတော့လေ"

ဝင်းဗိုကျ တစ်မျိုး။

"မဆိုင်ဘူးကွ၊ အဖြူဝတ်ပြီးရင် စွန်းစေတဲ့အရာမျိုးတွေ ရှောင်တော့ပေါ့ … ကော်ဖီ, အအေးတွေကအစ"

လို့ အဖြူရောင်ငြိကာကို ဖွင့်နေကြပါသည်။ သူကတော့ ဖွင့်သမျှငြိကာအတွက် ကျကျနန ရယ်မောရင်း အအေးပုလင်း

မ ယူထားကာ …

"မင်းတို့ပြောတာတွေက ဘာမှမဆိုင်ဘူး … အကုန်တလွဲစီချည်းပဲ၊ တကယ်တော့ အဖြူရောင်ဆိုတာ ပြုလုပ်ခံပစ္စည်းပါကွ၊ ပြုလုပ်သူဆိုတာ လူသားတွေပဲဥစ္စာ၊ ဝတ်ရင် ဝတ်တဲ့သူအပေါ်မှာ တာဝန်အပြည့်ရှိတယ်၊ သူနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး"

ဆိုကာ အအေးအား ဒုတိယအကြိမ် မော့အသောက်မှာပင် တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက်မှအရှိန်ပြင်းပြင်းဝင်တိုက်ခြင်းခံရတာဖြစ်၏။ အအေးတွေက နှုတ်ခမ်းဝမှတစ်ဆင့် လျှံထွက်ကုန်ကာ သူ့အကျီအဖြူရောင်ပေါ်သို့ တားဆီးဖို့အချိန်မရ ဖြတ်သန်းသွားခဲ့ပြီ။ လိမ္မော်ရည်မို့ ဝါကျင့်ကျင့်တွေကို တီရှပ်အသားက တစ်ခါတည်း အားကောင်းစွာ စုပ်ယူပစ်လိုက်၏။ သူ ဒေါသကြီးစွာ နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မမဇော်ကို အပြုံးတသီကြီးနှင့် အမိန့်သား တွေ့ရပါတော့သည်။ သူမှာ ဒေါသဖြစ်သည်က ဆိုဖွယ်ရာမရှိတော့။ မုန်တိုင်းတစ်စင်းအလားပင်။ သူမကတော့ မခို့တရို့အပြုံးမျိုးနှင့် လက်နှစ်ဖက်ဖြန့်၍ ပခုံးစုံတွန့်ကာ …

"ဆောရီး"

လို့ဆိုပါတော့သည်။ မရတော့။ သူ့ဒေါသ ထိန်းမရနိုင်။

"မ … မ … ဇော်"

သူ့အသံက မိုးကြိုးတစ်စင်းအလား ဟိန်းခနဲထွက်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏။ သူမမျက်နှာပေါ်က အပြုံးကတော့ ပျောက်မသွား။ မထိတရိ ရုပ်က ပို၍ထင်ရှားလာပါသေးသည်။

"ဆိုပါဦး ကြိုး ... ဘာအကူအညီပေးရမလဲ"

"ဒါကို နင်ဘယ်လိုရှင်းမလဲ မမဇော်"

"မတော်တဆ ဖြစ်တာလေ၊ ဆောရီးလို့ တောင်းပန်ပြီး ပြီပဲ ... ကျေတော့ပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း ငါ့ကို အအေးနဲ့ ပြန်ပက်ချင်ပက်လေ၊ ကျောင်းဝင်းထဲမှာတော့ မတော်တဆမှုကို ကလဲ့စားပြန်ချေတဲ့ယောက်ျားလို့ နင့်နာမည် တွင်သွားရမယ် မှတ်"

ခပ်ရဲရဲပင် မ,ဇော်က ခြိမ်းခြောက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ရင်ထဲမှာလည်း ရယ်ချင်စိတ်က ခုန်ပေါက်လျက်ရှိ၏။ ခရမ်းချဉ်သီးမှည့်တစ်လုံးလို နီရဲနေသော သူ့မျက်နှာကိုသာ သရော်ပြုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်ရသည်မှာ အတော်အရသာရှိလှပါသည်။ သို့ပေမယ့် သူ့ရဲ့ဒေါသက ခဏတာ။ ထိုအချိန်အတောအတွင်းမှာပင် သူ့မျက်နှာက တည်ငြိမ်အေးစက်သွားပြီး ...

"ကောင်းပြီလေ ... ဒါ နင့်ရဲ့မတော်တဆမှုဆိုတာတော့ နင် ဝန်ခံတယ်ပေါ့"

"ဝန်ခံပါတယ်၊ ငါက မိန်းကလေးပေမယ့် ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ယူရဲပါတယ်၊ ကဲ ... ပြောပါဦး၊ ငါဘာပြန်လုပ်ပေးရမလဲဆိုတာ"

သူမမျက်နှာပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်အား သရော်ချင်သောစိတ်တွေ ပေါ်လွင်အောင် ဖုံးလွှမ်းပစ်လိုက်၏။ အခုမှ တကယ် စိတ်ကျေနပ်စရာအခြေအနေကို သူမ ရရှိခဲ့တာဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ့်အား အရာမသွင်း၊ အကြည့်ချင်းဆုံလျှင်တောင် အရင်ဦးစွာ အကြည့်လွှဲတတ်သောသူနှင့် အချိန်အကြာကြီး စကားပြောနေရတာ။ အို ... အရသာ[illegible]သည်။ သူကတော့ သူမ မျက်နှာအား အဆုံးထိပဲကိုင် စူးနစ်စွာစိုက်ကြည့်ပြီး အသက်ကို အားပါးတရရှူသွင်း၍ သွားကြားထဲက စိမ့်ထွက်လာသော လေသံတစ်မျိုးဖြင့် ...

"ငါ့အင်္ကျီ ပြန်လျှော်ပေး"

သူ့တောင်းဆိုချက်အလျော်အစားက သူမကို လေထဲလွင့်ခနဲဖြစ်သွားစေပါသည်။ သူမတင် မကပါ။ သူမနောက်ပါးရှိ သူငယ်ချင်းအုပ်စုကြီးထဲမှ ဟာခနဲဟင်ခနဲ အာမေဋိတ် ထွက်ကျရတဲ့အထိ ဖြစ်၏။

"အင်္ကျီပြန်လျှော်ပေးရမယ်"

ကြိုးက ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်သည်။ ဒီမိန်းမက အတော်အံ့ဩသွားပုံရပါသည်။ သူနှင့်တစ်ဝိုင်းတည်းထိုင်နေသော ဝင်းဗိုကိုလည်း အံ့ဩတာပါပဲ။ သူ့ကို မျက်လုံးကြီးတွေ ကိုယ်စီပြူးကြီးကြည့်နေတဲ့ပုံက ကျွတ်ထွက်ကာ သူ့ထံ လာရောက်ကပ်တော့မတတ်။ ထိုအံ့ဩမှုကြားထဲကပင် သူမက ခေါင်းညိတ်သဘောတူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်ပြီး …

"ကောင်းပြီလေ … ငါလျှော်ပေးပါ့မယ်"

လည်းဆိုရော အားလုံးက ပါးစပ်အဟောင်းသား။ ကြားထဲက နားမရှင်းသူက မိုးဇော်။

"နေပါဦး … အင်္ကျီမှာ စွန်းသွားတာက တစ်ကွက်စာက လေး မဟုတ်ဘူးနော် အများကြီးပဲ၊ အဲဒါ ချွတ်ပြီးလျှော်မှ ရမှာ"

"သူပြောတာ အမှန်ပဲကြီး၊ နင့်အင်္ကျီချွတ်ပေးမှ ငါလျှော် ပေးမှာ"

ကြည့် … ပေါ်လာပြန်ပြီ။ နှုတ်ခမ်းတစ်ဖက်ကို ရွဲ့စောင်းပြီး မဲ့တဲ့တဲ့အပြုံး။ သူသိပ်မုန်းသည့် မိန်းမ,မဆန်သော အပြုံး။ သို့ပေမယ့် ရုပ်ဆိုးမသွားတာကိုတော့ သူ တိတ်တဆိတ် အသိအမှတ်ပြုရပါလိမ့်မည်။ ကောင်းပြီ။ နင်က စိန်ခေါ်တာဆို တော့လည်း ငါက လက်ခံပေးရတော့မှာပေါ့။ သူက စကားပင် ပြန်မနေတော့။ အင်္ကျီကို ခါးအောက်မှဆွဲမ၍ ချွတ်ပေးလိုက် ကာ …

"ရော့ … ပြောင်အောင်တော့လျှော်"

ဟုဆိုတာနှင့် သူမနောက်က ဗရုတ်သုတ်ခအဖွဲ့ထံမှ ဝေစီဝေစီအသံတွေက မတိုးမကျယ် …။

"ကြည့်စမ်း … ဘော်ဒီကအမိုက်စားပဲနော်"

"ဟီ … ဟီ … ဟဲ့ မဇော် … ရင်ခုန်စရာ"

ဘော်က ပြောရုံနှင့်အားမရ၊ သူမနောက်ကျောကို ပခုံးနှင့် ဆတ်ခနဲတွန်းတိုက်ပစ်လိုက်ပါသေးသည်။ သူမမှာတော့ အပြိုင်ရွဲ့တတ်သောကောင်လေးအား ဩချမဆုံး။ အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်းနေသောသူ့အား တစ်ဆိုင်လုံးရှိသူတွေက ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်။ အဆိုးဆုံးက ကောင်မလေးတွေပင်။ သူ့အား ခပ်ရိရိကြည့်ကာ အပြုံးတွေပင် ပစ်ပေးကြသေး၏။ သူမက အဲဒီ ဒဏ်ကို ရှည်ကြာစွာမခံ နိုင်ပါ။ ဒါဟာ ဝန်တိုမှုပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ မ,ဇော်က အဲဒီဝန်တို ခြင်း ဘယ်ကမြစ်ဖျားခံလာသလဲဆိုတာကို မဆန်းစစ်ချင်တော့။ ခပ်တည်တည်ရုပ်ကြီးဖြင့် အခုထိနေနေ ဆဲဖြစ်သော သူ့ရင်ခွင်ဆီ အင်္ကျီကိုပစ်ပေးရင်း …

"အသစ်တစ်ထည် ဝယ်ပေးမယ်"

"ငါလိုချင်တာ အသစ်မဟုတ်ဘူးနော်၊ ငွေကြေးနဲ့ဆပ် တဲ့ လျော်ကြေးထက် နင့်လုပ်အားနဲ့ဆပ်တဲ့လျော်ကြေးကို ငါက လိုချင်တာ"

အို … ငါကလည်း နင်နဲ့ပတ်သက်သမျှအရာတိုင်းကို ထိတွေ့ကြည့်ချင်တာပါ။ ဆံခြည်တစ်မျှင်ပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ကြိုးရယ်။ သူမက တီးတိုးရွတ်ဆိုရင်းက …

"အေးပါ … ငါပြန်လျှော်ပေးမှာပါ၊ ဒါပေမဲ့ အစားဝယ် ပေးတာကို ခဏဝတ်ထား၊ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ လူမြင်မကောင်း အောင် သိပ်မလုပ်နဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပြီးတာနှင့် အင်္ကျီအစားဝယ်ပေးရန် သူမက နိုးစပ်ရာ Supermarket သို့ အမြန်လှမ်းလာရတာဖြစ်သည်။ သူမခြေလှမ်းနှင့် ထပ်တူကျအောင်လှမ်းတာက သော်နှင့်သက်မာ။ စိတ်ဓာတ်ကြွပ်ဆတ်သောသက်မာကတော့ အခုလိုအဖြစ်မျိုး သူမဖန်တီးခဲ့တာကို တယ်မကြိုက်ချင်။ ထို့ကြောင့် သူ့အင်္ကျီနှင့်ချွတ်စွပ်တူသောအင်္ကျီကို ရှာဖွေနေသည့်သူမအား …

“နင်ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ မ,ဇော်၊ ဒါ သူ့ကို သက်သက်အရှုံးပေးလိုက်သလိုပဲ၊ သူက ချွတ်ပေးတာပဲ၊ နင်လည်း သူ့ကို အဲဒီအတိုင်းထားပြီးတော့ လျှော်ပေးလိုက်ရမှာ၊ အဲဒါမှ ပွဲကသရေကျမှာပေါ့ဟ၊ အခု နင်က အသစ်ဝယ်ပေးမယ်၊ ပြီးမှ လျှော်ပေးမယ်ဆို တော့ သူ့ကို အလျှော့ပေးလွန်းရာ ကျသွားတာပေါ့”

သက်မာက အဲဒီလိုပင် ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက် ထောက်ပြမိပါတော့သည်။ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းလေး၏စိတ်ကိုလည်း နားမလည်နိုင်တော့ပါ။ ပြီးတော့ ယောက်ျားတန်မဲ့ ကိုယ့်အပေါ် ဒီလောက်တိုက်ခိုက်နေတာကိုလည်း သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိတာလည်း အံ့သြမိပါသည်။ သူမ မတုံ့ပြန်ဘူးမဟုတ်။ တုံ့ပြန်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ကြိုးလောက်မှ ထိချက်မပြင်းတာလေ။ သူမ ဘယ်လောက်ပြောပြော … သော်က ကြားထဲမှ ရှေ့ပြည်အေးသမား။

“ပြော်ပါယ် … အင်္ကျီချွတ်ကြီးနဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲ မြင်လို့ကောင်းပါ့မလားလို့၊ ငါတော့ မ,ဇော်လုပ်လိုက်တဲ့အစီအစဉ်

ကို သဘောကျတယ်”

“မြင်လို့ကောင်းကောင်း၊ မကောင်းကောင်းပေါ့၊ အဲဒါ သူ အရင်စပြီး ချွတ်ပေးတာပဲ … သူ့ဒဏ်သူခံပေါ့”

“နင်ကလည်း သက်မာရယ်၊ လူတစ်ဖက်သားကို သိပ်ဒုက္ခရောက်စေချင်တာပဲ”

“အောင်မယ် သော် … ဘာပြောတယ် … ပြန်ပြောလိုက်စမ်း”

“ဟဲ့ … ဟဲ့ … တော်ကြပါတော့”

မ,ဇော်က ကြားဝင်လိုက်ရပါပြီ။ ဒီနှစ်ကောင်က သိတဲ့အတိုင်းရယ်။ အတွေးအခေါ် အယူအဆချင်းက ဆန့်ကျင်ဘက်မို့ တော်ကြာ ရန်တွေထ,ဖြစ်ကုန်မှာ စိုးရိမ်ရပါသေးတယ်။

“နင်တို့နှစ်ယောက်ကလည်းလေ … ငါနဲ့ကြိုးရဲ့ အပေးအယူက မျှတပါတယ်၊ ငါတော့ အဲဒီလိုပဲမြင်တယ်”

လို့ စကားကို လက်စသတ်လိုက်ရပါသည်။ ဒါတောင် သက်မာက မကျေနပ်၍ မျက်စောင်းတကဲကဲ။ သော်က ပြုံးစိစိ။ သူမကလည်း အိမ်ရောက်တာနှင့် ကျကျနနလျှော်ပေးခွင့်ရမည်ဖြစ်သော သူ့အင်္ကျီလေးကို စိတ်ကူးထဲ၌ မှန်းဆရင်း …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း—၃

သူ၊ အကျီလေးကို ဖြူဖွေးစင်ကြယ်အောင် သူမ လျှော်ပေးခဲ့ရတာက အမှတ်တရပါ။ အကျီချင်းပြန်လဲပြီးသည့် ကာလတွင် စာမေးပွဲတွေက နီးကပ်လာပြီမို့ သူလည်း သူ့စာထဲ နစ်မြုပ်နေဟန် တူပါသည်။ သူမကိုတွေ့လျှင်တောင် သိပ်ရန်လို ဟန် မရှိတော့။ သူမကတော့ သူ့ကို တစ်စက္ကန့်လေးမျှ မေ့မထား ခဲ့ပါ။ အိမ်မှာစာတွေ စုကျက်ကြ၊ သက်မာတို့နှင့် စာချင်းဖလှယ် ဆွေးနွေးကြနှင့် အခါတိုင်းလို ကျောင်းကို နေ့တိုင်း မရောက်ဖြစ် တော့ပေ။ ဒါပေမဲ့ သူမ ကျေနပ်ပါသည်၊ အနားမှာ သူ့အကျီ၊ သူ့ကိုယ်သင်းရနံ့လေး ဖွဲ့ထင်နေသော သူမဝယ်ပေးထားသည့် အကျီလေးရှိသည်လေ။ ဒါလေးကို ခိုးနမ်းရှုပ်၊ ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ ပိုက်ထားရုံဖြင့် သူမ အလွမ်းဖြေခဲ့ရပါသည်။ စာမေးပွဲရက်လည်း ရောက်ရော သူမ,လွမ်းနေသောသူ့ကို တွေ့ရပြန်ရော။ မျက်နှာ အနည်းငယ်ချောင်သွားသည်မှအပ မျက်ဝန်းတွေက သူမ အပေါ် မပြောင်းမလဲ အေးစက်တုန်းပင်။ မ,ခော် ကတော့ သူ့

ကို ပြန်တွေ့ရသောအခါ ရန့်ခုန်စည်းချက်က မညီမညာ ယိမ်းနွဲ့ ယာပြီမို့၊ ဒါကိုပင် လူမသိအောင် အနိုင်နိုင်ထိန်းရင်း ...

"ဘယ်လိုလဲ ကြူး ... စာတွေ တော်တော်ရနေပြီလား"

ရင်းနှီးသမှုနှင့် မေးခြင်းပါ။ သူမတို့တွေက သူစိမ်းမဆန် တော့။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးသားမဟုတ်လား။ သို့ ပေမယ့် သူကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ပါ။ သူမကို ခပ်စိမ်းစိမ်းပင် ကိုက်ကြည့်ပြီး တစ်ဖက်သို့ ဆတ်ခနဲမျက်နှာလွှဲသွားတော့တာဖြစ် ၏။ သူမမှာ အံ့သြလွန်း၍ ဘာပြောရမှန်းမသိ။ သူမဘေးနား အမြဲပါနေသော သက်မာကတော့ ...

"ဟာ ... ဘယ်လိုကြီးလဲ ... ရိုင်းလှချည်လား"

ခပ်ကျယ်ကျယ်ပင် ဝေဖန်ပါတော့သည်။ အမြဲတမ်း ပျော်တီးပျော်ဖတ်နေခဲ့သော သော်ကတောင် ...

"နင်ဟာလေ ... ကိုယ့်ဟာကိုယ် မနေနိုင်ဘူး၊ လူမှုရေး စိတ်ဓာတ်လည်းမရှိဘူး၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကိုလည်း သိတာမဟုတ်ဘူး။ နင် နောက်တစ်ခါ နှုတ်ဆက်ဖို့မပြောနဲ့ ... မျက်လုံးတောင် ဈေးမကြည့်နဲ့"

သူ အတိုင်းသားကြားရပါသည်။ ကြားရုံမက အနားမှ ထွက်ခွာသော ခြေသံတွေအပြင် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်အလယ် ဖွင့် ပါသွားတာတောင် သူ့ထံ လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် နောက်ပြန် မျှော်ငေးနေသော သူမကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ သူကလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒါတွေကိုပဲ မကြိုက်တာဖြစ်၏။ သာမန်မိန်းမတစ်ယောက် မပြုမူရဲသောလုပ်ရပ်တွေကို မမဇော်က တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် လုပ်ပြသွား တာလေ။

"မင်းက လွန့်လွန်းနေပြီကြိုး၊ လူရှေ့သူရှေ့ကြီးမှာကွာ … ဟန်ဆောင်ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့ကော ဘာဖြစ်မှာ မို့လို့ လဲ"

"မင်းအတွက် ဘာမှမဖြစ်တာမှန်ပေမယ့် ငါ့အတွက် တော့ ဖြစ်တယ် လင်းသစ်၊ ဒီမိန်းမကို အဲဒီလိုများ လိုက်လိုက် လျောလျော ဆက်ဆံကြည့် … နောက်နေ့ ငါ့အိမ်ပေါ် ရောက်ချ မလာတော့ မင်းတို့ကြိုက်သလိုပြော၊ အလကားမိန်းမ … ဣန္ဒြေ သိက္ခာကို တစ်စက်မှမရှိ ဘူး"

"အဲလိုကြီးလည်း ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပါကွာ၊ တစ်ထစ် ချကြီး တွက်မထားပါနဲ့၊ ပြီးတော့ ဒီခေတ်ကြီးက ယောကျ်ား မိန်းမ ခွဲတော့တာမှမဟုတ်တာ၊ အကုန် ရင်ပေါင်တန်းနေတဲ့ ခေတ်ကိုး"

မိုးဇော်က ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျဝင်ပြော၏။ သူငယ်ချင်း ၏စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း သူတို့တစ်တွေ နားလည်ပါသည်။ ကြိုး ဟာ ယောကျ်ားလေးအချင်းချင်းမှာတောင် ဘော်ဒါစိတ် ပြည့် ဝသူလို့ ဆိုရမှာပါပင်။ အခက်အခဲရှိလျှင် ရင်ထဲအသည်းထဲ လိုက် လှိုက်လှဲလှဲ ကူညီသည်။ သူတတ်နိုင်တာရော မတတ်နိုင်တာရော

နည်းလမ်း ကြံဆပေးသည်။ အခု မမဇော်နှင့်ကျမှ ဘာတွေ ဖြစ် ကုန်မှန်းမသိ။ ဟိုက Queen သာဆိုတယ် … မာနတော့ မကြီး။ သူမက မိန်းကလေးတန်မဲ့ ဘောလုံးဝါသနာပါသည်တဲ့။ ဝါသနာ ချင်းစုမိသည့်အခါ အားလုံးထဲ၌ သူမအသံက အညံစီဆုံး။ လက် ပစ်ဘော၊ ထောင့်ကန်ဘော၊ ပယ်နယ်တီ၊ ဒိုင်ခေါက်ဆွဲစားတာ၊ အစရှိသ၍ဖြစ်သည်။ ထိုမြင်ကွင်းမျိုး အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ မြင်ပါ များတော့ နဂိုကမှ အမြင်မကြည်သည့်ကြိုးက အခုချိန်အထိ သူမအပေါ် ဆက်ဆံရေးမပြေပြစ်တာတော့ မပြောနဲ့တော့။ လက်ခုပ်ဆိုတာ တစ်ဖက်တည်းတီးလို့ မြည်တဲ့အရာမှ မဟုတ် တာပဲလေ။

"ဟုတ်ပါတယ် ကြိုးရာ၊ မင်းက အဲဒီလိုဆက်ဆံလိုက် တော့ သူ့ခမျာ အရှက်ကွဲတာပေါ့ကွာ"

"အရှက် … ဟား .. ဟား … မမဇော်က အရှက်ကွဲတယ်"

သူက ရယ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ဝင်းဗိုက သူ့ကို တအံ့တဩ ကြီးငေးလို့။

"မင်းတို့ကသာ ပြောနေတာပါကွာ … သူကတော့ အရှက်ကွဲတယ်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ မင်းကိုတောင် ပြန်မေးသွားဦး မယ်၊ ပုံစံကိုက ကြည့်ပါလား … တစ်စက်ကလေးမှ ထောင့် မကျိုးဘူး၊ ဒီနေရာမှာ တခြားမိန်းကလေးဆို ရှက်လွန်းလို့ ငိုရှင် ငိုသွားမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ငါ့ကို နာနာကြည်းကြည်း စကားလုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေနဲ့ ပေါက်ကွဲသွားလိမ့်မယ်၊ အခု မမဇော်ကတော့ အေးဆေးပဲ ... တွေ့တယ်မဟုတ်လား"

အချက်ကျကျ သူက သုံးသပ်ပြသောအခါ ကျန်သုံးယောက်စလုံးက ပါးစပ်တွေပိတ်ကုန်တော့၏။ သူကတော့ သူမ မထင်မှတ်ထားသော တုံ့ပြန်ချက်တွေနှင့် တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ သူ့တိုက်ကွက်တွေထဲမှာ သူမ အငိုက်မိရင် ကျေနပ်ပါပြီ။ ကျန်လူတွေ နားလည်လည်, မလည်လည်ပေါ့။ အဲဒီလိုကြိမ်းဝါးထားသောသူဟာ စာမေးပွဲရက်အတွင်း သူမနှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံသည်ဆိုပါစို့။ တမင်တကာကို ရှုံ့ရှာသည့်အနေဖြင့် ထွိခနဲ တံတွေးတွေထွေးပစ်မည်။ သူမနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်လျက်ဆုံပါက သူက အရင်ဦးအောင် ဝင်တိုက်ပစ်သည်။ ထိုသို့ သူက ဘယ်လောက်ပင်ရန်စပါစေ။ သူမက အပြုံးမပျက်။ သူ့ကိုယ်စား ...

"ဆောရီးနော် ... နင်နဲ့ မျက်လုံးချင်းဆုံအောင် ကြည့်မိတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်"

ဆိုတာမျိုး။

"ငါ့ကိုဝင်တိုက်ရလို့ နင့်ပခုံးလေးတွေ သိပ်နာသွားမှာပဲ၊ ငါက နင့်ကို နာကျင်စေတဲ့အတွက် ဆောရီးပဲ"

... လို့ သူမက ပြောင်းပြန်တောင်းပန်တတ်ပါသည်။ ထိုအခါမျိုး၌ သူကပင် ဒေါသထွက်ရပါ၏။ သူမ အရှုံ့တိုက်ခြင်း

ကိုလေ။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကတော့ သူမဘက်က လုံးဝ ရပ်တည်ကာ သူ့အား ကောင်းကောင်းကြီး ဝေဖန်ရှုတ်ချကြပါ၏။

"မင်းက တကယ့်တစ်ဖက်သတ်ကြီး၊ မင်းကလည်း ရန်လုပ်သေး၊ ဟိုကတောင်းပန်ရင်လည်း မကျေနပ်သေးနဲ့"

"မင်းစိတ်တွေ သိပ်မမှန်တော့ဘူးနဲ့တူတယ် ကြိုး"

"ဒီကောင်က ဗလာချီကြီး လိုက်ခွပ်နေတာပါကွာ ... ဟိုက အေးဆေးပဲ"

သုံးယောက်သုံးပေါက်ဝေဖန်ကြ၏။ သူမဘက်က မမံ မရပ်နိုင်ဖြစ်ကြသူတွေက သူမသူငယ်ချင်းမနှစ်ယောက်။

"နင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မ,ဇော်"

သက်မာ၏ ကရုဏာဒေါသတွေစွက်နေသောအသံက ဖူးစုးရှရှ။ သူမကတော့ ပီကေဝါးရင်း သူထွက်လာမည့်အခန်းဝဆီ မျှော်ငေးကာ ...

"ငါက ဘာဖြစ်လို့လဲ သက်မာ"

အသံက မထုံတက်တေး။ ကိုယ့်ရင်ထဲ လှိုင်းထန်နေတာ ကိုယ်ပဲသိသည်လေ။

"နင် ဘာဖြစ်လို့ ကြိုးကို အလျှော့ပေးနေရတာလဲဆိုတာ ငါတို့သိချင်တယ်"

သော်ပါ ပွဲထဲဝင်လာပါပြီ။ သူငယ်ချင်းမနှစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ခုကို ရိပ်မိထားပြီလားမသိနိုင်ပေမယ့် ဖြစ်နိုင်လျှင် ရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၌ တွယ်ငင်နေသည့်ကြိုးတစ်စကို သူမက ကွယ်ဝှက်ထားချင်သည်လေ။ ထို့ကြောင့် …

"သည်းခံခြင်းက အောင်နိုင်ခြင်းတဲ့ … ဘုရားဟောရှိတယ်လေ၊ ဒါတောင် နင်တို့ မကြားဖူးကြဘူးလား"

"နင့်သည်းခံခြင်းက အလိုလိုဖြစ်လာတာမဟုတ်ဘူး … နင်က တမင်ကို သည်းခံနေတာ … အဲဒါ ငါသိတယ် မ,ဇော်၊ နင် ငါတို့ကို ဖုံးကွယ်ထားဖို့မကြိုးစားနဲ့ ဒီလောကကြီးမှာ လျှို့ဝှက်ချက်ဆိုတာ မရှိဘူးနော်၊ သက်မာပြောသလို ငါလည်း ရိပ်မိတယ်"

သူမ အကျပ်အတည်းထဲ ရောက်နေပြီ။ ဒီနှစ်ယောက်ကို အမှန်အတိုင်းဖွင့်ပြောလို့က သူမတို့ရှေ့ရေး မလွယ်ပါ။ သက်မာနှင့် သော်က မရမကဖျက်ဆီးပစ်မည့်သဘော ရှိပါသည်။ သို့ပေမယ့် သူမ မဖြေလိုက်ရ။ ကယ်တင်ရှင်က ပေါ်ပေါက်လာသည်ကိုး။ သူက ကချင်လွယ်အိတ်အနီလေး စလွယ်သိုင်းပြီး အခန်းထဲက ထွက်လာပြီ ဖြစ်၏။

"ဟော … ဟိုမှာလာပြီ"

သူမကလည်း အုတ်ခုံပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ ဟိုနှစ်ယောက်အာရုံပြောင်းသွားပုံရပါသည်။ သူမက သူ့ထံ ခြေဦးအလှည့်တွင် သူကတော့ သူမနှင့်ဆန့်ကျင်ရာဘက်ဆီ လျှောက်လှမ်းသွားပါတော့၏။ သူ့ခြေလှမ်းတွေ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သူမ လှမ်းကြည့်မိသောအခါ တွေ့လိုက်ရပါပြီ။ စက်စက်ငြိမ်။ ကျောလည်အထိဖြန့်ချထားသော ဆံနွယ်တွေက သူမနှင့်ကွဲပြားစွာ ဖြောင့်စင်းထူထဲလျက်။ ဆေးရောင်စုံတင်ထားသော မျက်နှာပေါ်က အပြုံးကလည်း အရောင်စုံလှပါသည်။ လှမ်းမေးသော အသံကလည်း နုနုနွဲ့နွဲ့လေးရယ်။

"ဖြေနိုင်လား … ကြိုး"

"အင်း … ဖြေနိုင်ပါတယ်၊ အစက်ရော OK ပဲမဟုတ်လား"

"OK ပါတယ်၊ ဒီလိုပဲပေါ့ … အောင်တော့အောင်မှာပါ၊ ကြိုး တို့ကိုချိန်းတယ်ဆိုတာက … "

သူမခြေလှမ်းတွေ တိခနဲရပ်ကျသွား၏။ ဩော် … ကြိုးက သူ့ကိုချိန်းသတဲ့လား။ ရင်ထဲ အတိုင်းအဆမဲ့ ဖျတ်ခနဲအောင့်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ တစ်ဖက်သတ်ချစ်ရသောအချစ်သည် အတော်ရင်နာစရာကောင်းကြောင်း သူမကိုယ်တွေ့သိခဲ့ရပြီ။

"ချိန်းပါတယ်ဆိုမှ တွေ့ချင်လို့ပေါ့ အစက်ရယ်"

သူ့အသံက ဖိုလ့်ကိုခြင်းများစွာ ပျော်ဝင်လို့။

"အချိန်ရတယ် မဟုတ်လား … အေးအေးဆေးဆေးရှိတဲ့ဆိုင်တစ်ဆိုင် သွားထိုင်ကြရအောင်၊ ဝင်းဗို … ညနေကျမှ ပင်းတို့နဲ့ ပြန်ဆုံမယ် … ငါ့အိမ်ကို လာခဲ့ကြ"

သူက လှမ်းချိန်းပြီး အခုအချိန်အထိ မတုန်မလှုပ်ရပ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆဲဖြစ်သော သူမကို ခပ်ရိရိပြုံးပြပါသည်။ စက်စက်ငြိမ်နှင့် တွဲထွက်သွားသော သူ့ကျောပြင်ကိုကြည့်ကာ သူမက နေရာမှ ရွေ့မရ။ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်အလား။ ရင်ဘတ်ထဲမှာတော့ နှလုံးသားတစ်စုံက ဖျတ်ခနဲကွဲကြေလို့၊ တိုးတိုးလေးပါပဲ။ ကိုယ့်အဖြစ်က လူသိခံ လို့မှ မရတာလေ။

---------------- ။

စာမေးပွဲပြီး၍ ကျောင်းပိတ်သောအခါ သူမ မွေးရပ်မြေကို ပြန်ရတော့မည်။ သူမက ရန်ကုန်သူ မဟုတ်ပါ။ အေးချမ်း၍ မြူနှင်းတို့အစဉ်ဖုံးလွှမ်းနေသော လွမ်းမောဖွယ်တောင်တန်းကြီးများ ကာရံထားသော တောင်ပေါ်ဒေသ၏ သမီးပျိုလေးဖြစ်၏။ အခုတော့ မွေးရပ်မြေအပြန်၌ သူမက အသည်းကွဲဝေဒနာကို ပွေ့ပိုက်ရင်းပေါ့။ သူမရင်တွင်းခံစားချက်အားလုံးကို သိထားပြီးဖြစ်သော သူငယ်ချင်းမလေးနှစ်ယောက်ကတော့ ...

"နင့်ဝေဒနာတွေကို ဒီရန်ကုန်မှာပဲ ထားခဲ့တော့ပေါ့ဟာ၊ ဒါ ငါတို့ရဲ့ နောက်ဆုံးနှစ်၊ ဘွဲ့ယူပြီးရင် ကိုယ့်ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရတော့မှာ၊ သူနဲ့ထပ်ဆုံဖို့ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလေ၊ နင် မေ့လိုက် ... တစ်ခဏအတွက် ပြောတာမဟုတ်ဘူး

နော်၊ အပြီးတိုင်မေ့လိုက်ဖို့ ပြောတာ"

သက်မာက ခပ်ရှင်းရှင်းပင် တိုက်တွန်းပါသည်။ သော်ကတော့ ...

"အခုအချိန်က ဘာမှကြာသေးတာမဟုတ်တော့ နင်ခံစားရမှာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အချိန်ကြာလာတဲ့အခါ နင့်ခံစားချက်က တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်သွားမှာပါ"

နှစ်သိမ့်ပါသည်။ ဒီလိုနဲ့ သူမက ချစ်လှစွာသော ချစ်သူ၊ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ကျောင်းတော်ကြီးကိုစွန့်ခွာပြီး ပြန်သာလာခဲ့ရပါသည်။ ရင်ထဲမှာတော့ အလွမ်းဝေဒနာကြောင့် သိပ်ပြီးမရွှင်လှ။ မြို့လေးကိုရောက်သောအခါမှာတော့ သူမစိတ်တွေက တဒင် အေးချမ်းရွှင်ပျသွားသည်ဟု ထင်ရသည်။ ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှာ ပညာတွေ အများကြီးသင်ယူပြီး ပြန်လာသောသူမအား ကြိုဆိုသည့်မိဘနှစ်ပါးက တလိုက်တလှဲရယ်။

"ကြည့်စမ်း ... အမေ့သမီးလေးက တကယ့်ရန်ကုန်သူကြီးအတိုင်း ပြောင်းလဲသွားတာကိုး၊ အမေမှာ သတိရတာတွေများပေမယ့် ငါ့သမီးလေး ပညာသွားသင်တာပဲလေဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ဖြေနေရတာ ... လိုက်တွေ့ချင်တာ အရမ်းပဲ၊ ညည်းအဖေကလည်း သူတစ်ယောက်တည်းသွားတွေ့ရင် လုံလောက်ပြီတဲ့၊ အမေ့ကို ကားမူးလို့၊ လှေမစီးရဲလို့ဆိုတဲ့ အားနည်းချက်တွေ ကိုင်ကိုင်ပေါက်ပြီး မခေါ်ဘူးသမီးရယ်၊ အဲဒါနဲ့ပဲ သမီးတက်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းက ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲဆိုတာ အမေက မသိခဲ့ရဘူး”

လို့ပြောသောအခါ ရိုးသားသော တောင်ပေါ်သူအမေ့အတွက် သူမက စိတ်မကောင်းနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် အမေ့ရင်ခွင်ထဲ ကလေးတစ်ယောက်လို တိုးဝှေ့ချွဲနွဲ့ရင်း ...

“သြော် ... အဖေက အမေခရီးပန်းမှာစိုးလို့ မခေါ်တာမျိုး ဖြစ်မှာပါ၊ သမီးနေတဲ့နေရာဆိုဆို အမေ အဝေးကြီးလာရမှာ၊ သမီး ဓာတ်ပုံတွေရိုက်လာပါတယ် အမေရယ် ... အဲဒါတွေပဲ ကြည့်ပေါ့၊ အဖေနဲ့တုန်းကလည်း ရိုက်ပြီးသားပုံတွေ ထည့်ပေးလိုက်သေးတာပဲ”

“အို...အေ ...အမေက သက်ရှိကိုမြင်ချင်တာ၊ ဓာတ်ပုံကြည့်ရတာနဲ့ အားမရပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အခု အမေ့သမီးလေး ရောက်လာတော့ အမေကျေနပ်ပါပြီ”

ဆိုပါသည်။ အဖေကတော့ နဂိုကမှ စကားနည်းသူလေ။ အဖေ့အတွက်က ကွမ်းအစ်တစ်အစ်နှင့် သူမတို့သားအမိ ရှိရင် လုံလောက်ပြီလို့ ကြွေးကြော်ပြီးသား။ အခုတော့ ကွမ်းတစ်ယာ ယာစားရင်း ပါးစောင်အတွင်း ထည့်ငုံကာ ...

“တကယ်ခေါ်လာကြည့် ... သူ လမ်းတစ်ဝက်မှာတင် ပြန်ချင်စိတ်ပေါက်မှာ”

ဟု ပြောပါသည်။ သူမ ရောက်စနေ့က အိမ်ပိုင်းကြီးပေါ်၌ ဆွေမျိုးတွေက အပြည့်။ ပျိုပျိုရွယ်ရွယ် ငယ်ငယ်လတ်

လတ် အားလုံးပါသည်။ သူမတို့မြို့လေးလေ့အရ အိမ်တွေ အကုန်က တစ်ပုံစံတည်းချည်း။ ခြေတံရှည် အိမ်မြင့်အကြီးကြီးတွေ။ အခန်းသုံးခန်း၊ ဧည့်ခန်း၊ ဘုရားခန်းတွေချည်း ဖွဲ့ထားတာမျိုး။ မီးဖိုချောင်နှင့် ထမင်းစားခန်းက အောက်ထပ်မှာ။ ထို့ကြောင့် အမျိုးတွေ တစ်စုတစ်စည်းတည်းတွေ့လို့ရသည့်နေရာ။

“ညည်းအေ ... ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှာ ကျောင်းသွားတက်တာ ဒီလောက်အကြာကြီးကို ... ရည်းစားလေးတစ်ယောက်လောက်များ ထားမလာတာ အံ့ပါရဲ့၊ ဒီမြို့လေးကိုပြန် ခြံစိုက်၊ နွားမွေးတဲ့ တောသားတစ်ယောက်လောက်ကိုပဲ ယူဖို့စဉ်းစားထားသလား”

ဒါက အမေ့ဝမ်းကွဲအစ်မကြီး, သူမ၏ ကြီးတော်ဆိုသူက မေးခြင်းပါ။ အမေက မွေးချင်းတစ်ယောက်တည်းဆိုပေမယ့် ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေက အများသား။ ဒီရွာရှိ ဘယ်သူ့ကိုပဲကြည့်ကြည့် အမေ့အမျိုးတွေက လက်ညှိုးထိုးမလွဲအောင် ရှိတာပါ။ ရှိဆို အမေက ဒီရွာဇာတိကိုး။ အဖေသာ တစ်ပြည်သား။ အမေ့ကို ချစ်လွန်း၍ ဒီမြို့ကလေး၌ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မြှုပ်နှံခဲ့တာမျိုးလေ။ ထို့ကြောင့် ဒီမြို့ကလေးမှာ အဖေ့အတွက် ဆွေသားရင်းချာဆို၍ သူမတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိခဲ့သည်လေ။

“ကြီးတော်ကလည်း ... မ,ဇော်က ပညာသွားသင်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥစ္စာ … ရည်းစားထားစရာလား၊ ပြီးတော့ မ,ဇော်က အပျိုကြီးပဲ လုပ်မှာ”

သူ့ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောခြင်းပါ။ ဟုတ်သည်လေ။ ကိုယ်ချစ်သူကို မရနိုင်တော့မှ တခြားလူနှင့် ရှေ့လက်တွဲမပျော်ချင်တော့ပါ။

“ဒါဆို ကျောင်းမှာတော့ နင့်ကိုကြိုက်တဲ့သူတွေ့ ရှိမှာပေါ့နော်”

သူမရဲ့ ဝမ်းကွဲညီအစ်မတစ်ယောက်က မေးပါသည်။ အချစ်ရေးတွေမေးကြသောအခါ သူ့ကိုချည်း မြင်ယောင်နေ့တာတော့ ခက်လှပါ၏။

“ဒီလိုပါပဲဟယ် … ငါဖြင့် သတိတောင်မထားမိပါဘူး”

“နင်က အရင်ကနဲ့မှမတူတော့တာ မ,ဇော်ရဲ့၊ နင့်အရပ်ကြီးက ငယ်ငယ်တုန်းက ကလန်ကလားနဲ့ဆိုပေမယ့် အခုကျတော့ ကြည့်လို့ကောင်းလာသား၊ နင်မျေးကလည်းက ကောက်တဲ့ဆံပင်တွေကလည်း အခုကျတော့ ကြည့်ရမဆိုးတော့ဘူး၊ ငါ့စိတ်ထင် အဲ့ဒါတွေကြောင့် နင်ပိုလှလာတာနေမှာ မ,ဇော်ရဲ့”

“ဟဲ့ ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ … ဒီမိန်းမ ရန်ကုန်တက်သွားတုန်းက အသားကမည်းနေတာ၊ အခုတော့ သေချာကြည့်စမ်း … ငါတို့ အသားနဲ့ မတူတော့ဘူး … ညိုညိုစိုစိုကလေးနဲ့”

သူမလက်ဖျံတွေကို သာသာပွတ်သပ်ရင်း ပြောပါသည်။

ကြည့်စမ်း ကြိုးရေ … နင်ရှုတ်ချခဲ့တဲ့အရာတိုင်းကို လူတိုင်းက တဖွဖွ ချီးမွမ်းနေကြပြီ။ တခြားလူတွေရဲ့ ချီးမွမ်းထောပနာပြုခြင်းထက် နင့်နှုတ်ဖျားက စကားတစ်ခွန်းဟာ ငါ့အတွက် ဂုဏ်ဝင်မြောက်တယ်ဆိုတာ နင် မသိလေရော့သလား ကွယ်။ သူမက လွမ်းနာကျင်သော ရင်ကစ်ခွင်နှင့် ပြန်လာရသူလို ကြည့်လေရာနေရာတိုင်းက လွမ်းစိတ်ကို ကျွမ်းအောင်ဖန်စေပါသည်။

သူမ၏မြို့ကလေးသည် ညို့မှိုင်းသောတောင်တန်းကြီးတွေ ဝန်းရံထားကာ မြို့နောက်ဘက်အစွန်၌ ရစ်ခွေစီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်းကလေးတစ်ခု ရှိပါသည်။ စမ်းချောင်း၏ဟိုဘက်တစ်ဖက်၌မူ တောအုပ်လေးတစ်ခု။ ဒီစမ်းချောင်းက မိုးတွင်းဆိုလျှင် တဟဲဟဲအသံပေး၍ အရှိန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းတတ်သောသဘော ရှိပါ၏။ တစ်ဖက်တောအုပ်လေးကတော့ တစ်ချိန်တုန်းက သားရဲတိရစ္ဆာန်ပေါသည်ဟု သူမ ကြားဖူးပါသည်။

သူ့ကို ပြင်းပြစွာ လွမ်းသည့်စိတ်ဖြစ်လာလျှင်တော့ သူမက အဲဒီ စမ်းချောင်းလေးဘေး၌ သွားထိုင်နေတတ်ပါသည်။ ကောပန်းလေးတွေ စမ်းချောင်းထဲ စီးမျောကြွေကျတာကို ကြည့်ရင်း သူ့ကို တိတ်တခိုး ဖောင့်တာတတ်ပါ၏။ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း အရူးထမိသေးသည်။ သူနှင့်သူမ မတော်တဆတွေ့ဆုံကြုံကြိုက်ပြီး ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြတာမျိုး၊ မိဘချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဘောတူ၍ ပေးစားကြတာမျိုး ဆိုပြီးတော့လေ။ အချစ်က လူကို ရူးအောင်စွမ်းဆောင်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

"ဟေး ... မ,ဇော်ရေ ... မ,ဇော် ... ဟေး"

ရွာစပ်မှ သူမ၏နာမည်အော်ခေါ်သံကြောင့် မဇော်၏ ကိုယ်လေး ဆတ်ခနဲ တောင့်မတ်သွားရသည်။ သူမကို လိုက်ရှာ နေဟန်တူပါ၏။ ထို့ကြောင့် ...

"မာချို ... ငါဒီမှာ"

"အမယ် ... ကြည့်စမ်း ... နင်က စမ်းချောင်းဘေးမှာ အဆွေးမင်းသမီး လာလုပ်နေတာပေါ့ ... ဟုတ်လား"

မာချိုဆိုတာ သူမနှင့်သက်တူရွယ်တူ သူငယ်ချင်းလို့ လည်း ပြောလို့ရသည်။ ညီအစ်မဟူ၍လည်း ခေါ်၍ရပါသည်။ မာချိုက ပညာရေးပါရမီမပါသဖြင့် မြို့လေး၏ကျောင်းမှာပင် အလယ်တန်းအထိ တက်ရပြီး ကျောင်းထွက်ရသူပါ။ မာချို့မိဘ တွေက သူမအဖေတို့ဆီမှာ ဘဏ္ဍာထိန်းနှင့် အိမ်တော်ထိန်း။ ခြံကထွက်သော လိမ္မော်စာရင်းတွေ၊ သူမတို့မွေးမြူထားသော နွားတွေ၊ မြင်းတွေ၏ ကျန်းမာရေးမှအစ အစားအသောက်ကိစ္စ အဝဝကို တာဝန်ယူရသူ။ မြို့ကလေး၌ ရှိသမျှလူတိုင်းဟာ နွား တွေ၊မြင်းတွေကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင် မွေးမြူကြသည်။ စိုက်ပျိုးရေး အနေဖြင့်တော့ လိမ္မော်ခြံတွေ စိုက်ကြ၏။ ဒါ သူမတို့မြို့ကလေး ၏ အဓိကစီးပွားရေး။ သူမကတော့ မာချို့အမေးကို အပြုံးနှင့်

ခေါင်းယမ်းပြရင်း ...

"အဆွေးမင်းသမီးလုပ်ရအောင် ငါ့မှာ အဆွေးဓာတ်ခံမှ မရှိတာကိုပဲ၊ ပျင်းပျင်းနဲ့ လာထိုင်နေတာပါ၊ နင် ငါ့ကိုရှာတာ ဘာကိစ္စ ..."

"ထူးထူးခြားခြားတော့ မရှိပါဘူး၊ ငါလည်း ပျင်းလို့ လာ ရှာတာ၊ ပြီးတော့ သတင်းထူးလည်း ပါလာလို့"

"ဘာလဲ သတင်းထူးက"

သူမက စမ်းချောင်းထဲကရေကို လက်ကလေးနှင့်ဆော့ ကစားရင်း မာချို့ဆီကိုပါ တောက်ကစားပြပါသည်။ မာချိုက လွင့်ပါးလာသော ရေစက်ရေပေါက်တွေကိုခါရင်း ...

"နင်တို့မြင်းဇောင်းထဲမှာ မိနက်က ကိုယ်ဝန်ကြီးလွယ် ထားရတယ်လေ"

"အေးလေ ... သိသားနဲ့၊ ညက အဖေပြောတာ ... မွေး တော့မယ် ဆိုလားပဲ"

"အေး ... အခုမွေးနေပြီ၊ အဲဒါ မွေးရခက်လို့ဆိုပြီး ကောင်ပိုင်းက တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်သွားခေါ်လာတာ၊ သူညီနဲ့ တူ ဧည့်သည်တော်တစ်ယောက် ပါလာတယ်ဟဲ့"

"ဧည့်သည်ပါလာတာ သတင်းထူးလား မာချိုရယ် ... ရှိရင် ဧည့်သည်ရှိမှာပေါ့ ... ဒါ ဘာဆန်းလဲ"

"အမယ် ... သိပ်ဆန်းတာပေါ့၊ ဧည့်သည်က ချောချော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးရယ်၊ နင့်အရွယ်လောက်ပဲ၊ ပြီးတော့ သူက တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတဲ့၊ နင်တို့တက္ကသိုလ်ကပဲတဲ့ … ငါက နင်နဲ့များ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်မလားလို့၊ လိုက်ကြည့်စမ်းပါဟဲ့"

မာချိုရဲ့ ရိုးအသောပုံစံကို သူမက သဘောတကျ ရယ်မောမိပါသည်။ မာချိုတို့အဖြစ်ကို သနားလည်းသနားမိ၏။ တို့ကြောင့် …

"တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဆိုတာနဲ့ ငါနဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ရောတဲ့လားဟဲ့၊ တက္ကသိုလ်ဆိုတာ အကျယ်ကြီး၊ အထဲမှာ မေဂျာတွေ အများကြီးခွဲထားသေးတယ်၊ မေဂျာတူပေမယ့် သိတယ် မထင်နဲ့ဦး၊ အတန်းတွေက ထပ်ခွဲထားသေးတာ၊ အဲဒီတော့ ကိုယ်နဲ့အတန်းတူ တစ်ခုံတည်းထိုင်တဲ့လူလောက်ပဲ သူငယ်ချင်း ဖြစ်တာပေါ့ မာချိုရဲ့"

သူမ ရှင်းပြမှပင် မာချိုက မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်ဖြင့် …

"ဪ … အဲဒီလိုလား"

ဆိုပြီး ပါးစပ်ပိတ်သွားခဲ့ပါသည်။

"ကဲ … ငါတို့လည်း ဒီမှာနေတာကြာပြီ ပြန်ကြရအောင်၊ တကယ်လို့ နင်ပြောတဲ့ကျောင်းသားနဲ့ တွေ့တော့လည်း ကိုယ့်ကျောင်းကလား၊ တခြားမေဂျာကလားဆိုတာ ကြည့်လိုက်တာပေါ့ဟဲ့"

သူမက ပြောသောအခါ မာချိုက အားတက်သရော အိမ်ပြန်လမ်းကို ဦးဆောင်ပါသည်။ သို့ပေမယ့် အိမ်ရောက်သောအခါ အားတက်ဖွယ်ရာမရှိတော့။ မိနက်ကလည်း ဆရာဝန်၏ကျေးဇူးကြောင့် အောင်မြင်ချောမွေ့စွာ မွေးဖွားပြီးပြီ။ ဆရာဝန်နှင့် သူ့ခေည့်သည်လည်း ပြန်သွားခဲ့ပြီ။ အမေကတော့ သူမကို တွေ့တာနှင့် ဆီးအပြစ်တင်ပါ၏။

"ဒီလောက်အကြာကြီး ဘယ်သွားနေတာလဲ သမီးရယ်၊ ဧည့်သည်ကောင်လေးက တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတဲ့၊ ဆရာ့ညီကလေးနဲ့ သူငယ်ချင်းတဲ့၊ ကျောင်းပိတ်ရက် အလည်လာတာတဲ့၊ အမေက သမီးလည်း ကျောင်းပိတ်ရက် အိမ်ပြန်လာတာလို့ပြောလို့တောင် သူက ဘယ်ကျောင်းကလဲတဲ့"

အမေ့စကားက မဆုံးသေး၊ ကြားဖြတ်ဝင်ပြောသူက အဖေ ပါ။

"ဒီမှာကွ … ဆရာ့ပစ္စည်းလေးနဲ့တူတယ်၊ ဒါလေးကျန်ခဲ့တယ်"

အဖေ့လက်ထဲ၌ ခရီးဆောင်အိတ်ပိတ် သော့လေးတစ်ချောင်း။ Keychain လေးက ချစ်စဖွယ် ဘိုမရုပ်လေးတစ်ရုပ်။ ပုံးလေးဖွင့်ဆောင်းထားသည်။

"ရှင်သွားလိုက်ပေးလိုက်ပေါ့ ကိုမင်းနောင်"

အမေက အဖေ့ကို အဲဒီလိုပဲ နာမည်အပြည့်အစုံ ခေါ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တတ်ပါသည်။ အဖေကလည်း အမေ့စကားဆို မပယ်မရှား။ မငြင်းဆန်တတ်သောအကျင့်က အရိုးစွဲနေပြီထင်ပါ၏။

"အေး ... အေး"

ဟုဆိုကာ အောက်ထပ်ဆင်းရန် ပြင်သောအချိန်မှာပင်

... "ဗျို့ ... ဦးလေးမင်းနောင်၊ ဒီမှာ ဆရာလေးတို့ပြန်လာကြတယ်ဗျို့၊ သော့ကျန်ခဲ့လို့တဲ့"

"သြော် ... အေး ... အေး ... လာပြီဟေ့၊ ကျုပ်လည်း အခုပဲ လိုက်ပေးတော့မလို့ ဆရာလေးရေ"

အဖေက ပြောပြောဆိုဆို လှေကားကို ခပ်မြန်မြန် ဆင်းသွားပါသည်။ အဖေ့နောက်မှာ အမေ။ သူမတို့တောင်ပေါ်သူ တောင်ပေါ်သားတို့က ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှု၊ ကျေးဇူးသိတတ်မှုတွင် လူတကာတို့ထက် နှစ်ဆပို၏။ အခုလည်း ကြည့် ... မိနက်ကို မီးဖွားပေးသော ဆရာကြီးဆိုပြီး ကျေးဇူးတွေတင်၊ ပျာပျာသလဲဖြစ်နေပုံက ... လို့ သူမက တိတ်တဆိတ်ရေရွတ်ပြီး အခန်းထဲဝင်ရန် ခြေဦးအလှည့်တွင် ...

"အဲဒါ ကျန်တော့်သော့လေ၊ ခရီးဆောင်အိတ်က သော့ဆိုတော့ ပျောက်လို့မဖြစ်ဘူး"

အို ... အဲ့... အသံက သူမသွေးကြောတွေကို ဖျင်းဖျင်းထသွားစေသည်။ ခြေလှမ်းတွေက ရောက်တဲ့နေရာမှာ ရပ်တန့်၊ အသိစိတ်ဝိညာဉ်တို့က ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ပုံးတစ်လှည့်ခွာတစ်တုံ

"သော့ပိုလည်း မပါတော့လေ ... သိမ်းထားပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ"

သေချာပါပြီ။ ဒီအသံပိုင်ရှင်ဟာ သူမအသည်းနှလုံးကို ပင်းမှုစိုးစံထားသူ။ ပြီးတော့ သူမစိတ်အစုံကို ဖမ်းချုပ်ဆုပ်ကိုင်ပိုင်စွမ်းရှိတဲ့ သူ။ အတွေးမဆုံးခင် သူမ ခြေလှမ်းတို့က လှေကား ဆီ ခပ်သွက်သွက်ပြေးဆင်းမိပါသည်။ ရန်ခုန်သံက ထိန်းမရ အောင် မြန်ဆန်လို့။ အောက်ထပ်မြင်ကွင်းက သူမအတွက် ရင် အေးစရာပါ။ ကြည့်လေ ... သိုးမွေးဆွယ်တာချိုင်းပြတ် အဖြူ ရောင်ကို အနီရင့်ရောင် ရှပ်အင်္ကျီအပေါ်က ထပ်ဝတ်ထားသည်။ အောက်က သက္ကလပ်သား ပျော့အိအိဘောင်းဘီကလေးနှင့် သူမ၏ အရှင်သခင် သူ။

မ,ဇော်၏ရင်ခုန်နှုန်းက ထိန်းမရတော့။ ဆန်းကြယ်တာ လား။ ချက်နှသသာပေးတာလား မတွေးတတ်။ သေချာတာက တော့ ချစ်ခြင်း အလိုတစ်ခု ပြည့်မြောက်သွားပြီဖြစ်သည်။ သူမ၏ မှေ့တမောအကြည့်က သူ့အသိစိတ်ကို ထိခတ်လိုက်သည်နှင့် ပါသည်။ သူ့အကြည့်တွေ သူမထံ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ အမှတ် ပုံမှ အမှတ်တရပါ။ သူက ဒုတိယအကြိမ် သေချာအောင် စူး ကြည့်ပြီးသောအခါ အမှန်းတွေ နေဆယ်စင်းပမာ ပြောင်း သွား၏။ မ,ဇော်အား အမိုးထွက်နေသော မျက်လုံးကြီးတွေ ရှုးစိုက်ကြည့်နေကာမျှား ကျောစိမ့်စရာ။ သို့ပေမယ့် မ,ဇော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြောက်ခဲ့ပေ။ သူ့အား ချစ်သောသူကို။ ထို့ကြောင့် အပြုံးလှလှလေးတစ်ခု ဖန်ဆင်းကာ ...

"ကြည့်စမ်း ... တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဆိုပြီး ဘယ်သူလဲ မှတ်ပါတယ် ... ကြုံးဖြစ်နေတာကိုး"

"ဟယ် ... သမီးတို့က သိနှင့်ပြီးသားတွေ"

အမေ့အသံက ဝမ်းသာအားရ။ သူကတော့ အခုထိ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို ငြိမ်သက်ဆဲ။ သို့ပေမယ့် မ,ဇော်ဟို့နှစ်ယောက် အကြည့်ချင်းက စစ်ခင်းလျက်။

'ငါ့ကို ဘာလို့ မုန်းတာလဲကြုံးရယ်၊ ငါကတော့ နင့်ကို သူမ အတွေးမဆုံးလိုက် ... ။

"ကျွန်တော့်ကိုခွင့်ပြုပါဦး ဦးနဲ့ဒေါ်ဒေါ်၊ ကိုကြီးနဲ့ညီညီ သွားကြရအောင်"

သူက အရင်ဦးအောင် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ မပတ်သက်ချင်ဘူးဆိုကာမှ ဘယ်လိုရေစက်ပါလိမ့်။ ဒီလောက် ဝေးသီခေါင်ဖျားသော ဒေသအထိ လာတွေ့နေရသေးသည်။ လူကြီးတွေကတော့ အတော့်ကိုရိုးဟန်တူပါသည်။ သူတို့အဖြစ်အပျက်ကို သတိထားမိဟန်မတူ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုပင် ...

"သမီးနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ တစ်ကျောင်းတည်းသားပေ ပဲ၊ နောင်လည်း အိမ်ကို ဝင်ထွက်ပါမောင်ရင်၊ ဦးတို့နယ်ကို ရောက်တုန်း ဧည့်ဝတ်ပြုပါရစေမောင်ရင်"

ဟု သူမခဖင်ဖြစ်ဟန်တူသောလူကြီးက ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။ သူတို့မျက်နှာပေါ်တွင် ရိုးစင်းပွင့်လင်းသော၊ နောက်သူမလိုလူနှင့် ခံစားချက်ကွဲလွဲနေသော အရိပ်မျိုးတွေ မတွေ့ရ။ လူကြီးထံတွင် မြင့်မြတ်တည်ကြည်သော ယောကျ်ားတစ်ဦး၏ဟန်ပန်။ အမျိုးသမီးကြီးထံတွင် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ဟန်ပန်တွေ ယှက်သမ်းလျက်ရှိပါသည်။ ထို့အတွက် သူက ခင်မင်ချင်သော်ငြား ဒီနတ်ဆိုးမတစ်ယောက်ကြောင့် စိတ်မကောင်းကြီးစွာ သူတို့တောင်းဆိုချက်ကို ငြင်းဆန်ရပါလိမ့်မည်။

သူက မမဇော်အား အခဲမကျေသောမျက်ဝန်းတွေနှင့် စူးခနဲ တစ်ချက်ကြည့်သောအခါ သူမက ခပ်ဖွာဖွာဆံပင်လိမ်လိမ်တွေကို ခေါင်းဖြင့် ဆတ်ခနဲထပ်တင်ရင်း ဘာမှမတတ်နိုင်ဟူသောအမူအယာဖြင့် ပခုံးစုံတွန့်ပြပါသည်။

'နင်က မတတ်နိုင်လည်း ငါတတ်နိုင်ပါတယ် မမဇော်၊ စိတ်ချ ... နင်ရှိရာအရပ်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ငါ ခြေချမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ခြေချခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတဲ့ အသိကိုတောင် ငါ ဖျက်သိမ်းပစ်မယ်၊ နင့်လို ထောင့်မကျိုးတဲ့မိန်းမကို မပတ်သက်ချင်လွန်း' ... လို့ သူက စိတ်ထဲမှ ထိုစကားအား ရေရွတ်ရင်း ...

"ခွင့်ပြုပါဦးခင်ဗျာ ... ကျွန်တော် မပြန်ဖြစ်သေးရင်တော့ လာလည်ပါဦးမယ်"

နှုတ်ဆက်ကျောခိုင်းထွက်ခဲ့ပြီး စိတ်ထဲမှာတော့ ဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြတ်ပြီးသား။ နောက်တစ်နေ့ ချက်ချင်း ပြန်ရန်အတွက်လေ။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်အား ညဖက်မီးလုံရင်း ညီညီ့ကိုပြောပြတော့ ဒီကောင်က အသည်းအသန် ထတားတော့သည်။

"မင်းကလည်း ရောက်တာမှ မနေ့က၊ မနက်ဖြန် ပြန်မယ်ဆိုတော့ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးဟေ့ကောင်၊ မင်းစာထဲမှာ ရေးထားတုန်းက တစ်လလောက်နေမှာဆို၊ အပိုတွေ လာရစ်မနေနဲ့ ကြီးရာ၊ တစ်လမပြည့်တောင် အနည်းဆုံး ရက်(၂၀)လောက် နေရမယ် … ဒါပဲ"

ရာဇသံ ထုတ်ပါတော့သည်။ သူနှင့်ညီညီက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ။ ညီညီ့မိဘတွေက အစိုးရဝန်ထမ်းတွေမို့ နေရာအနှံ့ ပြောင်းရွှေ့ရင်း သူတို့ ကွဲသွားခဲ့ကြသည်။ လူချင်းသာ မတွေ့ရတာ၊ စာချင်း အဆက်အသွယ်မပြတ်ခဲ့။ နောက်ဆုံး ညီညီ့မိဘတွေ ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့ကြရာ သူတို့ညီအစ်ကို နှစ်ဦးသာ ကျန်ရစ်၏။ ကိုကြီးက ဝါသနာအရရော၊ ပညာအရပါ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်ဘဝဖြင့် ဒီမြို့လေးမှာ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ သူ့ထံရေးသောစာထဲတွင် မြို့လေး၏ အေးချမ်းသာယာပုံ၊ မြစ်ဆိတ်ပုံနှင့်တကွ ဒေသခံတောင်ပေါ်သားတို့၏ စေတနာပေါကြွယ်ဝပုံတွေကို အထပ်ထပ် ဖတ်၊ သူ ဒီမြို့လေးကို စိတ်ဝင်စားလာရ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျောင်းပိတ်လျှင်ပိတ်ချင်း ဒီကိုအပန်းဖြေရန် ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူမ ရှိ

မှန်းသိခဲ့ပါက သူ ဒီမြို့ကို စိတ်ကူးထဲတွင် ထည့်ဖြစ်မည်မထင်ပါ။ အခုတော့ …

"ငါကတော့ ဒီကောင် အမြန်ပြန်ချင်နေတာ မမဇော်နဲ့ ပတ်သက်နေမယ်လို့ ထင်တယ် … ငါပြောတာ မှန်သလား ကြီး"

ကိုကြီးက ကော်ဖီမတ်ခွက်ကြီးကို တစ်ယောက်တစ်ခွက်စီ ကမ်းပေးရင်း စကားဝိုင်းထဲ ပါဝင်လာခဲ့ပါပြီ။ ကိုကြီး ပါလာလျှင်တော့ သူ ရှန်းထွက်ရန်မလွယ်တော့။ ကိုကြီးကို သူက တကယ့်အစ်ကိုရင်းတစ်ယောက်လို ချစ်ကြောက်ရိုသေသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

"မင်းနဲ့ အဲ့ကောင်မလေး ရန်ငြိုးရန်စများ ရှိခဲ့သလား၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းဘက်က တစ်ဖက်သတ် အငြိုးအတေးများလား ဆိုတာ ငါသိချင်တယ်ကြီး၊ သိခွင့်ရှိမယ် ဆိုရင်ပေါ့လေ"

ကိုကိုက အံ့ဒီလို မှုင့်လင်းစွာမေးချမိပါပြီ။ ဒီကောင်လေးဟာ ညီညီ့သူငယ်ချင်းဆိုပေမယ့် စိတ်ရင်းလေး အင်မတန်ကောင်းမွန်သောကြောင့် သူက တကယ့်ညီအရာမှာ ထားခဲ့တာဖြစ်၏။ တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိသည် … ကြီးဟာ စိတ်ခေတ်ခိုင်မာလွန်းသူ။ ဘယ်အရာမဆို သူဆုံးဖြတ်ထင်မြင်ထားသည့်အတိုင်း ရပ်တည်သူ၊ ဒါ … သူအသိဆုံး၊ သူတို့ညီအစ်ကိုနှင့် ခင်မင်မှုသက်တမ်းကိုပဲ ကြည့်ပါလေ၊ နှစ်တွေ ဘယ်လောက်ကြာကြာ၊ နယ်တွေဘယ်လောက်ခြား ခြား သူတို့ညီအစ်ကိုကို မမေ့။ မွေးနေ့ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Birthday Present ပို့ပေးသည်။ သူကြိုက်သော ပစ္စည်းအဆန်းအပြားလေးများတွေ့ရင် တကူးတက ရောက်အောင်ပို့သည်။ ဒါ ကြိုးရဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးမားမှု၊ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုကို ပြသသောမလေ့ဇရိုက်များ ဖြစ်၏။ အဲလိုလူမျိုးက အပြီးအမျက်ကြီးလာပါကလည်း သိပ်ကြောက်စရာကောင်းပါသည်ဟု သူ စာတွေထဲမှာ ဖတ်ဖူးပါသည်။ ကြိုးကတော့ သူ့မေးခွန်းအဆုံး ကော်ဖီခွက်ကို တင်းခနဲနေအောင် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း …

"သိခွင့်ရှိပါတယ် ကိုကြီး၊ ကျွန်တော်တို့က ညီအစ်ကိုတွေပဲဥစ္စာ၊ သူနဲ့ကျွန်တော်ကြားမှာ ဘာရန်ငြိုးရန်စမှ မရှိပါဘူး"

"ဟော …"

ကိုကြီးအာမေဍိတ်က အကျယ်ကြီး။ ညီညီကတော့ သူ့မျက်နှာစေ့စေ့ကြည့်ပြီး …

"ဒါဆို အချစ်တွေရှိခဲ့တာလား ကြိုး"

"အဲဒါလည်း မဟုတ်ဘူးကွ၊ ငါက သူ့ကိုကြည့်မရတာ ညီညီ"

သူ့စကားကြောင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က အဓိပ္ပာယ်ပေါက်ပုံမရ။ ကြောင်အမ်းအမ်းကြီးတွေနှင့် သူ့ကိုကြည့်နေပြီးမှ ညီညီက …

"မင်းဟာကြီးက ဘာလဲကွ … မှုန်ဝါးဝါးနဲ့ ရှုပ်နေတာပဲ … ရှင်းအောင်ပြော"

"ရှင်းအောင်ပြောရရင် သူ့ပုံစံက ထောင့်မကျိုးဘူး၊ မိန်းမ မဆန်ဘူး၊ အေး … အဲဒီတော့ ငါက ကြည့်မရဘူး၊ ရှောင်နေရအောင်လည်း တစ်ခန်းတည်း၊ Roll No. က ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်၊ သူက အဲဒီ ငါကြည့်မရတဲ့ပုံစံကြီးနဲ့ ငါ့ကိုပတ်သက်ဖို့ ကြိုးစားတယ်၊ အဲဒါကို ငါက ပစ်ပစ်ခါခါတုံ့ပြန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မမဇော်က နောက်ဆုတ်မသွားဘူး၊ နောက်တစ်ဆင့် ထပ်တက်တယ်"

သူက နိဒါန်းပျိုး၍ သူတို့နှစ်ယောက် စစ်ခင်းပုံကို ပြောပြရပါတော့သည်။ ပြောပြသောအချိန်တွင် သူ့မျက်နှာက ဒေါသအရောင်ကြောင့် တလက်လက်တောက်ပနေမည်ကို သူ မှန်မကြည့်ဘဲ သိနိုင်ပါ၏။ သူ့အပြော ဆုံးသောအခါ ကိုကိုက ခေါင်းယမ်း၏။ ညီညီက ပင့်သက်တစ်ခုကို ပစ်ချလိုက်ပါသည်။

"မင်းဟာက တော်တော်အတွေးရကျပ်ပါလားကွ … ဟေ၊ သူ ထောင့်မကျိုးတာ မိန်းမ,မဆန်တာ သူ့ကိစ္စလေ"

"ဒါဆို သူ့ကို ကျွန်တော်ကြည့်မရတာလည်း ကျွန်တော့် ကိစ္စပဲလေ ကိုကြီးရဲ့"

"အေးပါ … မင်းကိုငါ အပြစ်မပြောပါဘူး၊ အမှန်ဆို မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို ဝေဖန်ရှုတ်ချတဲ့လူကို မုန်းနေရမှာ၊ အမြင်ကတ်နေရမှာ၊ သူက ပြောင်းပြန် … ပတ်သက်ဖို့ ကြိုးစားတယ်၊ ရိုးရိုးပတ်သက်တာလည်းမဟုတ်ဘူး၊ ရန်ချည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်စနေတယ်ဆိုတော့ …"

"အဲဒါပဲ ကိုကြီး၊ သူ့အယူအဆက သာမန်မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ကို မတူတာ"

သူ့အတည်ပြုချက်ကို ကိုကြီးက လက်ခံသွားပုံရပါသည်။ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လို့။ ညီညီကတော့ လူငယ်စိတ်။ တက်ကြွသည်။ ထက်သန်သည်။ တုံ့ပြန်လွယ်ပြီး ရှုံးရမှာကို ကြောက်သည်။ ထို့ကြောင့် …

"အဲဒါဆိုရင်တော့ မင်းမပြန်ဖို့ ငါက ပိုတောင်တားရဦးမယ်၊ မင်းပြန်ရင် သူ့ကို အရှုံးပေးတယ်ထင်သွားမှာပေါ့၊ ဒီမှာနေပြီး ရင်ဆိုင်စိန်ခေါ်ပစ်လိုက်၊ သူလွန်လာရင် သူ့မိဘတွေဆီတိုင်ပစ်လိုက်၊ အဲဒီလိုလုပ်ရင်းနဲ့ သူ့ကို ဥပါယ်တံမျဉ်နဲ့ Lesson ပြန်ပေးဖို့ စဉ်းစား … ငါကူညီမယ်"

သူငယ်ချင်းကောင်းပီသသော ညီညီပါ။ သူ့အတွေးတွေတစ်မျိုးပြောင်းသွားရ၏။ ကိုကြီးကတော့ ပြောသား …

"သိပ်နှစ်နာသွားမယ်၊ သူက မိန်းကလေး၊ ညာညာတာတာပေါ့"

တဲ့လေ။ ကိုကြီးရှေ့တော့ ခေါင်းညိတ်ပြပေမယ့် စိတ်ထဲ၌ တော့ အပြုံးက ကျေမသွား။ နင် ငါ့ကို ဒုက္ခပေးလွန်းတယ် မမဇော်။

[အခန်း - ၅]

မြို့လေးကို ပြန်ရောက်တာနှင့် သူမ လုပ်နေကျအလုပ်တစ်ခုရှိပါသည်။ အဲဒါကတော့ အဖေတို့ပိုင် မြင်းဇောင်းထဲမှ သူမနှင့် ခတ်တည့်သော ညိုဝါဆိုသည့်မြင်းမလေးအား စီးနင်းခြင်းပင်။ ရွာပြင်ထွက်၍ တောင်ကုန်းမို့မို့ပေါ်မှ လီမွှော်ခြံတွေအစီအရီကို ငေးမောကြည့်ရသော အရသာ၊ စမ်းချောင်းနံဘေး ညိုဝါအား ဇက်ကြိုးလျှော့၍ ခပ်လေးလေးစီးနင်းရသော အရသာသည် သူမဘဝ၌ ဘယ်အခါမှ မေ့နိုင်မည်မထင်။ ထို့ကြောင့် သူမက မြင်းဇောင်းထဲ လျှောက်လာခဲ့မိ၏။ ဒီတစ်ခေါက်တော့ ညိုဝါ့ကို စီးခွင့်မရတော့ပါ။ သူမ မရှိသောအချိန်အတွင်း ညိုဝါက သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်၏။

"ဟော … သမီး လာဟေ့၊ ဒီမှာ မြင်းပေါက်လေးတွေ၊ ထပ်တိုးနေတာ၊ အရောင်လည်း တော်တော်စုံတယ်၊ သမီး ဘယ်သူ့ကိုစီးမလဲ၊ ကဲ … ရွေးပေတော့"

လေးကျော်က ဖော်ရွေစွာဆိုသည်။ လေးကျော်က မာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချို့ဖေဖေဟု ဆိုရပေမယ့် သူမကိုလည်း ငယ်ကတည်းက ချိုပိုး ချော့မြူခဲ့ရတာပါပဲ။ သူမက အရောင်စုံရှိသော မြင်းဇောင်းထဲ၌ အုန်းခွံရောင်ပြောင်လက်တောက်ပနေသော မြင်းလေးကို လက်ညှိုးထိုးရင်း ...

"အဲဒီတစ်ကောင် စီးမယ်လေ လေးကျော်၊ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လားဟင်"

မေးရသည်။ သူမတို့က မြင်းပိုင်ရှင်ဆိုပေမယ့် ဘာမှသိတာမဟုတ်။ လေးကျော်ကသာ မြင်းတွေနှင့် အနီးကပ်နေထိုင်သူမို့ ဘယ်မြင်းဟာ ယဉ်ပါးပြီး ဘယ်ကောင်က ရိုင်းစိုင်းတယ်ဆိုတာ အသိဆုံးပင်။ လေးကျော်က သူမ,ထိုးပြသောအကောင်ကို ကြည့်ပြီး ...

"ဩော် ... တိမ်ယံကိုပြောတာပဲ၊ သူက လိမ္မာပါတယ် သမီးရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အကောင်ကထွားတော့ စက်ကြိုးနိုင်ပ့ါမလား"

ဟုတ်တော့ဟုတ်သည်။ ညိုဝါထက် ဒေါင်ကောင်း၏။ လည်ဆံမွေးဖွားဖွားနှင့် ခန့်လည်းခန့်သည်။

"ရပါတယ်လေးကျော်ရဲ့၊ သူလိမ္မာရင် ပြီးတာပါပဲ"

"အေး ... အေး ... ဒါဆိုလည်း စီးသွားလေ"

လေးကျော်က ဆိုကာ ဇောင်းထဲမှမြင်းကို ဆွဲထုတ်ပေးပါသည်။ လေးကျော်ကုန်းနှီးတပ်နေသောအချိန်၌ သူမက မြင်းနှင့်ရင်းနှီးအောင် အသာပွတ်သပ်ချော့မြူရပါ၏။ စိတ်ကူးထဲ၌

သူမက တောင်ဘက်သို့ မြင်းစီးသွားရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ ဒေါက်တာကိုကိုတို့ညီအစ်ကိုနှင့် သူမ ခင်မင်သည်လေ။ သူမကိုတွေ့က ခေါ်၍ဧည့်ခံကြမည်မှာ မလွဲ။ ထိုအခါ သူမကလည်း သူနှင့် စကားစမြည်ပြောဆိုနိုင်သည်ပေ့ါ။ သူရောက်လာတော့လည်း သူမ အလွမ်းနာ နည်းနည်းတော့ကျက်သွားသား။ ထို့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသည် ကောင်လေးပေ့ါ။ သူမ မြင်းစီးပြီး ခြံထဲမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရွာပြင်သို့ ဦးတည်ထွက်နေသော လူတစ်ယောက်နှင့် မြင်းတစ်ကောင်။ သူမ သေချာစူးစိုက်ကြည့်မိ၏။ ဟုတ်ပါသည်။ မလွဲပါ။ ဒါ ကြိုးအစစ်။

"ကြည့်စမ်း ... စိတ်ချင်းဆက်နွယ်နေပုံများ သူလည်း မြင်းစီးပြီးအထွက်, ငါကလည်း အထွက်၊ ဒီလောက်စိတ်တူသဘောတူဖြစ်ရက်နဲ့ ဘာကြောင့်များ နင် ငါ့အပေါ် အမြင်မကြည်ပါလိမ့် ကြိုးရေ"

သူမက တစ်ယောက်တည်းကြွားသာရုံ တီးတိုးရေရွတ်ရင်း သူ့နောက်သို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလိုက်မိသည်။ လိမ္မော်ခြံနယ်နိမိတ် ကုန်ဆုံးသောအခါ မြို့ပြင်ဇရိယာသို့ ရောက်ပါတော့သည်။ ထိုအခါမှ သူမက တိမ်ယံ့တင်ပါးကို ဖနောင့်နှင့် ဆတ်ဆတ်လေး ပုတ်တွန်းလိုက်ပြီး ခပ်သော့သော့နှင့်သောအခါ မကြာလှသော အချိန်လေးအတွင်းမှာပင် မြင်းနှစ်စီး ဘေးချင်းယှဉ်သွားမိပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက ဘေးသို့ရောက်လာသော သူမကို အထိတ်တလန့်နှင့် ငဲ့အကြည့်။

"ကြိုး ... နေကောင်းလား"

ကြည့် ... ဒီမိန်းမဟာ တကာယ့်ကို ဂိုက်ဆိုက်ပေးပြီး မြင်းစီးတာများ အပေါ်က ကောင်းဘွိုင်ဦးထုပ်၊ အင်္ကျီက ကာကီရောင်၊ ရင်ဘတ်အမွေးရှည်တွေ တွဲလောင်းကျနေသေး။ အောက်က ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့် ဒူးဆစ်ခန့်ရှည်သော Country လည်ရှည်ဖိနပ်ကြီးနှင့်။ သူ့ကိုယ်သူ မင်းသမီးများ ထင်နေလားမသိ။ တကယ်တော့ ဘာရုပ်မှ မပေါက်ပါပေ။ သူက ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဝေဖန်ရင်း ဘာစကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ မြင်းကို ခပ်သွက်သွက်နှင်မိပါပြီ။ နောက်ကောက်ကျကျန်ခဲ့မယ် ထင်ပါသလား။ ဝေးပါသေး။ ဘေးနားမှ ထက်ကြပ်မကွာပါလာပြီး ...

"ဟော့ ... နင် သိပ်မာနမကြီးစမ်းပါနဲ့ဟယ်၊ တစ်ကျောင်းတည်းသားတွေကို ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်ရုံနဲ့ နင့်အတွက် ဘာမှ ဖြစ်မသွားနိုင်ပါဘူး"

သူက မြင်းကို အရှိန်ပိုမြှင့်လိုက်သည်။ ကျန်ခဲ့လည်း ခဏပါပဲ။ သူမက ပြိုင်လျှင် ဘေးနားမှာ ပြန်ပါလာကာ ...

"ကြိုး ... ဒီရွာမှာ နင်ကဧည့်သည်၊ ငါက အိမ်ရှင်၊ နင့်အပေါ် ဧည့်ဝတ်ကျေချင်တာ ငါ့အမှားလားဟယ်"

"နင့်အမှားမဟုတ်ပါဘူး ... ငါ့အမှား၊ နင်ရှိနေတဲ့ဒီပြ

ကို လာလည်ချင်မိတဲ့ ငါ့အမှား၊ ကဲ ... ဒါဆို နင်ကျေနပ်ပြီမဟုတ်လား ... နေခဲ့တော့"

ကြိုးက အဲဒီလိုပြောပြီး ဒုန်းစိုင်းစီးသွားပြန်၏။ ဟင့်အင်း ... နင် ဒီလိုထားခဲ့လို့မရဘူးကြိုး၊ ငါက လွယ်လွယ်နဲ့ အလျှော့ပေးတတ်တဲ့ မိန်းမမှ မဟုတ်တာ ...။ သူမကလည်း ကြိုးထက် မလျှော့သောနှုန်းဖြင့် အရှိန်မြှင့်စီးရင်း ...

"ကြိုး ... နေဦး၊ နင် ငါ့ကို အဲဒီလိုမထားသွားနဲ့၊ နင် ဘာလို့ အဲဒီလို ပစ်ပစ်ခါခါ ငါ့အပေါ်ဆက်ဆံရတာလဲ"

"အဖြေက ရှင်းရှင်းလေး ... နင့်ပုံစံကို မကြိုက်လို့"

"ဒါ ငါ့ရဲ့မွေးကတည်းကပုံစံပဲ ကြိုး၊ ဒါပေမဲ့ နင်မကြိုက်ဘူးဆိုရင် ငါပြုပြင်ပါ့မယ်"

"မလိုပါဘူး၊ နင် ငါနဲ့ပတ်သက်စရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး"

"ငါက ရှိတယ်ဆိုရင်ရော"

မြင်းတွေက လေကိုခွဲ၍ပြေးနေရသဖြင့် အသံအကျယ်ကြီး အော်ပြောမှရသည်။ သူလှမ်းကြည့်တော့ သူမနှုတ်ခမ်းပေါ်၌ သူ အမုန်းဆုံး မထီတရီအပြုံးကို တွေ့ရ၏။ သူ့ရင်ဘတ်ထဲ၌ ဒေါသတွေက ထောင်းခနဲ။ ထို့ကြောင့် မထင်မှတ်သောနေရာတွင် သူက အပြုအမူတစ်ခုကို လုပ်ပစ်ခြင်းဖြစ်၏။ အရှိန်မြှင့်နေပြီဖြစ်သော သူ့မြင်းအား ဇက်ကြိုးကို ဟုံ့ခနဲဆွဲ၍ နောက်ကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြန်လှည့်စေခြင်းပင်။ သူ့မြင်းသည် အရှိန်ကျော်ထွက်သွားပြီး တံ့ခနဲဇက်ကြိုးကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်ဟန်တူပါသည်။ မြင်းက ပတာတ်ရပ်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား အသံနက်ကြီးနှင့်အော်တာ မရပ်တော့။ သူ့အကြည့်က မြင်းရှေ့သို့ရောက်သွား၏။ မြွေတစ်ကောင် လျှောခနဲ ဖြတ်ပြေးသွားသည်။ မြွေလည်းဖြတ်ပြေးပြီးရော မြင်းက ခြေပြန်အချုံ ခြေဦးတည့်ရာသို့ ဒုန်းစိုင်းပြေးပါတော့သည်။

"အား … တိမ်ယံ၊ အမယ်လေး … ကြိုးရေ ကယ်ပါဦး"

သူမအသံက ကြောက်လန့်တကြား။ မြင်းက ဘယ်လိုမှ ဇက်ကြိုးထိန်းမရတော့။ ဒုန်းစိုင်းပြေးတာများ စမ်းချောင်းကို ဖြတ်သန်းသွားလေပြီ။ သူ့မြင်ကွင်းအောက်မှ တစ်စထက်တစ်စ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မည့် သူမအား ဒီအတိုင်းကြည့်နေရတော့ သူ့တာဝန်မကင်းသလို ခံစားမိ၏။ ထို့ကြောင့် အမြင်ကတ်တာတွေ ဘေးဖယ်၊ ကြည့်မရတာတွေ အကုန်ဘေးဖယ်ပစ်လိုက်ပြီး သူမနောက်သို့ တစ်ရှိန်ထိုး ဇက်ဖွင့်လိုက်ခဲ့သည်။ သူ့မြင်းက စမ်းချောင်းကိုကျော်၍ တစ်ဖက်တောအုပ်ဆီ ဝင်ပြေးသွားပါပြီ။ သူလိုက်လာမှန်းသိသော သူမနှုတ်မှ …

"အမယ်လေး … ကြိုးရေ … ငါ့ကိုကယ်ပါဦး၊ ဒီမှာ ထိန်းလို့ မရတော့ဘူး"

ဟု အာခေါင်ခြစ်၍အော်သလို သူကလည်း …

"အေး … ငါလာပြီ၊ ပြုတ်ကျမသွားစေနဲ့၊ ဇက်ကြိုးကို မြဲမြဲသာကိုင်ထား"

လို့ အော်ပြောရတာ အမော။ တောက တဖြည်းဖြည်း နက်သထက်နက်လာပြီ။ လူသူမနီးသောကြောင့် ကူကယ်ရာမဲ့။ နှစ်ယောက်တည်း သီးခြားကမ္ဘာပျက်နေသလိုပင်။ အတန်ကြာ လိုက်မှ မြင်းချင်းယှဉ်မိပြီ။ ဒါတောင် သူ့မြင်းက အရှိန်မသတ် သေး။ သူကတော့ မြင်းချင်းယှဉ်၍စီးကာ အချိန်ယူပြီးမှ သူမ မြင်းပေါ် လွှားခနဲခုန်တက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူမလက်က ဇက်ကြိုး ကို ပြောင်းယူလိုက်သည်။ သူ မကြိုက်သော ဆံပင်လိမ်လိမ်တွေ နှင့် သူမကျောပြင်က သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ။ တဖြည်းဖြည်းချင်း မြင်း က အရှိန်လျော့သွား၏။ သူ့မြင်းကတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ ကျန် ခဲ့သည်။ မြင်းကို ဇက်ကြိုးသတ်ပြီးမှ …

"ကဲ … အမိ … ရပြီ ဆင်းတော့"

"ငါ … ငါ ဆင်းလို့မရတော့ဘူး ကြိုး"

သူမက မြေပြင်ကိုငုံ့ကြည့်ပြီးပြော၏။ သူက ထူးဆန်း ဖျား နောက် ဒေါသဖြစ်စွာနှင့် …

"နင် တက်ခဲ့တုန်းကလည်း ဒီမြင်းပဲလေ၊ အခုမှ ဆင်း လို့ မရတော့ဘူးဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်ရှိမလား"

"မဟုတ်ဘူး ကြိုးရဲ့ … ဟို … ငါလေ.."

ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ရှင်းပြရန်အတွက် သူမက မျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုအပင့် သူ့နှာခေါင်းဝ၌ သင်းပျံ့မြို့ရနံ့လေးတစ်ခု စွဲထင်သွားစေသည်။ သူ့အား တိုက်ခိုက်သွားသော ခပ်ပြေပြေနဖူးလေး။ ကြိုး ရင်တွေ ပရမ်းပတာခုန်ပေါက်လာ၏။ အနီးကပ်တွေ့နေရသော နုညက်သောအသားအရေ၊ ခပ်ကျစ်ကျစ်နှာတံနှင့် နီမြန်းကာ ကြွတက်နေသောနှုတ်ခမ်း။ သူ့အသည်းစိုင်အား တစ်စုံတစ်ရာက ဖျစ်ညှစ်ထားသလို တင်းခနဲခံစားရ၏။ သူမက သတိဝင်သွားဟန်တူပါ သည်။ ချက်ချင်းခေါင်းငုံ့ချရင်း ...

"ငါ ... တကယ်ဆင်းလို့မရတော့ဘူး ကြိုး၊ ဒူးတွေတုန်နေတယ်"

ရင်တွေပါခုန်နေတာပါ ကြိုးရယ်လို့ ပြောချင်တာပါ။ မတော်တဆဆိုတဲ့ အနမ်းတစ်ပွင့်က သူမရင်ကို မည်မျှအရှိန်ဆန်စွာ ခုန်ပေါက်စေလဲဆိုတာ မ,ဇော်အသိဆုံးပါ။ သူက နောက်ကျောမှနေ၍ အရင်ခုန်ဆင်းသည်။ ပြီးမှ သူမထံ လက်ကမ်းပေးရင်း ...

"ငါ့ကိုအားပြုပြီး ခုန်ဆင်းလိုက်"

အသံက ခပ်မာမာ။ ဒါပေမဲ့ အကြည့်တော့မဆုံပေ၊ သူလည်း ရှက်နေပေလိမ့်မည်။ သူမက နှစ်ယောက်စလုံး အဆင်ပြေရန်အတွက် အောက်ရောက်တာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အက ခတ်မိပါ၏။ ထိုအခါမှ မှောက်မိုက်စပြုနေပြီဖြစ်သော အရေ အထား။ သူမသည် ထိတ်လန့်တကြားဖြင့် ...

"ကြိုး ... မှောင်တော့မယ်၊ ဒုက္ခပဲ၊ ငါတို့ မြန်မြန်ပြန်ကြရအောင်"

"ဟင် ... ငါးနာရီပဲ ရှိသေးတာ၊ ကဲ ... တက် မြင်းပေါ်၊ သွားရအောင်"

သူကပြောလျှင် အခုကျတော့ သူမက လွှားခနဲတက်ခဲ့၏။ သူ့မြင်းက အရှေ့က ဦးဆောင်သွားသည်။ နာရီဝက်ခန့်သွားမိပြီ။ ရေစီးသံ မကြားရသေး။

"ငါတို့ဝင်လာတာ အဲဒီလောက်အထိ တောနက်လို့လားကြိုး"

"ဘယ်သိမလဲ၊ ငါက တောကျွမ်းတဲ့သူမှ မဟုတ်တာ၊ လမ်းပျောက်ပြီနဲ့တူတယ်၊ ငါလည်း မမှတ်မိတော့ဘူး"

"အဲဒါဆို ဒုက္ခပါပဲ ကြိုးရဲ့၊ အိမ်က အခုချိန်ဆို ငါ့ကိုစိတ်ပူနေတော့မှာ"

"နင့်အတတ်နဲ့ နင်စူးတာလေ၊ နင့်ကို ဘယ်သူကများခေါ်လို့လဲ၊ နင့်ကြောင့် ငါပါရောပြီးအမှုပတ်မှာ၊ တကတဲ ကျာကိုရှည်တဲ့ မိန်းမ၊ မိန်းကလေးပီပီ အိမ်ထဲမှာ ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိနေပါလား၊ မြင်းစီးတာကိုး ... ကောင်းတယ် အဲဒီလောက်ဆတ်ဆော့ချင်တဲ့မိန်းမ၊ အခုလိုထိတာပဲ ကောင်းတယ်"

"ကြိုး"

သူမက ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် ကြိုးအော်သည်။ သူမမှာ ဝမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နည်းအားငယ်နေရသည့်အထဲ ဒင်းက အပြစ်တင်နေသေး၏။ သူကလည်း မခံပါ။ သူမအသံအတိုင်း …

“ဘာလဲ”

ဟု အာခေါင်ခြစ်ပြီး ပြန်အော်၏။

“နင်မကျွညီချင် နေပေ့ါကြီးရဲ့၊ စကားပြောတာ နင်ဆင်ခြင်၊ နှမချင်းကိုယ်ချင်းစာပြီးပြော၊ ငါက ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ မဟုတ်လို့ ပေါ့ပျက်လေလွင့်နေတဲ့ အစားထဲကလား”

“ဒါကတော့ နင့်ဟာနင် အသိဆုံးနေမှာပေ့ါ။ မအပ်စပ်ဘာကို တက်စီးကတည်းက ကိုယ် ဘယ်အစားထဲကလဲ ဖော်ပြပြီးသားပဲ”

“နင် ငါ့ကိုမစော်ကားနဲ့ ကြီး”

“အရှိအရှိအတိုင်းပြောတာ … မခံနိုင် လဲသေ”

“နင်သာသေ”

“နင် … သေ”

အပြန်အလှန်ပြောရင်းက သူမတို့ရျက်စိတွေက တစ်နေရာထံ စုပုံကျသွား၏။ ကုန်းမြင့်မြင့်ပေါ်၌ တည်ဆောက်ထားသော တဲလေး။ လူသူရှိပုံတော့ မရ။ သို့ပေမယ့် တစ်ညနေလုံးပြေးရလွှားရသောခန္ဓာကို အနားပေးချင်သောရည်ရွယ်ချက်ချင်းက အတူတူ။ ထို့ကြောင့် မြင်းတွေကို ဒုန်းစိုင်းပြေးစေ၏။ ဝါးတဲလေး။ အမိုးတွေက သိပ်မလုံချင်။ ကြယ်တစ်ပွင့်စနှစ်ပွင့်စကို

မြင်နေရ၏။ သူမတို့နှစ်ယောက်က မြင်းတွေကို နီးစပ်ရာသစ်ပင်၌ ကြိုးချည်ထားပြီး တဲပေါ် ပြိုင်တူတက်လိုက်သည်။ လူတစ်ကိုယ်လုံး ကိုင်ရိုက်ထားသလို နာကျင်ပြင်းပြလျက် …။

“အမလေး … ညောင်းလိုက်တာ၊ ရေလည်း ဆာလိုက်တာ”

သူမက အဲဒီလိုပြောရင်း ဖုန်တက်နေပြီဖြစ်သော ဝါးကြမ်းခင်းပေါ် ပစ်လှဲချလိုက်၏။ သူကတော့ တဲဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ရန် ဆင်းသွားပါသည်။ သူမကတော့ အဲဒီတဲပေါ် ကျန်ရစ်ရင်း …

“ဗိုက်ဆာတယ်၊ ရေဆာတယ်”

ဆိုတာကိုသာ မပြတ်အော်နေမိပါတော့သည်။

“အော်မနေနဲ့ … ရေဆာရင် ဆင်းခဲ့”

သူ့အသံက စူးစူးအောင့်အောင့်။ ဆင်း၍ သူ့အနားသို့ရောက်သောအခါ တွေ့ရတာက စမ်းပေါက်တစ်စင်း။ သူမ ဟန်ဆောင် မဆောင်နိုင်တော့။ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အားပါးတရ ရေကိုခပ်သောက်ပြီး မျက်နှာတွေ၊ လည်ကုပ်တွေပါ ရေနှင့်ပက်ဖျန်းပေးလိုက်၏။ ထိုအခါက လူက လန်းဆန်းလာသလို။ သူ့ကို သတိပြု၍ကြည့်မိတော့ သူက အနားမှာမရှိတော့။ သိပ်မကြာပါ။ ငှက်ပျောခိုင်ကြီး တစ်ခိုင်ထမ်း၍ ပြန်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ သူမက ဝမ်းသာအားရ နှင့် သူ့အနား ပြေးသွားပြီး …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အတော်ပဲ ဗိုက်ဆာနေတာနဲ့"

ငှက်ပျောသီးဆီ လက်လှမ်းသော သူမလက်ကို ကြိုးက အရှိန်ပြင်းပြင်း ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

"အ … နာတယ်ဟ"

"နာအောင်လုပ်တာပဲ၊ နင့်ကို ကျွေးတာမှမဟုတ်တာ"

"ကြိုး … နင်နော် … စားခါနီးသောက်ခါနီးပိတ်ပင်ရင် ပြိတ္တာဖြစ်လိမ့်မယ်"

"နင့်ကိုပိတ်ပင်လို့ ပြိတ္တာဖြစ်မယ်ဆို ဖြစ်ပါစေ … ဆယ်ဘဝလောက်၊ ဒီမှာ မြဲမြဲမှတ်ထား … ငါက နင့်ကိုကျွေးဖို့ ခူးလာတာမဟုတ်ဘူး၊ အဲလောက်အထိလည်း နင့်အတွက် အပင်ပန်းမခံဘူး၊ ငါစားဖို့ ငါခူးလာတာ၊ ငါမကုန်ရင်တော့ နင်စားရမှာပေါ့"

ကြည့်စမ်း … ရင့်သီးလိုက်တာ။ ကြိုးက သူမရှေ့က ငှက်ပျောခိုင်ကိုထမ်းပြီး တဲဆီ သွားနေတာပါ။ သူမက နောက်က လိုက်ရင်း သူအဲဒီ့လိုပြောတော့ မခံချင်ဖြစ်မိသည်။ ဝမ်းနည်းစိတ်တော့မရှိ။ ဒါ သူမအပေါ် အမြဲတမ်းထားခဲ့သော သူ့ဆက်ဆံရေးပင်။ သူမကရော ခေါင်းငုံ့နောက်ဆုတ်နေမယ့်သူလား။ ဆောရီးပဲ။ သူက ကြမ်းပြင်ပေါ် ဝုန်းခနဲ ငှက်ပျောခိုင်ချတာနဲ့ သူမက ကျွမ်းကျင်သွက်လက်စွာ သုံးလေးလုံးဖြုတ်ပြီးဖြစ်၏။ ငှက်ပျောသီးတွေကလည်း မှည့်ယွင်းနေပြီဖြစ်ရာ သူမနောက်သို့

လွယ်လင့်တကူ ပါလာခဲ့ပါသည်။

"ဟာ … ဟေ့"

သူ အဲဒီလောက်ပဲ အော်ချိန်ရသည်။ သူမက အခွံနွှာပြီးသား။ လျင်မြန်လွန်း၍ ကြိုးဘာမှမတတ်နိုင်။ ဒေါသက မီးတစ်စအလား ဟုန်းခနဲထတောက်၏။

"နင် မိုက်ရိုင်းလှချည်လား … သူများစားဦးစားဖျားကို"

"ဩော် … ငါက ဒီလိုစားတော့ မိုက်ရိုင်းတယ်၊ နင်ကျတော့ စကားပြောတာ မရိုင်းလို့လား၊ ဒီမှာ ငါ့ရုပ်ကိုသေချာကြည့်ထား ကြိုး … ငါက သူများကျန်မှစားမယ့် မိန်းမမျိုး မဟုတ်ဘူး … သဘောပေါက်"

သူ့ရင်ထဲ ဒေါက်သတွေက ဆူဝေလာ၏။ တခြားဘာမျှမမြင်တော့။ သူ့မျက်နှာနှင့်နီးကပ်စွာရှိနေသော သူမမျက်နှာပေါ်ရှိ အပြုံးတွေကို မုန်းတာများ လည်ချောင်းတစ်လျှောက်တက်လာ၏။

"ရတယ်လေ … နင်က ဦးဦးဖျားဖျားစားတတ်သလို ငါကလည်း ဦးဦးဖျားဖျားနမ်းတတ်တယ်"

သူ့လက်တွေက ဆတ်ခနဲ သူမကို သိမ်းကြုံးဖက်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက်မို့ မရှောင်သာ။ သူ့အနမ်းတွေက နူးညံ့မှုကင်းစွာ သူမပါးပြင်ပေါ် အဆက်မပြတ်ကျလာ၏။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးရှိ အစိတ်အပိုင်းအားလုံး ကျိုးကြေတော့မတတ်။ စိတ်တိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျ အနမ်းမုန်တိုင်းတွေတိုက်ပြီးမှ သူက ဖြေလျှော့ပေးခဲ့သည်။ သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲတွင် အမုန်းတွေက တလက်လက်တောက်ပလျက် ...

"မှတ်ထား မမဇော် ... နင် ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ ကျောလို့မရဘူး၊ အထူးသဖြင့် ငါမုန်းတဲ့မိန်းမမျိုးဆိုရင် အချိန်မဆိုင်း ငါ လက်တုံ့ပြန်တတ်တယ်ဆိုတာ နင်မြဲမြဲမှတ်ထား၊ နင် ငါ့ဆီက အကြီးကြီးတွေ ယူကြည့်၊ နင်ပြန်ပေးရမယ့်ကြွေးကလည်း အကြီးကြီးတွေပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

သူကပြောပြီး တဲပေါ် တက်သွားပါပြီ။ သူမက တဲအပြင် အမှောင်ထဲ တစ်ယောက်တည်းရပ်လျက်။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး နာကျင်ကြေမွကာ ရင်တစ်ခွင်လုံးတော့ ပြောစရာမရှိအောင် အယိုင်ယိုင်အလဲလဲ။ မျက်ရည်တို့က တားဆီးချိန်မရ ဒလဟော ကျဆင်းလာ၍ သူ့အနမ်းခြေရာတွေကို ဖုံးလွှမ်းပစ်လိုက်သည်။ ချစ်သူရဲ့အမုန်းက ပူလောင်ပြင်းပြပါကြောင်း သူမ ကောင်းစွာ သိခဲ့ရပါပြီ။

-------------------- ။

အမှောင်ထဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတာ ကြာပြီ။ တောကစိမ့်

ပြီးအေးသောကြောင့် တစ်ညလုံး ဒီအတိုင်းဖြတ်သန်းရန် ပလွယ်။ သူ ဟိုကောင်မလေးကို အမြင်ကတ်၍ ထိုင်နေခြင်းပါ။ ကြာတော့ တောင့်မခံနိုင်။ သူ့အိတ်ကပ်ထဲ၌ မီးခြစ်တစ်လုံး ပါလာ၏။ 2 in 1 ပါ။ ဓာတ်မီးအသေးစားလေးရယ်၊ မီးခြစ်ရယ်။ ထို့ကြောင့် ဓာတ်မီးလေးကို ဖွင့်ထိုးကြည့်လျက် ပြာလဲ့လဲ့မီး ရောင်အောက်၌ တဲထောင့်တွင် ကွေးကွေးလေးအိပ်နေသော သူမကို တွေ့ရသည်။ သူ ခြေသံမကြားအောင်ဆင်းရင်း အနီးရှိ သစ်ကိုင်းခြောက်တွေ၊ သစ် ရွက်ခြောက်တွေ စုပြီး မီးဖိုလိုက်၏။ ိးက ဟုန်းခနဲထထောက်သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အနွေးဓာတ်က ပတ်ဝန်းကျင်ဆီ လွှမ်းခြုံလာ၏။ မီးရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်းအောက် ဟာ သူမမျက်နှာက နီကျင့်ကျင့်လေးရယ်။ အိပ်နေတော့လည်း ပြစ်ကင်းသားပဲ။ သူ့အတွေး မဆုံးခင်မှာပင် ...

"အီး...ဟင်း...ဟင်း...ချမ်းလိုက်တာ"

သူမထံမှ ညည်းသံနှင့်အတူ ကိုယ်လေးကို ပိုကျုံ့ပစ်တာ ထင်အရှားတွေ့ရ၏။

"အီး...ဟင်း...ဟင်း ..ချမ်းတယ်...ချမ်းတယ်"

"ဟင် ... မီးဖိုပြီးမှ ချမ်းရတယ်လို့"

သူက တစ်ကိုယ်တည်းရေရွတ်ရင်း သူမအနီးသို့ သွား ကြည့်မိသည်။ သူမ တကယ်ချမ်းနေဟန်တူပါသည်။ နှုတ်ခမ်း တွေက ပြာနှမ်းနှမ်း။ ကိုယ်ကို ကျုံ့ကွေးထားတာလည်း ပုစွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုပ်ကတောင် အရှုံးပေးရဦးမည်။ သူ လှစ်ခနဲ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ပြီးမှ သူမ သတိထားမိလေမလားလို့တွေးကာ မျက်နှာကို ပြန်တည်ရပါသေးသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်ကြည့်တော့လည်း တီရှပ် လက်ရှည်တစ်ထည်မှလွဲ၍ တခြားဘာမှမပါ။

"ချမ်းတယ်...ချမ်း...တယ်၊ အီး...ဟင်း...ဟင်း"

မေးရိုက်သံတွေပါ ပါလာသည်။ မထူးတော့။ မီးပုံထဲ ထင်းတုံးခပ်ကြီးကြီးတွေရှာ၍ ပစ်ထည့်လိုက်၏။ ဖျိုးဖျိုးဖျစ်ဖျစ် လောင်ကျွမ်းသံတွေက ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင် လွှမ်းမိုးသွား သည်။ သူက တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေသော သူမအေား၌ အသာ လှဲလျောင်းရင်း ...

"ဆောရီး"

လို့ ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်ကာ ရင်ခွင်ယဲ ဆွဲသွင်းဖက်ထားမိ ၏။ သူမကလည်း သူ့ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းတိုးဝင်ရင်း ... မကြာပါ မီးပုံထဲမှ အနွေးဓာတ်၊ ကိုယ်ငွေ့တို့ဖြင့် တစ်ညနေလုံး ပင်ပန်း ထားသော သူပါ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျခြင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါ တော့၏။ ဘယ်လောက်ကြာကြာ အိပ်ပျော်သွားသလဲ မသိ။ သူ့နားထဲ ဆူညံဆူညံအသံတွေကြောင့် နိုးလာခဲ့သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး နွေးထွေးဆဲ။ သူ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်သောအခါ သူတို့ကို အံ့သြတကြီးငုံ့ကြည့်နေသော မျက်နှာများ ...

"ဟင်"

သူ အလန့်တကြားရန်းအထ၌ သူ့ရင်ခွင်ထဲ၌ရှိသော သူမကလည်း နိုးလာပါလေပြီ။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကြိုး"

မ,ခော်က အိပ်မှုံစုံမွှားဖြင့်မေးရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို အ ကြည့်အရောက်တွင် မျက်လုံးတော့ ပြူးကျယ်သွားရပါတော့ သည်။ အိပ်ချင်စိတ်က အငွေ့လို ပြယ်လေပြီ။ သူမနှုတ်ဖျားမှ အလန့်တကြားခေါ်သံတစ်ခု ပြုတ်ကျသွားရပါသည်။

"အဖေ"

"မခေါ်နဲ့ ... နင် သိပ်မိုက်ပါလား၊ နင့်ကို ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းထားတာ ဒီအတတ်တွေ သင်လာဖို့မဟုတ်ဘူး အမိုက် မရဲ့"

"မဟုတ်ဘူး အဖေ ... သမီး ရှင်းပြပါရစေ"

"နင်က ဒီလိုပုံစံနဲ့ အရှက်ခွဲတာအားမရလို့လား၊ မရှင်းပြ နဲ့၊ အခုကြည့်စမ်း ... အကုန်လုံးရဲ့အမြင်မှာ နင် ဘာဖြစ်သွားပြီ လဲ"

သူ ဝင်မပါ၍ မဖြစ်တော့။ ဒါ့ထက်အခြေအနေဆိုးဖို့ပဲ ရှိသည်။ ကောင်းဖို့အလားအလာ မရှိပေ။

"မဟုတ်ဘူးဦး၊ ကျွန်တော်တို့က ရိုးရိုးသားသား ... "

"ဟေ့ကောင် ... "

သူ့စကား မဆုံးလိုက်ရ။ လူကြီးတစ်ဦးက ဝင်အော်

www.burmeseclassic.com

သည်။ ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာတည့်တည့်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး ...

"ဘာရိုးရိုးသားသားလဲ၊ ငါတို့က မျက်မြှင်ကိုယ်တွေ့ကွ၊ တစ်ညလုံး ပျောက်နေကြတယ်၊ ပြီးတော့ မဖွယ်မရာမြင်ကွင်းမျိုး တွေ့ရတယ်၊ ဒါ ရိုးရိုးသားသားလား"

"မင်း ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား။ ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ယူရဲရမှာပေါ့၊ ဘကြီး ... ညီမလေးကို ဆူမနေနဲ့တော့၊ ဒီအချိန်မှာ အသင့်လျော်ဆုံးတစ်ခုခုကိုပဲ စဉ်းစားတော့"

ပါလာသမျှ ယောက်ျားကြီးငယ်က တက်တခေါက်ခေါက်၊ အံတကြိတ်ကြိတ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုလည်း ရွံရှာသလို ကြည့်သေးသည်။ သူ လှုပ်မတောင်မလှုပ်နိုင်။ ကိုယ်မမှားသော အပြစ်တစ်ခုအတွက် ခေါင်းငုံ့နေရ၏။ ထိုအချိန်တွင် လူအုပ်ထဲ၌ ကိုကြီးအရိပ်အယောင်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ သူ လိုက်ခနဲပမ်းသွားသည်။

"ကိုကြီး"

သူက လှမ်းအခေါ် ကိုကြီးကလည်း သူ့အနားသို့ လျှောက်လာပြီဖြစ်၏။ သူက အားကိုးတကြီးနှင့် ...

"ကိုကြီး ... ကျွန်တော့်ကို နည်းနည်းလောက် ကူရှင်းပေးပါဦး၊ တကယ်တော့ သူနဲ့ကျွန်တော်က ... "

ဟုပင် ဆိုရသေးသည်။ ကိုကြီးက သူ့ပခုံးကို ခပ်သာသာဖျစ်ညှစ်ပြီး ...

"မမခော်ကို လက်ထပ်လိုက်ပါငါ့ညီ၊ ဒါ မင်းကို ငါ့ညီတစ်ယောက်လို့ သဘောထားပြီး ပြောတာပါ၊ တို့တွေ အဖြစ်မှန်ကို ဘယ်လောက်ပဲသိသိ အဲဒီအတိုင်း ဘယ်သူမှ လက်ခံကြမှာမဟုတ်ဘူး။ သူ့မှာ မိန်းကလေးသိက္ခာဆိုတာ ရှိသေးတယ်၊ သူ့ကို လက်ထပ်လိုက်ပါ ကြိုး"

သူ့ရင်က ဟင်းလင်းပွင့်ထွက်သွား၏။ ခေါင်းပင်မထူနိုင်တော့။ ငိုက်စိုက်ကျသွားပါပြီ၊ သူ့မျှော်လင့်ချက်အနာဂတ်တွေက မြေကြီးထဲ ထိုးခွဲဝင်ရောက်သွားသလို ခံစားရ၏။ သွားပြီ ... သူ မုန်းတီးသော၊ သူ မလိုချင်သော မိန်းမတစ်ယောက်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ သူ့ဘဝကို မြှုပ်နှံရတော့မည်။

"ကဲ ... အိမ်ပြန်ကြရအောင် မောင်ကိုကို"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ သူကြီး"

ကိုကိုက သူ့ကို သူကြီး တာဝန်ပေးတော့မည်ဆိုတာ သိနေ၏။ ဘယ်တတ်နိုင်မှာတဲ့တုံး။ သူ လက်ခံခေါ်ထားပြီးမှ တော့ သူ တာဝန်ယူရမည်ပေါ့။ ဒီအဖြစ်အပျက်၏နောက်ကွယ်၌ မှန်တရားဆိုတာ ရှိပါလိမ့်မည်။ ဒါကို သူလက်ခံနိုင်သည် ထားဦး။ ရိုးသားသောတောင်ပေါ်ဒေသက တိုင်းရင်းသားတွေက လက်ခံမည် မဟုတ်။ ရွာမျက်နှာဖုံးဖြစ်သော ဦးမင်းနောင်တို့၏ မျက်နှာသိက္ခာကို ထည့်တွက်ရဦးမည်။ ဒီအတွက် သူမကို လက်ထပ်သည်က အကောင်းဆုံး။ ကိုကို ကျိတ်သက်ပြင်းချရပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ သူကြီးက ဆက်ပြော၏။

"သူ့မိဘတွေဆီ အမြန်ဆုံး အကြောင်းကြားပြီး ဒီကို အမြန်ဆုံးလာနိုင်အောင်ပါ ခေါ်ပေးဖို့ တာဝန်ယူပေးပါ"

"ဟုတ်ကဲ့သူကြီး"

"ကဲ ကိုမင်းနောင် ... ကလေးကို တအားကြီးဆူမနေနဲ့ဦး၊ လူငယ်တွေဆိုတော့ မှားကြတဲ့သဘောပဲပေါ့"

ဆိုကာ သူကြီးက အရင်ထွက်သွားပါတော့၏။ သူ့ထံ မ,ဇော်အကြည့်ရောက်သွားသောအခါ သူ၏ရန်လိုသောအကြည့်က မ,ဇော်ရင်ကို ထွင်းဖောက်သွားပါတော့သည်။ သူ့အကြည့်က ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသဖြင့် သူမ ကြာရှည်ရင်မဆိုင်ရဲပါ တော့ပေ။ အကြည့်ကို မြန်မြန်လွှဲရ၏။ ရင်ထဲမှာတော့ ဝမ်းသာ သလိုလို ဝမ်းနည်းသလိုလို ... တစ်မျိုးကြီးပါ။ သူနှင့်လက်ထပ် တော့မည်ဆိုသော အသိက သူမကို ပျော်ရွှင်စေပြီး၊ သူ့အမူ တွေကတော့ သူမအတွက် တဆိတ်ကြေကွဲစရာ ကောင်းလှ သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အမေက ရင်ဘတ်စည်တီး...

"ကြည့်စမ်း ... မိုက်လိုက်တဲ့ သမီး၊ ငါ့ကို တစ်ခါတည် သတ်သွားပါတော့လား မမဇော်ရယ်၊ ကိုယ့်မြို့ကိုယ့်ရွာလာ ယောက်ျားနောက် ခိုးရာလိုက်ရတယ်လို့၊ နင် ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့် လာပြီး ငါတို့ကို ကောင်းကောင်းကြီး အရှက်ခွဲတာပေါ့ ဟုတ်လား"

ဟု အမေက ပြောမဆုံး။ တဖျစ်တောက်တောက် မြည် တမ်းလျက်ရှိပါသည်။ ကြီးဒေါ်တွေ ဒေါ်ငယ်တွေက သူမကို အခု လို ရှုတ်ချ၏။

"အပျိုကြီးလုပ်မယ်ပြောပြီးတော့များ လင်နောက်လိုက် ပြေးရတယ်လို့ ... အပြောနဲ့အလုပ် တခြားစီပဲ"

ဟု တိုးတိုးဟချို့၊ ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး။ အဖေကတော့ ခံကြိတ်၍ပြောပါသည်။

"မှတ်ထား ... အဲဒါ ကံတွေးခွက်မှာမျောခြင်းရဲ့အစ"

တဲ့လေ။ သူမ ကြိတ်မှိတ်ခံပါသည်။ ရင်ထဲမှာတော့ မ ကောင်း။ သို့ပေမယ့် ကံတရားအလိုကို ဘယ်သူရှောင်လွှဲနိုင် မို့လဲ။ ဒါဟာ ကံတရားကို အပြစ်ပုံချခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကံစီမံရာမှာ လူသားက လည်စင်းပေးရမည့်သဘာဝ ရှိသည်လေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[အခန်း – ၅]

ကိုကြီး၏အကြောင်းကြားမှုကြောင့် ချက်ချင်းပင် ရန်ကုန်မှ ဖေဖေနှင့်မေမေ လိုက်လာခဲ့သည်။ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သည့် သူသည် ဘယ်သောအခါကမှ မိဘကို သူ့ကြောင့် မပူပန်စေခဲ့ဖူးပါ။ မေမေကတော့ ရောက်တာနှင့် သူ့နားကို လိမ်ဆွဲပစ်တာများ လူရှေ့သူရှေ့တောင် မရှောင်ပါ။

"ကြည့်စမ်း ... ဒါ လုပ်စရာလား၊ နင် မိကောင်းဖခင်သားသမီးနော် ကြိုး၊ နှမချင်းစာနာမှပေါ့၊ လူကြီးမိဘကို ဖွင့်ပြောမှပေါ့၊ ပညာလည်း စုံနေပြီပဲဥစ္စာ၊ ဟာမ် ... အခုတော့ ကြားရတဲ့သတင်းက မကောင်း၊ သူများရပ်ရွာအထိ လိုက်လာပြီး နိုးယူပေါင်းသင်းရတာလေ၊ မောင်ကိုကိုတို့ညီအစ်ကိုကိုလည်း အားနာစရာ"

ကိုကိုကတော့ မေမေ ထိုသို့ပြောတာကို လက်သင့်မခံနိုင်သောပုံစံဖြင့် ...

"အားနာစရာမလိုပါဘူးအန်တီ၊ ကြိုးကလည်း ကျွန်တော့်

ညီပဲဥစ္စာ၊ အားလုံးက ဖြစ်ချိန်တန်လို့ဖြစ်သွားတယ်ပဲ ယူဆရမှာပါ"

လို့ ဖြေပြောပြောပါသည်။ ကိုကြီးကို သူအားလုံးပြောပြထားသည့်အတွက် အဖြစ်မှန်ကို အကြောင်းစုံသိပြီးသားပါ။ သို့ပေမယ့် သူကလွဲ၍ တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ ဒီအကြောင်းတွေ မပြောဖို့ ကိုကြီးက တားမြစ်ထားခဲ့သည်လေ။

"အမှန်တရားဟာ တစ်ခါတလေကျ ဖော်ထုတ်လို့မရတဲ့ ထောက်အထားတွေနဲ့ ဝန်းရံထားတယ်ကြိုး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျားဆိုတာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ အနစ်နာခံရုံနဲ့ ကိုယ့်စေတနာ ရုပ်လုံးကြွလာတတ်ပါတယ်ကြိုးရယ်၊ ပြီးတော့ မ,ဇော်ဟာ မန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဆွေမျိုးမိဘ သိုင်းအဝိုင်းရော၊ ဥစ္စာပညာရော၊ ရုပ်ရည်အရပါ အပြစ်ဆိုစရာ ရှိတာ၊ မိဘတွေသဘောတူပြီးပေးစားတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်တွေဟာ စစချင်းမှာ အချစ်မပါပေမယ့် နောက်ပိုင်းသံယောဇဉ်တွေက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ခိုင်မြဲသွားတတ်ကြတယ်တဲ့ ... နောက်တော့ အဲဒီလိုဖြစ်သွားမှာပါ ကြိုးရာ၊ သူ့ဘက်ကလည်း ဖူးကြက်နှာက ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား"

ကိုကိုက အဲဒီလိုဖျောင်းဖျပါတယ်။ ညီညီကတော့ သူနဲ့ တူကိုယ်တူ။ ထို့ကြောင့် ဒီအဖြစ်ကြီးကို သိပ်ကျေနပ်ပုံမရ။

"ဘာမှမဆိုင်တာကွာ၊ သူ့သိက္ခာထောက်တာနဲ့ပဲ ကိုယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဝကြီးပါ အဆုံးရှုံးခံရမှာလား။ နေရာတကာ မိန်းကလေးဆိုပြီး ဦးစားပေးနေရတာနဲ့တင် ယောက်ျားတွေရဲ့အခန်းကဏ္ဍက တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ပျက်ကုန်ရပြီ”

လို့ ဆိုပါသည်။ ကိုကိုက အဲဒီလိုပြောရင်မကြိုက်။ သူ့ညီကို မျက်ထောက်နီကြီးနှင့် ကြည့်တတ်ပါသည်။

“ယောက်ျားက ယောက်ျားပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားကောင်းဖြစ်ဖို့အတွက်ဆိုတာ လိုသေးတယ်ညီညီ၊ နှမမရှိလို့ မစာနာတတ်ဘူးဆိုတဲ့စကားကို မပြောနဲ့ … အဲဒါ ယောက်ျားအညံ့အဖျင်းတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်၊ ကြိုးနေရာ မင်း ဒါမှမဟုတ်ငါဆိုရင်လည်း အဲဒီအတိုင်း ဆုံးဖြတ်မိမှာပဲ”

ပြောသောအခါ သူတို့ ဘာစကားမှမဆိုနိုင်ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း အခုအချိန်၌ မေမေ့ကို ဘာမှနှုတ်လှန်မထိုးဘဲ ခေါင်းငုံ့ ငြိမ်သက်နေခဲ့တာဖြစ်၏။ ဖေဖေကတော့ သူ့ကိုကြည့်နေရာမှ ဘာတစ်ခွန်းမှမပြောတော့ဘဲ …

“ကဲ … ဆူမနေနဲ့တော့၊ ပြီးသွားပြီ၊ အခုအရေးကြီးတာ မိန်းကလေးရှင်မိဘတွေဆီ သွားကြဖို့ပဲ၊ တောင်းပန်ရမယ် … သူတို့ကျေနပ်လောက်တဲ့အထိပေါ့၊ ပြီးရင် မင်္ဂလာကိစ္စ ဆွေးနွေးကြရမယ်”

ဖေဖေ့စကားတွေက သူ့နားထဲ ချော်ချည်ပုံတွေအလားအခ်ရခက်စွာ စီးမျောသွားရ၏။ ဖေဖေက ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်

အောင်လုပ်တဲ့သူပါ။ တကယ့်ကို သူမမိဘတွေဆီမှာ ခယယတောင်းပန်တာမြင်ရတော့ သူ့စိတ်ထဲ မကောင်း။ သူမအပေါ်လည်း ပိုတိုး၍ ဒေါသတွေထွက်ရပါသည်။ ဒေါသတွေက အငြိုးအမျက်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည့်အခါ ထိုအငြိုးတွေက သူ့ရင်ထဲ၌ ကျောက်စိုင်ကျောက်သားအလား မြဲမြဲမြံမြံရှိရပါပြီ။ မေမေကဖြင့် …

“တကယ့်ကိုအားနာတာပါ အစ်မကြီးရယ်၊ ကျွန်မမှာသမီးမရှိဘူးဆိုပေမယ့် သမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာသလို မိဘချင်းလည်း ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်၊ သမီးပျောက်သွားတဲ့တစ်ညလုံးရော နောက်တစ်နေ့မနက်တွေရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့်ပါ အစ်ကိုကြီးတို့ အစ်မကြီးတို့ ဘယ်လောက်အထိ ခံစားရမယ်ဆိုတာကျွန်မ ဝင်ခံစားလို့ရပါတယ်”

“အဲဒါက နည်းနည်းတော်သေးတယ် … ဆိုးတာကငင်ဗျားဘို့သားရဲ့အပြောဗျ၊ ဘယ့်နှယ့် လူကြီးစုံရာနဲ့တွေ့တာသူက မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဗြောင်ငြင်းချင်သေးတာ၊ ကျုပ်က အဖေတစ်ယောက်ဗျ … ဘာဖြစ်သွားမလဲ၊ ဘယ်လိုနေမလဲ … စဉ်းစားကြည့်၊ တွေ့တဲ့လူတွေဆိုတာကလည်း မိဘမောင်ဘွားတွေချည်းပဲ၊ အားလုံး ဒေါသထွက်ကြတာပေါ့”

အဖေက ဒေါသတကြီး။ ရှက်စိတ်ကြောင့်လည်း ပါပါမည်။ မျက်နှာကြီးက နီရဲတင်းမာလို့။ ထိုနေ့အဖြစ်အပျက်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကတည်းက အဖေက မ,ဇော်ကို ကောင်းကောင်းစကားမပြော
တော့ပါ။ ခပ်တည်တည်တန်းတန်းပင်။ မ,ဇော် သူ့ကိုချစ်ရတာ
မတန်ပါလားကွယ်။ မ,ဇော်က စွန့်လွှတ်ရတာတွေ အများကြီး
ရယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ထံက ရတာက အမုန်းတွေဆိုပြန်တော့ ရှိပါ
စေတော့။ မ,ဇော် မှာ ယိုးမယ်ဖွဲ့စရာ ကံတရားသာ ရှိပါတော့
သည်။ သူ့မိဘတွေကတော့ အမြင်နှင့်ပင် အထက်တန်းကျသော
ရုပ်ရည်နှင့် အပြောအဆိုတို့ကို အကဲခတ်မိပါသည်။ အဖေနှင့်
အမေ့ကိုလည်း အင်မတန် အားနာနေပုံရပါသည်။

"ဟုတ်ပါတယ် နောင်ကြီးရယ် ... သားက လူငယ်ဆို
တော့ အပြောအဆိုမတတ်တာတော့ ရှိမှာပါ၊ အဲဒီ့အတွက်
ကြိုးကိုယ်စား ကျွန်တော်တို့က အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါ
တယ်၊ မင်္ဂလာပွဲကိုလည်း နောင်ကြီးတို့စိတ်ကြိုက် စီစဉ်ပါ"

ကြိုးမျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွားသည်ကို သူမက လှစ်ခနဲတွေ့ရ
သည်။ အေးပေါ့လေ ... သူ့အနေနှင့် စိတ်ညစ်ပေမပေါ့။ သူက
မ,ဇော်အပေါ် မှာ ဆန္ဒရှိခဲ့သူမှ မဟုတ်တာ။ အခု မတော်တ
ဖြစ်ရပ်အတွက် သူမ ငြိမ်ခံနေတာကိုရော သူကျေနပ်တဲ့ပုံ မပေါ်
မ,ဇော်ကတော့ ကျေနပ်သည်လေ။ ကိုယ်ချစ်သောသူကို ပို
ဆိုင်ခွင့်ရသည့် ဥစ္စာ။ သူ့ကိုပိုင်ပြီးမှ သူမ ဘယ်လိုပေးဆပ်ရ
စေ။ ပေးဆပ်ပါမည်။ အကြွေးလိုသဘောထားပေါ့ကြိုးရယ်။

"တစ်သက်မှာ တစ်ခါဆောင်ရတဲ့ပွဲကို ကျွန်မတို့ဒီ

လေးမှာ အခမ်းနားဆုံးဖြစ်စေချင်တယ် အစ်မရယ်၊ ကုန်ကျ
စရိတ်ကိုလည်း တစ်ဝက်စိုက်ခံမှာပါ"

"အို မဟုတ်တာဘဲ အစ်မကြီးရယ်၊ ကျွန်မတို့က သား
ရှင်ပါ၊ ဒါတွေအားလုံး ကမကထ ကျွန်မတို့ကပဲ လုပ်ပေးရမှာပါ"

မေမေကပြောသည်ကို သူက မသိမသာနှင့် လက်ကုတ်
၏။ မေမေ ဘရိတ်အုပ်နိုင်အောင်လို့ပါ။ မေမေတို့များ ကိုယ့်
သားတစ်ယောက်လုံးပေးပြီးတာတောင် မင်္ဂလာစရိတ်ကို
အကုန်ခံချင်သေးတာ အံ့ပါရဲ့။ သူကတော့ မမဇော်ကို နဂို
ကတည်းက တစ်စက်ကလေးမှ မေတ္တာမရှိသူမို့ အကုန်အကျခံ
ချင်စိတ် အနည်းအကျဉ်းမှ မရှိပါပေ။

"ကျွန်မတို့မှာ ဒီသမီးလေးတစ်ယောက်တည်း ရှိတာမို့
ပါ"

သူမအမေက ထိုသို့ပြောသည်။ သူမအဖေကတော့ ဒီ
လောက်တောင်းပန်နေတာတောင် မျက်နှာကြောက မလျော့
သေးဘဲ ...

"မင်္ဂလာကိစ္စကထားပါ၊ ယူပြီး ဘယ်မှာနေကြမယ် စိတ်
ကူးတုံး"

"ကျွန်တော်တို့ကတော့ ကလေးတွေသဘောပါပဲ၊ သူတို့
စိတ်တိုင်းကျပေါ့နေရာမှာ နေပါပေါ့"

"ကျုပ်တုန်းကတော့ သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါခဲ့တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကျုပ်က မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သား၊ သူ့အမေက ဒီတောင်ပေါ်မြို့ကလေးကို ချစ်ပါတယ်ဆိုတာနဲ့ ကျုပ် ဒီမှာလိုက်နေခဲ့တာ"

သဘောက သူ့သမီးရှိတဲ့အရပ်မှာ နေပေ့ါ။ ဝေးပါသေး။ ကိုယ်ကချစ်လို့ယူထားတယ်ဆိုရင်တော့ ထားပါတော့။ အခုဟာက ချစ်မှမချစ်တာ။ သူ့သမီးကို ဒီကကောင်က မုန်းတောင် မုန်းသေး။ ထို့ကြောင့် ကြိုးက ဒီတစ်ကြိမ် ငြိမ်မခံတော့ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး...

"ဒီမြို့မှာ ကျွန်တော်လိုက်နေဖို့တော့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဦး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲကွ"

သူမအဖေမျက်နှာက စတွေ့တုန်းကလို မဟုတ်။ ခပ်တင်းတင်းပင်။

"ဒီမြို့က စီးပွားရေးတွေနဲ့ ကျွန်တော်က အကျွမ်းတဝင်မရှိဘူး၊ ပြီးတော့ စိုက်ပျိုးရေးတွေ၊ မွေးမြူရေးတွေလည်း စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ရန်ကုန်ပြန်ရင်တော့ ဖေဖေ့ကုမ္ပဏီရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ ဝင်လုပ်ရင် ကျွန်တော့်အတွက် တက်လမ်းအများကြီး ရှိနိုင်တယ်"

"မောင်ရင်က ဒီမြို့မှာမနေနိုင်ဘူးဆိုတဲ့အဖြေ တစ်ခါတည်း ထုတ်ထားပြီးသားပေ့ါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အခိုင်အမာပါပဲ"

အဘိုးကြီးမျက်နှာက တင်းသထက်တင်းလာသည်။ မေမေက သူ့အား တံတောင်နှင့်တွက်ပြီး ဟန့်၏။ သူကတော့ နောက်ဆုတ်ရန် စိတ်ကူးမရှိ။ ဒီမြို့မှာ မနေနိုင်၍ သူ့သမီးနှင့် သဘောမတူဘူးဆိုလည်း ပြီးတာပဲ။ မယူရုံပေ့ါလို့ သဘောပိုက်ထားရုံ ဖြစ်သည်။

"အေး ... ဒါဆိုရင်တော့ မောင်ရင်နဲ့ငါ နည်းနည်းညှိရမယ်နဲ့ တူတယ်"

"အဖေ"

တိုင်အကွယ်က သူမခေါ်သံက မရဲတရဲ။ ဒါပေမဲ့ စကားဝိုင်းကို ချုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။ အားလုံးရဲ့အာရုံက သူမဆီ ရောက်ရှိသွား၏။

"ရန်ကုန်မှာနေတာက ပိုအဆင်ပြေမယ်နဲ့ထင်တယ် အဖေ၊ သမီးလည်း ကျောင်းပြီးသွားပြီဆိုပေမယ့် ဘွဲ့လွန်တွေ၊ တခြားသင်တန်းတွေ တက်ချင်သေးတာ၊ ဒီမှာနေလို့ အဆင်ပြေမယ် မထင်ဘူး"

အဘိုးကြီးရဲ့မျက်နှာက ဖျတ်ခနဲပြောင်းလဲသွား၏။ စိတ်လျှော့လိုက်တာမျိုး။ သူကတော့ ရင်ထဲမှာ အိုးစည်ဒိုးပတ်ဝိုင်းတွေနဲ့ ထ,ကနေတော့တာပါပဲ။ ဘာရယ်ကြောင့်မှန်းမသိ။ ပျူပနှင့်ပတ်သက်သော အသိုင်းအဝိုင်းကို သူမအပါအဝင် သူက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနိုင်လိုချင်တော့တာပါပဲ။ တကယ်ပဲ ထိုနွေခွေးနွေးပွဲမှာ လက်ထပ်ပြီး ရန်ကုန်မှာနေဖို့ အတည်ပြုလိုက်ကြ၏။

လက်ထပ်ပွဲက ခမ်းခမ်းနားနား မြိမ့်မြိမ့်သဲသဲပင် ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။ ရွာလုံးကျွတ် မီးခိုးတိတ်ကျွေးမွေးကြ၏။ တစ်နေ့လုံး ကင်မရာမီးရောင်တွေ တဖျပ်ဖျပ်အောက်က ဟန်ဆောင်အပြုံးတွေကို သူမနှင့် နှစ်ယောက်တည်းရှိသော အချိန်တွင် သူက ခွာချထားခဲ့၏။

"ကြိုး ... "

ခေါ်သံက နောက်မှထွက်ပေါ်လာတာပါ။ လှည့်ကြည့်တော့ သူမ။

"ပျားရည်နဲ့ သံပုရာရည် နည်းနည်းရောလာတာ ... သောက်ကြည့်လိုက်ဦး၊ တစ်နေကုန် ပင်ပန်းထားတော့လေ ပြီးရင် ရေချိုးဖို့ အဆင်သင့်ပဲကြိုး၊ ရေနွေးနဲ့ အနေတော် စပ် ပေးထားမယ်"

ပြောပြီး သူမက အခန်းထဲကထွက်ရန် ဟန်ပြင်သည်။

"ခဏနေဦး"

သူ့အသံက မာကျောစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ သူမက တုံ့ခနဲ ရပ်သည်။ ပြီးတော့ ရိုကျိုးနာခံသောအကြည့်မျိုးဖြင့် ...

"ပြောလေ ကြိုး ... တို့ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

"မနက်ဖြန် ရန်ကုန်ပြန်မယ်"

"မနက်ဖြန် ... "

သူမက အံ့သြကြီးစွာ ရေရွတ်မိသည်။ ပထမစီစဉ်ထားတာက ထိုသို့မဟုတ်။ လက်ထပ်ပြီး အနည်းဆုံး တစ်ပတ် ,ဆယ်ရက်နေပြီးမှ သူမတို့ပြန်ရန် စီစဉ်ထားတာပါ။ နှစ်ဖက်မိဘတွေကလည်း တစ်သဘောတည်း။ အထူးသဖြင့် သူမမိဘတွေ။ ရန်ကုန်ကို အပြီးတိုင်ထည့်လိုက်ရမည့် သူမနှင့် ခပ်ကြာကြာတော့ နေချင်မည်ပေါ့။ အခုမှ သူက ...

"ချက်ချင်းကြီး ကြိုးရယ်"

"ငါ့အတွက်တော့ ဒီတစ်ရက်ထပ်နေတာတောင် ပိုဒုက္ခများသေးတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ညတွင်းချင်းပြန်ချင်တာ၊ ဒီလိုနေရာမျိုးတွေမှာ ငါရေမချိုးတတ်ဘူး မမဇော် ... အကာအရံမရှိဘာမရှိနဲ့၊ ငါ့အိမ်ကိုပဲ ငါသတိရတယ်၊ မနက်ဖြန် ပြန်ဖို့စီစဉ်ပေးပါ၊ တကယ်လို့ နင်မပြန်ချင်ဘူးဆိုရင် နေခဲ့ပေါ့၊ စိတ်တိုင်းကျနေပြီးမှ လိုက်ခဲ့"

ကြည့် ... ပြောပုံက။ အခုမှ ပူပူနွေးနွေးလက်ထပ်ထားကြတဲ့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်ရဲ့ မင်္ဂလာဦးကာလဟာ ခွဲပြီးနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စရာလားကွယ်။ အမေတို့သိရင် ဒါ နိမိတ်မကောင်းဘူးလို့ ပြောဦးမယ်။ သူမက ချစ်မြတ်နိုးမှုများစွာဖြင့် သူ့ကိုငေးကြည့်ရင်း …

"မ,ဇော် တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်"

ဟု ဆိုမိပါသည်။ သူ့ စိတ်ချမ်းသာရေးအတွက်ပါ။ သူ့မိဘတွေကတော့ မင်္ဂလာပွဲပြီးလျှင်ပြီးချင်းပင် အလုပ်တွေပစ်ထားရသည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ချက်ချင်းပြန်သွားခဲ့တာပါ။ ထို့ကြောင့် ညစာထမင်းဝိုင်း၌ မပါဝင်နိုင်တော့။ သူမကပင် … "သမီးတို့ မနက်ဖြန် ရန်ကုန်သွားတော့မယ် အဖေ"

ဖြန်းစားကြီးပြောချလိုက်သောအခါ အဖေနှင့်အမေက တအံ့တသြ။ အမေကဆို …

"တစ်ပတ်,ဆယ်ရက်လောက်တော့ နေပါဦးလားသမီးရယ်၊ ညည်းဟာက မမြန်လွန်းဘူးလား၊ ကျောင်းပိတ်လို့ အိမ်ကိုပြန်လာတယ်၊ မိဘနဲ့ ဘာမှတောင်မနေရသေးဘူး .. အခုတစ်ခါယောကျ်ား ယူတယ်၊ ပြီးတော့ ရန်ကုန်သွားတော့မယ်ဆိုတော့ မိဘဆိုတဲ့အရာရော ထားသေးရဲ့လား၊ မိဘနဲ့သားသမီးကြားမှာထားသင့်တဲ့ သံယောဇဉ်ရော ရှိသေးရဲ့လား မမဇော်၊ တကတဲသမီးလေးတစ်ယောက်တည်းမွေးထားလို့ အားကိုးမိပါတယ်၊ အခု ညည်းကိုမွေးရတာ ငါ ဝမ်းရေစပ်တယ်မမဇော်ရဲ့သိရဲ့လား"

ဒေါ်နှင်းယုကပြောရင်း မျက်ရည်ပါ ကျလာရပါသည်။ ထိန်းချုပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာတော့။ ဒီမျက်ရည်တွေ ကျချင်ရေ့

တာ ဟိုရက်တွေကတည်းက။ ကိုယ့်မှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ပညာတတ်သမီးတစ်ယောက် ရှိတယ်ဆိုပြီး ဂုဏ်ယူလိုက်ရတဲ့ဖြစ်ခြင်း။ ဒီရောက်တော့ ခိုးရာလိုက်ပြေးသည်။ ကောင်လေးပုံစံကြည့်ရတာ သိပ်မဟန်။ သမီးအပေါ် ကြင်ကြင်နာနာမရှိသည့်အပြင် တစ်ခုခုကို နာကြည်းနေတဲ့ပုံစံမျိုး။ ဒီလူလက်ထဲ ကိုယ့်သမီးကို ဝ,ကွက်မအပ်နိုင်။ သမီးလုပ်ရ… လခြင်းဆိုပြီး စိတ်ဆိုးပေမယ့် အချစ်ကျမပြတ်နိုင်သေး။ ထို့ကြောင့် ညတိုင်း သူ့အဖေကိုတိုင်တည်ပြီးငိုရတာ အခါခါ။

"ကျွန်မသမီးလေးကို စိတ်မချဘူး ကိုမင်းနောင်ရဲ့၊ ဒီကောင်လေးပုံစံကြည့်ရတာ ကြွပ်ဆတ်ဆတ်,မာကြောကြောနဲ့ … သမီးကို အနိုင်ကျင့်မှာ"

လို့ ပြောရတာလည်း မမောစတမ်းပင်။ ကိုမင်းနောင်ကတော့ ပြောသား …

"မငိုပါနဲ့တော့၊ မိဘမျက်ရည်တစ်စက် သားသမီးဆင်းရဲတစ်သက်တဲ့၊ မင်း အဲဒီလိုငိုနေလို့ ဘာထူးတော့မှာလဲ၊ တို့သမီးလေးပဲ စိတ်ဆင်းရဲရတာ အဖတ်တင်မှာ"

"အို … သမီးကို စိတ်ဆိုးလို့ငိုတာမှ မဟုတ်တာ၊ သမီးကို သနားလို့ငိုတာ"

"ဟ … မင်းသမီးကိုယ်တိုင်က အခု အဲဒီကောင်ဘက်ကို ကိုယ်တိုင် ပါနေတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပါသည်။ ဖအေပြောလည်း ပြောချင်စရာ။ သမီးဟာ ဒီကောင်လေးမှဒီကောင်လေး။ တန်းတန်းစွဲကို ဖြစ်နေတာ။ အခုလည်း သမီးအကြံအစည် မဖြစ်နိုင်။ ဒီကောင်လေး အနောက်ကနေ မြှောက်ထိုးပင့်ကော်လုပ်၍ ဖြစ်ရတာ။ ဒေါ်နှင်းယုက အဲလိုတွေးရင်း မျက်ရည်တို့က တာတမံကျိုးသည့်နှယ်။ ထိန်းလို့ကို မရတော့။

"တိတ်ပါအမေရယ်၊ အခုမပြန်လည်း နောက်ရက်ပြန်ရမှာပဲကို၊ သမီး တစ်လတစ်ခါ ပြန်လာပါ့မယ်၊ ဖုန်းလည်း မှန်မှန်ဆက်ပါ့မယ်အမေရဲ့"

"တော်စမ်းပါအေ ... အေးပေါ့ ... သားသမီးကို အမြင်ကျယ်အောင်ဆိုပြီး တက္ကသိုလ်ပို့မိတာ တို့အမှားပေါ့၊ အခုတော့ အမြင်တွေကျယ်လွန်းလို့ မိဘရင်ကို ခြေစုံကန်ချင်ပြီ၊ တကတဲ ပြောကို မပြောချင်တော့ဘူး"

ဒေါ်နှင်းယုကလည်း စကားအဆုံးသတ်ရင်း ကြိုးဘက်ကိုပါ မျက်စောင်းတစ်စင်း ဆောင့်အောင့်ပြီး ထိုးချလိုက်ပါသည်။ ကိုယ်လည်း ငယ်ရာကကြီးလာတာပဲဉစ္စာ။ ဘယ်သူကဘာအချိုးချိုးသည်ဆိုတာ ကိုယ်ကသိနေသားပဲ။ ဒါကို ကြိုးကလည်း မြင်ဖြစ်အောင် မြင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ...

"ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြောထားပြီးသားပါအန်တီ၊ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း သွားမယ်လို့ပဲပြောတာ၊ သူ့ကိုတော

နေချင်နေခဲ့လို့ အခွင့်အရေးပေးထားတာပဲ၊ သူ့ဟာသူ လိုက်ချင်လို့လိုက်တာ သူ့သမိုင်းပဲ"

သူပြောပုံက မျက်နှာလွှဲခဲပစ်။ အမေက အဲဒီအပြောကြောင့်ပင် ဒေါသထွက်သွားဟန်တူပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမေက ားပွဲမှ ဆတ်ခနဲထရပ်လိုက်ပြီး ...

"ဟော့ ... မင်းစကားပြောတာက တာဝန်မဲ့လှချည်လားကြိုး"

"တာဝန်မဲ့တာ,မမဲ့တာ ကျွန်တော်နားမလည်ဘူး၊ ကျွန်က်ပြောတာကို ပြောပြတာ၊ သူ့လုပ်ရပ်ကြောင့် ကျွန်တော့်ပေါ် တခြားလူတွေ အမြင်စောင်းတာမခံနိုင်ဘူး"

"ကြည့်စမ်း ... ကြည့်စမ်း ... ဒင်းက မိုက်ရိုင်းနေတာကြီးကို ပြန်ပြောနေတာ"

"အဲဒီအတွက် မကျေနပ်ဘူးဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးအန်တီ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ပွင့်ပွင့်င်းလင်းပဲ"

သူက မထိတထိပုံစံနှင့် တောင်းပန်ကာ ထမင်းဝိုင်းမှ က်သွားပါသည်။ အမေက ဒေါသတွေကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ကျသလို တဆတ်ဆတ်ဘုန်လို့။ သူမကတော့ စိတ်မကောင်းပအပ ဘာမှမတတ်နိုင်။

"ကဲ ... စိတ်ကိုလျှော့တော့၊ မင်းပဲဒုက္ခရောက်မှာ မနှင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယုရဲ့၊ သွားချင်လည်း သွားပေါ့ကွာ … သမီးကို တို့က ဆိုင်ပဲဆိုင်တော့တာ၊ မပိုင်တော့ဘူးလေ”

အဖေ့စကားက သူမရင်ကို ကွဲထွက်သွားစေပါသည်။

ဒေါသတွေနှင့် နင့်သီးနေသောအမေ့အား ဖေးမ,တွဲ၍ အခန်းဆီသို့ အဖေက ခေါ်သွားပါတော့သည်။ သူမက တစ်ပိုင်းတစ်စစီ ပြန့်ကြဲနေသော ထမင်းဝိုင်းကို အကူမိန်းကလေးအား သိမ်းခိုင်းထားကာ အခန်းဆီဝင်လာခဲ့ပါ၏။ သူ့အမျက်တော် ဖြေရန်အတွက်လေ။ အခန်းထဲ သူမ,ရောက်သောအခါ သူက အဝတ်သေတ္တာကြီးထဲ အင်္ကျီတွေ ထိုးကြိတ်ထည့်နေပြီဖြစ်သည်။ သူမ အနားသို့ရောက်သွားကာမှ သူက ဆတ်ခနဲနောက်ပြန်လှည့်လာ၏။ သူ့မျက်ဝန်းတွေက ဒေါသကြောင့် မီးတွေတောက်လို့ …

“ငါ နင့်ကိုပြောပြီးသားနော် မမဇော် … နင့်ဟာနင်နေခဲ့ပါလို့”

“မ,ဇော် လိုက်ခဲ့မှာပါ ကြိုးရယ်၊ ကဲ …ပေး … မ,ဇော် အဝတ်အစားတွေ ထည့်လိုက်ပါ့မယ်၊ ဒေါသတွေကိုလျှော့ပြီး ကြိုး သွားအိပ်တော့နော်”

သူ့ခါးကိုတွန်း၍ ခုတင်ဆီပို့သော သူမအပြုအမူကြော သူ့စိတ်အစုံက သွက်သွက်ခါသွားရ၏။

“နင် … ငါ့ကိုမထိနဲ့”

သွားကြားထဲက စိမ့်ထွက်လာသလို လေသံကအေးစ

က်။ ဒီမိန်းမကတော့ သူ ဘယ်လောက်နာကြည်းအောင် လုပ်ပါစေ … မေတ္တာမပျက်ပါ … ဟူသော သန္နိဋ္ဌာန်ကို ချထားလေသလား မသိ။ မျက်နှာတစ်ချက်မပျက်ဘဲ သူ့အား ကြောင်တက်တက်နှင့် ငေးမောနေပါတော့သည်။

“နင့်လိုမိန်းမနဲ့ထိရမှာ ငါ မသတိဘူး မမဇော်၊ ငါမုန်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘယ်တော့မှ ဇနီးအရာမှာလည်း မထားဘူး … အဲဒါကို နင် မြဲမြဲမှတ်ထားပါ”

“ငါသိပါတယ်ကြိုးရယ်”

မ,ဇော်ကပြောရင်း ဝမ်းနည်းလာ၏။ သို့ပေမယ့် မျက်ရည်တော့ မကျပါ။ သူ့ကြောင့် မ,ဇော်ငိုရသည်ကို ဘယ်တော့မှ သူ မမြင်စေရ။ အဲဒါကတော့ သူ့အပေါ်ထားသော မ,ဇော်၏ လေးစားမှုတရားပင် ဖြစ်သည်။ မျက်ရည်ကျခြင်းဆိုသည်မှာ အရှုံးပေးခြင်းပါ။ မ,ဇော်က ဘယ်အခါမှ သူ့အပေါ် ရှုံးမပေး။ အထူးသဖြင့် သူ့အချစ်ကို မ,ဇော် အနိုင်သိမ်း၍ ပိုင်တိုက်ယူမည်။ ဒါ သူမ၏ ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ပင် ဖြစ်၏။

“နင် သိကိုသိရမှာပေါ့ … ဒါ နင်ကိုယ်တိုင် ဇာတ်ညွှန်းရေးခဲ့တာပဲလေ၊ နင့်ကို ငါ့စိတ်ငါ့ဆန္ဒမပါဘဲ လက်ထပ်ခဲ့ရတာ ပြီး နင်သိမှာပေါ့”

သူမက အသံမထွက်ဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်ထဲကနာလွန်း၍ အသံတောင်မထွက်ချင်။

"အေး ... ကောင်းပြီ၊ ဒီနေ့ကစပြီး နင့်အနာဂတ်ကို လည်း ကြိုသိရအောင် ငါပြောပြထားလိုက်မယ်၊ ငါ့အနားမှာ နေပြီး ငါ့စိတ်ငါ့သဘောအတိုင်းပဲ နင်နေဖို့စိတ်ကူးထား၊ အဲဒါက မချစ်,မနှစ်သက်တဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို နင့်ရင်ခွင်ထဲ အပိုင်ကျုံးသွင်းခဲ့တဲ့ ရလဒ်ပဲ"

သူမက ခေါင်းကိုဆတ်ခနဲ ပင့်မော့လိုက်သည်။ မကြား ချင်တော့ပါ။ ရှုံးနိမ့်ပေးထားသောနှလုံးသားကို သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ပန်းထွက်အောင် သူနှိပ်စက်နေတာတော့ မတရား။ ဒါပေမဲ့ ထားပါလေ။ ကိုယ်က ချစ်မိလေသူ။ အချစ်ကို ကိုးကွယ်တဲ့ လူတိုင်း၊ အရှုံးရဲ့ဒဏ်ကိုတော့ ခါးသီးနင့်နဲ့စွာ ခံစားရမှာပေါ့။ ဒါ သဘာဝပဲလေ။

"နင် အိပ်တော့ကြိုး၊ အိပ်ရာခင်းပေးမယ်၊ မနက်လည်း အဈောကြီးထရမှာဆိုတော့လေ"

သူပြောသမျှကို ဘာတစ်ခွန်းမျှ မတုံ့ပြန်။ အရင်နဲ့ အပုံ ကြီး ကွာခြားသွားသော သူမကိုကြည့်ကာ ကြိုးရင်ထဲက အံ့ဩမှု တွေက တစ်သီတစ်တန်းကြီး။ သူမကတော့ သူ့မျက်စိအောက် မှာပင် အိပ်ရာကို သွက်သွက်လက်လက် ခင်းပြီးသွားပြီ။

"ရပြီ ... အိပ်တော့ကြိုး ... ငါက ကြမ်းပြင်မှာ ဆင်းအိပ် လိုက်မယ်လေ"

သူမက ခေါင်းအုံးတစ်လုံးနှင့် ဂွမ်းကပ်တစ်ထည်ကို ပိုက်ပြီး သူ့ကို အရင်ကျောခိုင်းခဲ့တာဖြစ်၏။ ဒီတစ်ခါတော့ အတန်တန် ထိန်းထားသော မျက်ရည်တို့က တားမရချင်။ ကျော ခိုင်းမိတာနဲ့ မျက်ရည်တို့က ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်။ ဒါတဲ့လားကွယ်။ ကကွဲတပြားစီအိပ်ရသော မင်္ဂလာဦးည။ အဲ့ညက သူမ တစ်ည လုံး အိပ်မပျော်ခဲ့ပါ။ ကြမ်းပြင်၌ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ရင်း ...

"သမီးအမှားတွေရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ အဖေနဲ့အမေ"

လို့ မှန်းဆကန်တော့ရသည်။ ပြီးတော့မှ တမေ့တမော အိပ်ပျော်နေသော သူ့အား မျက်တောင်မခတ်ကြည့်ရင်း ...

"ဒါ ကံတရားပဲကြိုးရယ်၊ ငါ့ရဲ့ တမင်ကြံစည်မှုမှ မပါခဲ့ တာ၊ ငါ နင့်ကိုချစ်တယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချစ်ကို လူမသိအောင် တိတ်တိတ်ကလေး ငါသိမ်းခဲ့တာပါ၊ အခု ကံတရားက နင့်အနား ရောက်အောင် ငါ့ကို တွန်းပို့လိုက်တယ်၊ ငါ ကတိတစ်ခုပေးနိုင် ပါတယ်၊ အဲဒါက နင့်နားက ဘယ်တော့မှ ငါထွက်မသွားဘူးဆို တာကိုပေါ့ ... နင် နှင်မထုတ်မချင်းလေ"

အရူးတစ်ယောက်လို တစ်ယောက်တည်း တတွတ် တွတ် ရေရွတ်လို့။ အချစ်က ရူးစေတတ်သည်လေ။ သူမလည်း သူ့ကိုချစ်သောအချစ်ကြောင့် ရူးရပြီထင်ရဲ့။

ငါ့ရဲ့အချစ်ကို အသိအမှတ်ပြုပေးပါကြိုး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[အခန်း – ၆]

သူ က တစ်ဦးတည်းသောသားမို့ ဖေဖေနှင့်မေမေက သဲသဲလှုပ်ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအချစ်တွေကြောင့်ပင် သူ့သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဘာလိုအပ်တယ်ဆိုတာ မတောင်းဆိုခဲ့ရဖူးခဲ့။ အဖေတို့က အလိုက်သတိ ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့တာချည်းပင်။ အခုလည်း ကြည့် ...။ ကိုကြီးက သူ ဒီမှာမိန်းမခိုးသည်ဟုသတင်းပို့ရုံနှင့် ကားတစ်စီးဝယ်ချလာပြီး သူတို့အတွက် မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ဟုဆိုတာ ပေးသွားခဲ့၏။

"ရန်ကုန်မှာနေမယ်ဆိုလည်း သူတို့အတွက် အိမ်နဲ့ခြံလေး ဝယ်ပြီး ထပ်လက်ဖွဲ့ဦးမှာပါ သမီးတို့အမေရယ်၊ သမီးလေးကိုလည်း ကိုယ့်သမီးအရင်းလေးလိုပဲ သဘောထားတာ ... ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့၊ အစ်မကြီးတို့လည်း ကြိုက်တဲ့အချိန် ဝင်ထွက်သွားလာလို့ ရပါတယ်"

လို့တောင်ပြောပြီး မေမေက သူမဘက် လှည့်ကာ ...

"သမီးက ခြံလေးဝန်းလေးနဲ့ကြိုက်လား၊ ဒါမှမဟုတ်

တိုက်ခန်းတွေ ကြိုက်လား၊ အခု ရန်ကုန်မှာက ကွန်ဒိုကြီးတွေတအားခေတ်စားတော့ ဈေးဆိုလည်း ဝေးဝေးလံလံမသွားရဘူး၊ မာတ်လေ့ကားနဲ့ အောက်ဆင်းဝယ်ရုံပဲ၊ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်၊ ဆေးခန်း အစုံပါတာလေ၊ သမီးကြိုက်တာ ပြော ... ဟိုမှာ ဝယ်ထားလိုက်မယ်"

သူမဆန္ဒမေးတာတောင် သူကပင် ကြားထဲကဝင်ပြီး...

"ခြံနဲ့ဝန်းနဲ့ကောင်းပါတယ် မေမေရဲ့၊ ရန်ဖြစ်တော့လည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပေါ့၊ အိမ်ကနှစ်ထပ်ဆို ပိုတောင်ကောင်းသေး၊ တစ်ယောက်တစ်ထပ်စီ နေ ... ပြီးတာပဲ၊ ကွန်ဒိုဆိုကျဉ်းတော့ မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရဦးမယ်"

ပြောခဲ့တာပါ။ အဲဒီတုန်းကများ သူမအပေါ်အဝင် မိဘနှစ်ပါးပါ မျက်နှာကြီး ပျက်ထွက်သွားတာများ မည်းခနဲပင်။ မေမေကတော့ ...

"ဟဲ့ ... သား"

ဆိုပြီး ဟန့်ပါသေးတယ်။ ဒါတောင် သူက မရ။

"ဟုတ်တယ်လေ ... မေမေကလည်း အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်ရင် ရန်ဖြစ်ကြမှာပဲ၊ ဒါ ဆန်းတဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ"

လို့ ခပ်တည်တည်ပြောခဲ့ပါသေးတယ်။ ထိုအကြောင်းတွေကြောင့် သူတို့သမီးထောင့်မကျိုးကို သူနှင့်ထည့်လိုက်ဖို့ စိတ်မချဘူး ထင်ပါရဲ့။ ကားပေါ်တက်ခါနီးများ မှာကြတာ တတွတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွတ်။ အမျိုးတွေကလည်း အများသား။ တစ်ရွာလုံးနီးပါးရယ်။

"ဟော့ … ရန်ကုန်ရောက်ရင် ငါတို့ကိုမမေ့နဲ့နော် မှဧော်၊ နင်တို့ အိမ်သတ်သတ်ခွဲနေရင် ငါတို့ဆီ အကြောင်းကြားနော်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလာဖူးရင်းနဲ့ နင့်အိမ်မှာတည်းမယ် … သိလား"

ဒါက အသက်ကြီးပိုင်းအရွယ်ရဲ့ အမှာတော်ပါးသံ။

"ငါက နင့်ဆီလာလည်ရင်းနဲ့ မော်ဒယ်လ်သင်တန်း တက်ချင်တာ … ဟိဟိ"

"သင်္ကြန် ငါလာခဲ့မယ်၊ ရန်ကုန်သင်္ကြန် အပြတ်ကဲရ အောင်၊ ဒီမှာက နဂိုကမှ ချမ်းရတဲ့အထဲ၊ သင်္ကြန်ဆို ရေတောင် မထိရဲတော့ ဘာမှန်းကိုမသိတော့ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ရန်ကုန် သင်္ကြန် လာမှာ"

"ငါကတော့ Shopping Center တွေပဲ သွားချင်တာ၊ တီဗီမှာ ပါပါနေတဲ့ နေရာတွေလေ"

အရွယ်ငယ်တွေက တစ်မျိုး။ ဒီကြားထဲ အစ်ကိုမောင် ဘွားတွေက တစ်မှောင့်။

"နင်နော် ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ အားနွဲ့တယ်ဆိုပြီး လှိမ့် ခံမနေနဲ့၊ လက်နဲ့ချလို့မနိုင်ရင် လက်နက်သာ ပြေးယူထား လက်ဦးမှုယူ … ကြားလား ညီမလေး"

"အို ကိုယ် မတော်တဆခံရရင်လည်း ဒီအတိုင်း ငြိမ် မနေနဲ့ သူလစ်တဲ့အချိန် တစ်ခါတည်း ချောင်းသာရိုက်၊ တခြား

နေရာတွေ လျှောက်ရိုက်မနေနဲ့ဦး၊ ညီ့သကျည်းကိုဖြတ်ရိုက် … အဲဒါပြီးရော၊ သူ ပြန်ထနိုင်မှာကို မဟုတ်ဘူး"

ကောင်းလိုက်တဲ့ အစ်ကိုတွေ။ သူ တင်းခနဲလှည့်ကြည့် ပါးစပ်ပေါက်တွေပိတ်ကုန်၏။ သူက တမင်ပင် မျက်နှာကို တည်တည်ထားပြီး မှာမဆုံး၊ သင်မကုန်ဖြစ်နေကြသော အမျိုး တစ်အုပ်စုကြားက သူမကို စူးခနဲစိုက်ကြည့်မိပါသည်။ သူ့ အကြည့်ကို သူမက နားလည်သည်လေ။ ထို့ကြောင့် …

"သွားတော့မယ်နော်၊ ဟိုမှာစောင့်နေရတာ ကြာပြီ၊ ရန် ကုန်ထိအောင် တောက်လျှောက်မောင်းရမှာဆိုတော့လေ၊ ဒီည အိပ်ဖို့လည်း မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို ဝင်ဦးမှ"

ဆိုပြီး အဖေနှင့်အမေကို နှုတ်ဆက်ကြည့်ကလေး ကြည့်မိသည်။ အဖေက မေးကြောကြီးတွေထောင်ထနေအောင် ကြိတ်ထားတာများ ကြောက်စရာအတိ။ အမေကတော့ နီရဲ ဖြစ်နေသော မျက်ဝန်းတွေဖြင့် သူမကိုကြည့်ကာ …

"ကျန်းမာရေးတော့ ဂရုစိုက်သမီး … အစစအရာရာ ပေါ့၊ ဘာပဲလိုလို အမေ့ဆီဖုန်းဆက် … ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ … အဖေတို့အမေတို့လည်း ကျန်းမာရေး ဂရု စိုက်ပါနော်"

"ငါတို့အတွက် မပူစမ်းပါနဲ့အေ"

"သွားတော့မယ်မမဧော်၊ နေမြင့်ရင် ကားမောင်းလို့ …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး၊ နင်လည်း မောင်းတတ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတစ်ယောက်တည်း မောင်းရမှာ"

အလွမ်းသယ်နေတာ မပြီးတော့။ သူ့ပင်ကိုဗီဇကိုကလည်း ရုပ်ရှင်ဆိုရင်တောင် အလွမ်းအဆွေးတွေ၊ ဒရမ်မာတွေကြိုက်လှသည့် မဟုတ်။ ဒီတော့လည်း သူမတို့ကို ဒီလိုကြီး အချိန်ဆွဲနေတာကို သူ သဘောမကျပါ။ သူ့ခေါ်သံကြားသည်ဆိုလျှင်ပဲ သူမက လူအုပ်ကြားထဲက ဆတ်ခနဲ တိုးထွက်လာပြီး …

"သွားပြီနော် … "

အားလုံးကို တစ်ခွန်းတည်း ခြုံငုံနှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာရပါပြီ။ စိတ်ထဲမှာတော့ မကောင်းလှပေ။ ကားမောင်းထွက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အမေက အဖေ့ရင်ခွင်ထဲ ကအိအိပြိုဆင်း၍ အသည်းအထန်ငိုရှိုက်သည်ကို နောက်ကြည့်မှန်ထဲမှ သူ၊ တွေ့ရသောအခါ ရင်ထဲ နင့်ခနဲ။ သူမနည်းတူ သူကလည်း မြင်ဟန်တူပါ သည်။ မျက်နှာကို ခပ်ရှုံ့ရှုံ့ မဲ့ရွဲ့ကာ …။

"ဟင်း…ယောက်ျားနောက်လိုက်တာများ။ တစ်ခါတည်းသေရွာသွားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကျက်သရေကိုမရှိဘူး"

သူမ ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားရသည်။

"ကြည့်စမ်း … မစာမနာပြောရက်လိုက်တာ၊ ဒီမှာကြိုငါ့မိဘဆီပြန်ရောက်တာ ဘာမှမကြာသေးဘူး၊ အခုလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံရတာဟဲ့၊ ယောက်ျားယူပြီး တစ်ခါတည်းခွဲရတာဆိုတော့

"ဟား … ဟား … တရားကျဖို့ကောင်းသေး၊ နင်ကမှယောက်ျားနောက်လိုက်ရတာ၊ ငါက ဘဝကြီးတစ်ခုလုံး စုတ်ပြတ်သတ်သွားတာ၊ အချစ်ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိသေးဘဲနဲ့ နင့်ကိုကောက်ယူလိုက်လိုက်ရတာ၊ နင့်လိုမုန်းတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကိုယူဖို့ဆိုတော့ ဝေလာဝေးပဲ"

"နင် အဲဒီလို တစ်ဖက်သတ်မပြောနဲ့ကြိုး၊ နင် ဘဝဆုံးသလို ငါ့ဘဝလည်း ဆုံးရတာပဲ"

"တော်စမ်းပါ။ ဒါ နင့်ရဲ့ စနစ်တကျအကွက်ဆင်မှုလေ၊ လူကြားကောင်းအောင် လာပြောမနေနဲ့"

မတရားလိုက်တာ။ သူ့ကျမှ စွန့်လွှတ်ရတာ။ သူမက အကွက်ဆင်တာတဲ့။ မ,ဇော်ဟာ သူ့ကို ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်ပြောချင်စိတ်မရှိတော့တာပဲ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ မျက်နှာလွှဲမိပါသည်။ သူ့ကျ သူ့မိဘရှိတဲ့အရပ်။ ကိုယ့်ကျတော့ …။ မ,ဇော်ဟာ တွေးရင်း မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျလာရပါသည်။ သူ့ကိုချစ်ပါတဲ့အတွက် နောင်တမရချင်။ သို့သော် ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်အတွက် သူနှင့် ပတ်သက်ခဲ့သမျှ မငြင်းဆန်မိတာကိုတော့ မှားသည်ဟု ဝင်လာရပါပြီ။ သူကတော့ သူမ,ငိုနေသည်ကို အသာစွေစောင်းကြည့်လိုက်ပြီး …

"ကျစ် … ကျက်သရေမရှိဘူးဟာ … လာငိုမနေနဲ့"

"ငါ့မျက်စိနဲ့ငါငိုတာ ဘာဖြစ်လဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မ,ဇော်ကလည်း ဆတ်ဆတ်ထိမခံပါ။ ချစ်တာက သတ်သတ်၊ မာနက သတ်သတ်ပင်။ အသားလွှတ် သူမကို ဖိနှိပ်ချိုးဖဲ့ချင်လို့ မရ။ ဒါကို သူသိအောင်ပြရမည်။

"နင့်မျက်စိနဲ့နင်ငိုပေမယ့် ငိုတဲ့နေရာက ငါ့ကားပေါ်မှာလေ၊ ငါ့ကားပါ ကျင်သရေယုတ်တယ်"

"ယောက်ျားဖြစ်ပြီး နင်ဟာ တကယ့်ကတ်ကတ်သတ်သတ်နဲ့၊ ငါက မိန်းမ ... နင့်ထက်ပိုပြီးတောင် ကတ်သတ်တတ်သေးတယ်၊ နင်နဲ့ငါက တရားဝင်လင်မယား။ ဒီကားက တစ်ယောက်တစ်ဝက် ပိုင်တယ်၊ ငါလည်း ငါပိုင်တဲ့ဘက်အခြမ်းမှာ ငိုတာ ဘာဖြစ်လဲ"

"နင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ထား"

သူ မနိုင်မှန်းသိ၍ သူမကို အသံနက်ကြီးနှင့်အော်ကာ ကားကက်ဆက်ကို အကျယ်ကြီးဖွင့်သည်။ ထွက်လာသော သီချင်းသံက ဆူညံနေသည့် Heavy Rock အမျိုးအစား။ သူမက နားမခံနိုင်။ ထို့ကြောင့် ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ သူက ဖွေဖောင်းစောင်းနှင့် ကြည့်ပြန်၏။ သူမကလည်း ခပ်တည်တည်ပင်...

"နင်တစ်ယောက်တည်းစီးနေတာမဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် အဆင်ပြေမယ့်သီချင်းမျိုးကို ရွေးဖွင့်ပါ ... ဒါပဲ"

သူက တောက်တစ်ချက် အကျယ်ကြီးခေါက်ကာ ကား

ကိုပဲ အာရုံစူးစိုက်၍မောင်းနေ၏။ သူမကတော့ ကားကူရှင်ကို အတည့် မထိုင်။ သူ့ဘက်ကိုကျောပေးရင်း ပြတင်းတံခါးဘက် မျက်နှာမူထားပါသည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မြင်ကွင်းတွေကို တရိပ်ရိပ် ဖြတ်ကျော်ခဲ့၏။ လမ်းခရီးတွင် တစ်ညအိပ်ရတာမို့ တည်းခိုခန်း ဝင်တည်းရ၏။ သူမတို့နှစ်ယောက်က မျက်နှာကြောမတည့်တာမို့ အတူတူယှဉ်တွဲပြီးလည်း မဝင်ပါ။ သူက ရှေ့မှ သူမက အနောက်ကလိုက်ဝင်ပြီး ကောင်တာသို့ရောက်သောအခါ သူက နောက်လှည့်ပြီး...

"အခန်းကို ဘယ်လိုယူရမလဲ မမဇော်"

"နင်ကြိုက်သလိုယူပေါ့"

တွေ့လား။ ယူပြီးသည်မှ မကြာသေး။ ဒီမိန်းမက ဗိုလ်ပြလာပြီ။ ဘုဆတ်ဆတ် ဆောင့်ကြွားကြွားနှင့်။ သူမ အဲဒီလိုပြောတော့ ဘယ်သူပဲ သိက္ခာကျမလဲ ... ဒါကို မစဉ်းစား။ အလကားအနောက်မရှိတဲ့ မိန်းမ။ သူက အဲဒါကို စိတ်ထဲမှရွတ်ရင်း...

"ငါ့ကိုမခွဲ့နဲ့နော် မမဇော်"

"အဲဒီစကားက နင့်ဟာနင်ပြန်ပြောရမှာ"

"မ..မ..ဇော်"

သူက ဒေါသကို မထိန်းနိုင်။ ရွတ်ရွတ်ပြီးအော်သည်။ ပါမယ် ... သူကအော်တိုင်း အသာခေါင်းငုံ့ခံမယ့် မိန်းမကျနေတယ်။ မ,ဇော်ကလည်း ချက်ချင်းလက်နှစ်ဖက်ကို ခါးပေါ်တင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်း…

"ဘာတုံး…"

… လို့ ပြန်အော်ပစ်လိုက်သည်။ ညွှန်ကောင်တာက ကောင်လေးနှစ်ယောက်မှာ ကားပေါ်ကဆင်း၍ သူတို့ကောင်တာအရှေ့သို့ ရန်လာဖြစ်နေသော သူမတို့အား မှင်တက်သွားဆန်းနေပါသည်။ ဟိုတစ်လှည့်ကြည့်လိုက် ဒီတစ်လှည့်ကြည့်လိုက်နှင့်။ အတန်ကြာသည်အထိ ရန်ပွဲဆင်နွှဲရန် အစီအစဉ်ရှိသော ဒီနှစ်ယောက်အကြား သူတို့ ကြားမဝင်၍မဖြစ်တော့ကြောင်း သိသွားဟန်တူပါသည်။

"ဒီမှာခင်ဗျ … အစ်မနဲ့အစ်ကို"

"ဘာလဲ"

ထူးသံက တစ်ပြိုင်နက်ထည်း။ ပြီးတော့ ဆောင့်အောင့်တကြီး ရှိလှပါသည်။ ဒေါသတွေက မပြေ။ ကြားဝင်သောသူထံ အဖျားခတ်မည့်သဘောက ရှိနေပါ၍ ဒီကောင်လေးနှစ်ယောက်ကပါ တန့်သွားပြီး ရုတ်တရက်ဆက်မပြောရဲကြ။

"ဘာပြောမလို့လဲ … ပြောလေ၊ ဒီမှာရန်ဖြစ်နေတုန်း"

ကြိုးက ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးပါသည်။

"ရန်ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ ပြောမလို့ပါ၊ ဟို … အခန်းကိစ္စအတွက်တော့ ရန်ဖြစ်မနေပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ဧည့်ရိပ်သာမှာ နှစ်ယောက်ခန်းလည်း ရှိတယ်၊ တစ်ယောက်ခန်းလည်း ရှိတယ်၊ ဈေးနှုန်း

ကျတော့လည်း ရိုးရိုးခန်း, စပါယ်ရှယ်ခန်း အကုန်အစုံရှိပါတယ်"

ကောင်လေးက နှုတ်လျှာသွက်သွက်နှင့် ဆက်ရှင်းပြဖို့ လုပ်ပါသည်။ ကြိုးက နားမတောင်ချင်တော့။ ထို့ကြောင့် သွက်သွက်ပင် …

"နှစ်ယောက်ခန်းပဲ ပေးဝေ "

"ဟုတ်ကဲ့ … ဟုတ်ကဲ့"

ကောင်လေးက ပျာပျာသလဲ သော့ထုတ်ပေးပြီး ကျန်တစ်ယောက်က အခန်းလိုက်ပြပါသည်။ သူကတော့ အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် အကျီချွတ်ချွတ်ကာ …

"ကဲ … ငါရေချိုးတော့မယ် … ရေနွေးနဲ့စပ်ပေး"

သူစေခိုင်းချက်က မ,ဇော်ကို တောင့်ခနဲဖြစ်သွားစေပါသည်။ ကြည့်စမ်း … ဒီလိုတည်းခိုခန်းခပ်စုတ်စုတ်မှာ အဘယ်၍ရေနွေးရနိုင်ပါအံ့နည်း။ တောင်ပေါ်ဒေသမှ တောက်လျှောက်ဆင်းလာသော လမ်းတစ်လျှောက်တွင်လည်း အထင်ကရကိုတယ်မပြောနှင့် … မိုတယ်တောင်မရှိ၍ ဒီတည်းခိုခန်းတောင်မကောင်းထောက်မ၍ တွေ့ရတာပါ။ ဒါကို ရေနွေးစပ်ပေးဆိုတော့…၊ သူမက သူ့တောင်းဆိုချက်ကို ဘယ်လိုဖြည့်ဆည်းပေးရကောင်းမလဲဟု စဉ်းစားတုန်းရှိသေး။ သူက …

"မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့တော့ နင် ဆင်ခြေမကန်နဲ့နော် မမစင်း၊ လင်ကိုဘုရား သားကိုသခင်ဆိုတဲ့စကားကို ကြားဖူးတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်လား၊ အေး … ငါအလိုရှိတဲ့ဟာကို နင်ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ပဲ စဉ်းစားထား … ဒါပဲ"

သူက အမိန့်သံပါပါ ပြောခြင်းပါ။ အစောကြီးကတည်းကလည်း သူမက သူ့အလိုရှိသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးမလို့ပါ။ သူ့ကိုချစ်လို့ မာယာတချို့တစ်ဝက်နှင့် ရအောင်သိမ်းပိုက်ပြီးပြီပဲ။ ချစ်သူအလို ဖြည့်ဆည်းဖို့ဆိုတာ ခက်သောကိစ္စမှ မဟုတ်တာပဲကွယ်။ မ,ဇော်က စဉ်းစားနေလို့ အလုပ်မဖြစ်လို့တွေးပြီး ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲထရပ်လိုက်သည်။

"ခဏပဲစောင့် ကြိုး၊ ငါ ရေနွေးယူပြီး ပြန်လာခဲ့မယ်"

"မြန်မြန်လည်း လာ … သိပ်ကြာမနေနဲ့ဦး"

သူ့အမှာကို မ,ဇော်က ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ဒေ့ကောင်တာဆီ ဆင်းလာခဲ့ပါသည်။ ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကတော့ သူမကို မျက်လွှာပင့်၍ လှမ်းကြည့်ကြပါသည်။

"ရေနွေးရမလား"

"ဗျာ …"

အရေးထဲ နားကထိုင်းနေသေးတယ်လို့ သူမက စိတ်ထဲမှ ပျစ်ပျစ်နစ်နစ်ဝေဖန်ရင်း …

"ရေနွေးတစ်အိုးလောက် ရမလားလို့ … ရေစပ်ချိုးချင်လို့၊ ဝယ်ပါ့မယ်"

"သြော် … ရတယ်အစ်မ၊ ကျိုပြီးသား ဓာတ်ဘူးတစ်လုံး

တော့ရှိတယ် … ယူသွားမလား"

"အင်း … ပိုအဆင်ပြေတာပေါ့၊ ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ"

"တည်းခိုခန်းခ ပေါင်းရှင်းတဲ့အထဲမှာ ထည့်မှတ်ထားလိုက်မယ်လေ"

သူမက ဓာတ်ဘူးကြီးကိုပိုက်ပြီး အခန်းထဲပြန်ရောက်သောအခါ သူက ခုတင်ပေါ် ကန့်လန့်ဖြတ်ကြီး လှဲလျောင်းနေပါသည်။ ရေချိုးခန်းကအခုတ်ကာန်နှင့်ပင်ဖြစ်ရာ သူမမှာ ဒေ့ကောင်တာကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ဆင်းရပြန်၏။ ရေပူရေအေးထည့်ဝယ်ရန်အတွက် ရေပုံးငှားရမည်လေ။ ရေပုံးကြီးရတော့မှ အသင့်တော်အနေအထား ထည့်စပ်ပေးပြီး ကိုယ်ဗလာကြီးနှင့်အိပ်နေသော သူ့အား အသာလှုပ်နှိုးရပါတော့သည်။

"ထတော့ ကြိုး … ရေနွေးစပ်ပြီးပြီ"

ဟုပြောလာချိန်၌ သူ တကယ်အံ့သြရတာပင်။ အမှန်တော့ ရေနွေးစပ်ချိုးရန်က သူ့အတွက် အရေးမကြီးလှပေ။ သူမပေါ် သက်သက်အရစ်ရှည်ချင်၍သာဖြစ်၏။ အခု ရေချိုးခန်းဝင်တာနှင့် ရေပုံးအကြီးကြီးထဲတွင် စပ်ထားသောရေနွေးနွေးနှင့်တကွ Shower Cream ဘူးကြီးပါ အဆင်သင့်။ သူမ၏သိတတ်မှုအတွက် သူ ရင်ခုန်သွားသည်ဆိုတာတော့ ဝန်ခံရပါလိမ့်မည်။ သူမက သူ့ဘေးမှ ယှဉ်လျှောက်၍…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီမှာတော့ သည်းခံလိုက်ပါ ကြီး … ရေချိုးကြွေဇလုံက အစ မရှိတော့လေ၊ ခရီးသွားနေတယ်ဆိုတော့ ဖြစ်သလိုပေါ့၊ မြန်မြန်တော့ချိုးနော် … ရေပြောင်းမြေပြောင်းဆိုတော့ နင် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်မှာစိုးလို့"

သူမပါးစပ် နိမိတ်ကြိုဖတ်ခဲ့သည်လားမသိ။ ရေနွေးနှင့်စပ်ဟပ်ချိုးတာတောင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ချမ်းစိမ့်စိမ့်ရယ်။ မျက်နှာသုတ်ပဝါကြီးခြုံပြီးထွက်လာတော့ လူက ဟီးဟီးထလို့နေပြီ။ သူမကတော့ အချမ်းဒဏ်မခံနိုင်သော သူ့အား တအံ့တဩ။

"ရေနွေးတွေ ဒီလောက်စပ်ပေးထားတာကို"

"ရေနွေးအင်အားသိပ်မများလို့ ချမ်းတာပေါ့၊ အဖြေကရှင်းရှင်းလေးပဲ"

တုန်ခိုက်နေသည့်ကြားမှ သူက ရန်တောင်လိုက်သေး၏။ သူမက ဘာမှတော့ ခွန်းတုံ့မပြန်၊ သူ့အနီးသို့ ခုံတစ်လုံးဆွဲယူ စေပြီး …

"ဒီမှာထိုင် … ခေါင်းက ရေတွေပါ သုတ်ရမယ်၊ ရော့ … ဒါလေး အရင်သောက်"

မြန်လိုက်တာ။ ဘယ်တုန်းက ငှဲ့ထည့်လာမှန်းမသိသော ရေနွေးပူလောင်လောင်က တစ်ခွက်။ သူ ခေါင်းခါပြီး ငြင်းပယ်လိုက်သည်။ ရေနွေးဆို သူကမှ မကြိုက်တာ။ သူငြင်းတာကို သူမက ဂရုမစိုက်။

"ရော့ … သောက်လိုက်ပါ၊ အဲဒါမှ နင်သက်သာသွားမှာ"

ရေနွေးခွက်ကြီး သူ့လက်ထဲထိုးထည့်ပေးကာ သူမက ခေါင်းမှစိုရွှဲနေသောရေတွေကို ပြောင်စင်အောင်သုတ်ပေးခြင်း။ သူ့အတွက် ခေါင်းစွပ်ဆွယ်တာတစ်ထည်ယူကာ တစ်လက်စတည်း ဝတ်ပေးခြင်း၊ နောက် ပုဆိုးတစ်ထည်ထုတ်ပေးပြီး …

"ရော့ … ဒါပါ တစ်ခါတည်းလဲလိုက်၊ ပြီးရင် အိပ်ရာပေါ်မှာ စောင်ထူထူလေး ခြုံပြီးကွေးနေဦး၊ ညနေစာအတွက် စီစဉ်လာခဲ့မယ်"

မမောမပန်း သူမ အခန်းထဲက ထွက်သွားပါပြီ။ သူကတော့ အံ့ဩစရာတစ်ပုံတစ်ပင်နဲ့ အခန်းထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ အခုတော့ သူ အမြင်မကြည်ခဲ့သော ယောင့်မကျိုးခြင်းတွေက ဘယ်သိ ပျောက်ကွယ်လေမှန်းမသိ၊ ထူးဆန်းပေစွ။ အပြောင်းအလဲများသော သတ္တဝါတို့၌ မ,သတ္တဝါတို့က ထိပ်ဆုံးကပါလား။

--------------------- ။

သူမ အံ့ဩလွန်းတာများ ပါးစပ်တောင်မပိတ်နိုင်။ ကြည့်စမ်း … ရဲတိုက်ကြီးတစ်တိုက်ပမာ အချွန်အတက်တွေ၊ အနီရောင်အုတ်တွေ၊ တိုင်လုံးကြီးတွေနှင့် ခန့်ထည်လွန်းလှပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ခြံကြီးက အကျယ်ကြီး။ ဒါကိုမှ အရှေ့မျက်နှာစာတွင် ကွက်လပ်အကျယ်ကြီး ချန်ထားကာ အစိမ်းရောင်မြက်ခင်းကြီးက တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီး။ ဘေးဆွဲခြံတံခါးကြီး ပွင့်သွားတာနှင့် အလယ်၌လမ်းဖောက်ထားသော ကွန်ကရစ်ကျောက်ခင်းလမ်း ဖြူဖြူကို တွေ့ရမည်။ ထိုမှ ကားက ဘီးလိမ့်ရုံဝင်လာပြီး လမ်းလေးက ကွေ့ကောက်ကောက်။ အဆုံး၌ ခပ်မြင့်မြင့်မြေပေါ် ဆောက်ထားသော အိမ်ကြီးကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ မြက်ခင်းပေါ်၌ ကျောက်တုံးလေးတွေ ဆင့်စီထပ်ထားသော ရေတံခွန်တွေ။ အိမ်၏နံဘေးတစ်ဖက်ရှိ အသည်းပုံ ပြာလဲ့လဲ့ရေကူးကန်နှင့် တကွ ကုန်းမြင့်အောက်ခြေတွင် ကားကိုထောင်သဖွယ် အဆောက်အအုံထဲ၌ ကားသုံးစီးတန်းရပ်ထား၏။ အိမ်ကြီးဆီ တစ်ခေါက်ရောက်ရန်အတွက် ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင်ထွင်းထားသော လှေကားမှတစ်ဆင့် တက်ရ၏။ ထိုလှေကားထိပ်၌ သူ့မိဘနှစ်ပါးက အပြုံးနှင့်ဆီးကြိုလျက်ရှိပါသည်။ သူကတော့ ခပ်မတ်မတ် ကိုယ်နေဟန်ထားဖြင့် လှေကားပေါ်အရင်တက်သွားပြီး သူမက ကားနောက်ခန်းမှ အထုပ်အပိုးတွေကို ဆွဲယူလျက်ရှိပါသည်၊ မနိုင်မနင်းပေါ့။

"ဟဲ့ … ဟဲ့ … သမီး ထားခဲ့ … ထားခဲ့၊ ဩော် … သာ ကလည်းကွယ် မပြောဘူးလား … အထုပ်အပိုးတွေ သယ်စရာ မလိုဘူးဆိုတာလေ၊ ခမျာ မနိုင်မနင်းနဲ့၊ အိမ်ကလူတွေ သယ်

မှာပေါ့"

သူ့မေမေက အပြုံးတို့နှင့် ဖျာဖျာသလဲတားသည်။ သူကတော့ ထိုအခါမှ သတိရသွားသောဟန်ဖြင့် …

"သူက အဲဒီလိုပဲ … မရဘူးမေမေ၊ သားနဲ့ပတ်သက်တာ ဆိုရင် ကိုယ်တိုင်လုပ်ရမှတဲ့ … ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား မမဇော်"

သူမကို လှည့်ကြည့်ပြီး ပြုံးသောအပြုံးက တစ်မျိုးကြီး။ ထားသွားလိုထက်ရှသော အပြုံးမျိုး။ သူပြောချင်သောအဓိပ္ပာယ်ကို သူမ နားလည်ပါသည်။ သူ ဟန်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်၏။

"ဟုတ်ပါတယ် … ကြိုးပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ မေမေ"

ဟွန်း … ဓမေမေတဲ့။ အခေါ်အပြောကတော့ ညက်ပ့ါ။ မေ့မျက်နှာ တစ်ခါတည်း ပြုံးအိကျသွားတာများ။ ဖေဖေကတော့ အမြင်မတော်လျှင် လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်သူပီပီ …

"ဟေ့ … မောင်ဖုန်းရေ … ဒီကိုလာ၊ အထုပ်တွေ ဝိုင်းကြစမ်း၊ ထားခဲ့သမီး … ဒီအတိုင်းသာ တက်လာခဲ့"

ဖေဖေက ဝင်စိမ်မှ သူမမှာ မလွှန်ဆန်ဝံ့သလို ခပ်ရွံ့ရွံ့ တက်လာပါသည်။

"လာ…သမီး၊ မေမေက မနေ့ကတည်းက သမီးတို့ ရောက်မယ်ထင်လို့ စောင့်နေတာ"

"ဟုတ်ကဲ့…မနေ့က သူဖျား"

"ရေချိုးမှားပြီးတော့လေ၊ မေမေ့ချွေးမ ဖျားနေတာနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခရီးဆက်မထွက်ရဘူးဖြစ်နေတာ၊ အဲဒါကြောင့် တစ်ည ထပ်အိပ်ပြီး နားနားနေနေ ထွက်လာရတာ"

သူမ့စကားပင်မဆုံးလိုက်ရ။ တကယ်ဖျားတော့ သူ။ ပြောတော့ သူမကို။ မ,ဇော်က ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ … အူတ အူကြောင်ဖြစ်နေသောအချိန်တွင် တရစပ်ပြောတတ်သော သူက သာ ဆက်၍ …

"မနေ့က ဆရာဝန်ပြန်တော့ တိုက်ဖို့ကြိုက်ဖြစ်ချင်တာတဲ့"

"တိုက်ဖို့ကြိုက်ဆို အဖတ်စားလို့ဘယ်ရမလဲ"

အခုထိ သူ ဘာကြောင့်ထိုသို့ပြောမှန်း ရည်ရွယ်ချက်ကို မသိသေး။ သူ့ဖေဖေက ထိုသို့ပြောသည်အထိ သူမက မျက်လွှာ ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်ဆဲရှိပါသေးသည်။

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ အဲဒါကြောင့် တစ်လမ်းလုံး မျက် ဒေါက်ထောက်ပြီး ကြည့်လာရတာ၊ သူ့ကို လိမ္မော်ရည်တို့ ပေ လစ်တို့လောက်ပဲ တိုက်လို့ရမှာ၊ ဒီအိမ်က ဘွားစောကြီး ကောင်မလေးတွေကိုလည်း သတိပေးထားဦး၊ သူ့ကိုယော ယမ်းပြီး အဖတ်မကျွေး မိဖို့နဲ့ သူ မိုးမစားစေဖို့ပေါ့"

"အေး…အေး…မေမေ ပြောထားလိုက်မယ်၊ အဲ ကြောင့် ထင်တော့ထင်သားပဲ … သမီးကိုကြည့်ရတာ ဖြူဖ ဖြူရော်ဖြစ်နေပါတယ်လို့၊ ကဲ … နေမကောင်းလည်းဖြစ် တယ်, ခရီးပါ ပန်းလာတယ်ဆိုတော့ သွားနားကြတော့၊ သွ

သွား…အသေးလေးတို့ အပုမတို့ရေ … လာ … အထုပ်တွေ သားတို့အခန်းဆီ လိုက်ပို့လိုက်"

သူ့အမေက ထိုသို့စီမံပေးပါသည်။ အခုမှ သူ့ရည်ရွယ်ချက်က လုံးလုံးလျားလျား ပေါ်ပေါက်သွားလေပြီ။ သူမကို အစာငတ်စေချင်တာ အဓိကပေါ့။ တွေးရင်း မျက်ရည်က အိခနဲ ဝိုင်း၏။ အခုတလောမှ ဝမ်းနည်းချင်စိတ်တွေ ကြီးစိုးနေသော အဖြစ်ကိုလည်း အားမရတတ်။ ဒါပေမဲ့ မျက်ရည်ဆိုတာ မကျနဲ့လို့ တားဆီးလို့မှ မရတာပဲလေ။ အခန်းတွင်းရောက်တော့ ပြင်ကွင်းက ချောက်ချားဖွယ်ရာ အတိ။ နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်ကြီးက ကြီးမားကျယ်လွင့်စွာ။ ပန်းနုရောင်ရင်ကွဲခြင်ထောင်နှင့် ပန်းနုရောင်အိပ်ရာခင်း၊ ခေါင်းအုံးစွပ်တွေက ဆင်တူ။ နံရံတစ်ဖက်၌ လူတစ်ရပ်ကျော်စာမြင့် သော ဗီရိုကြီးနှင့် မှန်တင်ခုံ။ အပြင်အဆင်တွေမြင်ရမှ သူမတို့ နှစ်ယောက်ဟာ တရားဝင် ကြင်လင်မယားတွေပါလားဆိုတဲ့အသိက တစ္ဆေတစ်ကောင် လို ကြောက်ရွံ့စရာအတိ။ သူ့မေမေကတော့ အနောက်မှပါလာ တာ …

"အပြင်အဆင်ကို သဘောကျရဲ့လား သမီး၊ သားက ကအစီအစဉ်မှမပြောဘဲ ဖြုန်းစားကြီးလုပ်ချသွားတော့ ဘာ ရောင်တွေကြိုက်တတ်တယ်ဆိုတာ မေမေက မမေးမိဘူးဖြစ် နေတာ၊ မင်္ဂလာအရောင်ဆို ရွှေရောင်နဲ့ပန်းနုရောင်ဆိုပြီး ရွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ သားအဖေက ရွှေရောင်ကြီးက မျက်စိစူးသတဲ့၊ ဒါနဲ့ ပန်းနု ရောင်ပဲ ပြင်ထားတာ"

"ရပါတယ် မေမေ ... မေဇော် ကြိုက်ပါတယ်"

"အေးကွယ် ... သမီးတို့နေဖို့ လုံးချင်းအိမ်လေးကို တော့ သားအဖေက စိတ်တိုင်းကျပြင်ဆင်နေလေရဲ့၊ သမီးတို့ နားပြီး နောက်ရက်ကျမှ အေးအေးဆေးဆေးသွားကြည့်ပေါ့၊ ကြိုက်တာထပ်ဖြည့်လည်း ရတာပဲ"

သူ့မေမေက တရင်းတနှီးရယ်။ သူ့မလက်ဖျားလေးကို ကိုင်ပြီးပြောနေသည်။ ထို့အတွက်တော့ စိတ်သက်သာရာရပါ သည်။ သူမကို ချစ်ခင်နှစ်သက်သောလူတွေ ဒီအိမ်မှာရှိနေပါ လားဟူသော အတွေးကြောင့်လေ။ သူကတော့ မကြားလေဟန် ဆောင်သလား မသိ။ မဆိုင်သလိုဘဲ ဗီရိုတွေထဲ ပစ္စည်းတွေ စနစ်တကျစီရီထည့်နေသော အိမ်အကူကောင်မလေးတွေကိုပဲ အသံတိတ် ငေးမောလျက်ရှိပါ၏။

"ဒါနဲ့ ... သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါမေမေ"

"ဒီရန်ကုန်မှာ ညစ်ခံပွဲတစ်ခုထပ်လုပ်မလား သမီး၊ ဟိုမှာက ဒေသခံဆိုပေမယ့် သားရော သမီးရောက ဒီမှာ ကျောင်းတက်ကြတဲ့လူတွေလေ၊ အပေါင်းအသင်း ဒီမှာပိုများ မှာပေါ့၊ ထပ်လုပ်ရင် မေမေတို့က ပိုတောင်ဝမ်းသာသေး၊ သမီး

ဖေဖေမိတ်ဆွေလည်း ရှိတာကိုး"

"နေပါစေတော့ မေမေ"

သူ့အသံက အရင်ထွက်သွားတာပါ။ လူသိရှင်ကြား ထပ် မကြေညာချင်တော့။ ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးလွန်း၍ ယူခဲ့သောမိန်းမမှ မဟုတ်တာ။ မုန်းတီးသော၊ ကြည့်မရသော၊ အမြင်ကတ်သော မိန်းမ၊ အခုနဲ့ဆို မင်္ဂလာပွဲက ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားစရာပွဲလေ။ သူ့ အတွက် ဂုဏ်ယူစရာမှမရှိတာ။ မေမေကတော့ သူ့အငြင်းကို နားမလည်သလို မျက်ဝန်းတွေနှင့် ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်သည်။

"သူက သိပ်အပင်ပန်းမခံနိုင်ဘူးမေမေ၊ လူများများ ပွဲ တွေဆိုလည်း သိပ်မှမဝင်ဆန့်တာ၊ ဟိုမှာတောင် သူ့အဖေတွေ အရှိန်ကြောင့် လက်ထပ်လိုက်ရတာ၊ နို့မို့ သူက ဆွမ်းကျွေး လောက်နဲ့ပဲ ပြီးချင်တာမေမေရေ ... မေမေ့ချွေးမက"

သူ့အပြောအားလုံးက ပလီစီခြောက်စပ်။ ဒီအတတ်တွေ ဘယ်တုန်းကတတ်နေလဲ သူ မသိပါ။ အမုန်းတွေက သင်ပေး တာပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ မေမေကတော့ သူ့ပါးနပ်မှုကို လိုက်မမီ နိုင်သောကြောင့် ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့်ပင် ...

"အင်း ... မေမေ့သားတောင် ရှေ့နေလုပ်စားလို့ရပြီ၊ ယခင်နှစ်ရက်မှ သူ ပြောင်းလဲသွားတာသမီးရဲ့၊ နဂိုကဆို သူငယ်ချင်း တစ်အုပ်နဲ့ အိမ်ထဲဝင်လိုက် အပြင်ထွက်လိုက်နဲ့၊ အမေက ဘယ် သွားမလဲမေးရုံလောက်ပဲ ပြန်ဖြေတာ၊ ဒီလိုသွက်သွက်လက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး"

"လိုက်ပြောရတော့မှာပေ့ါ မေမေရဲ့၊ သူက တော်ရုံတန်ရုံ မပြောဘူးလေ၊ သားကိုပဲ မျက်လုံးနဲ့ကြည့်ကြည့်ပြီး ပြောမိုင်းတတ်တာ"

အင်း ... ဒါလည်း နှုတ်ပိတ်နည်းတစ်နည်းပါပဲ။ သူမ သဘောနှင့် ဘာစကားမှမပြောရဲအောင်ပေ့ါ။ ရှင် တော်ပါတယ်ကြိုး။

"ကဲ မေမေ ... တစ်ခါထပ်ပြီး ရှေ့နေလိုက်ရဦးမယ်၊ ဘူ နေမကောင်းဘူး၊ ခရီးလည်း ပန်းလာတယ်၊ နားချင်ပြီနဲ့တူတယ်"

"အို ... ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကြည့်စမ်း ... စကားပြောကောင်းတာနဲ့ မေမေမေ့သွားတယ်သားရယ်၊ အေး .. အေး ... နားတော့၊ သမီးအတွက် ကြက်စွပ်ပြုတ်လေး လုပ်ပေးထားမယ်"

"အဖတ်လုံးဝမပါစေနဲ့နော် မေမေ"

"အေးပါဟဲ့ ... ငါသိပါတယ်"

မေမေကပြောပြီး အခန်းထဲက ထွက်သွားပါတော့သည်။ အခန်းကျယ်ကြီးသည် တစ်မုဟုတ်ချင်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားရပြီး သူမတို့နှစ်ယောက်ထံမှ ထွက်ပေါ်လာသော အသက်ရှူသံသဲ့သဲ့ကို ကြားရပါသည်။ မဇော်သည် ရပ်သည့်နေရာမှ ခြေတစ်လှမ်းမရွေ့မိ။ အခန်းထဲ နှစ်ယောက်တည်းဟု

သောအသိက သူမရင်ကို ဖိုလိုက်စေ၏။ ကြောက်ရွံ့တာလည်း ပါပါသည်။ မင်္ဂလာဦးညကတော့ သူမ ထိုသို့မဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။ ကိုယ့်ဘာအနိုပ်အောက်၊ ကိုယ့်ဇာတိမြေဆိုသော အသိက အားဖြစ်သည်လေ။ အခုက ...။ မဇော်က တွေးရင်း မျက်လွှာတစ်ချက်ပင့်ကြည့်မိပါသည်။ သူခိုးက လူတန်းမိ၏။ ခုတင်ပေါ်၌ ခြေတစ်ဖက်ခင်း၍ လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်ထားသော သူကလည်း စိမ်းစိမ်းကြီး စိုက်ကြည့်နေသည်ပဲ။ သူမက အထိတ်တလန့် မျက်လွှာပြန်ချသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အေးစက်စက်သူ့ရယ်သံကို ကြားရခြင်းဖြစ်၏။

"နင့်ရဲ့ပုံစံက ထူးဆန်းလွန်းလို့လေ၊ ငါမြင်ခဲ့ရတဲ့တစ်လျှောက်လုံး ဂျစ်ကန်ကန် ခေတင့်ကြွားကြွားနဲ့ပုံကနေ ဟော ... အခုလည်းကျရော တကယ့်ကို ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်နေတာများ ကျားရှေ့မှောက်လျက်လဲတဲ့ ယုန်ကလေးကျနေတာပဲ"

သူက ခုတင်ပေါ်မှ ဖြည်းဖြည်းချင်းထ၍ သူမထံလျှောက်လာ၏။ သူမကတော့ ကော်ဇောခင်းထားသည့် ကြမ်းပြင်ကိုသာ သဲကြီးမဲကြီး စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ခြေလှမ်းတွေက စစ်ကြေညာတော့မည့် စစ်သူကြီးတစ်ဦးနှယ်။ သူမရှေ့ရောက် တုံ့ခနဲရပ်ပြီးမှ မေးဖျားကို လက်ညှိုးနှင့်ဆွဲပင့်၏။ ထိတ်သောစိတ်က သူမမျက်ဝန်းတွေကို အလိုလိုမှိတ်ကျသွားစေပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နှင်ကြားဖူးလား မမဇော် … နှစ်နိုင်ငံစစ်မက်ဖြစ်တဲ့အခါ ရှုံးတဲ့နိုင်ငံက ရဲမက်တွေကို စစ်နိုင်တဲ့နိုင်ငံက သုံ့ပန်းအဖြစ် ခေါ်သွားလေ့ရှိတယ်တဲ့၊ နှင် သေချာစဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ … နှင်နဲ့ငါ ကြားမှာ ဘယ်သူကနိုင်ပြီး ဘယ်သူက သုံ့ပန်းဖြစ်တာလဲ"

သူမမျက်ဝန်းတွေ ဆတ်ခနဲ ပြန်ပွင့်လာ၏။ အနီးကပ်တွေ့ရသော သူ့မျက်နှာပေါ်၌ နာကြည်းခြင်းတွေက စူးရှစွာ လက်ဖြာလျက် …

"ဘာပြောချင်တာလဲ … ပြောလေ၊ နှင်က သုံ့ပန်းဖြစ်တယ်လို့ ပြောချင်တာလား၊ အဲဒါက အများအမြင်မှာပါ မမဇော်၊ ဘဝတစ်ခုလုံး ထိုးကျွေးခံရတာ ငါပါ"

"နှင်အဲဒီလိုမပြောနဲ့ ကြိုး၊ နှင့်လိုပဲ ငါလည်း …"

"တော်စမ်း"

သူက ပါးစပ်ဖြင့်အော်ရုံဖြင့်အားမရ။ သူမပခုံးမှနေ၍စုံ ကိုင်ပြီး ဆောင့်တွန်းပစ်သည်။ ခုတင်ပေါ် အရှိန်ဖြင့် သူမ ပက်လက်လန်ကျ၏။ သူက ဖြည်းဖြည်းချင်း သူမအနီး လျှောက်လာသည်။ မ,ဇော်က ကြောက်လန့်တကြား နောက်ကိုဆုတ်၏။ ခုတင်ပေါ် အိခနဲ့ဒူးထောက်၍ သူဝင်ထိုင်သည်။ မ,ဇော်မျက်နှာက သွေးဆုတ်ဖြူရော်နေမှာ အသေအချာပင်၊

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါက နှင့်ထက်ပိုတယ် မမဇော်၊ ငါ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ မိန်းမ, ငါမကြိုက်တဲ့အကျင့်စရိုက်ရှိတဲ့ မိန်းမမျိုးကို တစ်ဘဝလုံး အနားမှာ ထားရဟဲ့ဒုက္ခ ငါ့အတွက်ပိုပြီးကြီးတယ်၊ အဲဒီအတွက် ထိုက်တန်တဲ့လျော်ကြေး နှင့်ဆီက ငါပြန်ယူရမယ်"

သူက တဖြည်းဖြည်း သူမအနားသို့ တိုးကပ်လာ၏။ သူမက နောက်သို့ဆုတ်ရှောင်သည်။ ကြောက်ချွေးတွေက တစ်ကိုယ်လုံး စွဲနစ်လျက်။ အို … သူ သူမကို ခြွေချတော့မှာလား။

"ကြိုး"

ဆို့နင့်ခြောက်ကပ်စွာ သူမခေါ်သံ ထွက်သွားသည်။ သူက အဓိပ္ပာယ်မဲ့စွာ တဟားဟားရယ်၏။

"နှင် သိပ်ကြောက်သွားလား မမဇော်၊ မစိုးရိမ်နဲ့၊ နှင့်ကို ငါ ဘယ်တော့မှ မသိမ်းပိုက်ဘူး၊ လူအများအမြင်မှာတော့ နှင်က ငါ့ရဲ့ တရားဝင်ဇနီး၊ နှင့်ကို ငါက သိပ်ချစ်တယ်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ နှစ်ကိုယ်တည်းကျရင်တော့ ငါပေးမယ့်ဒုက္ခတွေကို နှင် ခံယူဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ထား၊ အဲဒါ ငါလိုချင်တဲ့ နှင့်ဆီကလျော်ကြေးပဲ၊ ပထမလျော်ကြေးအနေနဲ့တော့ ထမင်းမစားဘဲ ဆယ်ရက်လောက် နေပေါ့လေ၊ မသေနိုင်ပါဘူး … ထမင်းအသက် တစ်ပနက်မှ မဟုတ်တာ"

သူက မခိုးမခန့်ရယ်ရင်း အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပါပြီ။ သူမကသာ သူ့ကျောပြင်ကိုကြည့်ရင်း သူ့အမုန်းမှာ သူမအချစ်တွေ လည်စင်းပေးရန် အသင့်ပြင်ထားရပါတော့မည်။ ရက်စက်လိုက သူ့သဘောပါ။ ကိုယ်က ချစ်ရတဲ့သူလေ။

www.burmeseclassic.com

အချစ်က လှည့်စားပြီး
မေတ္တာက နိုင်ခန့်စေတတ်
တစ်ခါတရံ သံယောဇဉ်ဆိုတာက
သုံးမရတဲ့ ဒိတ်လွန်ပစ္စည်း …
ကဲ … ဒီတော့ နင်ပေးတဲ့အမှန်း
ခါးပါစေတော့
ချစ်မိမှ ရဲရဲခံတော့မယ်။
နင့်မုန်းလိုက မုန်းနိုင်ပြီ။

[အခန်း — ၅]

သူမှာ ဒီအိမ်ရောက်ကတည်းက အရည်တစ်မျိုးပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲသောက်ရသည့်အပြင် လူမမာကြီးလို မျက်စေ့ဒေါက်ထောက်ပြီး အကြည့်ခံရပါတော့သည်။ ကိုယ်က တကယ့်လူမမာမို့လို့ဆိုလည်း ထားတော့။ အခုဟာက အကောင်းပကတိကြီးနဲ့၊ ဆာတော့ လိမ္မော်ရည်တွေ၊ စွပ်ပြုတ်တွေသာ သောက်ရသောလည်ချောင်းကို ရေတံလျှောက်ကြီးအလား ထင်နေရပြီ။

သူကတော့ ရန်ကုန်အိမ် ပြန်ရောက်သောနေ့မှတစ်ပါး ကျန်နေ့တိုင်း မိုးလင်းမိုးချုပ် အိမ်၌မရှိ။ ကားတစ်စီးနှင့် ဝိ ခေါ်ကာ အလည်အပတ် ထွက်သည်။ သို့ပေမယ့် လူကြားကောင်းအောင် အပြင်သွားခါနီးဆို မှာတတ်သောစကားက …

"မ,ဇော်… ငါစိတ်ချမယ်နော်၊ မတည့်တာတွေ လျှောက်မစားနဲ့ … ကြားလား၊ ဗိုက်ဆာတိုင်း အရည်ပဲသောက်၊ ငါက မသွားမဖြစ်လို့ သွားရမှာ၊ နင်လည်းသိပါတယ် … မိုးဇော်ဟဲ့ အကြောင်း..ဟိုလေ၊ ဒီကောင်တွေက ငါ့ကို မိန်းမနား တစ်ချိန်လုံး

www.burmeseclassic.com

ကပ်တယ်ဆိုပြီး လောင်စိန်လုပ်ရင်းက လောင်းကြေးထပ်ကြတာ၊ ငါကလည်း မခံချင်စိတ်နဲ့ဟာ တစ်သက်လုံးအတူနေကြမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို အဲဒီလောက်အထိ မကပ်ဘူးဆိုပြီး ဟန်းဆက်တစ်လုံးကြေးလောင်းတာ၊ အနည်းဆုံး ငါးသိန်းလောက်ရှိတယ်ဟ၊ ဒီကောင်တွေက သုံးယောက်၊ ငါက တစ်ယောက်တည်း၊ အဲဒီတော့ ငါ အနာမခံနိုင်လို့ပါဟာ၊ ငါနာရင် နင်လည်းနာမှာ … နင်နဲ့ငါက လင်မယားလေ"

ကြည့်စမ်း။ နေရင်းထိုင်ရင်း ပါးစပ်ကအသားယူရုံတင်မဟုတ်။ သူ့လက်တစ်ဖက်ကပါ သူမပခုံးကို လက်တစ်ဖက်နှင့် လျှောက်သိမ်းဖက်ပစ်လိုက်တာဖြစ်၏။ နံနက်စာ လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းမှာမို့ ဖေဖေရော မေမေပါ ရှိနေသည်။ ထိုအရှေ့၌ သူ့ခါးခါးသီးသီးငြင်းပစ်တာ မကောင်းလှပါ။ သူကတော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲ သူမအား ရောက်အောင်ဆွဲသွင်းရင်း …

"ငါကုန်ရင် နင်ကုန်သလိုပေါ့၊ ငါရတော့လည်း နင်ရသလိုပေါ့ မ,ဇော်ရဲ့ … မဟုတ်ဘူးလား၊ ဪ မေမေ … သူ့ကို အရင်ထက်ပိုပြီး ဂရုစိုက်ပေးပါနော်၊ အရည်တွေချည်းပဲ သောက်နေတော့ တော်ကြာ သူ တစ်ခုခုနိုးစားမှာ စိုးလို့ပါ"

"အေးပါ စိတ်ချသွားပါ၊ မေမေကြည့်ထားလိုက်ပါ့မယ်"

ဖေဖေနှင့်မေမေရှေ့မှာတော့ သူက အရိပ်တကြည့်ကြည့် သိပ်ချစ်တတ်သူပါ။ ထို့ကြောင့် သူမက များသောအားဖြင့်

…ဘာနှစ်ပါး၏ချက်စိရှေ့မှောက်မှာသာ နေချင်သည်။ ဒါမှ သူ့ …ကြင်နာမှုတွေ ချစ်ခြင်းတွေ ရမှာလေ။ သူ့ဆီက ဘယ်လိုနည်း …ပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုအရာရရန် သူမ ကြိုးပမ်းရပါလိမ့်မည်။ ထို့အတွက် သူမက သူ့အကြိုက်အားလုံးကို စုံစမ်းရတော့တာဖြစ်သည်။ …ကယ့်ချစ်သူတွေဆိုပါက ထိုအချက် …လက်လောက်အတွက် …မှမခက်ခဲပေမယ့် သူမတို့က ချစ်သူတွေမှ မဖြစ်ခဲ့ကြတာ။ …ဦးကပ်စုံစမ်းရသောသူတွေမှာလည်း အခြားမဟုတ်။ သူ့အား …ယ်ကတည်းက ထိန်းကျောင်းလာသည်ဆိုသော ဖွားစောနှင့် …ဖိုးခင်တို့ကိုသာ ဖြစ်၏။ ဖွားစောကတော့ သူ့အကြိုက်တွေကို …အားလုံးသိပါတယ်။ အစားအသောက်မှစ၍ အရောင်အဆင်း …ထိပေါ့။

"လူလေးက ပုစွန်တုပ်ဆို ဆီပြန်မကြိုက်ဘူး၊ အခွံသင် …ဖုတ်ပြီး ရှောက်ရွက်လေး ရိတ်ရိတ်လှီးထည့်၊ သံပုရာရည်လေး …ပြီး ငရုတ်သီးစိမ်းတောင့်ကို မညက်တညက်လေးထောင်း …ရင်များ သိပ်ကြိုက်တာ၊ တရှုးရှုးတရှဲရှဲနဲ့ စားတော့တာပဲ၊ …တော့ ရခိုင်ငါးပိထောင်းတို့၊ ချဉ်ပေါင်ကြော်တို့၊ မုန့်တီတို့ …သိပ်ကြိုက်တဲ့ ကလေး၊ သူက ယောကျ်ားလေးသာဆိုတာ … …ကြိုက်လိုက်မှဖြင့် ချဉ်ငန်စပ်တွေချည်းပဲသမီးရဲ့၊ မိန်းကလေး … စားသလိုလေ၊ ငရုတ်သီးလည်း သိပ်ကြိုက်တာ၊ ငရုတ်သီး …စားလို့ အူလမ်းကြောင်းမှာ အနာတွေဖြစ်တာများ တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ကုရသေးတယ်၊ အဲဒီတုန်းက သူ့ ငရုတ်သီးကို နှစ်လ
လောက် ဖြတ်လိုက်ရသေးတာ၊ ဒါပေမဲ့ မကြာပါဘူး … ပြီးရင်
ပြန်စားတာပဲ၊ သမီးယောက်ျားက ထမင်းစားရင်တောင် အစပ်
ပါမှ ပိုမြိန်သတဲ့၊ အဲဒါကြောင့် ဖွားစောက သူစားမယ့်ဟင်းတို
အမြဲစီစဉ်ပေးရတာ၊ သူ့အကြိုက် အစပ်ကလေးလည်းပါအောင်
သူ ဘေးလည်းမဖြစ်စေရအောင်ပေါ့”

သူမက ဖွားစောထံမှ ထိုသို့သတင်းနှိုက်ယူရုံနှင့်မပြီး
သူ ခံတွင်းတွေ့အောင် ဖွားစောတို့လက်ရာအတိုင်း တစ်ထပ
တည်းကျအောင် သင်ယူရပြန်ပါသည်။ သူမ မီးဖိုချောင်ထဲ ရှေ
တလုံးလုံးဖြင့် ဝင်လျှင်တော့ ဖွားစောတို့က ချီးမွမ်းမဆုံး။

“လူလေးက ကံကိုကောင်းတာ၊ မိဘတွေနဲ့ကျပြန်တော
လည်း တစ်ဦးတည်းသောသားမို့ အချစ်ခံရ၊ ဟော … အခု မိန်း
ကို စိတ်ကြိုက်ရွေးယူပြန်တော့လည်း မိန်းမအချစ်ကို ခံရနဲ့ပေ

ဆိုရပါသည်။ ဒီသူငယ်မက လူလေးစိတ်ကြိုက် ဖြ
နယ်ခြားထိ သွားရောက်ခိုးယူရသည်ဆိုတော့ သူမအပေါ် ရ
လေး ထားသောမေတ္တာအတိမ်အနက်ကို ဖွားစောက ခန့်မှန်
ပါသည်။ ဟော … လူချင်းတွေ့သောအခါတွင်တော့ ဖွားစေ
စိတ်ထဲ ကျိတ်စိုးရိမ်ထားသောအတွေး တစ်ခုမှဖြစ်မလ
ကလေးမလေးရဲ့ရုပ်ရည်က ဖြူစင်ရိုးသားတဲ့လက္ခဏာ အပြ
ရှိသောပုံ။ ဘာရုပ်က ငါးပေကျော့်ကျော်။ ဘယ်လောက်ရ

အတိအကျ မသိပေမယ့် ရှည်လျားသည် ဆိုတာတော့ သိထား
ပါသည်။ မျက်အိမ်က ကျယ်ကျယ်ကိုမှ အပြာရောင်သမ်းနေ
သည်။ နှာဝါက ထုဆစ်ထားသလို ပုံပန်းတကျ။ နှုတ်ခမ်းက
ထူပြည့်ပြည့်လေး။ ရယ်လိုက်ရင် ပါးချိုင့်လေး ခွက်ဝင်သွားပုံက
ကလေးတစ်ယောက်၏ဟန်ပန်အတိုင်း။ တခြားပြော
စရာမရှိပေမယ့် သူမဆံပင်ကြီးကတော့ တစ်မျိုးကြီး။ ကောက်
ကွေးလိမ်ကာ ထူပွပွကြီးဖြစ်နေပုံက မျက်စိရှုပ်စရာ။ ဆံပင်ကိစ္စ
ကိုတော့ ဖွားစောက တထူးတဆန်းတွေဖြစ်ကာ လူလေးမိခင်
ပမကို မေးရပါသေးသည်။ နှစ်ကိုယ်ကြား တိုးတိုးတိတ်တိတ်
ပေါ့။

“လူလေးက နဂိုတုန်းက အဲဒီ့လို ဆံပင်ခွေခွေကြီးတွေ
ကြိုက်တဲ့ပုံမပေါ်ပါဘူး၊ အခုယူလာခါမှ ဘယ့်နှယ့်ဖြစ်ပြီး …”

ဖွားစောအမေး မဆုံးလိုက်ပါ။ မမက ရယ်ပါတော့
သည်။ ဖွားစောဟာ အိမ်တော်ထိန်းကြီးဆိုပေမယ့် မမတို့ မိခင်
လက်ထက်ကတည်းကမို့ အုပ်ထိန်းသူဆိုရင်လည်း မမှားပါ။
ထို့ကြောင့် တစ်မိသားစုလုံးက လူကြီးအရာ ပေးကြပါသည်။

“ဟုတ်တယ်နော် မေစော … မလည်း အဲဒါကိုပဲ စဉ်း
စားနေတာ၊ သားကလေ အဆိုတော်တွေထဲမှာတောင် ရှကီရာ
ကို ဘယ်မှာ ကြည့်လို့လဲ … အသံပဲ နားထောင်တာ၊ သူ့ဆံပင်
ရှည်ကြီးကို ဒီအတိုင်းထားရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ၊ ကောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားတော့ ဆံပင်ရဲ့အလှပျက် တာပေါ့ဆိုပြီးလေ၊ ဒါပေမဲ့ မေစောရယ် ... ကမ္ဘာပေါ်မှာ အင်အားအကြီးဆုံးအရာက အချစ် တဲ့လေ၊ အဲဒီအချစ်နဲ့တွေ့တော့လည်း မကြိုက်တဲ့ကိစ္စတွေက အသေးအဖွဲလေးတွေ ဖြစ်သွားတော့မှာပေါ့"

မ,က ဖြေခဲ့ဖူးသည်။ အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပါ။ လူလေးဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်ကပ်သည်မရှိပေမယ့် သူ့မိန်းမလေးကိုတော့ ဂရုအစိုက်သား။ မှာစရာရှိတာဆို တဖွဖွမှာရတာ အမော။ ပြန် ရောက်လာရင်လည်း လူသူရှေ့မရှောင် နာမည်ကို တကြော် ကြော်အော်ခေါ်၊ တွေ့တာနှင့် ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲဖက်တာမျိုး။ ပါး လေးတွေကို ခပ်ဖွဖွလိမ်ဆွဲတာမျိုး အစရှိသဖြင့် ချစ်စနိုးအမူ အရာတွေက ပြသတတ်သေးတာမို့ ကိုယ်လူကြီးတွေက ရှက်ဖို့ နေနေသာသာ သူတို့လေးတွေ၏ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်အမူအရာလေး တွေကိုသာ ကြည့်မဆုံး၊ ကျေနပ်မဝပါကော့ပေ။

"ဖွားစော"

ခေါ်သံကြောင့် အတွေးတွေက မူလနေရာသို့ ပြန် ရောက်သည်။ မျက်စိရှေ့မှာမြင်ရတာက ဆီအိအိနှင့် ကြော်ထား သည့် ချဉ်ပေါင်ကြော်။ ရွှေညိုရောင်သမ်းနေသော မှျစ်ဝါတို့က မြုပ်တစ်ချို့ ပေါ်တစ်လှည့်။ ငရုတ်သီးစိမ်းတွေက ထိုးထိုးထောင် ထောင်။

"မြည်းကြည့်ပါဦး ဖွားစောရယ်၊ အစပ်အဟပ်မှတည့်ရဲ့

လားလို့"

မ,ဇော်ကပြောတော့ ဖွားစောက လက်ညှိုးနှင့် တစ် ကလော် လျှာဖျားပေါ် တင်သည်။ အဲဒီနောက် ခေတ္တမျှ မျက်လုံး စင်းပြီး အရသာခံနေပြီးကာမှ ...

"အင်း ... အတော်ပဲ၊ ဒါ လူလေးအကြိုက်ပဲ၊ ကြည့်စမ်း ... ငါ့သမီးက တယ်တော်တာပဲကိုး"

"မ,ဇော်က တော်တာမဟုတ်ပါဘူးနော်၊ ဖွားစောပြော ကဲ့ အချိုးအစားအတိုင်းပဲ ထည့်တာကိုး၊ တော်တယ်ဆို ဖွားစော ာမှ တော်တာ"

"အေးပါ ... ပြောလည်းပြော နှိုက်လည်းစားမနေနဲ့ဦး နော် ... သမီးနဲ့ မတည့်ဘူး၊ မနက်ဖြန်တစ်ရက် အရည်တွေပဲ သောက်ရဦးမှာမဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖွားစော"

ပြောရင်းက ကိုယ့်တာ်တွေးကိုယ် လူမမြင်အောင် မျိုချ ရတဲ့ အဖြစ်။ ကိုယ့်မှာ လူကောင်းပကတိကြီးနှင့် ဒီအရည်တွေ ချည်း သောက်နေရတာ ဒီအိမ်ရောက်ကတည်းက။ ဒါပေမဲ့ သူ့ အား တစ်သက်လုံးပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ရင်တော့ သူပေးထား သော ဒုက္ခဟာ သူမအတွက် အသေးအမွှားပါ။ သူ့အချစ်ကိုသာ ရလာမည်ဆိုပါက ဒီဒုက္ခတွေက ပြောပလောက်မည်မဟုတ်ပါ တော့ပေ။ သူမက ချဉ်ပေါင်ကြော်တွေကို အုပ်ဆောင်းအောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲ စနစ်တကျထည့်သိုပြီးနောက်မှာတော့ သူမမေမေဆီ တစ်ဖန် ချဉ်းကပ်ရပြန်ပါ၏။ မေမေကတော့ သူမမေးခွန်းကို အလန့်တကြားဖြစ်သွားဟန်နှင့် ရင်ဘတ်ကိုဖိထားပြီး ...

"ဘယ်လို ... သားရဲ့အကြိုက်နဲ့ သားရဲ့သဘောထား သမီးရည်းစားဘဝတုန်းက သားက သမီးကို ဘာမှမပြောပြထားခဲ့ဘူးလား"

မေမေ့စကားက သူမ၏ ကွာဟနေသောအချက်ကို ဖမ်းဆုပ်မိသလိုရှိပါသည်။ သူမက ဟန်အမူအယာမပျက်စေရန် ဣန္ဒြေပြန်ဆည်လိုက်ရပြီး ...

"မေမေ့သားနဲ့ မဇော်ရဲ့ သမီးရည်းစားသက်တမ်းက ကြာခဲ့တာမဟုတ်ဘူး မေမေရဲ့၊ သူနဲ့ချစ်စကြိုက်စမှာပဲ ကျောင်းက ပိတ်သွားပြီ၊ အခုလိုအဖြစ်တွေက မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်လာရတာ၊ အိမ်ထောင်ရှင်မရယ်လို့ ဖြစ်လာပြီဆိုတော့ သူ့အကြိုက်တော့ သိထားသင့်တယ်မဟုတ်လား မေမေ"

"အေးပါ ဟုတ်ပါတယ် ... နောက်ဆို သမီးတို့က အိမ်ခွဲနေကြတော့မယ့်ဥစ္စာ၊ သားရဲ့စိတ်သဘောထားက ကောင်းတဲ့ဘက်မှာပါ သမီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ သားမှာ ကလဲ့စားချေချင်တဲ့စိတ်ရှိတယ်၊ သူငယ်ငယ်တုန်းက သူ့အရုပ်ကို ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ ကောင်လေးရဲ့ တန်ဖိုးအထားဆုံးအရုပ်ကို သူက ပြန်ဖျက်ဆီးဖူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုလုပ်မယ်လို့ ဘယ်သူမှ ထင်မထားခဲ့တာ၊ သူက

ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ လုပ်သွားတာ ... အဲဒါလေးတစ်ခုပါပဲ သမီးရယ်၊ ကျန်တာကတော့ အပေါင်းအသင်းမင်တတ်တယ်၊ ဘောလုံးကန်တာ ဝါသနာပါတယ်၊ အားရင် ဂိမ်းဆော့မယ် ... ဒီလောက်ပဲ"

ကြည့်စမ်း။ သူမကိုရော သူက ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ လက်စားချေနေတာပေါ့။

"ကြိုးက အရောင်တွေထဲမှာရော ဘယ်အရောင်ကို ကြိုက်တတ်လဲ မေမေ"

"ကြိုးက အပြာရောင်ဆို သိပ်ကြိုက်တာသမီးရဲ့"

ထိုမျှဆို လုံလောက်ပါပြီ။ သူမက မေမေနှင့် စကားစဖြတ်ကာ မေမေ့ရှေ့မှထွက်ရန် ဟန်ပြင်မိသောအချိန်တွင် ...

"ခဏ ... သမီး"

သူမက မေမေ့အနားပြန်ရောက်သွားပါသည်။ မေမေကတော့ သူမကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ...

"သမီးရဲ့ ဆံပင်အကောက်လေးတွေက မွေးကတည်းကလားဟင်"

"မဟုတ်ဘူး မေမေရဲ့၊ မဇော်က တမင်ကောက်ထားတာ၊ ခုခေတ်က အကောက်ခေတ်လေ၊ ပြီးတော့ မဇော်က ဆံပင်အဖြောင့်ထက် အကောက်ကို ပိုကြိုက်တယ်"

ဒေါ်မမက ချွေးမလောင်းလေးကို ချစ်ဖြတ်နိုးစွာ ငေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေမိသည်။ သဘောဖြူအူစင်းလေးမို့ ချစ်မိတာ မလွန်ပါ။ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း မမဇော်အပေါ် သားဆက်ဆံသည့်ပုံစံကို သူမက စိတ်တိုင်းတော့သိပ်မကျ။ ကိုယ်မွေးထားသည့်သားပေပဲ။ စိတ်ရင်းကို သိသည်ပေါ့။ သားဟာ မမဇော်ကလေးအပေါ် ဟန်ဆောင်နေသလိုပါပေ။ အပြုံးတွေ အကြည့်တွေက အစပေါ့။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ"

"ပြော် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ လှပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သားက အဲဒီလိုဆံပင်အကောက်တွေဘာတွေကို မကြိုက်ဘူး သမီးရဲ့ သူက ဘယ်လောက်ထိပြင်းထန်လဲဆိုရင်လေ ဆံပင်ကောက်ထားတဲ့ နိုင်ငံခြားအဆိုတော်ဆို သူက အသံပဲနားထောင်တာ၊ ရုပ်ကိုကြည့်တာ မဟုတ်ဘူး"

"အဲဒါ တကယ်လား မေမေ"

မ,ဇော်က ဝမ်းသာအားရ မေးမိပါသည်။ ဒေါ်မမကတော့ သားနှင့်ချွေးမကြားက အတွင်းကျိတ်ဆက်ဆံရေးကို မသိထားသူ ပီပီ …

"တကယ်ပြောတာပေါ့ သမီးရဲ့ … ဇေဇ္ဇ သားက သူမကြိုက်တဲ့ ဒီအကြောင်းကို မပြောပြထားဘူးနဲ့တူတယ်"

"ဟင့်အင်း မေမေ … မ,ဇော်က အခုမှသိတာ၊ မေမေပြောပြတဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်နော် မေမေ"

မဇော်က တကယ့်ကို ဝမ်းပန်းတသာပါ။ သူ့ရဲ့ အကြီးမားဆုံးလျှို့ဝှက်ချက်ကြီးကို သူမ တူးဖော်ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီလေ။ သူ့အမြင်အာရုံထဲ၌ သူမကို အချိုးတပြေတွေ့ရရန်အတွက်ဆို ဒီဆံပင်အကောက်တွေသာမက တစ်ကိုယ်လုံးကိုပါ ဖြောင့်ပစ်လိုက်ချင်ပါသေးသည်။ သူ့အတွက်ဆို ဘာမဆို စွန့်လွှတ်ရန်အသင့်ပြင်ထားတဲ့သူလေ။ သို့ပေမယ့် သူမ နာရီကြည့်လိုက်တော့အလှပြင်ဆိုင်သွားရန် အချိန်မမီတော့။ ရှိစေလေ။ ဒီနေ့မမိလည်းနောက်နေ့တွေပေါ့။ မ,ဇော်က အဲဒီလိုတွေးရင်း နှုတ်ခမ်းဖျား၌အပြုံးတပ်ဆင်ကာ အိပ်ခန်းအပြင်ဆင်ကို ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်၏။ သူက အပြာရောင်ကြိုက်သည်လေ။ ထို့ကြောင့် အိပ်ရာခင်းတွေခေါင်းအုံးစွပ်တွေမှအစ လိုက်ကာအဆုံး။ အို … ကုန်ကုန်ပြောပြယ် … နံရံတွေတောင် ဆေးပြောင်းသုတ်လို့ မရလို့သာ။ အသုံးအဆောင်တွေအားလုံးကို အပြာရောင်အဖြစ် ပြောင်းလဲထားပါသည်။ သူ၏အံ့ဩမှုအား တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှဆွတ်ချူမည့်သူမ၏ အကြံအစည်ပါ။ သူမအကြံ အောင်ပါသည်။ အပြင်ကပြန်လာတိုင်း ထမင်းစားခန်းထဲအရင်ဝင်၊ အုပ်ဆောင်း ဆွဲလှန်တတ်သောသူက သူမ ကြိုးစားပမ်းစားကြော်ထားသော ဟင်းပန်းကန်ကို တွေ့သွားဟန်တူပါသည်။

'ဟာ … မိုက်တာပဲဗျို့၊ ဗွားစောက နှတ်မျက်စိရနေတာနဲ့ တူပါတယ်၊ ကျွန်တော်စားချင်တာကို တန်းခနဲသိပြီး ကြော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေးထားတာနဲ့တူတယ်"

"အမယ် ... အဲဒါ ဖွားစော နတ်မျက်စိရနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ နတ်မျက်စိရတာ မင်းမိန်းမ ... သူ ကြော်ထားတာ"

ဖွားစောအပြောကြောင့် ချဉ်ပေါင်ကြော်ထဲ နှိုက်လုလုလက်က လေထဲ တန့်ခနဲရပ်သွား၏။

"ဖွားစောလက်ရာမဟုတ်ရင်တော့ ကောင်းမယ် မထင်ပါဘူး ... တော်ပြီ မစားတော့ဘူး"

"ဟဲ့ လူလေးရဲ့ ... မြည်းကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဖွားစောလက်ရာအတိုင်းပဲကို၊ သူက စားစေချင်လို့ ကြော်ပေးထားတာ၊ နေရာတကာ အစွဲအလမ်းမကြီးစမ်းပါနဲ့"

ဖွားစောရှေ့၌ သူ ထပ်ငြင်းလို့မကောင်းတော့။ ဒီသက်ငြင်းက အရင်အကြောင်းတွေပါ ပေါ်သွားနိုင်သည်။ ဒီအိမ်သားအားလုံး၏အရှေ့၌ သူတို့က အလွန်တရာချစ်ခင်စုံမက်သေားဇနီးမောင်နှံတွေ မဟုတ်ပါလား။ ထို့ကြောင့် သူက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ခပ်မြန်မြန်ပင်ချလိုက်ပြီး ...

"ကဲ ... ဒါဆို ပန်းကန်လိုက်ယူပြီး သူ့ရှေ့ သွားစားပြလိုက်မယ်လေ ... အဲဒါ မကောင်းဘူးလား"

"ကောင်းတော့ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ခမျာ လူမမာလေ၊ နဂိုကမှ အဖတ်မစားရတဲ့အထဲ၊ ဟိုက သွားရည်တွေယိုနေတော့မှာပေါ့"

"ရပါတယ်၊ သူ့အတွက် လိမ္မော်ရည်တစ်ခွက် ဖျော်ပေးလိုက်"

သူကဆိုကာ ချဉ်ပေါင်ပန်းကန်က တစ်ဖက်၊ လိမ္မော်ဂ(ျ)စ်ဖန်ခွက်နှင့် အခန်းဆီ တက်ခဲ့သည်။ အခန်းတံခါးဖွင့်လိုက်သည်နှင့် အပြာရောင်လွှမ်းသောအခန်းလေးက သူ့အာရုံကိုလွှမ်းခနဲ ခြုံသွား၏။ သူ ခဏတော့ တွေဝေသွားသည်။ မိန့်မွှားသွားတာဆို ပိုမှန်ပါလိမ့်မည်။ သူမကတော့ လိုက်ကာတွေ လဲ(ျ)တပ်နေရာမှ အခန်းပေါက်ဝရှိ သူ့အား လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ပြန်လာပြီလား ကြိုး၊ တို့ ကြိုးအတွက် ချဉ်ပေါင်ကြော်(ထ)ားတယ်၊ ဖွားစောဆီက နည်းယူပြီးတော့လေ"

"တွေ့သားပဲ ... နင် ဘာအကြံအစည်နဲ့ ငါ့အကြိုက်(တ)တွေ စုံစမ်းပြီး ငါ့ကိုဖြားယောင်းနေရတာလဲ မမဇော်"

သူ့အသံ မာကြောနေတာများ အနှိုင်းမဲ့။ သူမကို စိုက်ကြည့်နေသောမျက်လုံးတွေက စူးစူးရဲရဲ။ မ,ဇော်က သိမ်ငယ်စွာ(မျ)က်လွှာချလိုက်၏။ ဒီနေ့ပြုမူသမျှအရာတိုင်းဟာ အဖြူထည်(စ)ပါပဲဆိုတာ သူမက ရင်နှင့်ရင်းပြီး သက်သေပြချင်ပါသည်။ သူမ(က)ာမှပြန်မပြောနိုင်မီ ကြိုးရဲ့အသံက ထပ်မံထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။

"ငါက အလိုက်သင့်ဆက်ဆံလို့ သိပ်စိတ်ကြီးဝင်မနေနဲ့(မ)ဇော်၊ ဘာမဟုတ်တဲ့နင့်အတွက် ငါ့မိဘရော, ငါ့အသိုင်းအဝိုင်း(တွေ)ပါ စိတ်ဆင်းရဲရမှာစိုးလို့၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ငါ နင်နဲ့မပတ်သက်ချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး၊ မထိတွေ့ချင်ဘူး၊ နင်က ငါမုန်းတဲ့မိန်းမ၊ အဲဒီအဖြစ်ဟာ ဘယ်တော့မှ ပျောက်သွားမှာမဟုတ်ဘူး၊ နင့်ကြောင့် ငါ့အနာဂတ်တွေ ပြိုကျခဲ့တယ်၊ ငါ့အိပ်မက်တွေ ပျက်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီအတွက် နင့်ကို ငါ ဘယ်တော့မှ ကျေမှာမဟုတ်ဘူး ... အဲဒါကို မြဲမြဲမှတ်ထား"

သူက ပြောပြောဆိုဆို အိပ်ခန်းထဲ၌ အမိုက်ပုံးထဲသို့ အဲဒီသူကြိုက်လှပါသည်ဆိုသော ချဉ်ပေါင်ကြော်ပန်းကန်ကြီးကို သွန်ပစ်လိုက်သည်။ သူမနှင့်ပတ်သက်သောအမုန်းတွေ သူ့ရင်ထဲ ခံနေသဖြင့် သူမ ဘာပဲလုပ်ပေးပါစေ၊ သူခံစားရတာကတော့ အကုန် အခါးတွေချည်းဖြစ်၏။ အဲဒီအခါးကြီးကို သူ မကျေနပ်ပါ။ နောက်ပြီး သူမကိုရော သူမဘဝကိုရောပေါ့။

---------------------- ။

"ဒါဆို ... မင်းတို့က အခုချိန်အထိ ဟို ... "

မိုးဇော်က ဆက်မေးရန်အတွက် စကားလုံးရွေးနေသလို တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဖြစ်နေသည်ကိုပဲ လင်းသစ်က ကြားထဲမှ နေ၍ ...

"တရားဝင်လင်မယားအရာ မမြောက်သေးဘူး ... ဒါကို

ပြောချင်တာမဟုတ်လား မင်းက"

"အေးကွ ... ငါက ဘယ်ကစမေးရမှန်း မသိလို့"

မိုးဇော်က ဝန်ခံသည်။ ဝင်းမိုက မဲ့ရွဲ့ပြီး ...

"ယောက်ျားတဲ့ ... ဘာမှပြတ်ပြတ်သားသားမရှိဘူး"

"ဟ ... ယောက်ျားဆိုတာနဲ့ ပြတ်သားရရောလားကွ၊ ယောက်ျားလည်း ပုထုဇဉ်ပဲ၊ တွေဝေသင့်တဲ့နေရာမှာ တွေဝေဦးမှာပေါ့"

ဒါက ဝင်းမိုး၏ အယူအဆ။ သူက အဲဒါတွေကို သိပ်ပြီး ဂိတ်ခဝင်စားပေ။ သူ့အကြောင်းပြောနေရာမှ နေရင်းထိုင်ရင်း ပံချော်ကာ သူတို့အကြောင်းတွေရောက်သွားသော သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း သူကြည့်မရတော့။ ထို့ကြောင့် ...

"ကဲ ... ငါပြောနေတဲ့ကိစ္စကို ပြန်ဆွေးနွေးကြလေ"

"ဘာကိုဆွေးနွေးရမှာလဲ"

လင်းသစ်မေးခွန်းက အူကြောင်ကြောင်။ သူက ဒေါသပေါက်သွားရပြီး ...

"ဟ ... ကောင်းချီးပေးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရှုတ်ချတာပဲဖြစ်ဖြစ် ... တစ်ခုခုပေါ့"

"အေး ... မင်း အဲဒီလိုလမ်းကြောင်းဖွင့်ပေးရင်တော့ ငါတို့က အားမနာတမ်းပြောလို့ရပြီပေါ့၊ ငါကတော့ ရှင်းရှင်းပဲ ... ရှုတ်ချတယ် ဟောကောင်၊ မင်းတို့တွေရော"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးဇော်က သူ့သဘောထားကို ပြောင်ဖွင့်၏။ ကျောင်းမှာတုန်းကတည်းက ဒီကောင် တစ်ဖတ်သတ်ရန်လိုနေတာ သူတို့အသိ။ အခု လက်ထပ်ပြီးပြီ။ မလွှဲမရှောင်သာသော အခြေအနေပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကံတရားရဲ့ ရက်စက်မှုပဲဖြစ်ဖြစ် သူမက ကိုယ့်ဇနီးမယား ဖြစ်သွားပြီ။ ဒါကို အသိအမှတ်ပြုရမည်လေ။ အခုတော့ ဒီကောင်လုပ်ပုံက တာဆိတ် ရက်စက်ရာကျလွန်းနေသည်လေ၊ ကျန်နှစ်ကောင်ကလည်း သူ့သဘောအတိုင်းပင်။

"ငါတို့လည်း မိုးဇော်နဲ့အတူတူပဲ ဟေ့ကောင်၊ မင်းဟာက မုန်းတယ်၊ ကြည့်မရဘူးဆိုတဲ့ ဖွဲချက်ကြီးနဲ့ကွာ၊ တခြား ဘာအကြောင်းပြချက် ခိုင်ခိုင်လုံလုံမရှိဘဲ သူ့ကိုအပြစ်ရှာနေတာတော့ ယောက်ျားမပီသဘူး"

သူ့သွေးတွေ ဖျဉ်းခနဲ ဆူပွက်၏။ ဒေါသက တစ်မုဟုတ်ချင်း အင်အားကောင်းလာပါသည်။

"ထားတော့ … ငါက ယောက်ျားမပီသဘူး။ အေး … တကယ့်အချိန်ကောင်းတုန်းက သူငြင်းရင်ရနိုင်ပါလျက်နဲ့ ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်လုပ်ခဲ့တာကရော ဒါမိန်းမပီသတာလား"

သူ့ဒေါသသံစွက်သော စကားအဆုံးတွင် လင်းသစ်ကထ၍ပြောသည်။

"ဟ … ဒါ သူ့သိက္ခာရှိသေးတယ်လေ၊ မင်းနဲ့တစ်ညလုံး

ပျောက်သွားတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှာ ငြင်းဆန်ပိုင်ခွင့်ဆိုတာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ မင်း အဲဒါတော့ နားလည်ပေးရလိမ့်မယ်"

"ဘာမှမဆိုင်ဘူးဟေ့ကောင်"

သူ ကြုံးအော်သည်။ အဖြစ်အပျက်က ဆက်စပ်ကြည့်ကိုင်း ကာယကံရှင် သူကိုယ်တိုင်ကိုက သက်ဆိုင်သည်လို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေးခဲ့ဖူး။ သူ့အား အကဲခတ်သယောင်နှင့်ကြည့်ချနေသောမျက်ဝန်းတွေကို သူ မခံချင်ဖြစ်လာရ၏။ ထို့ကြောင့် ရှိခနဲ လေတစ်ချက်ချုန်ကာ …

"ငါကတော့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူနဲ့နေရတာ မပျော်ဘူး … အဲဒါ အသေအချာပဲ"

"မင်း ဘာလုပ်မယ်စိတ်ကူးလို့လဲ"

"မင်းတို့ တော်တော်ပိန်းတာပဲ၊ မပျော်ပါဘူးဆိုမှတော့ မပျော်ပဲ ရှာမှာပေါ့၊ ငါကယောက်ျားလေ … ယောက်ျားပီသဖို့ အကြောင်းရင်းတွေထဲမှာ မျက်နှာများတာလည်း ပါရတယ် မဟုတ်လား၊ ဟိုခေတ်ကဘုရင်တွေတောင် ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်ဆိုတဲ့စကား ရှိသေးတာပဲဥစ္စာ"

"အဲဒီတော့ … "

လင်းသစ်က စကားထောက်သည်။ သူ ပြန်မဖြေ။ ဆိုင်မှာကဖြတ်သွားသော ကျောင်းသူတစ်ယောက်က သူ့မျက်ဝန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲ ရုတ်ခြည်းတိုးဝင်လာသည်။ ကောင်မလေးက ကျောလယ် လောက်ရှိသော ဆံပင်တွေကို တစ်သားတည်းဖြစ်အောင် ဖြောင့်စင်းထား၏။ အရပ်က ခပ်ပုပုကလေး။ သူ စဉ်းစားမနေ။

'ရွှတ် … ရွှတ်'

ဆို အသံပြု၏။ ကောင်မလေး ရုတ်တရက်မို့ အငိုက်မိသွားသည်။ ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်တော့ သူနှင့် မျက်လုံးချင်းတန်းခနဲဆုံ၏။ အကြည့်ချင်းဆုံ ရင်တွေခုန်တဲ့သူတော့ မဟုတ်ပါ။ ကောင်မလေးကတော့ ဘယ့်နှယ့်နေမည် မသိ။ သူ မျက်နှာမလွှဲဘဲ စူးစူးစိမ်းစိမ်းစိုက်ကြည့်တော့ ခြေလှမ်းတွေမှား၏။ နောက်သုတ်သီးသုတ်ပျာ နှင့် သူ့ရှေ့ကထွက်သွားသည်။ သူက တစ်ပိုင်းလုံးကို ငေ့ကြည့်ကာ …

"မဆိုးဘူးကွ … အိမ်က ကောက်ကလိမ်မကြီးနဲ့တော့ တခြားစီပဲ၊ အဲဒါ ဘယ်သူလဲလင်းသစ်၊ ဒီဆိုင်က မင်းတို့ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဖွင့်ထားလို့ ငါကမေးတာနော်၊ တခြားနေရာမှာဆို ငါ့ပဲ ငါ လှုပ်ရှားလိုက်ပြီ"

"ဘာရည်ရွယ်ချက်လဲ ကြိုး"

စိတ်ရှုပ်သောအရေးအကြောင်းတွေက လင်းသစ်မျက်နှာပေါ်၌ အထင်အရှား။ သူ ကျေနပ်သည်။ သူ့ကိုကောင်းကြမပေးသောသူတွေ စိတ်ရှုပ်ရတာ ဘာဆန်းလဲ။ အဲဒီလိုဖြစ်အောင် တမင်လုပ်ခဲ့တာ ဖြစ်၏။

"ပြောပြီးသားလေ … အပျော်ပါဆို"

"ကောင်မလေးက ရိုးရိုးသားသားလေးပါကွာ၊ အခုမှ ပထမနှစ် တက်မလို့ပဲရှိသေးတာ"

"အေး … အဲဒီလိုမျိုးလေးတွေ ငါက ကြိုက်တာ၊ ဒါ နောက်ပိုင်း သူကျောင်းသွားချိန်ပေါ့၊ ကောင်းပြီ … မနက်တိုင်း ငါ လာစောင့်ကြည့်လို့ ရတာပေါ့"

"ဟေ့ကောင် … မင်း အတည်ပြောနေတာလား"

ဝင်းဗိုက မေးသည်။ သူ ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

"မမြင်ရသေးတဲ့အနာဂတ်မှာ အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ ငါ ဖြစ်ရည်တူသွားရင် ဒီအတိုင်း ပစ်မသွားဘူး၊ ငါ တာဝန်ယူမယ်၊ လက်ထပ်မယ်"

"မမဇော်ကရော"

"ကွာရှင်းမယ်လေ မိုးဇော်ရဲ့၊ ငါနဲ့သူ့ဘဝရဲ့အန းသတ်က ဒါပဲဥစ္စာ"

ကြိုးမျက်နှာက တင်းနေသည်။ ဒါ နောက်နေတာ မဟုတ်။ ဒီကောင့်အကျင့်က ပြောရင်ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သည့်အကျင့်။ ကြိုးဟာ သာမန်ယောကျ်ား တစ်ယောက်ထက် ပိုကာ ရုပ်ရည်ပြေပြစ်သူ။ ကျောင်းတုန်းကဆို ကျွင် ကြိုးရဲ့ရုပ်ရည်၊ ပညာနှင့် ဥစ္စာဓနအရ အနားဦးဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသူတွေ ကုဋေကုဋာ။ ကြိုး မဆွတ်ခင်ကတည်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညွှတ်ရုံ မဟုတ်၊ တစ်ခါတည်း ကြွေဆင်းကြမယ့်သူတွေ အများ အပြား။ ဒါပေမဲ့ ကြိုးက ဂရုမစိုက်ခဲ့။ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ သွားမယ်,စားမယ်လောက်သာ အာရုံရှိခဲ့သူ။ အခုတော့ ကြိုး တစ်ယောက် ပြောင်းလဲခဲ့ပါပြီ။ မိုးဇော်က ပင့်သက်ကို ဖြည်း ဖြည်းလေးရှိုက်သွင်း၏။ ကြိုးကတော့ စတင်စစ်ကြောပြီ။

"ငါ မနက်တိုင်း ဒီမှာရှိမယ်၊ မင်းတို့ကို လာစေချင်လို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော် … လာချင်လာ မလာချင်နေ"

လို့ ကြိုးက မာနသံနဲ့ပြောခဲ့ပေမယ့် သူတို့လာမည်ဆို တာ အားလုံးတညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ပြီးသား။ ကြိုး မျက်စိရှေ့မှောက်မှာပင် ရက်ပိုင်းအတွင်း တစ်ယောက်ပြီးတစ် ယောက် ပြောင်းထား၏။ အရွယ်စုံအလှစုံပင်။ ပြီးတော့ အူ နေသောအသံဖြင့် ပြောပါသေးသည်။

"မဆိုးဘူးကွ … ဒီကစားနည်းက မိုက်တယ်၊ ငါ့ အပျော်တွေဖြစ်လာစေတယ်"

အဲ … သူ့အယူအဆနဲ့သူက ဟုတ်လို့။ ကြိုးက ဆော့ ပွေလာတာတ်သည်။ ဒါကို သူတို့က မသင့်တော်ဟုထင်သည်။ မိုက …

"အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ငါကတော့ ကြိုး ရာစိုင်းနေတာကို လက်ပိုက်မကြည့်နေနိုင်ဘူး"

"ငါကတော့ …ဇော်ကို အကျိုးအကြောင်းသင့်

ပြောရင်ရော"

ထိုစကားပြောသော မိုးဇော်ကို ဝိုင်းထု၏။

"ငတုံး … ပိန်းလိုက်တာလွန်ရော၊ ရန်တွေ ထဖြစ်ကုန် မှာပေါ့"

"ဒါဆို ဘယ်သူပြောမှာလဲ … ကြိုးအဖေအမေလား၊ ရဘူးနော် ပေ့ကောင် … ကြိုးက မိဘလိုက်ထိန်းရမယ့် မူကြို ဆင့် မဟုတ်တော့ဘူး"

သူ့အားပါသောအပြောကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး ငြိမ် သွား၏။

"သူက အိမ်ထောင်သည် … အချင်းချင်းထိန်းတာပဲ ကောင်းပါတယ်ကွာ၊ မမဇော်ကိုတော့ ပြောရမှာပေါ့၊ ရန်မဖြစ်ဖို့ လိမ္မာနည်းနဲ့ ကိုင်တွယ်ဖို့လေ၊ လိုအပ်ရင် မာယာလေးဘာ လေး သုံးနိုင်းရမှာပေါ့"

ဝင်းဗိုရော လင်းသစ်ပါ ခေတ္တမျှတွေသွားပြီးမှ …

"အေး ပြီးရော … သဘောတူတယ်"

ထွက်လာတော့လည်း အသံက တစ်ပြိုင်နက်တည်း။ သူတို့က ကြိုးမရှိတဲ့အချိန်မှာ မမဇော်ဆီ လစ်ထွက်ဖို့ သည်။ အဲဒီမှာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မမဇော်ရဲ့ သူငယ်ချင်းမ ယောက်နဲ့ သွားတွေ့တာဖြစ်၏။ သူမတို့တစ်တွေက မိန်းက Shopping ထွက်လာဟန်တူပါသည်။ ဟိုငေးဒီငေး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ သိတယ်မဟုတ်လား။ မျက်လုံးတွေက အရောင်တောက်လို့လေ။ သူတို့သုံးယောက်က မမဇော်ကိုမျက်နှာလုပ်ဖို့ လက်ဆောင်ခြင်းအကြီးကြီး ဝင်ဝယ်တာ။ တွေ့တုန်း နှုတ်သွက်လျှသွက် မိုးဇော်ကပင် ...

"ဟေး ... သင်္ဂမာနဲ့ သော်သော်"

လှည့်တော့ကြည့်သည်။ မျက်နှာတွေက အချိုးမပြေ သူတို့ မှန်းသိ၍ တမင်တင်းတည်ထားတဲ့အချိုးမျိုး။

"ဈေးလာဝယ်တာလား"

"အေး ... နင်တို့ရော"

ကျောင်းမှာကတည်းက သော်သော်က အားနာတ သည်ဟု သတင်းကြီးသူ။ ထို့ကြောင့် အားနာပါးနာနှင့် ပြ သည်ပဲထားတော့။ မိုးဇော်က လက်ထဲကခြင်းကြီးကို မြှောက် ပြီး ...

"အေး ... ဒီမှာဟာ မမဇော်အတွက် လက်ဆောင်လ ဝယ်တာ"

သူ့စကားလည်း ဆုံးရော မျက်လုံးကြီးတွေ ပြူးတူ တာများ သူ့ဆီ လာကပ်တော့မည့်နှယ်။ နှစ်ယောက်ပေါင် နှုတ်မှလည်း ...

"မ...မ...ဇော်"

"အေးလေ ... ကြိုးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျနေပြီ"

"ဟဲ့ ... တကယ်"

သော်သော်က မယုံသလိုမေးသည်။ သင်္ဂမာက တံ တောင်နှင့်တွက်ပြီး အချက်ပေးမှ သတိအနေအထားရောက် ပြား၏။ သော်က အယုံလွယ်တတ်သည်လေ။ သင်္ဂမာကတော့ နိုကိုယ့်ဖို့၊ နဂိုကမှ တင်းပါသည်ဆိုသောမျက်နှာကို ထပ်တင်း ရင်း ...

"ငါတို့ကို လာကြွပ်မနေနဲ့ မိုးဇော်"

"ကြွပ်တာမဟုတ်ဘူးဟ ... တကယ်ပြောတာ၊ ဟော့ ဘင်တွေ ... ဝင်ပြောဦး"

သူက ကျန်နှစ်ယောက်ကို အကူအညီတောင်းရသည်။

"ဟုတ်တယ်ဟ ... ကြားကြားချင်းတော့ မယုံချင်စရာပဲ၊ တို့ မပြောနဲ့ ... ငါတို့တောင် မယုံဘူး၊ ဒီကောင့်အိမ်ရောက် ပြီး မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့မြင်တော့မှ"

လို့ အစချီ ဇာတ်စုံခင်း၏။ ဇာတ်လည်းသိမ်းရော ဝင်မလေးတွေ အကုန်ပြူးတူးပျာတာဖြစ်ကုန်သည်။

"ဒါဆိုလည်း သွားကြရအောင်လေ၊ မ,ဇော်တစ်ယောက် း အားငယ်နေလိမ့်မယ်"

ဒါက သော်သော့်အသံ။

"နင်တို့ပြောတဲ့အတိုင်း ကြိုးလုပ်နေရင်တော့ ဒင်းကို ပြစ်ဖို့နည်းလမ်းပါ တစ်ခါတည်း ငါရှာပေးခဲ့မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သက်မာရဲ့ကြိမ်းဝါးသံက ကြောက်စရာ။ သူတို့တစ်ေ
အင်အားကောင်းစွာ ချိတက်ခဲ့ပါပြီ။ တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိသည်
အားလုံးက စိတ်တူကိုယ်တူ မမဇော်ဘက်မှရပ်တည်ရန် ဆုံးဖြ
ပြီးသား။ စိတ်မကောင်းပါဘူး ကြိုး။

BURMESE CLASSIC .com

အခန်း – ၇

"မ,ဇော်ရေ ညှိသည်"

ဆိုပြီး နာမည်တပ်လို့သာ ထွက်လာခဲ့ရတာ။ ကိုယ့်ဆိ
မယ့်ညှိသည်က ခပ်ရှားရှားရယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့
... ရွာက လူကြုံထည့်ပေးသော ပစ္စည်းတွေဆိုလျှင်တော့
မျိုးပေါ့။ ကိုယ့်ဆီလာရမယ့်ညှိသည်ဟာ ရွာကပဲ ဖြစ်ဖို့များ
ကိုး။ သူမက အပူရပ်ဟန်လုပ်ပြီး ဆင်းလာခဲ့ရာ လှေကား
ထစ်မြောက်အချိုးမှာတော့ ညှိခန်းထဲထိုင်နေကြသူတွေက
ခနဲထရပ်သည်။ အားလုံး ငါးယောက်။ သူမနှင့်ရင်းနှီးတာ
ယောက်ပဲ ပါသည်။ မ,ဇော်တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ဝမ်းသာစိတ်က
၏။ လွှင့်ခနဲနေအောင် ပြေးသွားရင်း ...

"သက်မာ ... သော် ..."

ဆိုပြီး တစ်ခါတည်း ကြုံးဖက်မိသည်။ သက်မာက မျက်
တွဝေ့နေ၏။ သော်ကတော့ သိတဲ့အတိုင်း တရှုပ်ရှုပ်ငိုလေ
သူမကရော ဘာထူးလို့လဲ။ မျက်ရည်စတွေ ကပ်ငြိလျက်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နင်တို့ကလည်းဟာ … ပြန်တွေ့နေရတာကိုပဲ ငိုနေရသေးတယ်"

မိုးဇော်က ဖျောင်းဖျ၏။

"ငါတို့ တွေ့ဖို့လာတာနော်၊ နင်တို့အငိုမျက်နှာတွေကို မကြည့်ချင်ဘူး"

ဝင်းမိုက ခပ်တည်တည်နှင့်ပြောက်သည်။ လင်းသစ်ကတော့ …

"လာမငိုနဲ့ … မချော့ဘူး၊ သွား … လူဆိုးတွေ"

ကန့်ကလျနဲ့ဆိုပြန်သော် ရယ်သံတွေက အုန်းခနဲ။ ရယ်သံတွေနောက်မှာ စည်းလုံးမှုတွေ အထင်းသားရှိသည်။ မိုးဇော်က အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောချင်လို့ဆိုပြီး ခြံထဲခေါ်ထုတ်၏။ ခြံထဲရောက်မှ လွတ်လပ်သွားရကာ မ,ဇော်က သက်မာတို့ကို မျက်စောင်းချိပြီး …

"ဟွန်း … နင်တို့က ငါမရှိတုန်း အဖွဲ့ကျနေကြတယ်ပေါ့"

"အမယ် … မဟုတ်ရပါဘူးနော်၊ အခုပဲ ငါတို့ဈေးဝယ်ထွက်ရင်းနဲ့တွေ့လို့ အကြောင်းစုံသိပြီး လိုက်လာတာ"

"အေးဟဲ့ … သူတို့ကလည်း နင့်ဘက်ကပဲဆိုလို့"

သော့်စကားအဆုံး၌ လင်းသစ်က ဝင်ပြော၏။

"ပထမတော့ ဒါတို့ လာဖို့မစဉ်းစားထားဘူးဟ၊ ကြိုးကို

ငါတို့နည်းငါတို့ဟန်နဲ့ ထိန်းမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကူးနဲ့ ဒါပေမဲ့ မရဘူး၊ အဲဒါတော့ နင်က ငါတို့ထက်စာရင် ကြိုးနဲ့ပတ်သက်မှုက ပိုတယ်၊ ‌နင်က ကြိုးကိုထိန်း၊ ငါတို့က နည်းလမ်းတွေ ရှာဖွေပေးမယ်"

"နင်တို့သုံးယောက်စလုံးရော, သက်မာတို့နှစ်ယောက် ‌လုံးက ဝါ့ဘက်က … "

မ,ဇော်က မယုံသလိုမေးသည်။ အားလုံးက အသံတိတ် ‌ခေါင်းညိတ်ပြသောအခါ …

"ဟယ် … အဲဒါတော့ သိပ်မတရားဘူးနဲ့တူတယ်၊ နင်တို့ ‌ထဲက နှစ်ယောက်လောက် ကြိုးဘက်မှာနေပေးလိုက်ပါ၊ သူ့ခမျာ ‌တစ်ယောက်တည်းရယ်"

"ဟဲ့ … မ,ဇော်"

သက်မာက ကြုံးအော်၏။ စိတ်ရှိလက်ရှိသာလုပ်ရရင် ‌င်းကို ထုရိုက်ပစ်ချင်တာ … တကယ်ပါ။ ဘယ့်နှယ့်မိန်းမမှန်း ‌သိ။

"သူတစ်ယောက်တည်းထားတာတောင် ငါတို့အကုန် ‌လုံးက နင့်ရဲ့ကြိုးကို ချုပ်ထိန်းနိုင်ပါ့မလားဆိုတာ အရင် စဉ်း ‌း၊ ဟိုကဖြင့် လည်လိုက်တာ မှတ်လို့"

သော်က ဒေါသတကြီးဝင်ပြော၏။ သက်မာကတော့ ‌ဝိ ပစ်နှင့်။

"တစ်ချိန်လုံး ကြိုးအတွက်ဆိုပြီး နင် စဉ်းစားပေးခဲ့တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ၊ ကြိုးက မမဇော်အတွက်ဆိုပြီး ပြန်စဉ်းစားပေးတော ရှိရဲ့လား၊ တကတဲ ငါ ပြောမပြောချင်ဘူး၊ သူများသားသမီး ယူထားပြီး ခွေးဆွဲဆွဲ ကျိုးထိုးထိုးဆိုပြီး ပစ်ထားတာ … သူ့ကျတော့ နေချင်သလိုနေ”

“အခု ကြိုးက ဘာဖြစ်နေလို့လဲဟယ်”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ … ပွေနေတယ်၊ ရှုပ်နေတယ်”

သက်မာက အားပါးတရဖြေပြီးမှ နှုတ်ခမ်းကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ကွယ်မိသည်။ မ,ဇော် ခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလား။ ရှော့ရသွားမလားဆိုပြီး အကဲခတ်ပေမယ့် မ,ဇော်က မပြောင်းလဲ။ ချက်နှာတည်ကလေးနှင့်ပင် …

“ပွေတယ်,ရှုပ်တယ် … အဲဒါ တကယ်ပဲလား မိုးဇော်”

မိုးဇော်က ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ ပြီးမှ …

“နဂိုကကြိုး မဟုတ်တော့ဘူး။ ကောင်မလေးတွေ ထည်လဲတွဲတယ်၊ ငွေကိုမလိုအပ်ဘဲ လေလိုဝဲပြီးသုံးတယ်၊ သူက ကျောင်းမှာကတည်းက စတားလေ၊ အခုတော့ ချိတ်မယ့်ချိတ်တွေက အလိုလို သူ့ကိုလာချိတ်တော့တာပဲ၊ ဒီကောင်ကလည်း မရှင်းဘူး … အငြိခံတယ်၊ အတွယ်ခံတယ်”

“ငါတို့တားလည်း မရဘူး မ,ဇော်”

ဝင်းဗိုက သူ့မှာတာဝန်ကင်းကြောင်း၊ အပြစ်မရှိကြောင်း ဝင်ပြော၏။ မ,ဇော်၏အသံက ဖြည်းဖြည်းလေး ထွက်

ကျလာသည်။

“သူက ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အဲဒီလိုလုပ်တာတဲ့လဲ”

“အပျော်ရှာတာတဲ့”

လင်းသစ်က စိတ်မကောင်းသံနှင့် ဖြေ၏။ မ,ဇော်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှိုက်ပြီး …

“အဲဒါဆိုလည်း ထားလိုက်ပါဟာ၊ သူပျော်ရင် ငါ ကျေနပ်ပါတယ်”

“မ…မ…ဇော်”

ဒီတစ်ခါ ကုန်းအော်သူက သော် …။

“နင် စိတ်ရော မှန်သေးရဲ့လားဟင်၊ ကိုယ့်ယောက်ျားက တခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ တတွဲတွဲဖြစ်နေတာတောင် နင်က ဘုန်မလုပ် ကျောက်ရုပ်လုပ်နေသေးတယ်”

“ငါက ကျောက်ရုပ်မလုပ်ပဲ့လည်း သူက ရုပ်မှာမှမဟုတ်တာ၊ သူ ငါနဲ့နေရတာ ပျော်မှမပျော်တာ၊ နည်းလမ်းရှာမှာပေါ့”

ပြောရင်း အသံက တိမ်ဝင်သွားသည်။ ထိန်းထားသည့်ကြားမှ ရေနွေးစီးကြောင်းက ပါးပြင်ပေါ် ဖြတ်စီး၏။ မသိဘဲနေ မလား။ သူ့ရုပ်အင်္ကျီရင်ဘတ်နေရာမှာ နှုတ်ခမ်းနီရာတွေ့တာ၊ ဆီ စွဲကျန်နေတဲ့ မိန်းကလေးသုံးရေမွှေးစုံ၊ ရုပ်ရှင်ဖြတ်ပိုင်းတွေ၊ အိုး … စုံတကာစေ့လို့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြိတ်မှိတ်မျိုသိပ်ရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလေ။ သူက ဖြေရှင်းချက်တော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပေး။ ဒါပေမဲ့ အမိန့်ကြေညာသလို ပြောခဲ့သည်။

"ဒါ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်တာ မဟုတ်ဘူး။ နင်နဲ့ငါ က အများအမြင်မှာက လွဲလို့ စာချုပ်တွေက လွဲလို့ ဘာမှ တရားမဝင်ဘူးဆိုတာ နင်အသိဆုံးပဲ မမဇော်၊ ဒီမှာကြည့် …"

ဆိုပြီး လက်ထပ်စာချုပ်ကို တစ်စစီ ဆုတ်ဖြဲပစ်ခဲ့၏။

"အေး … တစ်နေ့နေ့မှာလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အမြင် ကို အဲဒီ့လိုပဲ ငါစုတ်ဖြဲပြမယ်"

သူ့ကို ရက်စက်လိုက်တာလို့ အပြစ်မဆိုသာ။ အစောကြီး ကတည်းက သူက ရက်စက်တတ်သူလေ။ သူမကသာ အချစ်စိတ် ကြောင့် မပြတ်သားနိုင်ခဲ့တာ။ စာချုပ်အပိုင်းအစတွေကို ကြုံး ယူပြီး ယွန်းဘူးထဲအထိ ထည့်သိမ်းရတဲ့အထိ ရူးခဲ့တာ။ ရှိစေ တော့။ အချစ်က လူကို ရူးသွပ်စေသည်ပဲ။

"နင် ဘာဆက်လုပ်မယ်စိတ်ကူးလဲ မမဇော်"

"ငါ ဆံပင်ဖြောင့်ချင်တယ် လင်းသစ်"

မဆိုင်သောအဖြေပါ။ အားလုံးက တအံ့တသြ။ သော်က သူမမျက်နှာနှင့် ထိကပ်လုမတတ်တိုးကပ်ရင်း …

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကြိုးက ဆံပင်အကောက်ကို မကြိုက်ဘူးတဲ့လေ၊ သူ မကြိုက်တဲ့အရာတွေ ငါ့မှာ တစ်ခုမှရှိမနေစေချင်တော့ဘူး၊ ဖြစ် နိုင်ရင် အရပ်ကလေးပါ နည်းနည်းပုချင်သေးတာ"

"ဒူးဆစ်ကနေ ဖြတ်ချပစ်"

သက်မာက ကောင်းချီးပေးသည်။ ပြီးတော့ အရူးမလို့ လည်း တီးတိုးရေရွတ်၏။ သူမက ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်ရင်း …

"ဒါ ငါ့ရဲ့ကြိုးပမ်းမှုလေ၊ နင်တို့အထင်က ရူးတယ်လို့ ထင်ရင်ထင်မှာပေါ့"

"နင် … သူ့ကိုချစ်သွားပြီလား မ,ဇော်"

သော့်မေးခွန်းက သူမရင်ကို မြားတစ်စင်းပြေးဝင်သည်။ တစ်ပိုင်းလုံးရှိအာရုံတွေက သူမဆီမှာ ကပ်ငြိလျက်။ မ,ဇော်က ပြုံးသည်။ တစ်ခုခုလျှို့ဝှက်ထားသည့် အပြုံး။ ပြီးတော့ တစ်ခွန်း ချင်း ဖြေ၏။

"မချစ်သေးဘူးထင်တာပဲ"

အဖြေက မရေမရာ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့တွေ ဆက်မမေးကြ တော့။ သူငယ်ချင်းမလေးအား သနားရုံဖြစ်သည်။

"ကဲ … ငါ ဆံပင်သွားဖြောင့်မလို့၊ နင်တို့နှစ်ယောက် ဖော်လိုက်ပေး"

"ငါတို့သုံးယောက်ကရော"

"လိုက်ချင်လိုက်, ပြန်ချင်ပြန် … သဘောပဲ"

မ,ဇော်က ပေါ့ပါးစွာဖြေပြီး ပြုံးပြ၏။ သူတို့ကတော့ မ,ဇော် ပေါ့ပါးနေသည်လို့ မထင်။ မျက်လုံးတွေထဲ လေးလံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်အရောင်တွေ တွေ့နေရသည်ပဲ။

"အေးလေ … အဲဒါဆိုလည်း မလိုက်တော့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နင် တစ်ခုတော့သတိထား … ကြိုးနားမှာရှိနေတဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ဟာ ကြိုးဆီက ပိုင်ဆိုင်လိုမှုတစ်ခုခုနဲ့ ကပ်တွယ်နေမှာကိုတော့ နင် လက်ပိုက်ကြည့်မနေသင့်ဘူး။ ဒါဟာ ကြိုးကိုကာကွယ်ပေးသလို နင့်ကိုယ်နင်လည်း ကာကွယ်ရာရောက်ပါတယ် မမဇော်"

မိုးဇော်စကားကြောင့် သူမမျက်နှာက လေးနက်သွား၏။

"အဲဒီတစ်ခုခုက ဘာဖြစ်နိုင်လဲမိုးဇော်"

"အချစ် … ဒါမှမဟုတ် ဉစ္စာဓနကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ"

"သူ့အချစ်တွေ ငါတစ်ယောက်တည်းဆီပဲရောက်အောင် ငါ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားနေပါတယ် မိုးဇော်"

သူမအသံက တိုးတိုးလေး။ အဖျားခတ်ကလည်း တုန်ခါနေသည်။ ဒါဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု မရှိတာလား။ ဟင့်အင်း … မ,ဇော်ဟာ နဂိုကဆို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု အပြင်းထန်ဆုံး မိန်းမ။ အခုကျမှ …

"ငါတို့ နင်ဘက်ကရှိနေမယ် မမဇော်"

မိုးဇော်စကားက သူမကို အားဖြစ်စေသည်။

ကျေးဇူးပါပဲ သူငယ်ချင်းတို့ရယ်။ အချစ်က အမှန်တရားကို ကောင်းချီးပေးမှာပါ။

---------- ။

BURMESE CLASSIC .com

အည့်ခန်းထဲတောင် မရောက်သေး။ ရယ်သံတွေက စီခနဲ ထွက်လာသည်။ သူ ခြေလှမ်းတုံ့၍ ရယ်သံတွေကို သရုပ်ခွဲကြည့်သည်။ မရ။ အမျိုးမျိုး ရောနှောနေ၏။ သူ ဖိနပ်ချွတ်ပြီးသော် မေမေ့ချီးမွမ်းသံကို စကြားရတော့တာဖြစ်သည်။

"ကြည့်စမ်း … သမီးလေးက လှလိုက်တာ၊ ဆံပင်လေး ဖြောင့်လိုက်တော့လည်း တစ်မျိုးလှသွားတာပဲပေါ့၊ အဂေါက်ထက် နည်းနည်းပိုရှည်သွားသလိုပဲနော်"

"သူက ဆွဲဆန့်တဲ့သဘောလေ မေမေရဲ့"

"အမလေး … အမြင်သာလှတာပါ အန်တီရယ်၊ ဟိုမှာ စက်နဲ့ ဆွဲဆွဲပြီးဖြောင့်တာ၊ တချို့လူတွေဆို အမလေးအဘလေး အော်ရတာ"

ဒီအသံက သုနှင့်စိမ်းသည်။ နောက်တစ်ယောက်အသံက ထပ်ထွက်လာ၏။

"သူက အပြုံးတောင်မပျက်ဘူးလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်ပျက်မလဲ … သူ့ယောကျ်ားအတွက်ကိုး"

သူ ညှဉ့်ခန်းထဲလှမ်းဝင်လိုက်သည်။ မြင်ကွင်းက စိုပြေလှ၏။ ဖေဖေ၊ မေမေနှင့် ဖွားစော။ အားလုံးအလယ်မှာ ရှက်ပြုံးနှင့်သူမ။ နောက် သူစိမ်းနှစ်ယောက်ဖြစ်သော သက်မာနှင့်သော်။ ကျောင်းမှာတုန်းကတည်းက သူတို့ မတည့်ခဲ့ကြ။ အခု ဒီရောက်တော့လည်း ရန်စကား ပြေမည်မထင်။ သက်မာက သူ့ကို ရှုံးစူးရဲရဲလှမ်းကြည့်သည်။ သူကလည်း မျက်နှာမလွှဲမိ။ ထိုကြားထဲ ဝင်လာသူက မေမေ့.

"ဒီနေ့ သားက အစောကြီးပြန်လာတာကိုး၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း … မေမေ့ချွေးမလေး ဘယ်လောက်လှနေလဲဆိုတာ"

"ခေတ်က တယ်လည်းတိုးတက်တာကိုး၊ အခုကောက် အခုဖြောင့်လို့ ရတဲ့ခေတ်"

ဖေဖေကပါ ဝင်ပြောသည်။ အခုအချိန်အထိ သူက စကားမပြန်ဖြစ်သေးလျှင် သဘာဝမကျဖြစ်သွားပေမည်။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာပေါ်တွင် ပီတိအပြုံးတစ်ခု ဖမ်းတင်ရ၏။ နှင်းနဲ့ကျမှပဲ ငါ တော်တော်ဟန်ဆောင်တတ်နေပြီ မမခော်။

"မ,ခော်တို့ကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ၊ သားကို ညကတော့ ပြောတယ်မေမေရ … ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်မြန်မြန်ကြီးလုပ်ဖြစ်မယ်လို့ မထင်တာနဲ့၊ ငါက ဆံပင်အကောက်ကလေးနဲ့လည်း ချစ်ပါတယ် မ,ခော်ရာ၊ အဲဒီတုန်းက ဘိုမရုပ်လေးနဲ့ တူ

တာ၊ အခုတော့ ဗမာမလေးနဲ့ တူတာ"

သူက အပြုံးတွေနှင့် သူမပါးကို နှောင်ဖက်လာပါသည်။ သူ့လက်သင်္ကာက နားရွက်ဖျားလေးကို နွေးခနဲတိုက်ခတ်သွား၏။ သူမက မသိမသာရှုန်းသောအခါ သူက တင်းတင်းပိုဖက်လိုက်ပြီး …

"ယားလို့လား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆေးနံ့တွေနံမှာစိုးလို့"

"မနံပါဘူး၊ ငါ့အတွက်က မွှေးတောင်မွှေးသေး"

သူ့နှာခေါင်းက ဆံပင်တွေနား ပိုတိုးကပ်လိုက်သည်။ လွက်သက်ငွေ့ကလည်း လည်တိုင်ကျော့တစ်လျှောက် စီးဆင်းသွား၏။ တစ်ခဏချင်းမှာပင် သူမလည်တိုင်မှ ကြက်သီးဖုလေးတွေထလာသည်ကို သူတွေ့ရသည်။ ဒါကို သဘောကျနစ်လိုစွာ သူက ရယ်သောအခါ …

"သားရယ် … သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ၊ သက်မာတို့ သော်သော်တို့ ရှက်နေပါဦးမယ်"

"မထင်ပါနဲ့ မေမေရယ် … သူတို့တွေက ဒါမျိုးဆို မျက်စိယဉ်ပြီးသားပါ … ဟုတ်တယ်မလား သက်မာ၊ ကျောင်းကတည်းက ငါတို့စုံတွဲကို တွေ့နေရတာ အသားကျနေပြီမဟုတ်လား"

ခင်းက ကပ်ရီပါသည်။ သက်မာကလည်း သဘော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါက်ပြီးသားလေ။ ထို့ကြောင့် …

"မျက်စိယဉ်ရုံတင်ဘယ်ကမလဲ အန်တီရဲ့ … သူတို့ အနေအထိုင် အပြုအမူတွေကို အာရုံထဲ ကျွံကိုထွက်နေတာ၊ အထူးသဖြင့် ကြိုးရဲ့အကဲပိုပုံတွေပေါ့"

သက်မာကပြန်ရိတော့ ကြိုးမျက်နှာ တင်းခနဲဖြစ်သွား၏။ ဒါကို အတိုင်းသားမြင်ရသူက သူမ။ ကြားမဝင်လျှင် ပွဲက ဒီထက် ပိုကြမ်းကုန်တော့မည်။ ထို့ကြောင့် …

"အမောပြေ သံပုရာရည်သောက်မလား ကြိုး"

သူမမေးသံက ပုံမှန်ပါ။ ပုံမမှန်တာက သူ။ တမင်ကို သက်မာတို့ရှေ့၌ အမူပိုပိုလုပ်ပြချင်သည်။ တစ်ဖက်သားရင်ထဲ ကသိကအောက်ဖြစ်မည့်ကိစ္စတိုင်းကို သူ အလွန်သဘောကျ တတ်ပါသည်။ အဲဒါ ကြိုးရဲ့မွေးရာပါဗီဇလည်းဖြစ်သည်။

"ကောင်းတာပေါ့ မိန်းမရယ်၊ ဟဲ့ သော်သော် … နင် ငါ့မိန်းမကို အတုယူထားနော်၊ ယောကျ်ား အပြင်ကပြန်လာရင် အဲဒီလို ကြိုဆိုရတယ် … ကြားလား၊ သံပုရာရည်က ဖျော်ရဦးမှာ လား မ,ဇော်"

"ဖျော်ပြီးသား ကြိုး … ရေခဲသေတ္တာထဲက ထုတ်ရုံပဲ"

မ,ဇော်က ကြိုး တမင်လုပ်နေမှန်းလည်း သိပါသည်။ သို့ပေမယ့် ကိုယ်တိုင်က အဲဒီထဲရှုန်းမရအောင် နှစ်မူးသာယာ… ပြီ ဆိုတော့လည်း …။ မ,ဇော်ထအရပ် သက်မာကပါ ထပြီးသား…

ကြည့်ရတာ ရင်ထဲ မချိတော့။ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့အဖြစ် …ဟာ တဆိတ်တော့ သနားစရာကောင်းနေပြီ။

"ငါတို့ပြန်တော့မယ် မ,ဇော်"

"ပြန်တော့မလို့လား"

မ,ဇော်က ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းနည်းသွားသည်။ ဒီမြေ …ပေါ်မှာ ဒီသူငယ်ချင်းတွေသာ သူမရဲ့အားကိုးရာ။

"ဟယ် … သမီးတို့က ညစာစားပြီးမှပြန်မှာဆို"

"နေပါစေတော့ အန်တီ၊ သူ့ အစောကြီးပြန်လာမှတော့ …စားဖြစ်တော့ပါဘူး"

သက်မာက ဖြောင်ဖြောင့်ပြောသည်။ သူကလည်း နဂိုကမှ …ပူက ခပ်ရွတ်ရွတ်။

"အမယ် သူတော်တီးကျဖို့အရေး ငါ့အိမ်တောင် ငါစော …စာပြန်မလာရဘူးဆိုပါလား၊ ဟား..ဟ..တရားကျချင်စရာပဲ"

"သားကလည်းကွယ်၊ သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း စိတ်ဆိုး …ကောင် မစရဘူးလေ"

"သားမစလည်း သူတို့က စိတ်ဆိုးပြီးသားမေမေ … …တ်တယ်မလား သက်မာ၊ နင့်သူငယ်ချင်းကို ငါ ဝင်လုသွားလို့ …လေ"

သက်မာဒေါသက ထောင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။ ကြိုးကို …ဟာမာပင် စိုက်ကြည့်လိုက်၏။ ကြိုးမျက်ဝန်းတွေက အလျှော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပေးလိုခြင်းတို့က အထင်းသား။ 'ဝင်လုတာမဟုတ်ဘူး … နင်က ဝင့်ကြွေးတွေ ပေးနေတာလေ' …လို့ သူမစိတ်ရင်းအတိုင်း အော်ပစ်ချင်တာ။ သို့သော် …

"သူ့ရဲ့ ဟန်ဆောင်အကြင်နာတွေကိုပဲ ငါ တိတ်တခိုး မျှော်လင့်နေရတာပါ၊ သူ့အနေနဲ့ ဒေါသထွက်စရာလေ၊ ငါက သူ့ဘဝကို ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့သူကိုး၊ သူပေးတဲ့ဒုက္ခတွေကို ငါ ခံယူနိုင်ပါတယ်၊ တစ်ခါတလေကျ ရယ်တောင်ရယ်မိသေး … သူပေးတဲ့ဒုက္ခက သိပ်ကလေးဆန်နေလို့လေ"

ပြောသော မ,ဇော်ရဲ့အသံလေး ကြားမိပြန်တော့ သူမပြောချင်တာတွေက လည်ချောင်းဝ၌ပင် ပျောက်ကွယ်သွားရ၏။ သော်ကတော့ အလိုက်တသိ သူမကိုယ်စား လူကြီးတွေကို နှုတ်ဆက်ကာ …

"သူတို့နှစ်ယောက်က အဲဒီအတိုင်းပဲ အန်တီနဲ့အန်ကယ်ရေ၊ ဘယ်တော့မှကို တည့်တယ်မရှိဘူး၊ ကျောင်းမှာကတည်းက အဲဒီပုံစံပဲ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကြောင့် ကြားထဲက ငတ်ရပေါင်းလည်း မနည်းတော့ဘူး၊ နောက် ကြုံမှစားတာပေါ့အန်တီ၊ မ,ဇော် … ငါတို့သွားပြီဟေ့၊ နောက်နေ့ကျမှ တစ်ခေါက်ထပ်လာခဲ့မယ်နော်"

ဆိုကာ သက်မာလက်ကိုဆွဲ၍ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်သွားပါပြီ။ သူမက ခြံဝအထိလိုက်ပို့ပေးချင်တာ။ ဒါပေမဲ့ သူ၏ စိမ်းရှ

ရှာစိုက်ကြည့်လာမည့် မျက်ဝန်းဒဏ်ကိုမခံနိုင်။ ထို့ကြောင့် …

"အေး..အေး.. ငါ လိုက်မပို့တော့ဘူးနော်"

နှုတ်ဆက်ကာ သူ့အတွက် သံပုရာရည်ခွက်ပို့ပေးရပါသည်။ သူကတော့ သူမ အသင့်ဖျော်စပ်ထားသော သံပုရာရည်ကို လျှာဖျား၌ အရသာခံဇိမ်ဆွဲသောက်ရင်းက …

"သိပ်တော်တဲ့ ငါ့မိန်းမပဲ … ရင်ထဲကို တစ်ခါတည်း အေမာပြေသွားတာပဲ"

သူမလက်ဖျားကို ဆွဲယူနမ်းရှိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူကြီးတွေရှေ့မှာမို့ သူမက ရှိန်းခနဲနေအောင် ရှက်ရွံ့ပူထူရပေမယ့် သူကတော့ ဘာမှမဖြစ်သလို …

"ဖေဖေ့ကုမ္ပဏီမှာ သားအတွက် နေရာလွတ်ပြီလား"

ဟု ခပ်တည်တည်ပင် မေးခွန်းထုတ်လိုက်သေး။ သားမက်သူပြောသလို တပြုံးပြုံးနှင့်နားထောင်နေသော ဖေဖေကတော့ …

"သားအတွက်နေရာက အမြဲလွတ်ပြီးသား၊ သား ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒရှိရင် ဖေဖေပေးမှာပေါ့"

"လုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒက တကယ်ရှိတာဖေဖေရ၊ လောကမှာ အလုပ်လေးအကိုင်လေးရှိမှ မိန်းမတွေက အထင်ကြီးတာ မဟုတ်လား"

"ဘာလဲ … သမီးက အလုပ်ခိုင်းနေပြီလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမက ယောင်နနနှင့် ခေါင်းညိတ်သည်။ ဒါဟာ သူမ ဆန္ဒ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ ကာယကံရှင်သူတို့နှစ်ယောက်သာ သိလေသည်။ ကြိုးရယ် … ငါမဟုတ်တဲ့ တခြားမိန်းမတစ် ယောက်ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို ငါ့ရှေ့မှာ နင်ဖြည့်ချတာဟာ သိပ်ရက်စက်လွန်းရာ ကျမနေဘူးလားဟင်။ ထိုအတွေးက သူမ ထံ ခိုတွယ်လည်း ခဏသာ။ သူက တိတ်တဆိတ်လုပ်တတ်သူ မဟုတ်။ ဘယ်အရာမဆို ကြေညာပြီးမှ ပြုမူတတ်သူ။ သူမက သာ တိတ်တခိုး တိုးတွယ်ရစ်ရသူပါ။

"အေးပေါ့ကွ၊ အိမ်ထောင်တစ်ခုရယ်လို့ ဖြစ်လာပြီဆိုမှ တော့ အိမ်ထောင်ဦးစီးယောကျ်ားလေးဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာပါစေ၊ အလုပ်အကိုင်လေးတစ်ခုရှိမှ အမြင်တင့်တယ်မှာ ပေါ့၊ ကောင်းပါတယ် … သားဆန္ဒရှိတဲ့အချိန် ပြောပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ဖေဖေ … အခုလောလောဆယ်တော့ သား သွားနားဦးမယ်"

သူမက အလိုက်တသိ ထရပ်သည်။ သူက သူမပခုံးကို ဖက်၍ လှေကားထစ်တွေဆီတက်ခဲ့၏။ သိပ်ချစ်ခင်ကြင်နာသည့် စုံတွဲလေးပေါ့။ အခန်းထဲရောက်တာနှင့် ထိုအဖြစ်က ပြောင်းပြန် လှန်ချလိုက်သောဖဲချပ်လို ကစဥ့်ကလျား။ သူတွန်းသောအရှိန် ကြောင့် သူမက ကြမ်းပြင်ပေါ် ဇွေ့ခနဲ။ သူ့မျက်နှာပေါ်ရှိ အပြုံး တို့ကိုယ်စား အမုန်းတွေက ခါးသီးစွာ။

"နင် ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အဲဒါတွေလျှောက်လုပ်နေ တာလဲ"

သူ့အသံက မာကျောခက်ထန်စွာ။ သူမက ဆန့်ကျင် ဘက်။ နူးညံ့တိုးဝင်စွာ …

"နင် … နင်က အကောက်တွေမကြိုက်ဘူး ဆိုလို့ပါ"

"ဟား..ဟား.. ရယ်ရတယ်၊ နင် အခုလိုပြောင်းလာတော့ ရော ငါက နင့်ကိုကြိုက်မတဲ့လား၊ နင်စိတ်ကူးမယဉ်နဲ့ မမဇော် … ငါ့ရင်ဘတ်ထဲကနေရာဟာ တခြားတစ်ယောက်အတွက်ပဲ ဖြစ် ချင်ဖြစ်မယ် … နင့်အတွက် မဖြစ်နိုင်ဘူး"

"အဲလိုကြီးတော့ ပစ်ပစ်ခါခါမပြောပါနဲ့ ကြိုးရယ်၊ အမြဲ တမ်း နင့်အမုန်းဒဏ်တွေမခံနိုင်လို့ ငါပုံစံပြောင်းမိတာ ငါ့အမှား လား"

ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သည်းခံပြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ်မနေနိုင်။ သူ့အမုန်းတွေက အက်ဆစ်လို တမြည့်မြည့်လိုက်စားတာများ မှာ ဘယ်လောက်အခံရခက်ပြီ ထင်ပါသလဲ။

"မှားတာပေါ့ … နင်သိပ်မှားတာပေါ့၊ နင်က ငါ့ကို ဟိုး ငယ်ငယ်ကတည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေပေးခဲ့တာ၊ အခုအထိ လည်း ပေးတုန်းပဲ၊ ငါထင်တယ် … နင်ဟာ ငါ့ကိုဒုက္ခပေးဖို့ သက်သက် လူဖြစ်လာသလားလို့"

သူက အသက်ကို အဆုတ်ထဲအထိ အားရအောင် ရှူ

သွင်းရင်း …

“နင် မရှုးချင်စခ်းနဲ့ ငါ့အာရုံထဲမှာ နင်က မိန်းမမဆန်ဘူး၊ ထောင့်မကျိုးဘူး၊ နူးနယ်သိမ်မွေ့မှုတွေမရှိဘူး၊ အဲဒီအတွက် ငါ့ဇနီးမယားဖြစ်လာစရာ အကြောင်းမရှိဘူး၊ ဒါတွေဒါတွေ လုပ်ထားလည်း အပိုပဲ၊ ငါ့ဘဝကိုဖျက်တဲ့မိန်းမ၊ ငါ့အနာဂတ်ကို ဖြိုတဲ့မိန်းမ”

သူကပြောရင်း ဒေါသတွေ ရှန်းကြွလာဟန်တူပါသည်။ သူ့ရှုးတစ်ယောက်နှယ် သူမ၏အသစ်စက်စက် ဆံပင်အဖြောင့်တို့ကို တစ်ခေါင်းလုံး ဆွဲဖွပစ်သည်။ ဆွဲဖွပစ်သည်။ နာကျင်မှုတွေကြားထဲမှ သူမက မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျပါတော့၏။ အသံမထွက်အောင် ကျိတ်ပြီးငိုကြွေးရတာလည်း ပင်ပန်းလွန်းလှပါသည်။

“ကျစ် … ငိုပြန်ပြီ”

သူက စိတ်ပျက်တကြီး ကျောခိုင်းပစ်လိုက်ပါသည်။ စိတ်ထဲတော့ ကရုဏာစိတ်လေးက တိုးဝှေ့ဝင်လာသား။ ဒါပေမဲ့ ကြာရှည်မခံ … ခဏပင်။ သူမဟာ မိန်းမ မဆန်တာတဲ့သူ။ ဒီလိုဟာမျိုး မျက်ရည်ကျအောင်လုပ်နိုင်သည့် ကိုယ့်အရည်အချင်းကိုပင် ချီးမွမ်းရတော့မယောင်။

“စိတ်ပျက်တယ် … မြန်မြန်အိမ်ခွဲနေမှ၊ ဒီမုန်းတဲ့မျက်နှာကြီး ကြည့်နေရတာ ရင်ထဲမှာ ခါးသထက်ခါးလာပြီ၊ မတွေ့ချ

တော့ဘူး”

ပစိပစိရွတ်ရင်း သူက ခုတင်ပေါ် ပစ်လှဲချမိပါပြီ။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက ရေမြုပ်မွေ့ရာကြီးထဲ အိခနဲမြုပ်ဝင်သွား၏။ သူမကိုလည်း သူ့အမုန်းတွေကြား အဲဒီလိုပဲ မြုပ်ဝင်စေချင်ပါသည်။ အဲဒါ သူလိုချင်သော လျော်ကြေးဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

အခန်း—၉

"**အိမ်** က ပြီးနေပြီလေ၊ အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီး သား၊ သမီးက မပြောပြရသေးဘူးလား"

အဖေ့အဖြေနှင့်အတူ သူ့သံသယအကြည့်က ဒိုင်းခနဲ သူမထံ ရောက်သည်။ သီးသန့်အိမ်ခွဲနေခြင်းထက် မိဘတွေနှင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းနေခြင်းက သူ့ထံမှအကြင်နာတွေကို သူ၊ မျှော်လင့်လို့ရသေးသည်။ သူ ဟန်ဆောင်ပေးတာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ တကယ်တော့ ခံယူတတ်သူမှာ အဓိကကျတာပါ။ သူက ဟန် ဆောင်ပေးလည်း ကိုယ်က အစစ်အမှန်လို့သဘောထားရင်ရော မပြီးဘူးလား။ ကဲ … အခုတော့ ဘယ့်နှယ့်လုပ်ရမှာပါလိမ့်။ လူ့ဖုံ တက်စုံရှေ့မှာ ဒီအကြောင်းကြီးက ချပြ၍ကောင်းတာလည်း မဟုတ်တော့။

"ဟို … သမီးက ဒီမှာ လူအများကြီးနဲ့နေရပြီး ဟိုကို ပြောင်းရင် နှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ပျင်းသွားမှာစိုးလို့ပါ ဖေဖေ"

"အေး … သမီးပြောတာလည်း ဟုတ်သားပဲ၊ ဒီအိမ်မှာ က ဖေဖေဆို မိုးလင်းမိုးချုပ် ကုမ္ပဏီကိစ္စနဲ့ရှုပ်နေတာ၊ Sunday တစ်ရက်ကလည်း မနက်ပိုင်း Golf ရိုက်တာနဲ့ နေ့တစ်ဝက် လောက်ပဲရှိတာ၊ အိမ်မှာ မင်းအမေတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတဲ့ ဥစ္စာ၊ သမီးလည်း အပျင်းပြေ၊ မင်းအမေလည်း အဖော်ရအောင် ဒီမှာပဲနေလိုက်ပေါ့ သားရဲ့"

ဖေဖေ့စကားကြောင့် သူမက ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွား သည့်အချိန်မှာပဲ သူ့ခြေထောက်တစ်ဖက်က သူမခြေထောက်ကို လာရောက်ဖိနင်းတာဖြစ်သည်။ ခုံအောက်မှာဖြစ်၍ တော်ရုံလူ မမြင်ရပေ။ သူမက နာကျင်မှုကြောင့် ရှုံ့မဲ့သွားရသည့်မျက်နှာကို လူမမြင်အောင်ဟန်ဆောင်ရင်း ခေါင်းငုံ့ချလိုက်ပါသည်။

"မေမေအဖော်ရစေချင်တယ်ဆိုရင်လည်း သားအိမ်မှာ ရှိတဲ့အခါ သူ ဒီအိမ်လာနေရင်ရတာပဲဖေဖေ၊ အိမ်ချင်းကလည်း ဝေးတာမှ မဟုတ်တာကို၊ မေမေက ကားလွှတ်ခေါ်ခိုင်းလည်း ရတာပဲ"

"ဩော် … မေမေ့အတွက် အဓိကမကျပါဘူး၊ မေမေက ဒိုကတည်းက အသားကျပြီးသား … သမီးသဘော၊ သူ့ခမျာ ပပ်ဝေးမြေခြားကနေ သားမျက်နှာနဲ့ လိုက်လာရတာ၊ သူ စိတ် ချမ်းသာသလို နေပါစေ"

သူမအဆုံးအဖြတ်က အဓိကကျသွားပြီ။ ကြိုးက ခြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောက်ကို ပိုမိုအားစိုက်နင်းထား၏။ ခြေဖဝါးမှတစ်ဆင့် သူ ဖြစ်စေချင်သောအရာတွေ စီးမျောသွားမှာ အသေအချာပါ။

"သမီးက ရပါတယ်မေမေ၊ ဘယ်မှာနေနေ စိတ်ချမ်းသာပါတယ်၊ ဟိုအိမ်လေးမှာပဲ ပြောင်းပြီးနေကြတာပေါ့နော် ကြိုး … အပြောင်းအလဲတစ်မျိုးပေါ့"

ဟုပြောမှ သူမခြေထောက်ပေါ်မှ လေးလံသောအရာကြီး ပြုတ်ကျသွားပြီး သူ့မျက်နှာက ရွှင်ပျလာ၏။ အိမ်ပြောင်းမယ့်သတင်းကို သူငယ်ချင်းတွေကြားရသောအခါ အားလုံးက ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်ကန့်ကွက်ကြပါသည်။ အဆိုးဆုံးက … သက်မာပေါ့။

"မဖြစ်ဘူးနော် မ,ဇော်၊ နင့်ကို သူက မိဘနဲ့အတူတူနေတာတောင် ဒီလောက်အနိုင်ကျင့်တာ၊ နင်နဲ့သူ နှစ်ယောက်တည်းနေမယ်ဆိုရင် သူ အနိုင်ကျင့်မယ့်အဖြစ်က မတွေးဝံ့စရာပဲ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီအစီအစဉ်ကို သဘောတူလိုက်ရတာလဲ မ,ဇော် ရယ်"

"သူက နေချင်တာကိုး"

"နင်ကိုယ်ကလည်း လိုပါတယ်ဟာ၊ နဂိုတုန်းက မ… ဇော်အဖြစ်တွေ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ၊ အခုမှ မခုတ်တတ်… ကြောင်လေးအတိုင်းပဲ"

ဝင်းဗိုကပါ ကြားထဲက မခံချိမခံသာဖြစ်၍ ဝင်ပြော…

သည်။ သူမကတော့ …

"သူ့ကိုစိတ်ချမ်းသာစေချင်တာပါပဲဟာ"

"အေးလေ … တရားနည်းလမ်းကျကျ စိတ်ချမ်းသာစေချင်ရင်တော့ ထားပါတော့၊ အခုဟာက ထောင်ချောက်ကြီးမှန်းသိသိကြီးနဲ့ နင်တိုးဝင်တာ"

သော်က စဉ်းစဉ်းစားစားလေးပြော၏။ မိုးဇော်က အတော်အတန်လေးနက်နေသောသွင်ပြင်ဖြင့် …

"ဒီကောင်က အိမ်လည်းပြောင်းချင်တယ်၊ ကုမ္ပဏီမှာလည်းအလုပ်လုပ်ချင်တယ်၊ အဲဒီကိစ္စတွေက သာမန် နင့်ကိုနိုင်…ချင်တာနဲ့တော့ ဟုတ်ပုံမရဘူးနော် မ,ဇော်၊ တစ်ခုခု ပိုလေးနက်ရ…ယ်၊ အခု ဒီအိမ်မှာနေလည်း သူ့စိတ်ကြိုက်သူ့သဘောအတိုင်း…နင်နေခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား"

သူမက ခေါင်းပဲ ညိတ်ပြတတ်ပါသည်။ ယခင်ကရှိခဲ့…သော အတွေးအခေါ် မြော်မြင်ဖွမ်းရည်တွေဟာ ဘယ်လိုလျော့…ပါးသွားပြီလဲ မသိ။ သူနှင့်ပတ်သက်လျှင် သူမက ခေါင်းညိတ်ရုပ်…ဘသာဖြစ်၏။ ဘာမဆို သူ့အမိန့်နာခံမည်။ သူပြောသမျှလုပ်…ပေးမည်။ ဒါပါပဲ။

"သူ အရင်လိုပဲ ပွေရှုပ်တုန်းပဲလား"

သက်မာအမေးကို လင်းသစ်က မဲ့ရွဲ့ကာဖြေ၏။

"အရင်ကထက်တောင် ဆိုးသေး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နင် ဒီအတိုင်းပဲလွှတ်ထားတော့မှာလား မ,ဇော်ရယ်"

"ငါ မလွှတ်ထားတော့ရော သူက ငါထားတဲ့အတိုင်း နေမှာမို့လို့လား ဝင်းမိုရဲ့"

"သူ့ကိုပြောလို့မရတောင် နင်ဟာ သူ့မိန်းမအဖြစ်ပြသဖို့ အခွင့်အရေးတွေ အများကြီး ရှိနေသေးတယ်လေ"

သော့်အပြောကို သူမ အစောကြီးကတည်းက စဉ်းစား မိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ မကျင့်သုံးခဲ့ပါ။

"ငါ သူ့အမုန်းတွေ ထပ်မရချင်တော့ဘူး"

သူမအဖြေကြောင့် အားလုံးထံမှ သက်ပြင်းချသံကို တစ် ပြိုင်နက်ကြားရပါသည်။ သက်မာက ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် ...

"အဲဒါဆိုလည်း ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ့်ကံသာ နေပေတော့ မမဇော်ရေ"

လို့ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ပြောမိသည်။ တစ်ခါတစ်ခါကျ ရင် ဒီသူငယ်ချင်းမလေးဟာ ကိုင်ဆောင့်ချင်စရာကောင်း လောက်အောင် အေးစက်စက်နိုင်လွန်း၏။ ကြိုးဝေဖန်တာက မှန်ပဲမှန်နေ သယောင်။ မမဇော်ဟာ မိန်းမမဆန်ဘူးဆိုတာကို လေ။ တကယ်ပဲ သဝန်တိုစရာကိစ္စဆိုလည်း တိုရကောင်းမှန်း မသိ။ ထိပ်တိုက် ရှင်းပါတော့လား။ သူ့မိဘတွေကလည်း အကုန် ကိုယ့်ဘက်ရပ်တည်နေတဲ့ ဥစ္စာ။ နဂိုတုန်းကတော့ မဟုတ် ရင်မခံတဲ့ လူတဲ့။ အခုတော့ မဟုတ်တာဘယ်လောက်ပြောပြော

ရှေ့နှုတ်ပိတ်။ တစ်စက်ကလေးမျှ ပါးစပ်မဟ။ ကိုယ့်သူငယ်ချင်း လေးဟာ တက္ကသိုလ်မှာတောင် Queen ဖြစ်ခဲ့သေးတာ။ ရုပ်ရည်ဆိုတာလည်း ပြောစရာမရှိ။ အရပ်အမောင်းကောင်း ကောင်းနှင့် လူကြားသူကြားထဲ ထင်းခနဲ ပေါ်လွင်လှသူ။ ဒါကိုပဲ အခုလို ဂျစ်တစ်တစ် မှုန်တေတေ ဒီကောင်လေးနား၌ ဘာ ကြောင့်တွယ်ကပ်နေသလဲဆိုတာ စဉ်းစားလို့ကိုမရ။ ဘယ်လိုပဲ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ့်ကံ ခံဆိုပေမယ့် တကယ်အိမ်ပြောင်းတဲ့နေ့ တွင် သူမအပါအဝင် တစ်အုပ်စုလုံးက ဥပေက္ခာမပြုနိုင်ပြန်။ ဥပေက္ခာပြု ကျောခိုင်းသွားသူက ကြိုး။ ခြံရှေ့ကားထိုးရပ်ပြီး တာနှင့် ...

"ကဲ ... မင်းတို့လည်း ရှိတာပဲ၊ အိမ်ကလည်း ကောင် လေးတွေထည့်ပေးလိုက်တယ်ဆိုတော့ လုံလောက်ပါတယ်၊ ငါတော့ လိမ့်ပြီ"

ဆိုကာ ကားတစ်စီးနှင့် ထွက်သွားတော့တာပင်။ သူမ တို့တစ်အုပ်စုလုံးကသာ ဒေါသတွေနဲ့ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ ရသည်။ အဓိကသက်ဆိုင်သူ မမဇော်ကတော့ မတုန်မလှုပ်။ သူမကပင် ဦးဆောင်ပြီး ပစ္စည်းတွေကို နေရာချနေပါသေး သည်။

"လိုက်ကာအပြာရောင်တွေကို ပြတင်းပေါက်အကုန်မှာ တပ်မယ်၊ ဆိုဖာအစွပ်တွေလည်း အပြာရောင်ပဲတပ်၊ ကော်ဇော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က အပြာရောင်နော်၊ အနီရောင်က အပိုထားတာ မခင်းဘူး"

အစရှိသဖြင့် တစ်အိမ်လုံး အပြာရောင်တွေချည်းသာ ခြုံလွှမ်းထား၏။ ဒါကို အကြောင်းသိဖြစ်သောလင်းသစ်က ...

"တစ်အိမ်လုံး ကြိုးအကြိုက်တွေချည်းပါပဲလားဟေ့၊ မဇော် နင် တော်တော်စုဆောင်းထားရတယ်နဲ့တူတယ်နော်"

ခပ်ရွှဲ့ရွှဲ့ဆိုပါသည်။ သူမကလည်း ...

"သိပ်မပင်ပန်းပါဘူးဟာ၊ သူ့အမေနဲ့ ဖွားစောဆီက စုဆောင်းရုံပါပဲ"

လို့ ပြောရပါသည်။ သူမတို့အတွက် လက်ဖွဲ့သောအိမ်ကလေးသည် ခြံကျယ်ကျယ်လေးထဲမှ တစ်ထပ်တိုက်ပြားပြားကလေးဖြစ်ရာ အိမ်ဘေးရော၊ အနောက်ရော မြေနေရာတော်တော်များများ ကွက်လပ်ဖြစ်ကုန်ပါသေးသည်။ အိမ်ရှေ့ကတော့ အစိမ်းရောင်မြက်ခင်းကြီးတစ်ခုရှိလို့ ထားပါတော့။ သူမကတော့ ထိုမြေကွက်လပ်တွေကို အတော်ကြီး သဘောတကျဖြစ်ရကာ...

"ငါတော့ ပန်းပင်တွေစိုက်ရမယ်၊ ဒါမှ တစ်နေ့တစ်နေ့ ရေလောင်းပေါင်းသင်တဲ့အလုပ်တွေနဲ့ မအားရမှာ"

"အေးပေါ့ ... တစ်သက်တာစိတ်ချမ်းသာချင်ရင် အပင်စိုက်တာပေါ့"

"ငါ့ကိုမရိပါနဲ့ သော်ရယ်၊ ငါက ဒါကို ဝင်ငွေကြွေးတစ်ခုလို့ပဲ သဘောထားတာ"

"နင့်ဝင်ငွေကြွေးက နင့်ဟာနင် မရမကခံတာပါ၊ ရှောင်ရင်လည်း ရတာပဲ၊ တွန်းလှန်ရင်လည်း ရတာပဲကို"

သူမမှာ အဲဒီလို ခပ်ထေ့ထေ့စကားတွေနှင့် အတိုက်အခိုက် ခံရပါသေးသည်။ ဒါဟာ သူ့အတွက်ဆိုပြီးတွေးကာ ဖြေပါသည်။ သူငယ်ချင်းတွေကတော့ သူမကို ထောက်ထားညှာတာစွာဖြင့် ညနေအထိ ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် ပရိဘောဂတွေကို နေရာချပေးကြပါသည်။ သက်မာကတော့ ကြိုးကို အခိုက ကျေနပ်သူလေ။

"အမယ်လေး ... ငါတို့မှာ မဇော်ကိုခင်မိတာနဲ့ ကြိုးရဲ့ ...တွေကိုပါ ရောပြီးဆပ်နေရပြီဟေ့"

"ဟယ် ... အဲဒီလိုတော့မပြောပါနဲ့ သက်မာရယ်၊ ငါ ...တို့ကို ညနေစာလည်း ချက်ကျွေးပါ့မယ်၊ ပြီးတော့ အအေး ...ညီး ဖျော်တိုက်ပါ့မယ်"

သူမကအချိုသွေးမှ အားလုံးရဲ့မျက်နှာတွေက ပြုံးတို့ ...။

"နင်တို့ အိမ်တက်ကလေးဘာလေး မလုပ်တော့ဘူး ...း"

သော်က သူမနှင့်အတူ ညနေစာပြင်ဆင်ရင်းမေးသည်။

"ငါကတော့ လုပ်ချင်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ ကြိုးကတော့ ...ပုန်းမသိသေးဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ … သူ သိတာ,မသိတာထက် အိမ်အသစ်ဆိုရင် တရားလေး,ဘာလေး နာဖို့တော့ လုပ်ရမှာပေါ့၊ သူ မလုပ်ချင် သူ မပါနဲ့၊ ငါတို့နဲ့ ဝိုင်းဝန်းပြီးလုပ်မယ်၊ ပြီးတော့ သူ့မိဘတွေပါ ဖိတ်ပေါ့၊ နင်တို့ရော အဲဒီအစီအစဉ်ကို သဘောတူတယ်မဟုတ်လား မိုးဇော်"

သက်မာက တစ်ခါတည်း မိုးဇော်တို့၏သဘောထားကို ယူ၏။

"အေး … လုပ်လေ … ကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲဟာ"

လို့ အကုန် တညီတညွတ်တည်း ထောက်ခံပြီးသော အခါမှ သူက ညပြန်လာသောအခါတွင် အပြင်မှရောက်မဆိုက် ကြီး တံခါးဖွင့်ပြီးကာနှင့် အိမ်ထဲတန်းဝင်ရန်ပြင်သော သူမအား …

"မမဇော် … ခဏ"

သူခေါ်တော့ အနားမှာ ခေါင်းငုံ့ရင်းနေလေသည်။ သူက ကျစ်ခနဲ စုတ်သပ်မိသည်။

"မခုတ်တဲ့ကြောင်လိုပဲ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ဒီအိမ်မှာ ထောက်ထားငဲ့ညှာစရာ ဘာမှမရှိဘူး၊ ဟန်မဆောင်တမ်း အော်ဟစ်ရန်ဖြစ်ချင်လည်း ရတယ်၊ ပစ္စည်းတွေကို စိတ်တိုင်း ထုရိုက်ပေါက်ခွဲချင်ရင်လည်း ရတယ်၊ နင့်အရင်ပုံစံအတိုင်း နေပေါ့"

"နင်ပြောစရာရှိတာ ဒါပဲလားကြိုး၊ အဲဒါဆို ငါသွားတော့မယ်"

စကားထက် ခြေလှမ်းက မြန်သည်။ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ထွက်၏။ ကြိုးကလည်း သူ့ထက် နှစ်ဆပိုမြန်ပါသည်။ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆွဲတာများ အားပြင်းလွန်း၍ထင်သည် … ပိုင်ခနဲ နံဘေးရှိဆိုဖာပေါ် ပစ်ကျသွား၏။ တော်သေးလို့ … ဆိုဖာဖြစ်နေ၍ပါ။ လဲကျနေရာမှ သူမက မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတတ် မျက်လုံးတွေနှင့် ပြန်လှန်ကြည့်သည်။ မာန်ဖီနေသော ကျားသစ်မလေးတစ်ဦးနှယ်။

"နင် ငါ့ကို အပြစ်ချည်းမရှာနဲ့ကြိုး"

"ရှာစရာမလိုဘူး၊ နင် မရမက ငါ့ကိုယူခဲ့ကတည်းက ဒါ ဘယ်တော့မှမကျေတော့တဲ့ အပြစ်တွေပဲ"

"ကြိုး"

သူမက ကြုံးအော်သည်။ တိုင်ပင်မထားပါဘဲ မျက်ရည်အလိုလိုကျချင်၏။

"အဲဒါ အခြေအနေအရ၊ ငါ့သိက္ခာ၊ ငါ့မိဘသိက္ခာတွေကြောင့်ဆိုတာ နင်အသိဆုံးနော်၊ နင့်ကို မရမက ဖြားယောင်းပြီးရတဲ့အထိ ငါအောက်တန်းမကျဘူး"

"ဒါတော့မသိဘူးလေ၊ နင် အကွက်ဆင်ပြီး ငါ့နောက်စီးပြီးလိုက်လာတာတော့ ငါသိတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့လျှာဖျားမှာ ဆိမ့်နေသည်။ ဟုတ်၏,မဟုတ်၏တော့ သူ မသိပေ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုပြောရတာ သူ အရသာရှိသည်။ ဒီမိန်းမမျက်နှာပေါ်မှာ နာကျင်တာတွေ၊ ကြေကွဲတာတွေ၊ ဝမ်းနည်းတာတွေ တွေ့ရလေလေ သူ့စိတ်က ကျေနပ်လေလေ ဖြစ်၏။ သို့ပေမယ့် သူမ မျက်ရည်ကျမှာကိုတော့ သူ မလိုလား။ မိန်းမတစ်ယောက်၏ မျက်ရည်သည် လူတွေ့၏ကရုဏာကို လွယ်လင့်တကူ သိမ်းပိုက်သွားသည်ကို သူကြားဖူးသည်လေ။

"နင် အဲဒါတွေပဲပြောမယ်ဆို ငါနားမထောင်တော့ဘူး"

သူမက ထရပ်သည်။ သူက ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်တွန်းချ၏။ အားချင်းမမျှ၍ သူမက ပြန်လဲပြန်၏။

"နားမထောင်ချင်လည်း နားထောင်ရမှာပဲ … အဲဒါမှ နင် ငါ့ကိုလုပ်ခဲ့တာ မမေ့မှာ၊ နင် မြဲမြဲမှတ်ထား … ငါ့နားမှာ နင်ရှိနေသရွေ့ နင့်ကို ဒဏ်ရာတွေချည်းပဲပေးမှာ အသေအချာပဲ၊ ဒီအိမ်အတွက် တစ်ပတ်အတွင်း အိမ်တက်လုပ်မယ်၊ ဒံပေါက် ကျွေးမယ်၊ အဲဒီပွဲမှာ ငါ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ဖိတ်ရမယ်၊ ငါ့အိမ်ကလူကြီးတွေနဲ့ လွှတ်တဲ့အချိန်၊ အကုန်ပြည့်စုံအောင် နင် စီစဉ်ပါ"

ပြောချင်ရာပြောပြီး ခြေလှမ်းကျဲကြီးတွေနှင့် ထွက်သွားတော့မှ သူမက အားပါးတရငိုချလိုက်သည်။ မိန်းမတို့မျက်ရည်ဟာ လက်နက်ပါတဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူမကတော့ လက်နက်ထုတ်သုံးပြီး

မျက်ရည်ခံထိုး အသနားခံမည့်မိန်းမမျိုးမဟုတ်ပါ။ ဒါကိုပဲ မိန်းမပဆန်ဘူးပြောလည်း ပြောပါစေတော့။ ကိုယ့်ချစ်ခြင်းကို မျက်ရည်ထဲထည့်မစိမ်ချင်တာ သူမရဲ့မာနပင် ဖြစ်၏။

---------------------- ။

"ဘယ်လို"

သူ့စကားအဆုံး သော်ကိုယ်ကြီးက ဆိုဖာပေါ်မှ အံ့ဩမှုကြောင့် ရှန်းထသည်။

"တကယ် … သူက အရင်စပြောတာ၊ အိမ်တက်ပွဲလုပ်ဖို့ကို"

သက်မာကလည်း ထူးဆန်းစွာမေး၏။ သူမကတော့ ခေါင်းညိတ်ပြရုံသာ။ မြွေမြွေချင်းမြင်ပါသော လင်းသစ်ကတော့

"ဒီကောင့်ဘက်ကစပြီး လိုက်လျောတာ ပုံမှန်တော့ ဖြစ်နိုင်ဘူးကွ၊ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိလို့ ဖြစ်မယ်"

"ဘာအကြောင်းဖြစ်နိုင်မလဲ"

ဝင်းဗိုက ကော်ဖီကိုတစ်ကျိုက်မော့ရင်း မေးသည်။ သူမကတော့ …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဖိတ်ဖို့တဲ့၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင် ငါက တာဝန်ယူပေးပါတဲ့"

သူမစကားအဆုံးမှာတော့ ကောင်လေးသုံးယောက် မျက်လုံးချင်း ဆုံသွားသည်။ မိုးဇော်က ညည်းညည်းညူညူလေး ဝင်ပြောၜ၏။

"ထူးတော့ထူးဆန်းတယ်ကွ၊ အခုတလော ဒီကောင့်ကို ငါတို့မတွေ့ရတာ တော်တော်ကြာပြီ၊ ငါတို့ရှိတဲ့နေရာလည်း မလာဘူး၊ သူရှိတဲ့နေရာကို သွားရှာတာလည်း မတွေ့ရဘူး"

"ငါတို့ မ,ဇော်နဲ့ တစ်ပါတီဖြစ်နေတာ သူ သိသွားလို့များလား"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး လင်းသစ်၊ ကြိုးရဲ့သဘောထားက အဲဒီလောက်အထိ မသေးသိမ်ဘူး၊ ငါတို့ကို ပိုပြီးတောင် ရိုတီတီလုပ်ဦးမှာ"

ဝင်းဗိုတွက်ဆတာလည်း မှန်ပါသည်။ သူမတို့မိန်းကလေး သုံးယောက်ကတော့ သူ့အကြောင်းကို သူတို့အချင်းချင်းလောက်မှ ခန့်မှန်းတတ်သူတွေ မဟုတ်တာ။ ပြီးတော့ ကိုယ်တွေက လူကြီးတွေရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်သလိုမျိုး ကျောင်းကတည်းက ပေါင်းသင်းခဲ့ကြတာ မဟုတ်။ သိတဲ့အတိုင်း တစောင်းစေးနဲ့မျက်ချေးလိုပဲ။ သူတို့ တွေးတောသလို မပျော့ဆတတ်တာ အမှန်ပါ။

ထို့ကြောင့် ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို ကိုယ်စီ ရှေ့ချကာ သူတို့အဆိုပြုချက်တွေကို နားထောင်ရတော့မှာ ဖြစ်သည်။ မိုးဇော်က ငြိမ်နေရာမှ စားပွဲခုံကို ဖြန်းခနဲ လက်နှင့်ပုတ်ချသည်။ သူမတို့တစ်အုပ်စုလုံး လန့်ဖျပ်သွားသည်။ မလန့် ခံနိုင်ရိုးလား။ ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ်ကိုး ...။

"ဘာဖြစ်တာလဲ အလန့်တကြား ... "

သေဘ်တာ မကျေမနပ်ဖြင့် မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးကာ ထအော်ပါသည်။

"ဒီကောင် အာရုံတစ်ခုခုစိုက်နေလို့ဖြစ်ရမယ်"

"အမယ် ... ဆရာကြီးလေသံနဲ့၊ အဲဒါတော့ နင်ပြောမှလား ... ငါတို့လည်း သိတာပေ့ါ၊ ဘာအာရုံလဲဆိုတာသာ မသိတာ"

သက်မာက ထပြောသည်။ ကျန်လူတွေက မိုးဇော်အား မျက်စောင်းတစ္ဆယ်ချယ်ဖြစ်ကုန်ကြပြီ။ နေရာတကာ လူတတ်ကြီး လုပ်သည်ပေ့ါလေ။

"ဘာအာရုံလဲဆိုတော့ သူဖိတ်တဲ့ဧည့်သည်နဲ့ ပတ်သက်မှာယ်၊ သူ့အမေတွေမရှိတဲ့အချိန် ဖိတ်မှာ၊ အဲဒီလို နင့်ကိုပြောတာ မဟုတ်လား မ,ဇော်"

"အေး ... ဘာမှ လစ်ဟာတာမရှိပါစေနဲ့တဲ့"

"ငါ့အထင်မလွဲဘူးဆိုရင် နင် ခံနိုင်ရည် ကြိုပြင်ထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ... အဲဒါ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ နေလိမ့်မယ်"

မိုးဇော်၏ထင်မြင်ချက်ကြောင့် သူမ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားရ၏။ခံနိုင်ရည်တဲ့ကွယ်။ နေပါဦး ... သူ့ကို တခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွဲဖက်မြင်ရဲရဲ့လား။ သူမကိုယ်သူမ ပြန်မေးကြည့်သည်။ အဖြေက မရေရာ။ မ,ဇော် ခေါင်းကိုကြမ်းကြမ်းခါယမ်းပစ်လိုက်၏။ မမြင်ရခင်ကတည်းက ဝန်တိုစိတ်သည် ရင်ထဲ ဗလောင်ဆူနေပါပြီ။ သော်က သူ့ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွသိုင်းဖက်၏။ ပြီးမှ ...

"စိတ်ထဲ တအားကြီးခံစားမနေပါနဲ့ မဇော်ရယ် ... ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပါ၊ သေချာသေးတာမှ မဟုတ်တာ"

လို့ နှစ်သိမ့်ပါသည်။ သူမကတော့ ရင်ထဲ ထိုအချိန်ကတည်းက ကွဲကြေလျက်။ သူ့ညွှန်သည်ပါလာမည့်နေ့ အိမ်တက်ပွဲ လုပ်မည့်နေ့ကိုသာ ရင်ဖိုခြင်းများစွာနှင့် ပြင်ဆင်လျက်ရှိခဲ့သည်။ သူကတော့ ဒီအိမ်ကလေးရောက်မှသာ အလွတ်လပ်ကြီးလွတ်လပ်လျက်ရှိပြီး မနက်ဆို မိုးလင်းတာနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ရုံးတွေကြိုင်လှိုင်သင်းကာ အိမ်မှထွက်သည်။ ည အတော်ကြီး မိုးချုပ်မှ ပြန်ရောက်တတ်၍ သူမမှာ သူ့ကိုစောင့်ပြီး တံခါးဖွင့်ပေးရတာ တစ်မျိုး၊ ညစာအတွက် ချက်ပြုတ်ကျွေးပေးရတာ တစ်မျိုးနှင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိပါသည်။ သူကတော့ သူမကို အခိုင်းအစေလို သဘောထားသည်လား မသိ။ မိုးလင်းလို့ မျက်စိနှစ်လုံး ဖွင့်

တာနှင့် ...

"မမဇော် ... "

ဆိုသော သူ့ခေါ်သံကြီးကို အကျယ်ကြီးကြားရပြီ။ သူမတို့နှစ်ယောက်က ဒီအိမ်ရောက်မှ တစ်ယောက်တစ်ခန်းစီ ခွဲအိပ်တာမို့ သူ့ခေါ်သံကြားလျှင် သူမအခန်းထဲမှနေ၍ အပြေးအလွှားသွားရသည်။ နောက်ကျလျှင် သူက မျက်နှာညိုသေးသည်ကိုး။

"ငါရေချိုးတော့မယ် ... ရေနွေးစပ်ပေး"

ဆိုတာက ပထမ။ ပြီးရင် ခိုင်းစရာတွေက တန်းစီနေတာများ ...

"အင်္ကျီ ထုတ်ထား၊ ဖိနပ် တိုက်ပေးထား"

"ဖိနပ်က ဝေါကင်းရှူးစီးမှာလား၊ ဘုလုံးဖိနပ် စီးမှာလား"

သူ့မှာ မင်းသားတစ်ယောက်နှယ် ဖိနပ်တွေက အများကြီး၊ ဝေါကင်းရှူးဆိုလည်း ရောင်စုံ။ အခု သူမ,ခေါ်ဝေါ်သည့် ဘုလုံးက အနက်ရောင်ရှူးဖိနပ်လို အလေးကြီးဖြစ်သည်။ ဒါတွေအပြင် Country လည်ရှည်ဖိနပ်တွေ၊ စတိုင်ပင်(န်)နှင့်ဝတ်သော ရှူးဖိနပ်အမည်းလေးတွေ တစ်ပုံကြီးရယ်။ သူ့မေမေပြောပြချက်အရဆို သူက ဖိနပ် Carzy တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သေး၏။ သူမက မတော်တဆ ကိုယ့်လုပ်ရပ်လွဲသွားမှာ စိုးစိတ်ဖြင့် မေးတာကို သူကမကြိုက်။ ရေချိုးခန်းထဲဝင်လုဆဲဆဲ ကိုယ်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က တစ်ပိုင်းပြန်ထွက်လာကာ …

"ကျစ် … တိုက်ထားပါဆိုမှ တိုက်ရမယ့်ဖိနပ်ပေါ့။ ဝေါကင်းရှူးက တိုက်ရမှာလား … ဦးနှောက်နဲ့ သေချာစဉ်းစားပြီးစကားပြော"

တွေ့လား။ သူမဆို အဲဒီလို အမြဲတမ်း နှိမ်ချချိုးဖဲ့ဖို့ သူက အသင့်ရှိတတ်ပါသည်။ အပြင်ထွက်ခါနီးပြီဆိုလည်း Hand Phone ကားသော့နဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်တွေကို တစ်စုတစ်စည်းတည်းထားပေးရ၏။ ကားပေါ်ရောက်မှ သူက ဟိုမေ့ဒီလျော့ဖြစ်တတ်တာ အခါခါ။ အဲဒီအခါမျိုးကျရင်လည်း သူမပဲ ဆူပူကြိမ်းမောင်းခံရတာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူ့အဆူအပူက လွတ်လပ်ရအောင် ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကြံဖန်ပြီး ရှာဖွေထားရသည်။ ဒီကြားထဲ …

"ခေါင်းလိမ်းဆီဘူး စပရေးပေးဦး"

ဆိုတာမျိုးကလည်း အနားမှာရှိမှ။ အပေါ်ကအင်္ကျီ သူဝတ်နေလျှင် သူမက အောက်မှခြေစွပ်စွပ်ပေး၊ ဖိနပ်ထိုင်စီးပေးရတာ ရှိသေးသည်။ ဒါကို အောက်ကျတယ်မထင်။ သူ့ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးရသမျှ အချိန်တိုင်း သူမက စိတ်နှလုံးကြည်မွေ့တာပဲဖြစ်၏။ အဲဒီလို သူ့အနားနေရသော မနက်ခင်းလေးသည် သူမအတွက် အလွန်တရာမှ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။ သူထွက်သွား၍ အိမ်ကြီးတိတ်ဆိတ်သွားသောအခါ သူမက ပန်းပင်စိုက်ခြင်း၊ အလုပ်ထဲမှာနှစ်မြှုပ်ရင်း သူ့အား တိတ်တခိုးလွမ်းဆွတ်ခွင့် ရပါသေး

သည်။ သက်မာတို့ကတော့ သူမဘာဝကိုကြည့်ကာ …

"အမလေး … မွန်းကြပ်လိုက်တာ၊ အထီးကျန်ဆန်လိုက်တာနော်၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ယောကျ်ားဝေယျာဝစ္စ လုပ်လိုက်၊ အိမ်မှုကိစ္စလုပ်လိုက်၊ ပန်းပင်စိုက်လိုက်နဲ့ နင့်ကြည့်ပြီးါတောင် ယောကျ်ားယူဖို့ ခပ်ကြောက်ကြောက်ပဲ … အဟုတ်"

လို့ ဆိုရတဲ့အထိ။ ထိုအခါ သူမက စိတ်ထဲမှနေ၍ တိုးိုးကလေး ရေရွတ်ပြောမိသည်မှာ သူချစ်ကိုယ်ချစ်ဆိုရင်တော့ ပ်ပျော်စရာကောင်းမှာ။ အခုက အချစ်ချင်း ဘက်မမျှတာလို့ ိုမိရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပါ။ သို့ပေမယ့် ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းတော့ မအိမ်ကလေးက စိုပြေသက်ဝင်နေပါသည်။ အိမ်တက်ပွဲ တွက် စီစဉ်နေရသဖြင့် သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက ဝင်လိုက်ွက်လိုက် တရှုန်းရှုန်းနှင့် ပျော်စရာကောင်းနေပါ၏။ ထို့ထက်ူးခြားသည်က သူပင်။ ဒီနေ့မိုးလင်းတာနှင့် အပြင်ထွက်ရန်စီအစဉ်ရှိဟန် မတူ။ မိုးဇော်တို့ကတောင် …

"ကျားသားမိုးကြိုးပဲ၊ ဟော့ကောင်တွေ … ထိထိုးဖို့ပြင်ကွ၊ ဒီကောင့်မျက်နှာကို ဒီအိမ်မှာ ဒီနေ့ ပထမဆုံးမြင်ရတာ"

လို့ နောက်ပြောင်ရတဲ့အထိ။ သူမကတော့ မျက်နှာသစ် ဝင်းဖန့်နေသော သူ့အသားအရေကောင်းခြင်းကို ငေးမော အဲဒီဂျစ်ကန်ကန်မှုန်တေတေရုပ်ကလေးဟာ ဘယ်နေရာ ဂျစ်စရာကောင်းပါလိမ့်လို့ တွေးနေမိပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူကတော့ ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ်ရုံမက၊ သူ့ အတွက် အရှင်သခင်ဖြစ်တာကြောင့် ကော်ဖီဝိုင်းမှာ ထိုင်ပြီး တာနှင့် …

"ပေါင်မုန့်နဲ့ ကြက်ဥကြော်ပေး၊ ဘလက်ကော်ဖီခါးခါး တစ်ခွက်၊ နောက် ပန်းသီးတစ်လုံး စိတ်ပေး"

အမိန့်သံဆန်ဆန် ခိုင်းပါတော့သည်။ သူမကလည်း … ခံပြီး ထလုပ်ပြီးသား။ ဒါကို မကျေနပ်တာက ကြားထဲမှ သက်မာ ဖြစ်သည်။

"သတိလေးဘာလေးထားဦးဟေ့ … ဒါ ကော်ဖီဆိုင် မဟုတ်ဘူး၊ နင်ကလည်း Customer ကျေနပ်အောင် ရောင်းပေး ရတဲ့ဝန်ထမ်း ကျနေတာပဲ … ခိုင်းတာနဲ့ ပျာလို့"

"နင့်ခိုင်းတာမဟုတ်ဘူးနော် သက်မာ၊ မကျေနပ်ရင် … သေလိုက်"

"ဘာ … ဘာပြောတယ်"

သက်မာက ဝုန်းခနဲထရပ်သည်။ သော်က သူမ လက် ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆွဲထားသလို မိုးဇော်ကလည်း သူတို့နှစ် ယောက်ကြားထဲကို ဝင်ရပ်လိုက်ပြီး …

"ကဲပါဟာ … ရန်မဖြစ်ကြပါနဲ့တော့၊ မင်းတို့ကလည်း အခုမှ သူငယ်ချင်းတွေအချင်းချင်း ဆုံကြသေးတာကို၊ … ကောင် … ငါတို့ ခြံထဲဆင်းမယ်၊ လာ … ထ"

ဆိုပြီး လူစုခွဲကြပါသည်။ ဒါတောင် သူက ဒီအတိုင်းငြိမ် ပြီး မလိုက်။

"ငါ့အတွက် Breakfast ပြီးရင် ခြံထဲလာပို့လိုက် မမ ဇော်"

အော်ပြောခဲ့သေး၏။ ခြံထဲရောက်၍ ခုံဝိုင်းဖြူလေးမှာ ထိုင်မိတော့ လင်းသစ်က သူ့မကျေနပ်ချက်ကို စပြီးရင်ဖွင့်သည်။

"မင်း မ,ဇော်အပေါ် အမြိုးမပြေသေးဘူးလား ကြိုး"

"ငါမသေမချင်း မပြေဘူး"

သူ့အဖြေက မာသည်၊ ထန်သည်၊ နောက် ပြတ်သား၏။

"မဟုတ်သေးဘူးလေကွာ၊ အခုဆို သူက အရင်ကနဲ့မှ … တူတော့တာ၊ အကုန်ပြောင်းလဲနေပြီပဲ ဥစ္စာ"

"အဲဒါ ငါ့အတွက် အရေးမပါဘူး ဝင်းဇို၊ သူ ပြောင်းလဲ ပြောင်းလဲတာလည်း ငါစိတ်မဝင်စားဘူး၊ ငါ ဒီနေ့ သူနဲ့ ကြို …င်ဇာတ်တိုက်စရာရှိလို့ အိမ်မှာနေတာ၊ မင်းတို့ အိမ်တက် …တွက် ဘာစီစဉ်ထားလဲ"

လင်းသစ်က သူငယ်ချင်းကို အတန်ကြာသည်အထိ …းမောနေမိပါသည်။ အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ ကြိုးတစ် …ယောက် အဲဒီ လောက်မာကျောခက်ထန်သွားမည်လို့ သူမထင်ခဲ့။ …ျက်လုံးတွေမှာ စိမ်းရှုရှုအရောင်တွေ ယှက်ဆင်းလို့။ ခပ်တို …တောင်ထောင် မုတ်ဆိတ်မွေးတွေဟာ တခြားသူတွေလို မျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

ကို ညှဉ်းသိုးမသွားစေဘဲ ဆွဲဆောင်အားကောင်းသွားစေပါ သည်။ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးသော နှုတ်ခမ်းပါးပါး၌ စီးကရက် တစ်လိပ်က တွဲလောင်းခိုလျက်။ လင်းသစ်က မသိမသာ သက် ပြင်းရှိုက်မိပါသည်။ ဒီကောင့်မျက်နှာ၌ မပြေနိုင်သောအငြိုးတွေ ကို သူက အတိုင်းသား တွေ့မြင်ရသည်ကိုး။

"မင်းပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ... ဒံပေါက်လေ၊ ဘုန်းကြီးက ငါးပါးပဲ၊ အရက်ဆွမ်းကပ်မှာ၊ အချိုပွဲတွေ၊ဘာတွေကတော့ မ,ဇော်တို့ စီစဉ်ထားကြတယ် ... ဘာဖြစ်လို့လဲကြိုး"

"အဲဒီပွဲမှာ အထူးဧည့်သည်တစ်ယောက်ကို ငါဖိတ်ချင် လို့"

"အထူးဧည့်သည်"

သူငယ်ချင်းတွေ ထူးဆန်းအံ့သြသွားတာကိုကြည့်ပြီး သူက ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်မိသည်။

"ငါ ဧည့်သည်ဖိတ်မလို့ဟာ မင်းတို့အဲလောက်အထိ အံ့သြ ဖို့မလိုဘူးနော်"

"မဟုတ်ပါဘူး ... မင်းက အထူးဆိုလို့ ယောကျ်ားလား၊ မိန်းမလား"

"မိန်းမ"

သူ့အဖြေနှင့်အချိန်ကိုက်ဆိုသလိုပင် အနားရောက် သော မ,ဇော်၏ခန္ဓာကိုယ်က ဆတ်ခနဲတုန်ယင်သွား၏။ ဘုရား၊

ကယ်ပါ။ သူမ ဆုတောင်းမပြည့်ပါလား။

"နင် ခဏထိုင်ဦး မမဇော်၊ အဲဒီနေ့အတွက် ကြိုတင်ပြင် ဆင်စရာတွေ ရှိလို့၊ နင့်ကို သင်ပေးစရာတွေရှိလို့"

"ငါတို့ရှောင်ပေးရမလား ကြိုး"

ဝင်းဗိုက ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးသည်။ သူက မ,ဇော် အပေါ် တစ်ဖက်သတ်အနိုင်ယူနေသောကြိုးအား ကြည့်မရတာ တော်တော် ကြာပြီ။

"မလိုပါဘူး"

ကြိုးကလည်း ပြတ်ပြတ်ပင်ဖြေပြီး ...

"အဲဒီနေ့ကျရင် နင်နဲ့ငါ မောင်နှမဟန် ဆောင်ပေးရ မယ်"

"မောင်နှမဟန်ဆောင်ရမယ်"

သူမက ထပ်ဆင့်ရေရွတ်တာတောင် သူက စိတ်ပျက် လက်ပျက် မျက်ခုံးကိုရှုံ့ထားပြီး ...

"နင် နုံအအစတိုင် ဖမ်းမနေစမ်းပါနဲ့၊ ငါပြောတာကို ဒီလောက်ထက်မြက်တဲ့နင်က နားမလည်ဘူးဆိုရင်တော့ နား ပင်းနေတာလား၊ ဟန်ဆောင်နေတာလား ... တစ်ခုခုပဲ"

မ,ဇော်မျက်နှာက ရဲရဲနီသွား၏။ ဒီကောင့်အသုံးအနှုန်း တွေ သိပ်ကြမ်းတမ်းသည်ဆိုတာသိသော မိုးဇော်က တားရန်အ တွက် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကြိုး"

လို့ ခပ်ဟန့်ဟန့်ခေါ်ပါသေးသည်။ သို့ပေမယ့် အရာ အားလုံး နောက်ကျသွားပြီဖြစ်၏။ မ,ဇော်က မျက်နှာကို ဆတ် ခနဲမော့ ကြည့်လိုက်ပြီး …

"နင်ဖြစ်စေချင်တာက ဘာလဲကြိုး … တစ်ခါတည်း လိုရင်းပြော"

"ငါဖြစ်စေချင်တာက နင်နဲ့ငါ့ကို မောင်နှမလို့မြင်စေချင် တယ်၊ သူ့ မငြိုငြင်အောင် နင်ဆက်ဆံပေးရမယ်၊ ပြီးတော့ ဖေဖေတို့ နားမပေါက်စေဖို့ … အဲဒါတွေပဲ"

"ပြီးရောလေ … နင်ပြောစရာ ဒါ အကုန်ပဲမဟုတ်လား၊ ငါ သွားတော့မယ်"

မ,ဇော်က အနားမှ ထွက်သွားပါလေပြီ။ ကျန်သုံး ယောက်က သူ့အားဝေဖန်ရန်အတွက် ပါးစပ်တွေအပြင် သူက ဦးအောင် လက်ကာတားမြစ်လိုက်ပြီး …

"ငါ့ကို အပြစ်မတင်နဲ့ … အဲဒါ သူဖန်တီးတာပဲ"

လို့ ပိတ်ပြောပစ်လိုက်ကာ စီးကရက်အငွေ့တွေကို အ ဆုတ်ထဲအထိ အားပါးတရရှိုက်သွင်းသော ကြိုးကိုကြည့်ကာ သူတို့အမြင်၌ ဗီလိန်တစ်ကောင်အလား ထင်မှတ်လာရပါတော့ သည်။

[အခန်း–၁၁]

သူ့ ကို ဘယ်သူ ဘယ်လိုနာမည်တပ်တပ်၊ ဘယ်လို ပင် စွပ်စွဲပါစေ။ သူ ဂရုစိုက်မည်မဟုတ်။ ကြိုးက ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးမိ သည်။ လူတွေဟာ သူ့ရက်စက်တာကိုပဲ မြင်ကြတာပါ။ ဒီရက် က်မှုတွေကို အစပျိုးစေသောသူကို မတွေ့ကြတော့။ သူက တော့ သူမမျက်နှာကိုတွေ့ရတိုင်း သူ့ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုတွေကို ပ်ကာထပ်ကာ သတိပေးနေသကဲ့သို့ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ျုးက အချိန်တိုင်း သူခံစားနေရသလို သူမအား ပြန်လှန် ားစေချင်သည်။ သူ့လုပ်ရပ်မှန်သမျှ သူမ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ိုက်ရပါလိမ့်မည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သူ အရင်က မလုပ် သော အလုပ်မျိုးစုံ လုပ်၏။ အရာအားလုံး၏အဖြေကား သူမ ိုက်ရန် ရည်စူးပါ၏။

အခု သူစီစဉ်ထားသောကိစ္စသည် အမှန်တော့ သိပ် ကာင်းလှပေ။ သို့ပေမယ့် သူ ဂရုမစိုက်။ ဝင့်နီနီဆိုသော လားမကာလေးက အသက်ရောသမ္ဘာအရပါ သူ့ထက် ပိုငယ်ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဒုတိယနှစ်ကျောင်းသူ။ ခေတ်ရဲ့သမီးပျိုပီသစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက ဟာကယ်ရှေ့ပြေး။ သူ့ကို ကိုကိုဟုခေါ်၍ ချွဲနွဲ့တတ်သူ။ သူ့စိတ်ရင်းအမှန်က ဒါတွေ စိတ်မဝင်စားခဲ့။ သို့ပေမယ့် ကြိုးကပုထုဇဉ်လေ။ ရုပ်ချောချော အပြောကောင်းကောင်းနှင့် ကလေးမလေးတွေက ကိုယ့်အလိုလိုက်၊ ကိုယ့်ဦးဆောင်မှုနောက် အသာတကြည်လိုက်ပါတတ်သောအခါ သူ မယစ်မူးဘဲ ဘယ်နေနိုင်မှာတဲ့တုံး။

ထိုထဲတွင် သူက ဝင့်နီနီကို သံယောဇဉ်အတွယ်ဆုံးကလေးဆန်သည်။ သူ့အား အရူးအမူး တွယ်တာသည်။ ဒီအချက်တွေကြောင့် ဝင့်နီနီအား သူက အိမ်ခေါ်ရသည့်အဖြေအနေအထိ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ ထိုထက်ပိုလေးနက်သောအကြောင်းတရားတွေကတော့ မ,ဇော်အား စိတ်ဒုက္ခအကြီးစားတစ်ခု ပေးချင်၍ဖြစ်သည်။

"ဟော့ကောင် … ကြိုး … ထတော့၊ ဘုန်းကြီးတွေ တရားဟောနေပြီ … တရားနာရအောင်၊ မင်းကလည်း ကိုယ့်အလျှကိုယ် သိုးနေအောင်အိပ်ရတယ်လို့၊ ဟိုမှာ ရေစက်ချတော့မှာကွ"

ဝင်းဗိုလာနှိုးတဲ့အထိ သူက ဘယ်ညာလူးလှိမ့် အိပ်ကောင်းဆဲ။

"သား … ကြိုး … "

ဟူသောအသံကြားမှ သူ့အာရုံတွေ ဆတ်ခနဲလန်းသွ

၏။ ဒါ မေမေ့အသံ။ သူ့အတွေးမဆုံးခင်မှာပဲ မေမေက သူ၏ကစ်ယောက်အိပ်ခုတင်ဘေး ဝင်ထိုင်ကာ …

"ဒါက ဘယ်အချိန်ထိအိပ်ဖို့ စိတ်ကူးနေတာတုံးကြိုး၊ ဒါ မင်းအလှူလေ၊ တစ်စက်ကလေးမှ ကူညီပြီး ထမလုပ်ပေးဘူးလား"

စကားနှင့်အတူ မေမေ့လက်တွေက သူ့နားရွက်ဆီရောက်မလာမီ သူ ကြုံးရုန်းထမိပါပြီ။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ သား ခုနလေးကမှ အိပ်ပျော်သွားတာ"

"မေမေ့ကို မလိမ်နဲ့နော်"

"မလိမ်ပါဘူးမေမေရဲ့၊ မယုံရင်‌ ဝင်းဗိုကိုမေးကြည့်"

မေမေ့နောက်နားရှိဝင်းဗိုကို သူက သက်သေဆွဲထည့်ရသည်။ မေမေက လှည့်ကြည့်သောအခါ ဝင်းဗိုက …

"ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ၊ ဒီကောင် တစ်ညလုံး လက်ဖက်တွေထောင်း၊ ကော်ဖီတွေဖျော်ဖို့ပြင်ဆင်ရတာနဲ့ ခုနလေးကတင်အိပ်သွားတာ၊ ဒါတောင် ကျွန်တော်တို့က အတင်းအိပ်ခိုင်းလို့ဒီမနက်လည်း ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခံရဦးမယ်မဟုတ်လား"

ဝင်းဗိုရဲ့ ယုတ္တိရှိရှိစကားကြောင့် မေမေက ယုံကြည်ဟန်တူပါသည်။

"အေး…အေး… ဒါဆိုလည်းပြီးတာပဲ၊ ထတော့ … သွားနှာသစ်ချေ၊ မသိပါဘူး … အန်တီက သမီးနဲ့မင်းတို့ပဲ လုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရတယ်လို့ ထင်နေတာ"

သားက အိပ်ရာမှ ကုန်းထ၍ ရေချိုးခန်းဝင်သွားပြီ။ ဝင်းဗိုလည်း နောက်ကပါသွားတာမို့ အကျင့်ပါနေသော ဒေါ်မမရဲ့လက်တွေက အိပ်ရာသိမ်းရန်အလုပ်း ... ။ အို ... အခုမှ သ ၊ ဒိ ပြုမိသည်။ သားအိပ်တာက တစ်ယောက်အိပ်ခုတင်။ ခမ်းနားလှသော မင်္ဂလာအိပ်ရာမဟုတ်ပါလား။ ဒေါ်မမက အခန်းထဲ ဝေ့ဝဲအကဲခတ်သည်။ တစ်ယောက်စာထည့်ဗီရိုနှင့် ဂစ်တာတစ်လက်က ထောင်လျက်သား။ အဝတ်လှန်းစင်ပေါ်၌ ဘောင်းဘီနှင့် အင်္ကျီတွေက တိုးလိုးတွဲလောင်း ကျလို့။ မဟုတ်ဘူး ... အခုမှ ကြင်စဦးဇနီးမောင်နှံရဲ့အဖြစ်က ဒီလို မဖြစ်သင့်ဘူး။ ဘုရား ... ဘုရား... သားတို့အိမ်ထောင်ရေး မသာယာဘူးလား။ ဘာတွေများ ဖြစ်ကုန်ကြပါလိမ့်။ အတွေးထဲမှာပင် တမျှော်တခေါ် စိတ်ပူပင်ရသော ဒေါ်မမသည် စိုးရိမ်ခြင်းတွေ ငယ်ထိပ်ကက်ဆောင့်၏။

"မေမေ"

နောက်ပါးကထွက်လာသောခေါ်သံက ဒေါ်မမကို အတွေးတွေထဲမှ ဆွဲထုတ်သွားသည်။ လှည့်ကြည့်တော့ မမဇော်။ အတော်ပါပဲ။ မေးမြန်းချင်စိတ်နှင့် အမေးခံရသူက အဆင်သင့်။

"မေမေ တရားနာရအောင် လာလေ၊ အပြင်မှာ ဖေဖေ စောင့်နေတယ်"

"သမီး ... မ,ဇော်"

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ ... ဘာပြောမလို့လဲ"

"သမီးနဲ့သား အဆင်ပြေကြရဲ့လား၊ မေမေ့ကို အမှန်အတိုင်းပြောနော် ... အမှန်ကိုပဲ သိချင်တယ်၊ သမီးတို့နှစ်ယောက် အခန်းခွဲအိပ်ကြတာ ... ဟုတ်တယ်မလား"

ရုတ်တရက် အငိုက်ဖမ်းသောမေးခွန်းမို့ မဇော်က ဘာပြန်ဖြေရမည် မသိ။ မျက်နှာလည်း ဘယ်နားသွားထားရမလဲ မသိ။ ထိုအခိုက်အတန့်လေးမှာပဲ ရေချိုးခန်းတံခါးက ပွင့်လာပြီး

"ငါ့ကိုလာခေါ်တာလား မ,ဇော်၊ ခဏလေး အဝတ်စားလဲပြီး ထွက်ခဲ့မယ်"

ကြိုးက အခြေအနေကို ဘာမျှမသိ။ မေမေ့ရှေ့မို့ ကြည်အသာပြောရပေမယ့် စိတ်ထဲက မပါ။ ဘယ့်နှယ့်ရေစက်များ မသိ။ ဒီမိန်းမကိုမြင်ရတာနဲ့ကို အသည်းတယားယားတွေ ပေါ်ထွက်လာရကာ အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားကို ခပ်နာနာကိုက်ထားရသည် အထိပင်။

"မ,ဇော် ... မေမေမေးနေတာ ဖြေလေ၊ သမီးမဖြေရင် သား ဖြေရလိမ့်မယ်"

"ဘာလဲဟင် မေမေ"

ကြိုးက ဝင်မေး၏။ မတော်တဆ မေမေမေးသည့် မေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွန်းအတွက် ကပေါက်ကချာတွေဖြစ်သွားပါက ကြိုးကပဲ သူမကို အပြစ်မြင်ဦးမည်။ နင်ပေးထားတဲ့အမုန်းတွေနဲ့တင် ငါ့တစ်ဘ စာအတွက် လုံလောက်ပါပြီကြိုးရယ်။ မ,ဇော်က တီးတိုးရေရွ ရင်း …

"မ,ဇော်တို့ ရန်ဖြစ်ထားကြလို့ စိတ်ကောက်ပြီး အခန်း အိပ်နေတာပါ မေမေ"

ဒီတော့မှ သူသဘောပေါက်သည်။ သူက သတိလွ ထွက်သွားခဲ့သည်ကိုး …

"ဪ … ဘယ်လောက်တောင်ကြာပြီလဲ"

မေမေ့မျက်နှာက အခုမှ ဘဝင်ကျသွားသည့်နှ လင်နဲ့မယားမှာ ရန်ဖြစ်တာက ဆန်းသောကိစ္စမဟုတ်ဘူးရ လို့ မေမေ သတ်မှတ်ထားပုံရပါသည်။

"တစ်ပတ်လောက်ရှိပါပြီ မေမေ၊ အဲ့တောင် သူ ချင်းတွေ ကြားဝင်ဖျန်ဖြေလို့ သမီးတို့နှစ်ယောက် ပြန်စက ပြောဖြစ်တာ"

"တစ်ပတ်ဆိုတော့ တော်တော်တောင်ကြာပြီပဲ၊ တ ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မာနတွေမထားကြနဲ့လေ၊ သား ယောက်ျားလေးပဲကွယ်၊ အရင်စပြီး အလျှော့ပေး ချော့ မိန်းကလေးကတော့ မူရမှာပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ သားက ချော့ပါတယ်မေမေ၊ သူ့ကိုကအ

သည်းတာ"

လို့ပြောပြီး ကြိုးက သူမလက်ဖဝါးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင် ထားလိုက်၏။ သဏ္ဍာန်လုပ် သရုပ်တူလေ။ အဓိကကျတာ မေမေယုံနိုင်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား။

"ကဲ … သမီးကလည်း တစ်ပတ်လျှော့လိုက်တော့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ"

"ဒါဆို ငါတို့ ကြည်စေအေးစေဖြစ်သွားပြီနော်၊ နင် မေမေ့ရှေ့မို့ ဟန်ဆောင်ပြီးခေါင်းမညိတ်နဲ့ … အတည်ပြန်ခေါ် ”

သူကဆိုကာ ပါးချင်းအပ်ပြီး သူမကို သိုင်းဖက်ထားပါ ။ ပြောင်းပြန်တွေ ပြောနေပြန်ပါပြီ ကြိုးရယ်။ တကယ်ဟန် တင်တာက နင်ပါ။ ဒီစကားကို သူမ ရင်ထဲမှာပင် သိမ်းထား ိုက်ပါသည်။ သူကတော့ မ,ဇော် သာယာမိန့်မူးစေသည့် ကြည့်တွေ၊ အပြုအမူတွေနှင့် မေမေတို့ရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်နေ ာများ ဘယ်လောက်ပိရိသလဲဆိုပါလျှင် ပြန်ခါနီး၌ မေမေ တောင် …

"သမီး သိပ်ပြီးမူမနေနဲ့နော်၊ သားက အရိပ်တကြည့် ကြည့်နဲ့ ချော့နေတာ … စိတ်ပြေတော့ … ကြားလား"

လို့ မှာသွားရတဲ့အထိ။ ဪ သူ့ရိုက်ချက်တွေကြားထဲ ပက လူကြမ်းကြီးကို ဖြစ်လို့။ ဖေဖေတို့ပြန်သွားပြီးတဲ့ နောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာတော့ သူ့ဇာတ်ရုပ်က ထင်းခနဲပေါ် လွင့်လို့ လာပါတော့သည်။

"ငါ့ကောင်မလေးကို သွားကြိုဦးမယ်နော်၊ လာရင် ... က ငါ့ညီမ၊ မိဘတွေက ဒီမှာမရှိဘူး၊ L.A မှာလို့ပြော ... ကြား လား"

သူမကို ခပ်ကျိတ်ကျိတ်မှာကာ ကားကို တရကြမ်း မောင်းထွက်သွားပါတော့သည်။ ဒါကို အစအဆုံးမြင်ရသော မိုးဇော်တို့ သုံးယောက်က အကြောင်းစုံသိပြီး လာမမေးပေမယ့် သက်မာနှင့် သော့ကိုတော့ သူမ လျှို့ဝှက်ထားမိ၏။ သူမတို့ တစ်တွေ ဒေါသထွက်နေရမှာစိုး၍ပါ။ အခုအချိန်မှာတော့ လျှို့ ဝှက်ထားလို့ မရတော့။ အကြောင်းစုံမေးရန်အတွက် သက်မာ သူမဆီ လှမ်းလာလေပြီ။

"နင့်ကို ဟိုကောင်က ဘာတွေပြောသွားတာလဲ"

"နင့်အသုံးအနှုန်းကြီးကလည်း ရင့်သီးလိုက်တာဟာ"

"အမယ် ... ရင့်သီးသင့်လို့ ရင့်သီးတာ၊ ပြောစမ်းပါ ... ဘာတွေဖုံးဖိထားတာလဲ၊ သက်မာနော် ... ငါ့ကိုတစ်ပတ်ရိုက်လို့ မရဘူး၊ နင်ရော ဟိုသုံးကောင်ရော မျက်နှာတွေက အကဲကို ... ဘူး၊ ... တွေ ဖုံးဖိထားတာလဲ"

သူမက ပြောသင့်မပြောသင့် တွေဝေနေဆဲ၊ သက်မာ ဒေါသကို အသိဆုံး။ မိုးမိုးထလောင်မှာ အသေအချာပင်။

"ဟဲ့ ... ပြောလိုက်လေ"

သော်ကပါ ပခုံးချင်းတိုက်၍ သတိပေးသည်။ တွေဝေနေလို့မဖြစ်တော့။ သူမက တွန့်ဆုတ်လေးကန်စွာဖြင့် ...

"တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့မိတ်ဆွေ သွားခေါ်တာ"

"သူ့မိတ်ဆွေက ယောကျ်ားလား မိန်းမလား"

သက်မာအမေးက ကွက်တိ။ ဒီအခြေအနေရောက်မှ လိမ်လို့မဖြစ်တော့ပါ။ မကြာခင်အချိန်မှာပင် အားလုံးက ဘူး ပေါ်သလို ပေါ်တော့မည်။

"မိန်းကလေးပါ"

သူမအသံက ညှက်စိစိရယ်။ သူမ အခက်ကြုံနေမှန်း သိ၍ လင်းသစ်က အနားသို့ရောက်လာကာ ...

"နင်တို့သူငယ်ချင်းကလည်း ငြိမ်ခံနေတာ လွန်ပါရော၊ ကာယကံရှင်သူကိုယ်တိုင်က ငြိမ်နေတာ၊ ငါတို့က ဘာပြောလို့ ရမှာလဲ"

"နေပါဦး ... ဒင်းက ဘာတွေလုပ်ဖို့ ကြံစည်ထားလို့လဲ"

သက်မာဒေါသက အထွဋ်အထိပ်ရောက်လို့နေပြီ။ ... ည်းခံမှန်းသိလေ ဒင်းက ရောင့်တက်လေပါ။

"သူ့ကောင်မလေးကို ခေါ်လာမလို့တဲ့၊ သူနဲ့ မောင်နှမ ... န်ဆောင်ရမှာတဲ့"

မိုးဇော်ကဝင်ပြော၏။ သက်မာက ...

"မောင်နှမ ... တွေ့မယ် လာပလေ့စေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိမ်းဝါးမောင်းတင်လျက်ရှိပြီး ကျန်သူငယ်ချင်းများကလည်း သက်မာဘက်က ရပ်တည်ရန်အသင့်။ ဒီအခြေအနေမှာ သူမက ပွဲကြည့်ပရိသတ် လုပ်နေရုံသာ ရှိတော့သည်။ အိမ်က အဖြစ်အပျက်ကိုမသိသော ကြိုးမှာတော့ တစ်ခဏချင်းကို ပြန်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ သူနှင့်အတူပါလာသူက သူမတို့ထက် အသက်အများကြီး ငယ်ရွယ်သော ချာတိတ်မလေးတစ်ယောက်။ အသားက ဖြူဖွေးဖွေး။ ဆံပင်က ပခုံးထောက်ရုံ အဖြောင့်ကလေးနှင့်။ ဂါဝန်ပန်းနုရောင်လက်ပြတ်ကလေးက တကယ့်ကလေးတစ်ယောက်နှယ်။

"လာ … နီလေး၊ ဒါ ကိုယ့်အိမ်ပဲ၊ ဘာမှအားနာစရာမရှိဘူးနော်၊ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းနဲ့ ကိုယ့်ညီမလေးပဲ ရှိတာ"

ဩော် … ညီမလေးတဲ့လား။ မ,ဇော်ရင်ထဲ အောင့်မျက်သွားသည်။ ရှိပါစေတော့။ သူက ညီမလေးဆိုလည်း ကိုယ်က ညီမလေးဖြစ်ရုံပေါ့။ ဒါမှ သူ စိတ်ချမ်းသာမည်လေ။

"လာ … ထိုင် … ညီမလေး၊ အစ်မက မမဇော်ပါ"

"ကြည့်စမ်း … ကိုကိုညီမက ကိုကို့ထက်တောင် ချောသေး"

ကလေးဆန်စွာ နှုတ်ခမ်းလေးချွန်ပြီးပြောသော သူ့ကလေးကို ငေးကြည့်နေသော ကြိုးမျက်ဝန်းသည် အရည်ကြည်တွေ လဲ့လို့။ မ,ဇော်က အားကျစွာ သူ့အား စိုက်ငေးနေပါ

သည်။ သူကတော့ အိမ်ထဲမှာတောင် ဘာတွေအဖြစ်သည်းနေသလဲ မသိ။ ကောင်မလေးလက်ကို မလွှတ်တမ်းဆုပ်ကိုင်ထားကာ …

"ဒါက ဝင့်နီနီတဲ့၊ ဟေ့ကောင်တွေ … မှတ်ထားကြဦးနော်"

ဟု ပြောတုန်းရှိသေးသည်။ မိုးဇော်တို့သုံးယောက်က ပြိုင်တူ ထရပ်ပြီးသား။ ပြီးတော့ သူမထံကိုပဲ စိုက်ကြည့်ပြီး …

"ငါတို့ အပြင်ခဏသွားဦးမယ် မ,ဇော်၊ ခဏနေမှ ပြန်လာခဲ့မယ်"

နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားကြသည်။ သက်မာတို့နှစ်ယောက်ကတော့ သူမတို့မင်္ဂလာဆောင်စဉ်က ရိုက်ထားသည့် အယ်(လ်)ဘမ်ကြီးကို ထုတ်လာကာ …

"မ,ဇော် နင်တို့မင်္ဂလာဆောင်တုန်းကပုံတွေ ကြည့်မလို့ ညှိသည်ကိုပါ အပျင်းပြေပြလိုက်ပါလား"

အယ်(လ်)ဘမ်ကြီးကို ဝင့်နီနီဆီ ထိုးကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ ဒါကို မ,ဇော်ကပင် အလိုက်တသိဖြင့် ကြားထဲကဖြတ်ယူထားလိုက်ပြီး …

"ဒီပေါက်တွေ အေးကုန်တော့မယ်၊ စားလေ ဝင့်နီနီ"

"ရတယ်မမ … နောက်မှစားတာပေါ့၊ မမက အိမ်ထောင်ရှိတယ် … ဟုတ်လား၊ ကိုကိုကပြောတော့ အပျိုဆို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အလကား ... ဝင့်နီနီရဲ့ကိုကိုကလိမ်တာ၊ သူပြောသလို ဘာမှမယုံနဲ့နော် ဝင့်နီနီ၊ သူပါးစပ်ကထွက်တာ အလကားမှသား တွေချည်းပဲ"

သူ မျက်နှာပျက်ကျသွားရသည်။ ဒေါသကလည်း အလိပ်လိုက်ထွက်လာရ၏။ ဒီမိန်းမတွေ ဘာကြောင့် ဒေါက် ဖြုတ်ချင်နေကြပါလိမ့်။ သူ မစဉ်းစားတတ်။ မမဇော်ကပဲ သွေး ထိုးမြှောက်ပင့်ထားတာလား။ လောလောဆယ် သူ အဖြေမရှာ နိုင်။ အရေးကြီးတာက ဒီနေရာမှ ဝင့်နီကို အပြင်ခေါ်ထုတ်သွား ရန် ဖြစ်၏။ အကြောင်းစုံ ဝင့်နီသိသွားမှာကို စိုးရိမ်လို့မဟုတ်။ သူကြံစည်ထားတာက တခြား။ ဖြစ်လာတာက တလွဲတွေပို မကျေနပ်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ...

"ကဲ ... ဝင့်နီ အပြင်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာပဲ သွားစား ကြရအောင်၊ ဒီမှာ အဖျက်သမားတွေ အများကြီးပဲ"

လို့ ခေါ်ပေမယ့် လွယ်လွယ်မရ။ ဝင့်နီက တွယ်ကပ် ထိုင်နေကာ ...

"ဟယ် ... ဒီမှာပဲစားမယ်၊ ကိုကို့အကြောင်းတွေ ပေး စရာ ရှိသေးတယ်၊ ပြီးတော့ မမရဲ့မင်္ဂလာဆောင်တဲ့ဓာတ်ပုံတွေ ကိုလည်း ကြည့်ချင်သေးတယ်"

သွားပြီ။ ပရိုဗိုင်းတာမတွေက သူ့ကိုမြွေဖမ်းစေလိုက်ပြီ။ ဝင့်နီရဲ့လက်က အယ်(လ)ဘမ်ဆီသို့ လှမ်းသည်။ မ,ဇော်က

ပပေးဘဲ ဖျတ်ခနဲထရပ်ကာ ...

"အလကားပါဝင့်နီရယ်၊ ဒီကောင်တွေ သက်သက် လျှောက်ကြပ်နေတာ၊ စားစရာရှိတာ မြန်မြန်စားပြီး သွားကြ တော့၊ ကြိုးက ပြောထားတာ ... ဒီနေ့ ဝင့်နီကို လိုက်ပို့စရာတွေ ရှိသေးတယ်ဆိုလားပဲ၊ တို့ရဲ့အစ်ကိုက ရိုးရိုးလေးပါ ဝင့်နီရဲ့"

ဟန်ဆောင်ပြုံးနှင့်ပြောရသော်လည်း ပင်ပန်းလှပြီ။ မျက်နှာပေါ် အပြုံးတစ်ချက်ဆွဲတင်တိုင်း အသည်းနှလုံးက တစ် ချက် နာကျင်သွားရ၏။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဒီနှစ်ယောက်ရှေ့မှာ အခိုး အငွေ့လို သူမ ပျောက်ကွယ်သွားချင်ပြီ။ သို့ပေမယ့် သူမတို့ ထင်ထားသလို ဝင့်နီက လွယ်လွယ်နှင့်အလျှော့မပေး။

"ပေးပါမမရဲ့ ခဏဖြစ်ဖြစ် ... ဝင့်နီကြည့်ချင်လို့ပါ၊ ဘာလဲ မမသတို့သားက ရုပ်ဆိုးလို့လား၊ ဝင့်နီ မကဲ့ရဲ့တတ်ပါဘူး မမရဲ့"

"မဟုတ်ဘူးဝင့်နီ ... အလကားပါ ... ဘာမှမဟုတ်ပါ ဘူး"

"အဲဒီအလကားပါဆိုတာကိုပဲ ကြည့်ချင်တာ၊ ပြပါ မမ ရယ် ... ကိုကို တောင်းပေးကွာ၊ ကိုကိုသိပါတယ်နော် ... ဝင့်နီ အကြောင်းကို၊ ဝင့်နီက ဖုံးကွယ်ထားတာဆို ပိုပြီးသိချင်တာ ... တောင်းလေ ကိုကို"

"မကြည့်ပါနဲ့တော့ ဝင့်နီရယ် ... ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက ချော့ချော့မော့မော့ပြောပါသည်။ သို့ပေမယ့် သူ အမြဲသဘောကျခဲ့သော ဝင့်နီ၏နွဲ့ဆိုးက အခုတော့ ဂျစ်ကျတာ အထိ ဖြစ်လာပါပြီ။ ဝင့်နီက ဒေါသပြင်းပြင်းဖြင့် ဆတ်ခနဲ ထ ရပ်၏။

"ဒါ ဘာသဘောလဲကိုကို"

"ဘာလို့လဲဝင့်နီ"

သူ့မျက်နှာက လှုပ်ရှားမှုကင်းမဲ့စွာ အေးစက်တည်ငြိမ် လျက် …

"ဝင့်နီ ဒီအိမ်ထဲရောက်ကတည်းက သတိထားမိတာ ကြာပြီ … ဝင့်နီကို မလိုလားကြတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့၊ ပြီးတော့ ဝင့်နီမသိစေချင်လို့ တစ်ခုခုကို ဖုံးကွယ်ထားတာမျိုးတွေလိုပဲ၊ အကုန် ဝင့်နီသိနေတယ် ကိုကို … အဲဒါ ဘာသဘောလဲ"

"ကိုယ်လည်းမသိဘူးလေ ဝင့်နီ"

သူက ဒေါသကိုမျိုသိပ်ထားရပုံနှင့် ပခုံးကိုစုံတွန့်ပြီး ပြော၏။ ရင်ထဲမှာ လှိုင်းထန်နေတာတော့ ပြောဖွယ်ရာမရှိ။ အံကြိတ်ထားရလွန်း၍ သွားတွေလည်းကျိန်းနေပြီ။

"ကိုကိုမသိရင်လည်း မသိတဲ့အတိုင်းပဲ နေခဲ့တော့၊ ဝင့်နီ သွားတော့မယ်"

"ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ် ဝင့်နီ"

"ရတယ်လေ၊ ဒါ နောက်ဆုံးတွေ့ခြင်းလို့ပဲ သတ်မှတ်

ပြီး ပို့ပေါ့ကိုကို"

ဝင့်နီထွက်သွားရာနောက်သို့ သူ မလိုက်မိ ဧည့်ခန်းထဲ၌ ထိုင်နေသော ထိုသုံးယောက်ဆီ ဝေ့ဝဲကြည့်သည်။ သူ့အကြည့်က ပီးဝင်းဝင်းတောက်သောအကြည့်။ သူထွက်သွားပြီး ခဏအကြာ ၌ မိုးဇော်တို့သုံးယောက် ပြန်ဝင်လာသည်။ သက်မာက အောင် နိုင်သူ အပြုံးဖြင့် …

"အဆင်ပြေလား"

"ပြေတာပေါ့ … သေချာကိုထည့်ခဲ့တာ"

လင်းသစ်က ပြန်ဖြေသည်။ သူမကသာ ကြားထဲက နား မလည်သဖြင့် အူလည်လည်ဖြင့် …

"ဟဲ့ … ဘာတွေထည့်ခဲ့တာလဲ၊ နင်တို့ မဟုတ်တာတွေ လျှောက်မလုပ်ကြနဲ့နော်၊ ငါ ရင်တုန်ရတဲ့အထဲ၊ သက်မာ ဟိုတစ် ယောက်ကြည့်တဲ့ပုံစံလည်း နင်သိရဲ့သားနဲ့"

ရင်ဘတ်ဖိပြီး သူမ ပြောတာကိုပင် ဂရုမစိုက်။ ဝင်းမိုက …

"ဒါ ချောက်တွန်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ဝင့်နီနီကိုလည်း ကြိုး ဟာ အိမ်ထောင်ရှိယောက်ျားဆိုပြီး အသိပေးလိုက်တာ၊ ကြိုးကို လည်း အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုမရှိအောင် တားဆီးလိုက် တာ၊ ငါတို့ မှားတာ ဘာမှမရှိဘူး"

"နင်တို့ ဘာလုပ်လိုက်တာလဲဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမက မေးဘာမေးရသည်။ မပ့မရဲ၊ ကြိုးနှင့်ပတ်သက်လျှင် မနိုင်ချင်သောရင်က ခပ်ယိုင်ချင်ချင်။

"နင်နဲ့ကြိုး မင်္ဂလာဆောင်တုန်းက ရိုက်ထားတဲ့ပုံကို အဲဒီကောင်မလေးရဲ့အိတ်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်တာ"

"ဘုရား ... ဘုရား" ,

သူမက အဲဒါပဲ တ,နိုင်သည်။ သူနှင့်ရင်ဆိုင်ရတော့မည့်အရေးအတွက် ကြိုးစိတ်ပူပင်လျက် ရှိပါတော့သည်။ သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း အပြစ်မဆိုသာ။ ဒါဆို သူ့ကိုရော ...။ ဟင့်အင်း ... သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါ။ သူက သူမကို ချစ်မှုမချစ်တာကိုး။ အပြစ်ရှိသူက တခြားသူ မဟုတ် ... သူမကိုယ်တိုင်လေ။ သူ့အား ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ချင်သည်ကိုး။ ဒီဒဏ်အတွက် ခါးစည်းခံရုံသာ ရှိပါတော့သည်။

---------------------- ။

သူမ စိုးရိမ်ထားသည့်အတိုင်းပင်။ ထိုညက သူ အတော်ကြီးညဥ့်နက်မှ အိမ်ပြန်ရောက်ပါသည်။ သန်းခေါင်တောင်ကျော်နေပြီ။ ခြံတံခါးကို ခြံစောင့်ဦးလေးကြီးက ဖွင့်ပေးဟန်တူပြီး ပေါ်တီကိုအောက် ကားထိုးရပ်ကာ သူဆင်းလာတော့

...ူက ယိုင်တိယိုင်တိုင်။ သူမက အထိတ်တလန့် တံခါးဆွဲအဖွင့်...င် သူ့ကိုယ်ကြီးက ယိမ်းထိုး၍ သူမရင်ခွင်ထဲ စိုက်ကျလာ၏။

"ဟယ် ... ကြိုးရယ်၊ ... နင် အများကြီး သောက်လာ...ယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လားဟင်"

"အေး...အများ...ကြီး...ပေါ့...သောက်...လာ...တာ၊ ...တ်ညစ်လို့"

သူ့အသံကြီးက အာလေးလျှာလေးကြီးရယ်။ သူ တစ်ခါ...ကားပြောတိုင်း အနံ့တွေက ဆိုးရွားမွှန်ထူစွာ။ သူမက သူ့ကိုယ်...ြီးကို မနိုင်မနင်းပွေ့ထူရင်း အိပ်ခန်းဆီ သယ်လာရ၏။

"ဘာလို့စိတ်ညစ်လဲ ... အေ့ ... နင်သိလား ... ငါ့ကို ...ဲ့ ပစ်သွားပြီ၊ ပစ်သွားပြီ ... အဲဒါ နင့်ကြောင့် ... "

သူ့ရွပ်ခွဲချက်က ပြင်းထန်လှပါသည်။ ဒါပေမဲ့ သူမ ဘာ...ားမှ မပြန်နိုင်။ သူ့ကိုယ်ကြီးကို အခန်းထဲအရောက် ပို့ပေးရ...ည်။ အခန်းထဲရောက်တာနှင့် ခုတင်ပေါ်သို့ သူ့ကိုယ်ကြီးအား...င်ပေးရာ သူမပါ အရှိန်လွန်ပြီး လဲကျသွားတာ ရင်ချင်းအပ်မ...တ်။ သူကတော့ ရေရွတ်ဆဲ၊ ငိုသံပါကြီးနှင့် ...

"အဲဒါ နင့်ကြောင့် ... နင့်ကို သိပ်မုန်းတယ်၊ အခု ငါ့ကို ...ဲ့ ပစ်သွားပြီ၊ ငါ အသည်းကွဲနေပြီ၊ ပိုးမဝင်အောင် အရက်နဲ့...လာတာ ... ဟား ... ဟား ... မေးခိုင်ကာကွယ်ဆေး မလို...ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါက်ပန်းလေးဆယ်ပြောပြီး တဟားဟားနဲ့ ထရယ်လို့ ရယ်။ ခုတင်ပေါ်၌လည်း ဆန့်ဆန့်ကြီး။ သူ့ရင်ဘတ်ပေါ် အရှိုက် နှင့် ပိကျထားတဲ့ သူမကိုလည်း လက်နှစ်ဖက်နှင့် သိမ်းကျုံးဖက် ထားသေးရဲ့။ နှုတ်ကလည်း …

"ဝင့်နီ … ဝင့်နီ … ကိုယ့်ကို ပစ်မသွားပါနဲ့"

တရစပ်အော်၍နေပါသည်။သူမကသာ အတင်း သူ့ လက်တွေ ဆွဲဖြည်၊ ကြုံးရုန်းထရပြီး …

"ကြိုး … သတိထားပါဦးဟယ်၊ စိတ်ညစ်ပါတယ်။ ဒီ လောက်မူးအောင် သောက်လာရသလားဟဲ့"

အသံတုန်တုန်နှင့် ဆိုရပါသည်။ ဝမ်းနည်းတာလည်း ပါသည်ပေါ့။ ကိုယ့်ချစ်သူ၊ ကိုယ့်ခင်ပွန်းဟာ ကိုယ့်ကို အနားမှာ ထားပြီး တခြားသောမိန်းမတစ်ယောက်ကို တောင့်တသည်ဆို သည်မှာ အဘယ်မျှ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည့်ကိစ္စပါတုံး၊ မ,ဇော်ဟာ လူမှန်းသူမှန်းမသိ မူးနေသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ အားပါးတရ ငိုချပစ်လိုက်သည်။ ရင်ထဲမှာ သိုဝှက်ထားတာတွေ က များလွန်းပြီ။ ဒီလိုမှ ဖွင့်မချရင် မဖြစ်တော့။

"ငိုနေတာလား ဝင့်နီ၊ ဟား … ဟား … ကိုယ့်ကို အပြတ်စကားတွေပြောပြီး ဝင့်နီ မပြတ်ဘူးမဟုတ်လား၊ ဒေါ … ထင်ပါတယ် … ကိုယ့်အချစ်တွေထဲက ဝင့်နီ ထွက်မပြေးနိုင် ဘူးဆိုတာကိုလေ"

"ထွက်မပြေးနိုင်တာက ငါပါကြိုးရယ်"

တီးတိုးရေရွတ်ကာ သူ့ခြေအိတ်တွေ ဖိနပ်တွေ အကုန် ချွတ်ပေးရ၏။ သူကတော့ အိပ်မပျော်သေး။ ပါးစပ်က အသံ မကွဲ။ ဗလုံးဗထွေး ရေရွတ်လျှက်ပင် ရှိသေး၏။

"သိပါတယ် ဝင့်နီ … နောက်လည်း တစ်သက်လုံး ထွက် မပြေးနိုင်တော့အောင် ဟောဒီလို"

"အို … ဟဲ့ … ကြိုး"

သူမနှုတ်ဖျားမှ အလန့်တကြားအော်ဟစ်သံနှင့်အတူ ကားမြစ်သံပါ ရောနှောထွက်သွား၏။ သူ့အင်္ကျီချွတ်ပေးရန် ကြိုးသီးဖြုတ်ပေးနေသော မ,ဇော်အား သူက ခါးမှသိမ်းဖက်၍ လှဲချစေတာ ဖြစ်၏။

"ကြိုး"

သူမ အလန့်တကြားရုန်းကန်လည်း မအောင်မြင်ပါ။ ကြိုး၏ရင်ဘတ်ကျယ်ကြီးသည် ကောင်းကင်တစ်ခုပမာ သူမ ပေါ် ဖိမိုးအုပ်စီးထားပြီး သူမနှုတ်ခမ်းတွေ၊ နောက် … လည် ပိုင်ကျော့၊ နောက်ပြီး ဆင့်ကဲဆင့်ကဲကျလာသော အနမ်းတွေ က ပိုက်ကွန်ပမာ သူမ ရုန်းမရတော့။ သူ၏ သန်မာသောလက် တွေ၏ ဖက်နှောင်ထားမှုအောက်၌ မ,ဇော်က တွန်းထိုးရင်း …

"ချစ်…တယ်"

ဟူ၍ နှင့်သီးစွာထွက်လာသော သူ့စကားထဲမှာ မိန့်မူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားခြင်းဖြစ်သည်။ အစားထိုးခြင်းပဲ ဖြစ်ပါစေ။ တစ်ခဏတော့ သာယာပါရစေကြိုးရယ်။ ဒါဟာ ငါ့အတွက် တစ်ဘဝစာ တည်ပါတယ်။ သူမက တလှပ်လှပ်သော ရင်ဖိုခြင်းတွေဖြင့် ကြိုးခေါ်ဆောင်သွားသော ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုသို့ ပထမဦးစွာ ရေး-ဘ်ရှိ သွားခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ သူမ သတိပြန်လည်လာချိန်တွင် ကြိုးက သူမအား ရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ နှစ်မြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေပြီး မ,ဇော်သည် အဲဒီအခြေ အနေလေးကို နှစ်လိုလွန်း၍ ချက်ချင်း မထဖြစ်သေးဘဲ သူ့ရင်ရိပ် ခိုနေတာ အကြာကြီးရယ် ...။

"ကြိုး ... ငါ နှင့်ကိုသိပ်ချစ်တယ် ... သိလား"

ဟူသောစကားကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်မြောက်မှန်းမသိ ခဏ ခဏ ရေရွတ်မိဆဲ။ ပြီးတော့ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြင့် နေရာယူထားသော မုတ်ဆိတ်မွေးတိုစိစိတွေရှိသည့် သူ့မေးဖျားလေးအားလည်း နမ်းရှိုက်မိတာ အခါခါ။ ပြတင်းတံခါးမှာ နံနက်ခင်း၏ရောင်နီ ဝင်လာပြီဆိုမှ သူ့ရင်ခွင်က ခွာဖြစ်သည်။ ဒါတောင် သူ့ပါးပြင်အား တစ်ချက်နမ်းခဲ့သေး၏။ ဘယ်လို ဘယ်လောက် နမ်းနမ်း သူမ နမ်းမဝပါလေ။ ထိုတစ်မနက်လုံး သူမတစ်ကိုယ်လုံး နွေးထွေးလျက်ရှိပြီး အချစ်စိတ်ကြောင့် အားအင်ပြည့်ပြီးလျက် ရှိပါသည်။ သူ့အတွက် Breakfast ကို တက်ကြွစွာစီစဉ်သော အချိန်၌ ...

'တီး..တောင်'

လူခေါ်ဘဲ(လ်)က အသံမြည်လာခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟောတော် ... စောစောစီးစီး ဘယ်ကဧည့်သည်တွေပါလိမ့်"

သူမက ရေရွတ်ရင်း လက်ကနာရီကို မြှောက်ကြည့်မိသည်။ဒီနာရီလေးဟာ သူတို့မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့အဖြစ် ဆင်တူ ရတာပါ။ သူကတော့ ဘယ်တော့မှ မပတ်။ သူမကသာ အခုချိန်အထိ ဝတ်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အချိန်သိချင်၍ကြည့်သော်လည်း နာရီက ငါးနာရီတိတိ၌ ရပ်နေလေသည်။

"ညက အကောင်းကြီးပါ၊ အခုမှ ဘယ်လိုဖြစ် ... "

"တီး..တောင်"

စဉ်းစားချိန် မရတော့။ ဘဲ(လ်)က နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မြည်လာပြီ။ သူမက ...

"လာပြီ"

ခပ်တိုးတိုးအသံလေးပေးကာ အပြေးသွားရပါသည်။ ဧကျယ်ကြီးလည်းမအော်ရဲ။ သူနိုးသွားမှာ စိုး၍ပါ။ တံခါးဖွင့်တော့ အပေါက်ဝမှာ စိုးရိမ်ပူပန်တဲ့ရုပ်တွေနဲ့ ဟိုငါးယောက်။ သူမကိုတွေ့တာနှင့် မေးခွန်းတွေက တစ်ယောက်တစ်ပေါက်။

"ဟဲ့ ... အခြေအနေက ဘယ်လိုလဲ"

"အဆင်ပြေကြလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နင်တို့ ညက ရန်ဖြစ်ကြသေးလား"

"သူ ဘာတွေပြောသေးလဲ"

သူမ နားတွေအူသွား၏။ ထို့ကြောင့် ...

"ကဲ ... အိမ်ထဲရောက်မှ မေးလို့ရတယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ ... စောစောစီးစီး"

"ငါတို့လည်း နင့်အကြောင်းကိုသိချင်တာနဲ့ စောစောပဲထလာတာ၊ ဟိုတစ်ယောက်ရော ... တော်တော်နာတင်းသွားတယ် မဟုတ်လား"

သက်မာက အိမ်ထဲဝင်ရင်း သူ့ကိုပါ တစ်ဆက်တည်းဝေ့ဝဲရှာကာ မေးပါသည်။ ကျန်လူတွေမျက်နှာပေါ်မှာ သုတို့ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ဝင်စားခြင်းအသင့်။

"နာတင်း,မတင်းတော့မသိဘူး၊ ညက အရက်တွေအရမ်းသောက်လာပြီး အိမ်ကို တော်တော်ညဉ့်နက်မှ ပြန်လာတာ"

"တွေ့လား ... ငါအထင် မှန်ပါတယ်လို့၊ ယောကျ်ားတွေက အသည်းကွဲရင် အရင်ဆုံး အရက်ကိုသတိရတာပဲ"

ဝင်းဗိုက လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီး၍ ဝင်ပြောသည်။ သော်က မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးရင်း ...

"ဟုတ်ပါ့ ... မှန်ပါ့ ... အတွေးအခေါ်ပညာရှင်ကြီးရယ်၊ ကဲ ဆက်စမ်းပါဦး ... နင့်စကားကိုပဲ၊ နင်တို့ ကြားဖြတ်မဝင်ကြ

နဲ့ဟာ၊ သူညဉ့်နက်မှပြန်လာတော့ ဘာဆက်ဖြစ်ကြလဲ မ,ဇော်၊ နင့်ကို ရန်လုပ်တာပေ့ါ ... ဟုတ်လား"

အားလုံးရဲ့အာရုံက သူမအပေါ်ပဲ ဆိုက်ရောက်လျက်။ သူမကသာ တစ်စုံတစ်ရာ လီဆယ်ပြီးပြောကြည့်။ ကြိုးကို ဝိုင်းဝန်း အမှုန့်ခြေပစ်ကြမည့်ပုံ။ မ,ဇော်က သူငယ်ချင်းတွေကိုကြည့်ကာ အားပါးတရရယ်မောရင်း ...

"ဟား ... ဟား ... နင်တို့လူက ငါ့ကို ရန်လုပ်ဖို့နေနေသာသာ၊ သူ့ကိုမနည်းတွဲပြီး အိပ်ရာထဲ ပို့လိုက်ရတယ်၊ မူးနေတာများ ယိုင်ထိုးလို့"

"အဲဒီလောက်တောင် သူသောက်လာတယ်ဆိုတော့ ဒီကောင် ဝင့်နီနီနဲ့ပတ်သက်ပြီး တော်တော်ခံစားရလို့နေမယ်ဟ"

"အေး ... ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါဆို သူ တကယ်ချစ်သွားတာများလား"

မိုးဇော်နှင့်သက်မာက အတိုင်အဖောက်ညီစွာ ဆွေးနွေးလျက်။ လင်းသစ်ကတော့ ...

"ငါ ဒီကောင့်စိတ်ကို သိတယ်ဟ၊ သူက လွယ်လွယ်နဲ့ ချွေးလွယ်ပျောက်လွယ်တဲ့ လူမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ ညက နင့်ကို ရန်မလုပ်ရတော့ ဒီမနက် နင့်ကို ပြဿနာတော့ ရှာမှာပဲ"

"အောင်မယ် ... သူရှာချင်တိုင်း ရှာလို့ရမလားဟဲ့၊ ငါတို့ ဒါကြောင့် အစောကြီးကတည်းက လာနေတာ၊ ရှာမယ့်ရှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါတို့ကို ရှာလို့ပြောမှာ”

သော်က မရဲဝံ့စဖူး ရဲဝံ့နေတာပါ။ ဒီသူငယ်ချင်းမလေး အတွက် ကာကွယ်ရမည်လေ။ မမဇော်ဟာ ဒင်းနဲ့တွေ့မှ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားရတာပင်။ မ,ဇော်၏ပြောင်းလဲမှုအတွက် သူမတို့က နှမြောသလို မခံချင်လည်းဖြစ်မိ၏။ မ,ဇော် အပေါ် မတရားအနိုင်ယူသောဒင်းကိုလည်း မကျေနပ်ပေ။ သူမတို့ မျှော်လင့်ထားခဲ့သည်က အတူနေသောအချိန် ကြာလာတာနဲ့ အမျှ သံယောဇဉ်က ကြီးမားလေးနက်လာမည်ကို။ အခု မ,ဇော် ဘက်ကသာ ထုထည်နိုင်ခံ့လာရတာ။ ဒင်းက မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်။ ထို့အတွက် မကျေနပ်နိုင်ပါ။ မ,ဇော်ကတော့ ပြုံးစိစိလေး လုပ်ကာ …

“အမယ် … ဒီမနက်လည်း သူပြဿနာရှာနိုင်မယ် မထင်ပါဘူးဟယ်”

“ဘာဖြစ်လို့”

မေးသံက ငါးယောက်ထံမှ တစ်ပြိုင်တည်းထွက်ပေါ်လာပါ သည်။ မ,ဇော်က ညကအဖြစ်ကိုပြန်တွေးကာ ရက်ရိပ်က ခပ်စွန်းစွန်းလေး ထင်သွားရ၏။ သူ ပြောင်းလဲတော့မှာပါ …။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပေးအပ်ခဲ့ပြီပဲဥစ္စာ။

“ဟဲ့ … မေးနေတယ်လေ … ဘာဖြစ်လို့လဲလို့”

သော်က စိတ်မရှည်သလို သူမအား ပခုံးချင်းတိုက်ပြီး

မေး၏။ သူမက အမှန်အတိုင်းဖြေရန်မဖြစ်၍ …

“ဒီလိုပါပဲဟာ … စိတ်ထဲထင်လို့”

ဖြေဆဲမှာပင် သက်မာက သူမနောက်ကျောကို မျက်စ ပစ်ပြ၍ …

“ဟိုမှာ နီးလာပြီ”

သူမ လှည့်ကြည့်သောအခါ မျက်ခုံးခပ်ရှုံ့ရှုံ့နှင့် မကျေနပ်သောအသွင်ဆောင်နေသည့် သူ၏ ဂျစ်ကန်ကန် မှုန်တေတေ ရုပ်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူက ဆံပင်တွေဝဲခနဲနေအောင် ခါယမ်း ပစ်ရင်းက

“မမဇော်”

သူ့ခေါ်သံက အရင်အတိုင်း ထူးမခြားနား။ တည်တည် တင်းတင်းပင်။ သူမကသာ လှည့်ကြည့်ရသည်။

“သံပုရာရည်တစ်ခွက်လောက် … ချဉ်ချဉ်လေး”

ပြောပြီး ဆိုဖာပေါ်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်၏။ ခေါင်းကိုနောက်မှီပေါ် တင်ထားသည်။ အတွင်းမှ တစစ်စစ် ထိုးကိုက်နေသောဝေဒနာက သူ့အတွက် ဆိုးရွားလှပါသည်။ ဒါမျိုး သူ တစ်ခါမှ မခံစားဖူးပေ။ သူ မသောက်တတ်ဖူး မဟုတ် … သောက်တတ်ပါသည်။ သို့ပေမယ့် အပြင်းနှင့်အပျော့ ကွာသေးသည်။ မိုးဇော်တို့နှင့် သူသောက်လေ့ရှိသည်။ အဲဒါက ဘီယာ လောက်ပင်။ အခုဟာက …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အား ..."

ခေါင်းထိုးကိုက်မှုကြောင့် သူက မခံနိုင်၍ အော်ပစ်လိုက်၏။

"မင်း ညက တော်တော်မျှားသွားတယ်နဲ့တူတယ်"

လင်းသစ်က စကားစလာသည်။ ဝင်းဗိုက မခိုးမခန့် ရယ်ရင်း ...

"မျှားမှာပေါ့ ... အသည်းကွဲတာကိုး"

ဒါကိုတော့ သူ လက်မခံနိုင်။ ခေါင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခါပစ်လိုက်၏။

"သွားစမ်းပါ ... ဘယ်တော့မှ အသည်းမကွဲဘူး"

"မင်း ငါ့ကိုမလိမ်နဲ့ ဟောကောင်၊ မင်း အသည်းမကွဲတာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အမူးကြီး သောက်လာရတာလဲ"

မိုးဇော်က ဝင်ထောက်သည်။ သူက တဟက်ဟက်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံးယိမ်းထိုးသွားအောင် ရယ်ရင်း ...

"မိန်းမတွေကို လှည့်စားတဲ့အနေနဲ့ အများကြီးသောက် လာတာ"

"ဘယ်လို"

သူ့စကားကို အားလုံးက တအံ့တဩ၊ ပြီးတော့ စိတ်ဝင် တစား။

"ဟုတ်တယ်ကွ၊ မိန်းမတွေဟာ ဟိုဟာမပါရင် ဟိုဒင်း၊ တောင်စားကြမယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ"

လို့ သူကပြောချိန်တွင် သက်မာနှင့်သော်က ...

"ဘာပြောတယ်"

ဆိုပြီး ဆိုဖာခုံတွေပေါ်က ရုန်းထလာကြပါသည်။ သူက မျက်နှာတည်တည်ဖြင့်...

"နင်တို့ မဟုတ်ရင် မနာကြနဲ့"

လို့ဆိုတော့ အသံတိတ်သွားတာဖြစ်၏။ ထိုအချိန်မှာပဲ မိုးဇော်က ရေသီးသီးထနေသော သံပုရာဖန်ခွက်ကို သူ့ရှေ့ ချပေးအပြီး ...

"မနက်စာစားဖို့ အဆင်သင့်ပဲကြိုး"

"ငါက မျက်နှာတောင်မသစ်ရသေးဘူး"

သူက ဘုဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ...

"ဝင့်နီနီတို့အိမ်ရှေ့မှာ ဘားတစ်ခုရှိတယ်ကွ၊ သူက နေ့ ခက်ဆို ကော်ဖီ၊ ညဆို ဘီယာတို့အရက်တို့ အစုံတင်တာ၊ ဟော(လ်) ကြီးလိုဖွင့်ထားတော့ ဆိုင်ထဲထိုင်သမျှလူကို အကုန် မြင်ရတယ်၊ အေး ... အဲဒီဆိုင်မှာ ငါက ညနေပိုင်းသွားထိုင်တာ၊ အိပ်တဲ့အထိပဲ၊ ငါ တစ်ပုလင်းပြီးတစ်ပုလင်း ဖောက်သောက် တာ၊ နောက် မထူးဘူးဆို ပြီး ဝီစကီတစ်လုံးမှာပြီးသောက်တာ စိတ်ဝက်လည်းကျိုးရော"

"မင်းလည်းမှောက်ရော ဆိုပါတော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးကွ ... အဲဒါကို ဝင့်နီနီက အစအဆုံးမြင်တယ်၊ သူ့ကြောင့်ဖြစ်တယ်ဆိုပြီး စိတ်ထဲက ဂုဏ်တွေယူပြီး ငါ့ဆီ ရောက်လာပါ လေရော၊ ပြီးတော့ မသောက်ပါနဲ့ဘာနဲ့ပေါ့၊ အဲဒါနဲ့ ငါလည်း မထူးဇာတ်ခင်းပြီး မိန်းမရှိတာကို ရင်ဖွင့် ပြလိုက်တယ်၊ အဲဒီမိန်းမကို မချစ်ဘဲ ယူရတာရော၊ သူနဲ့နေရတာ မပျော်တဲ့အကြောင်းရောပေါ့"

"ဟေ့ကောင်"

သူက ခြောင်ပြောချတာပါ။ ဒါကို အားနာရတာက မိုးဇော်တို့အုပ်စု။ အားမနာဘဲ နေနိုင်ရိုးလား။ ဟိုမှာ မ,ဇော် မျက်နှာက ဖီးရွက်ထက်ပင် သေးတော့မည်။ မချစ်ပါဘူးလို့ အဲ မိန်းမအရှေ့ အတိအလင်းဝန်ခံတာလောက် အရုပ်ဆိုးတာ မရှိ တော့ပေ။

"နင် တရားလွန်နေပြီနော် ကြိုး"

သက်မာက ပေါက်ကွဲလေပြီ။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ မ,ဇော်ကို ချိုးနှိမ်တာလောက် စိတ်ဆိုးတာမရှိ။ မခံမရပ်နိုင်လည်း ဖြစ်ရ သေးသည်။

"ဘာတရားလွန်လို့လဲ ... ငါ အမှန်အတိုင်းပြော လေ၊ ဘာလဲ ... နင်တို့က မုသားပြောတဲ့စကားမျိုးကိုမှ ကြားချ တာလား"

"နင့်ကို မုသားပြောဖို့ ပြောနေတာမဟုတ်ဘူးကြိ

လူလူချင်း အားနာသမှုရှိဖို့ပြောနေတာ၊ နင် နှမချင်းစာနာကြိုး"

"ငါမှာ ဘာနှမမှမရှိဘူး"

"အေး ... အဲဒါဆိုလည်း မအေချင်းစာနာပေါ့"

"ငါ့အမေက ငါ့အဖေကို သူအလိုမတူဘဲ ယူခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး"

ထိုစကားက တကယ့် ချက်ကောင်းထိသွားတာပါ။ သက်မာလည်း ဘာမှမပြောနိုင်။ သူမလည်း ကြက်သေသေသွား ရပါသည်။ သူကတော့ သူမတို့တစ်တွေ ထိုသို့ကျဆင်းသွား တာကို အရသာတွေ့သွားဟန်ဖြင့် မျက်လုံးကိုမှေးစင်းပြီး မထိ တရိနှင့် ကြည့်နေပြီးတော့မှ ...

"နောက်ဆုံး ဝင့်နီနီနဲ့ ငါနဲ့ လမ်းခွဲသွားတယ်ပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့မျှော်လင့်ထားသလို မင်းတို့ဖြစ်စေချင်သလို ပုံနဲ့တော့မဟုတ်ဘူး၊ သူက ငါ့ကို ဒီဘဝထဲက ဆွဲထုတ်ဖို့ ထိ စဉ်းစားထားတာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါက ငါ့ရဲ့ဘဝကို သူ့ကိုမပေး ပါဘူးဆိုတဲ့စကားနဲ့တင် မိတ်ဆွေအဖြစ် ချစ်ချစ်ခင်ခင်ပဲ ခွဲခဲ့ကြတာ"

စကားအဆုံးသတ်ပြီးတာနှင့် သူက သံပုရာရည်ကို တစ်ရှိန်ထိုး မော့သောက်ပစ်လိုက်၏။ ချဉ်စူးစူးအရသာက သူ့ ခေါင်းကို တစ်ရှိန်ထိုးထွင်းဖောက်ခွဲသွားသလို ခံစားရသည်။ ဝေဏာချင်း အုံ့ မှိုင်းနေသောခေါင်းက ကြည်လင်၍လာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ မျက်နှာသစ်မယ်"

သူက ပြောရုံဖြင့် မ,ဇော်က ထရပ်ပြီးသား။ သူ့အတွက် သွားတိုက်ဆေးထည့်ထားပြီးသား။ သွားပွတ်တံ၊ တဘက်တို့ ကမ်းပေးပြီး ရေချိုးကြွေဇလုံကြီးထဲသို့ ရေပူအဆင်သင့် စပ်ပေးထား၏။ ရေပြည့်သွားသောကန်ကြီးကိုကြည့်ကာ သူမက တိတ်တဆိတ် မျက်ရည်ဝဲမိသေးသည်။ သူ့အမုန်းတရားကို တခြားဘယ်အရာကမှ မချေဖျက်နိုင်တော့ဘူးတဲ့လားကွယ်။

[အခန်း-၁၁]

ရေချိုးခန်းထဲကထွက်သောအခါ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးကြည်စင်သွား၏။ အပြင်ဘက်၌ စကားပြောသံတွေ ဂဝုန်းဝုန်း ကြားနေရဆဲ။ သူက တွန့်ကြေနေသောအိပ်ရာခင်းကို သာဆွဲဆန့်ရင်းက အိပ်ရာခင်းအပေါ်မှ သော့တံလေး သေး သေးမွှားမွှားမို့ သူ အသာကောက်ကြည့်သည်။ နာရီသော့တံ လေး။ သူ့နာရီက သော့တံမပါသော CASIO အမျိုးအစား ဖြစ် ည်။ သူက ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တွေးမနေ။ ထိုအရာလေးကို ပြီး စားပွဲအံဆွဲထဲ ပြီးစလွယ် ထည့်ထား၏။ တစ်ညလုံး ဘာမှ ရှိသောဗိုက်က လစ်ဟာမှုကို ဆန္ဒပြလာလေပြီ။ သူက တွေ့ တီရှပ်တစ်ထည် ကောက်စွပ်ပြီး အောက်ထပ်ဆင်းခဲ့သည်။ သူ့ င်တာနှင့် မျက်နှာကြောမတည့်သော သက်မာတို့က အရင်ထ လိုက်ပြီး…

"ငါတို့ ပြန်နှင့်တော့မယ်"

"ငါတို့လည်း ပြန်မှာပါ… အခြေအနေအကုန် သိရပြီပဲ"

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ မိုးဇော်က သူဟာသူရေရွတ်ရင်း ပြန်ရန်ဟန်ပြင်သည်။ သူ့ကိုတော့ ဝတ်ကျေတမ်းကျေဖြင့် …

"ငါတို့ပြန်ပြီဟေ့ကောင်"

ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်သွားပါသည်။ သူက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြမိသည်။ မ,ဇော်နှင့် သူယူပြီးကာတည်းက သူငယ်ချင်းဗျေ နဲ့လည်း ဂိုဏ်းကွဲသွားခဲ့သည်။ ဒီမိန်းမဟာ တစ်လျှောက်လုံး သူ့ကို ကောင်းကျိုးမပေးသောမိန်းမလည်းဖြစ်သည်။

"မနက်စာစားတော့မလို့လား ကြိုး။ ဒီမှာ ထမင်းကြော်ပြ တယ် … သီးစုံနဲ့ကြော်ထားတာ၊ ဘလက်ကော်ဖီတစ်ခွက် ဖျော် ထားတယ် … သံပုရာသီးညှစ်ပြီးတော့လေ"

သူက ဘာမှမပြော။ အစားအစာတွေက ဆာလောင်ရ သောသူ့ဝမ်းဗိုက်ကို ပိုမိုတကြွတ်ကြွတ်မြည်လာစေသည်။ ထို အချိန်မှာပင် …

"လူလေး … သမီးရေ"

ခြံစောင့်ဦးလေးကြီးရဲ့အသံဖြစ်၏။ ကြိုးမိဘတွေ ဒီအိမ် စပြောင်းကတည်းက ခြံစောင့်နှင့်မာလီအတွက် တာ ဒရိုင်ဘာတစ်ဦးနှင့် အိမ်တွင် သူမ လက်တိုလက်တောင်းအို အောင် မိန်းမငယ်တစ်ဦးထည့်ပေးဖို့ ပြောခဲ့တာပါ။ ကြိုး လက်မခံခဲ့ဘဲ ခြံစောင့်ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်သာ ခေါ်လာ သည်။ ဒါ သူမကို အလုပ်ဟူသမျှ ကြိုးရှန်းလုပ်စေချင်လို့ ပင်

စေချင်လို့ဟု သူ မကောင်းသောဘက်မှ လှည့်တွေး၍ရသလို ,ဇော်ကတော့ ကြိုးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် မိမိစိတ်ချမ်းသာစရာ ကို ဖွေရှာကြံဆောင်တတ်သူဖြစ်၍ သူ့ဝေယျာဝစ္စမှန်သမျှ သူမ သာ လုပ်ပေးစေချင်လို့ဟူသောအတွေးမျိုးကို အမြဲ စိတ်ထဲ ထည့်ထားခဲ့၏။ မ,ဇော်က သူ့အတွက်ပြင်ဆင်ပေးရင်း …

"အဘ လာလေ၊ သမီးတို့က ထမင်းစားခန်းထဲမှာ၊ အဘအတွက်ပါ ထမင်းကြော် ပိုကြော်ထားတယ်၊ တစ်ခါတည်း ဝင်စားသွား"

"ပြီးတော့မှစားမယ်သမီး၊ ခြံဝမှာ သမီးသူငယ်ချင်း ဆိုတာ ရောက်နေလို့"

"သမီးသူငယ်ချင်း … ဘယ်သူလဲအဘ"

မ,ဇော်က နည်းနည်းတော့ တွေဝေသွားတာ အမှန်ပါ။ မနှင့်အရင်းနှီးဆုံးသူငယ်ချင်းက သက်မာနဲ့သော်။ နောက် င်းသစ်တို့အုပ်စု။ သူတို့ … တွေသာ လာရင် သူမအခန်းထဲထိ ကောင် ဝင်တတ်သူတွေ။ ခြံပေါက်ဝမှာ ခွင့်တောင်းနေမည့်သူ တွေ မဟုတ်၊ ပြီးတော့ မနက်ကမှ ပြန်သွားတာ။ သူတို့တွေတော့ နိုင်။

"မောင်ခွန်လင်းတဲ့၊ ပြီးခဲ့တဲ့တစ်ပတ်ကမှ လန်ဒန်ကပြန် ာတာ"

"ခွန်…လင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘာစကားပင် မဆုံးရ၊ သူမက လွှင့်ခနဲပြေးထွက်သွား ပါသည်။ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ကျန်ခဲ့တာက သူရယ် အဘရယ်။ အံ့သြတကြီး ဖြစ်စွာနဲ့ပေါ့။ သူက မျက်မှောင်ကို ဆတ်ခနဲကြု ပစ်လိုက်၏။ မလိုလားဟန်က သူ့မျက်နှာမှာအထင်းသား ...။

"သူက ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ထဲမဝင်ရတာလဲအဘ၊ အဘက မခေါ်လို့လား"

"အယ် ... မဟုတ်ပါဘူး၊ အဘကခေါ်ပါတယ် လူလေး ရဲ့၊ သူက သမီးလေးရှိရင် အပြင်ကိုလွှတ်ပေးပါပြောလို့"

"ဩော် ... "

သူက အဲဒီတစ်ခွန်းသာပြောပြီး ဧည့်ခန်းဆီထွက်ခဲ့၏ ခြံဝကိုစီးမြင်ရသည့် မှန်ချပ်ကြီးအနား၌ ရပ်နေပြီး ထူထဲလေး သောလိုက်ကာစကြီးကို ဆွဲဖယ်မိသည်။ တွေ့ရသောရှုခင်း တဆိတ် ခမ်းနားလွန်းလှပါသည်။ အစိမ်းပုပ်ရောင် မာစီဒီးက ကြီးနှင့် အဲဒီကားဘေးက လူတစ်ယောက်။ အဝေးကကြည့်ရုံ စမတ်သိပ်ကျလွန်းသည်။ ဆံပင်တွေက အရောင်တစ်မျိုး ထား၍ လင်းလက်နေသည်။ အရပ်က အတော်မြင့်ပုံရ၏။ ကြ ပါလား ... (၅) ပေကျော်ကျော် သူမကတောင် မော့ပြီးစက ပြောနေရတာ။ မမဇော်ရဲ့ပုံစံကလည်း လိုအပ်တာထက် ရှပ် နေတာများ ရယ်သံချိုချိုတွေတောင် သူ့ထံ လွင့်ပါးလာသည် ထင်ရသယောင်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဘာတွေပြောနေမှန်း မသိ။

ော်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်။ အဲဒီနောက် ကားထဲမှ ကတ်ထူ ူးကြီးတစ်လုံး ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ဘူးကြီးက တော်တော်ကြီး ါသည်။ သူမ မနိုင်မနင်းပွေ့ပိုက်ထားရ၏။ သူ မြင်ကွင်းက ျက်စိမလွှဲနိုင်၊ တစ်စထက်တစ်စ ပိုစိတ်ဝင်စားလာပါသည်။ ဘူး ြီးရဲ့ပက်ကင်စက္ကူက ပြောင်လက်လက်။ နေရောင်အောက် ာတောင် အလင်းတန်းတွေပြန်နေသည်။ အပေါ်၌လည်း ဖဲကြိုး ြိုးက စည်းထား၏။ ထို့နောက် ပုဂ္ဂိုလ်က နှုတ်ဆက်ပြီး ကား ပေါ်ပြန်တက်သွား၏။ ဒါတောင် မချောက အိမ်ထဲ လှည့်မဝင် င်။ တမေ့တမောငေးပြီးမှ အိမ်ထဲလှည့်ဝင်လာ၏။ သူကလည်း ို့အခါမှ ထမင်းစားခန်းထဲ ကမန်းကတန်းပြေးဝင်၍ ဟန် ျက် ထမင်းစားပွဲမှာထိုင်နေပေမယ့် မကျေနပ်စိတ်က လှိုက် ှိုက်ဆူနေတုန်း။ ရှေ့မှထမင်းကြော်ပန်းကန်ကလည်း အရော ပျှင်းသေး။ သူငူငူကြီးထိုင်နေတာကို နားမလည်သူက အဘ။

"ဘယ့်နှယ့်ဖြစ်ပြီး ကြည့်နေရာက ပြန်ပြေးလာပါလိမ့်၊ ကြည့်တော့ စောစောကချောင်းနေတဲ့လူ မဟုတ်သလိုဘဲ"

အဘက တစ်ကိုယ်တည်းရေရွတ်ပြီး သူကိုယ်တာ ငင်းကြော်ပန်းကန်နှင့် ကော်ဖီမတ်ခွက်ကိုကိုင်ပြီး ထွက်လာ ။ ဧည့်ခန်းမ၌ မ,ဇော်နှင့်တန်းတိုးသည်။ မ,ဇော်က လက် ာင်ဘူးကြီး မနိုင်မနင်း မ,ထားရင်း ...

"အဘ အိမ်မှာမစားဘူးလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခြံထဲပဲဆင်းတော့မယ် သမီးရေ ... ပန်းပင်တွေ ရေ လောင်းရဦးမှာ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"သူငယ်ချင်း လက်ဆောင်ပေးလိုက်တာနဲ့ တူ ' ယ် ... အကြီးကြီးပဲ"

အဘက လက်ဆောင်ဘူးကြီးကိုကြည့်ပြီး ရယ်ဟဟ စပ်စုသည်။

"ဟုတ်တယ်အဘရဲ့၊ သူက နိုင်ငံခြားက သုံးနှစ်နေ တစ်ခေါက်ပြန်လာတာ၊ သမီးနဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းလေ၊ သ ဘယ်ရောက်နေနေ သူပြန်လာတာနဲ့ သမီးကို တန်းပြီး လ တွေ့တတ်တာပဲ၊ အခုလည်း ကြည့် ... ရွာကိုအရင်သွားတ သမီး အိမ်ထောင်ကျသွားပြီဆိုလို့ ဒီကိုလိုက်လာတာလေ"

"ဩော် ... တော်တော်ခင်ပုံရတာပဲ"

"ခင်ဆို ငယ်ကတည်းက ပေါင်းလာတာလေ၊ သူ့အ က သံရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ ဟိုမှာ တာဝန်ကျတာ၊ သူက အ ဆုံး သုံးနှစ်တစ်ခါလောက် မရမကကို ပြန်လာတာ၊ ဒီရောက် သမီးနဲ့ အပြတ်ကဲတော့တာပဲ"

ကြည့်စမ်း။ သူမအသံက မြူးကြွနေတာများ ငှက် ကောင် လေထဲဝဲပျံနေသည့်အလား။ မျက်နှာကို မမြင်ရပေ အပြုံးတွေ ဝေဝေဆာနေမည်ဆိုတာ သူက စိတ်အတတ်ဖြင့်

မှန်းနိုင်ပါသည်။ ဒါကို သူ မလိုလား။ ဘာကြောင့် မလိုလားလဲ သူ မသိ ... ဒေါသထွက်နေတာပဲ သိ၏။ အဲဒီဒေါသကို အပြင်သို့ ပွင့်အန်မထွက်အောင် သူ အတော်ထိန်းချုပ်ထားရပါသည်။ သူမ ကတော့ သူ့ရှိရာ ထမင်းစားခန်းဆီ ယောင်လို့တောင် ခြေဦး မလှည့်ဘဲ သူမအခန်းထဲ တန်းဝင်သွားပုံရပါသည်။ အမယ် သီချင်းလေးတောင် ညည်းနေသေး။ သူ ဒီလောက်အထိတော့ မထိန်းချုပ်နိုင်တော့။

"သွားကွာ"

ရှေ့၌ရှိနေသော ထမင်းကြော်ပန်းကန်တွေ၊ ကော်ဖီ ခွက်တွေကို လက်နှင့်တိုက်ချပစ်လိုက်၏။ ဒုံးခလွမ်းဆိုသောအသံ တွေက ဆူညံသွားသည်။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် သူမက ထမင်း စားခန်းထဲ ရောက်လာ၏။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ကြိုး"

"မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ"

သူက ကြွပ်ဆတ်ဆတ်ပြန်ဖြေရင်း ကားသော့ဆွဲကာ သူမရှေ့မှ ထွက်လာ၏။ ရင်ထဲ တနုံ့နုံ့နှင့် အဲဒီခံစားချက်က သူ့ အတွက် အခံရဆိုးစေပါသည်။ ဒါဟာ သူမနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ထမဆုံးအနေဖြင့် သူ့ရင်ထဲ ခိုဝင်လာသော ဝေဒနာဖြစ်၏။ သူ ငြိုလည်လေပြီလား မသိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

------------------------ ။

အမှန်တကယ်ဆို အဲဒီနေ့က အဖြစ်အပျက်သည် ရက် အတန်ကြာသည်အထိ သူ့ထံ မဓိုအောင်းသင့်လို့ ကြိုး ထင်ပါ ပါသည်။ အခုတော့ သူ့ကို ဒီနေ့ဒီရက်အထိ စားလည်းဒီစိတ် အိပ်လည်းဒီစိတ်နှင့် ဒုက္ခပေးလွန်းသည်ဟု ထင်မိပါသည်၊ ရင် ဖွင့်ဖော်ကလည်း မရှိ။ မိုးလင်းတာနှင့် ခေါင်းထဲရောက်လာရ သည်က ဒီကောင့်အကြောင်းပင်။

"ဒီကောင် ဘယ်သူလဲ၊ မမဇော်နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်လဲ ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ရောက်မလဲ"

လို့ သူ့မှာ မေးခွန်းထုတ်ရတာ အခါခါပါ။ ဒီမနက်တော့ သူ့စိတ်နှင့်သူ့ကိုယ် နိုးလာခြင်းမဟုတ်။ အခန်းအပြင်ဘက်ရှိ ဟို ကောင်တွေ၏ ဆူဆူညံညံရယ်သံတွေကြောင့် ဘူနိုးလာခြင်းဖြစ် ၏။ သူက နိုးနိုးချင်းပင် မှန်၌ မျက်နှာမူရပ်မိ၏။ မှန်ထဲကကြိုးက ဟိုအရင်ရက်ပိုင်းကကြိုးနှင့် တော်တော်လေး ကွာခြားသွားခြင်း ပင်။ ဟိုးအရင်က ကြိုးသည် ညို့ငင်ဖြားယောင်းနိုင်သော အကြည့်တွေ၊ ချိုမြိန်ရှတသောအပြုံးတွေကို အမြဲတပ်ဆင်ထား နိုင်သော ကြိုး။ အခု မှန်ထဲတွေ့ရသောကြိုးက စိတ်ရှုပ်တွေး ပွေလိမ်ခြင်းများစွာနှင့် ကြိုး။ သူက ခေါင်းကိုစုံဖွကုတ်ပစ်ပြီး အခန်းတံခါးကိုဆွဲဖွင့်၍ ခေါင်းတစ်လုံးသာ ထွက်ပြီး ...

"မမဇော်"

ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ သူ့အခန်းက ထမင်းစားခန်း နှင့် တစ်တန်းတည်းဖြစ်၍ ထိုအခန်းထဲတွင် ဝိုင်းထိုင်နေကြ သော လူစုလူဝေးကြီး၏ရယ်သံတွေ တိခနဲ ပိတ်ကျသွားပြီး ခေါင်းတွေက အနောက်ဘက်ရှိ သူ့ထံသို့ လှည့်လာခြင်းပင်။ အဲဒီထဲမှာ သူ့စိတ်ကို ကိုင်လှုပ်စေနိုင်သော မျက်နှာတစ်ခု။ သူ့ ခေါင်း ထိန်းခနဲမြည်သွားသည်။ ဆံပင်ရွှေအိုရောင်၊ အသား အရေက ပန်းရောင်သမ်းသော အကြည့်လွှာ။ လဲ့ရီနေသော မျက် ဝန်း။ ခပ်သွယ်သွယ်မေးရိုးပေါ်က ယောကျ်ားတန်မဲ့ ပါးလှပ် နေသော နှုတ်ခမ်းများ။ သူ ဆတ်ခနဲ အိုးတိုးအမ်းတမ်း ဖြစ် သွားရ၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ရှက်သွားရသည်။ ကိုယ်က ကပိုကရို။ ဟိုက စမတ်တကျနှင့်။ သူ့မကြည်လင်မှုတွေက မမ ဇော်ထံ ပြုကျသွားရ၏။

"ပြောလေ ကြိုး ... ဘာလိုချင်လို့လဲ"

"ငါမျက်နှာသစ်မယ်၊ ရေချိုးမယ်"

"အကုန်အဆင်သင့်ပဲလေ ကြိုးရဲ့၊ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ရှယ်ဒီပဲ"

သူက တစ်ခါထပ်ပြီး ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြစ်စွာနှင့် တံခါး ကိုဆောင့်ပိတ်ပြီး ရေချိုးခန်းဆီ လှမ်းခဲ့၏။ ဒေါသကြောင့် ခြေ လှမ်းတွေက ခပ်ကြမ်းကြမ်းနင်းချနေရတာ ခြေဖဝါးတွေတောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာကျင်ကျိန်းစက်လာတဲ့အထိ။ သူက သွားတိုက်ရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ကြည့်ပြီးမေးသည်။

"ငါ အပြင်မှာ မနက်စာထွက်စားရင်ကောင်းမလား"

"မကောင်းဘူး"

မှန်ထဲက နောက်ထပ်ကြိုးတစ်ယောက်က ဖြေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မင်း သူတို့အကြောင်း သိချင်နေတယ်မဟုတ်လား … အပြင်ထွက်ပြီး စိတ်က ဒီအိမ်ထဲမှာကျန်နေရင် မင်းမနိုင်ဘူး … ရှုံးသေးတယ်"

"ငါဘာလုပ်ရမလဲ"

သူမေးသံက အားကိုးတကြီး။ မှန်ထဲကကြိုးက မထိတရိ ပြုံးသည်။ ထိုအပြုံးကို ကိုယ်လည်း မကြာခဏ ပြုံးတတ်ပေမယ့် ဒီတစ်ခါတော့ ကိုယ်မုန်းသွားရတာ အမှန်။

"မင်းက အိမ်ရှင်ပဲ၊ ပြီးတော့ မမဇော်ရဲ့ လက်ရှိခင်ပွန်းလောင်း၊ အဲ့ဝိုင်းမှာပဲ မင်းဝင်ထိုင်ပေ့ါ … ဘာဖြစ်လဲ"

သူက အလွယ်တကူ နှာခံလိုက်၏။ မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ပခုံးပေါ်တင်ပြီး အခန်းထဲကထွက်တော့ မမဇော်က ယုံး… အတိုင်း …။

"လာလေ ကြိုး၊ ဒီနေ့ လူစုံတက်စုံမို့ ရှမ်းခေါက်ဆွဲလု… စားကြတာ"

"ခေါ်မနေနဲ့ မ,ဇော်၊ ဒီကောင်က ရှမ်းခေါက်ဆွဲမကြိုက်ဘူး။ မင်း အပြင်လစ်ပြီးသာ Breakfast သွားစားတော့"

လင်းသစ်စကားကြောင့် သူ့ရဲ့လှမ်းလက်စ ခြေလှမ်းတွေက တုံ့ခနဲရပ်သွားရကာ ဘယ်ကိုဦးတည်ရမှန်း မသိ။ ယောင်ချာချာ ဖြစ်သွားရပါသည်။

"ကြိုး မကြိုက်ဘူးလား၊ ဒါဆိုလည်း ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုပ်ဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခု … "

"လုပ်မနေပါနဲ့ဟာ၊ နင့်လက်ရာချည်း အမြဲစားနေရတာ ဒီကောင် ငြီးငွေ့ပြီနေမှာပေ့ါ၊ အပြင်မှာ သူကြိုက်တာ သွားစားပလေ့စေ၊ ရော့ … ကားသော့"

ဝင်းဗိုက ကားသော့တောင် ပစ်ပေးလိုက်သေး။ သူက ကမန်းကတန်း ကားသော့ဖမ်းယူပြီး သွားရကောင်းမလားဟု တွေဝေနေဆဲမှာပင် ရယ်သံတွေက ဝါးခနဲထွက်လာတာဖြစ်၏။ ဗိုတစ်ကောင်က ဒီတစ်အုပ်စုလုံးကို ဟာသတွေလှိုင်လှိုင်ပြောပြီး ချုပ်ကိုင်ထားတာကိုး။ ထိုရယ်သံတွေကြောင့် သူက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပြတ်ပြတ်သားသားချရပြီး စားပွဲဝိုင်းဆီ ခပ်တည်တည်ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ သူ့အား ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ပြင်။ ဘယ်လောက်တောင် ပြက်လုံးက ပြောင်မြောက်သလဲမသိ။ ရယ်သံတွေက တခွိခွိ။ အဲဒီ့အထဲမှာ ဒေါ်မမဇော်တို့က ရှေ့ဆုံးကပေါ့။ ရယ်တာများ ပါးစုန့်တွေဖောင်းတက်ကာ မျက်ဝန်းတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိတ်ကျတဲ့အထိ။ ပြီးတော့ ဘေးကလူကိုလည်း တွန်းတိုက်ပြ ပြောပါရဲ့ ...။

"ခွန်လင်းက ရယ်စရာအပြောကောင်းရုံတင် မဟုတ် ဘူးနော် ... မျက်လှည့်လည်း ပြတတ်သေးတယ်"

ရယ်ရှိန်မသေသေးတဲ့ လေသံနဲ့ပါ။ ကျန်(၆)ယောက် လည်း တိုင်ပင်ထားသလားထင်ရအောင်ကို ...

"ဟယ် ... တကယ်"

ဆိုတဲ့အသံကြီး ထွက်လာတာများ တစ်ခဲနက်။ သက် ၏ အသံစွာစွာက နားကြားပြင်းကပ်ချင်စရာ ဖြစ်စွာနှင့် ...

"ဒါဆို လုပ်စမ်းပါဦး ဆရာကြီးရဲ့၊ တစ်ကွက်လော ပညာပြစမ်းပါဦး"

သက်မာက တောင်းဆိုသည်။ သူက ဆရာကြီးအထ ဖြင့် ကော်လံတွေဘာတွေ ဆွဲဆက်ထောင်နေသောအချိန် သူက စားပွဲခုံကို အားပါစွာဖြင့် ဖြန်းခနဲပုတ်ချလိုက်ခြင်းဖြစ် သူပုတ်ချသောအသံက အတော်လေးကျယ်သဖြင့် တစ်ပိုင်းလုံး အာရုံက သူ့ထံ ပြန်ရောက်လာသည်။

"မမဇော် ... ဒီမှာ ငါ Breakfast စားမယ် ... ပြင်ပေး"

"ကြီးက ရှမ်းခေါက်ဆွဲမကြိုက်ဘူးဆို၊ ဘာလုပ်ပေးရ လဲ"

မေးပုံက ဝတ်ကျေတမ်းကျေ။ သူ့အပေါ် အာရုံဝင်စ

ခြင်း မရှိ။ သူကလည်း အဲဒါကိုပဲ ဒေါသထွက်တာဖြစ်၏။

"ဘာမှမလုပ်နဲ့ ... အဲဒီရှမ်းခေါက်ဆွဲပဲ ကျွေး"

"မင်း နဂိုက မကြိုက်ပါဘူး"

အရေးထဲ အကွက်လာဝင်ထောက်သော ဝင်းမိုကို သူက စောင်းငဲ့ကြည့်ရင်း ...

"အေး ... အခု ကြိုက်သွားပြီ၊ အဲဒါ မင်းအလုပ်မဟုတ် ဘူး"

လို့ ခပ်ဟောက်ဟောက်ပြောလိုက်ရပါသည်။ ဝင်းမိုက ပကျေမနပ်နှင့် သူ့ကိုကြည့်ပြီး ...

"ခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးပဲ ... သူ့ အကြိုက် လိုက်လုပ်ပေးရတဲ့သူတော့ ရူးတော့မှာပဲ"

"ကဲပါ ဝင်းမိုရယ် ... အရူးစိတ်ချမ်းသာရင် တိုင်းပြည် အေးချမ်းတယ် ... ထားလိုက်၊ ဟိုမှာ ခွန်လင်းက မျက်လှည့်ပြ တော့မယ်တဲ့"

သက်မာက အခွင့်ရတုန်း ဝင်နှိပ်ကွပ်ပစ်၏။ ဒီကောင့် ကို ကြည့်မရတာ ကြာပြီလေ။ သူ့မှာတော့ အရှေ့ဒ္ဓရောက်လာ သော ရှမ်းခေါက်ဆွဲပန်းကန်အား စားရကောင်းမလား မစားရ ကောင်းမလားဆိုတာ ဝေခွဲမရဖြစ်နေဆဲ။ စားရင်လည်း သူ့မှာ အရှုံးကြီး ဖြစ်ပေဦးမည်။ ထို့ကြောင့် ပန်းကန်ကြီးရှေ့ချကာ ဟူနှင့် မွှေနှောက်နေဆဲ အချိန်မှာပင် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ ... မျက်လှည့်စတင်ပါပြီခင်ဗျာ၊ ဟောဒီမှာနော် ... အားလုံးမြင်ကြတဲ့အတိုင်း နှင်းဆီတစ်ပွင့်"

ခွန်လင်းက နှင်းဆီပွင့်ပေါ် ယောက်ျားကိုင် လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် အုပ်ထားလိုက်ပြီး ...

"ဒါဆို စားစရာတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲပြရင် သဘောကျကြမှာလားခင်ဗျာ"

"ဟေး ... ပြောင်းပြပါ၊ ရှိ...ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း"

လက်ခုပ်သံတွေ၊ တောင်းဆိုသံတွေနှင့် လက်ခေါက်မှုတ်သံတွေအကြား သူကပါ ရောပါစီးမျောသွား၏။ ရှမ်းခေါက်ဆွဲကို တူနဲ့သာမွှေနေရသည်။ အခုထိ တစ်လုတ်မှ မစားရသေး။ ခွန်လင်းကတော့ တကယ့်မျက်လှည့်ဆရာတစ်ဦးပမာ လက်လေးနှစ်ချောင်းတည်းဖြင့် ပဝါကို ဆတ်ခနဲဆွဲလှန်သည်။ အခုတွေ့ရတာက နှင်းဆီပန်းမဟုတ်။ ကြက်ဥတစ်လုံးသာ ဖြစ်၏။

"ဟယ် ... ကြက်ဥကြီးတော့"

မိန်းကလေးသုံးယောက်ထံမှအသံက အကျယ်ကြီး။ ဟိုသုံးယောက်ကတော့ လက်ခုပ်တွေ တဖြောင်းဖြောင်းတီးပြီး အားပေးကြသည်။ အားမပေးသူက တစ်ယောက်တည်း။ အဲဒါ သူဖြစ်၏။ သူ တစ်ယောက်တည်း သီးခြားကမ္ဘာရောက်နေသလို ခံစားရသည်။

"ဟော့ကောင် ... အဲဒီကြက်ဥက စားလို့ရလား"

"ရတယ် ... မယုံရင် လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ပေါ့"

ခွန်လင်းက မိုးဇော်အမေးကို ပြန်ဖြေလျှင် ...

"ဒါဆို မနဇော်ကြော်ပေးတော့"

မနဇော်က ခွန်လင်းလက်ထဲမှကြက်ဥကို လှဲပြောင်းယူရင်း သေချာလှည့်ပတ်ကြည့်ကာ ...

"ဟဲ့ ... ဒါ ငါ့ရေခဲသေတ္တာထဲက ကြက်ဥနဲ့ တူသလိုလိုပဲ"

"တူမှာပေါ့၊ အဲဒါ နင့်ရေခဲသေတ္တာထဲ ကြက်ဥပဲဥစ္စာ"

"ဟောတော့ ... ကြည့်စမ်း ... ခွန်လင်း အကျင့်မကောင်းဘူး၊ ငါ့ကြက်ဥကို အလစ်သုတ်ပြီး ငါတို့ကို မျက်လှည့်ပြတယ်၊ ကြည့်စမ်း ခွန်လင်းစုတ် ... ခွန်လင်းပြုတ်"

သူမက ဒေါသဖြစ်ဖြစ်ဖြင့် ခွန်လင်းကို လိုက်ထုသည်။ ခွန်လင်းက ရှောင်တိမ်းပြေးသည်။ ထမင်းစားခန်းတစ်ခုလုံး သူမတို့နှစ်ယောက်ကို အားပေးသောအသံတွေဖြင့် ဆူညံနေ၏။ သူသာ ထိုမြင်ကွင်းအား ဘာ့ကြောင့်မရယ်မောနိုင်ပါလိမ့်။ ဘာကြောင့် ဒေါသထွက်နေရပါလိမ့်။ အဖြေမရှိသောပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ပင်ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(အခန်း–၁၂)

ကိုး တစ်ယောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်နေပြီလဲလို့ မဆန်းစစ်နိုင်တော့။ ဒီတစ်နေ့လုံး အိမ်တွင်းအောင်းပြီး အရိပ်အခြည်ကြည့်နေတာ ကြာပြီ။ သူမကတော့ သူစောင့်ကြည့်နေတာကို ရိပ်မိသိ,မသိတော့မသိ။ မနက်က မီးဖိုချောင်ထဲ အလုပ်တွေ တကုပ်ကုပ်ရှုပ်နေတာ တွေ့ပါသည်။ အဲဒီနောက် သူ့အား ထမင်းစားပွဲရှေ့အရောက် ပြင်ဆင်ပေးပြီး ဖုန်းပြောနေတာကျတော့ ကြာပြီ။ သူ့မှာ ထမင်းစားတောင် မဖြောင့်။ ဘယ်သူလဲ ဘယ်ဝါလဲ သွားမေးဖို့ကျပြန်တော့လည်း ကိုယ်နဲ့အခေါ်အပြောက မရှိ။ ဒါနဲ့ မထူးပါဘူးဆိုပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ချောင်းနားထောင်တော့မှပဲ ...

"အေးပါ ခွန်လင်းရယ် ... ငါ ကတိပေးပါတယ်ဟဲ့ ... လိုက်ကြည့်ပါ့မယ်၊ မနက်ဖြန်ညနေ လေးနာရီလောက်လာခေါ်၊ ဟမ် ... ဟဲ့ ... သူ့ပါ တစ်ပါတည်းခေါ်လာပေါ့၊ ငါ့အိမ်ကပဲ တစ်ခါတည်း သွားမယ်လေ၊ ဘယ်သူ ဘီလူး ... ဘီလူးဆိုတာ

ာယ်သူ့ကိုပြောတာလဲ၊ ဩော် ... သူ့က ပြောတာလား၊ အမလေး ... ရှိပ့ါလင်းရေ ... ထမင်းစားနေတယ်"

ဘီလူးဆိုတာ သူ့ကိုပြောတာပေ့ါ။ ဒေါသတွေက အမျက်ချောင်းချောင်းထွက်နေပေမယ့် သူ မျိုသိပ်ထားရသည်။ ခပြင်ကို ဖွင့်မထုတ်ရဲ။ ကိုယ်က လူမသိသူမသိ ခိုး နားထောင်ဟဲ့သူလေ။ ဒီကြားထဲ မမဇော်က လင်းလို့ အဖျားခွတ်ခေါ်သံကို ၇ားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားရသောအခါ သူ့ဒေါသတွေက ကိုယ်တွင်း ၌ တဟုန်းဟုန်း တောက်နေပါပြီ။ ပူလောင်လိုက်တာမှ တအား ပါပဲ။

"အေးဟဲ့ ... ငါလည်း မပြောတတ်ပါဘူး၊ သူ အခု ဂလော အိမ်ကပ်နေတာတော့ အသေအချာပဲ၊ ထားပါဟယ် ပူအကြောင်း၊ မနက်ဖြန်ညအစီအစဉ်က ငါ့ကိုတကယ်ပဲ စိတ် လှုပ်ရှားစေတယ် ... သိလား၊ အဲဒီလိုရှိုးတွေ ငါ တစ်ခါမှ မကြည့် ဖူးဘူးလေ၊ အေး ... ဝတ်လာခဲ့မယ်လေ၊ အေး ... အေး ... ပဲနော်၊ မနက်ဖြန်ညမှ ဆုံကြမယ်၊ ငါစောင့်နေမယ်"

ကတိတွေအထပ်ထပ်ပေးပြီးမှ ဖုန်းချပါသည်။ သူက တော့ သူမ ဖုန်းခွက်ပြန်တင်ကတည်းက ထမင်းစားပွဲ၌ ဟန် ဖျက် ပြန်ထိုင်ပြီး တစ်လုပ်နှစ်လုပ်စားကာ အရိပ်အကဲကို စောင့်ကြည့်နေပါ သည်။ သူမက သီချင်းတောင်ညည်းနေသေး ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လာ…လာလာလာ…လာ…လာလာလာ…ကိုယ့်အချစ် မင်းဆီမှာ"

ဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်ပါလိမ့်။ ဒီသီချင်းဆိုဟာ ဆုန်သင်းပါ(ရ်) မှန်း၊ အကြင်နာစစ်ရင်ဆိုသော Title ဖြစ်မှန်း သူ သိပါသည်။ သူမက ဘယ်သူ့အပေါ် အကြင်နာစစ်နေပါလိမ့်။ ထို့အတွေးက သူ့အား ထမင်းတောင်ဆက်မစားချင်တော့။ သို့ပေမယ့် သူမတို့အစီအစဉ်ကို သူသိပြီးသားဖြစ်၍ တစ်ပန်းသာသည်ဟု ဆိုရမည်။ သူ တခြားဟာတွေ ဒွိဟမပွားချင်တော့။ အဓိကကျတာ ဒီအစီအစဉ်ကြီး ပျက်သွားရေးပင်။ ဘာကြောင့်မှန်းတော့မသိ။ သူ့ရင်ထဲ၌ သူမ ခွန်လင်းနှင့် အတူတွဲသွားမှာကို မလိုလားပါလေ။ "ဝတ်လာခဲ့မယ်" လို့ကတိပေးတာ ဘာပါလိမ့်။ သူ သိပ်ကြာကြာမစဉ်းစားရ။ သူ့မျက်စိထဲ လေးထောင့်စပ်စပ်ဘူးအကြီးကြီးကို ပြေးမြင်ယောင်သည်။ သေချာပြီ။ ဒီထဲ၌ ဝတ်စရာအကျီ ရှိရမည်။ ထိုအရာကို သေချာစေရေးအတွက် သူမ အိမ်မှအထွက်ကို သူ တိတ်တဆိတ် စောင့်ကြည့်နေရတာပါ။ သူမအခန်းဝင်နိုင်ရေးအတွက်လေ။ မကြာပါ။ ညနေစောင်းတာ နှင့် သူမ အခွေရယ် စာအုပ်တစ်ထပ်ကြီးရယ်ကိုင်ပြီး …

"အဘရေ … သမီး စာအုပ်နဲ့အခွေသွားအပ်ဦးမယ်နော် စားပွဲပေါ်မှာ ညစာပြင်ပြီးသား၊ အုပ်ဆောင်းဖွင့်ပြီး စားရုံပဲနော်"

မ,ဇော်က အဘကိုပြောချင်လွန်း၍မဟုတ်။ ကြိုး

ပြောချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ သူက မျက်နှာကြီးမှုန်ကုပ်နေတော့ ပြောရဲပြန်။ ဘယ်သူနဲ့ အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ဘာတွေ အလိုမကျမှန်းမသိတော့ ကိုယ်ကသူ့ကို အကောင်းပြောလည်း အကောင်းမှန်း သိမှာမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ရှန်ရှောင်နေတာပဲ ကောင်းပါလိမ့်မည်။ ယင်းအတွေးနှင့် သူမက အပြင်အထွက် သူက မ,ဇော်ရဲ့အခန်းထဲ ရောက်သွားပေပြီ။

"အချိန်သိပ်မရဘူး ကြိုး၊ မြန်မြန်ရှာပါဟ"

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိပေးရင်းက အခန်းထဲဝေ့ဝဲရင်း ရှာဖွေရပါသည်။ သူမအခန်းလေးသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အိပ်ခန်းပီသစွာ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေပါသည်။ သူ့အခန်းထဲမှာလို အင်္ကျီ တိုးလိုးတွဲလောင်းတွေမရှိ။ အရာရာ စနစ်ကျ။ လေထုထဲ၌ပင် မွှေးရနံ့လေးက သင်းပျံ့နေပေရာ စိတ်ကိုပင် တစ်မျိုး ကြည်လင်လန်းဆန်းစေ၏။

သူက သပ်ရပ်သော အခန်းလေးထဲ သိပ်ကြာကြာရှာရ။ စားပွဲခုံပေါ် တင်ထားသော ကတ်ထူစက္ကူပုံးကြီးအား အရင်တွေ့ရတာ ဖြစ်သည်။ ပုံး ကြီးက အဖုံးကို အသာမ,ဖွင့်ရုံနှင့် အတွင်းက ကြွေရောင်တောက်နေသော ဖေဒါရောင်ဂါဝန်လေးကို တွေ့ရသည်။ ဂါဝန် လေးက အပေါ်၌ ဇာပါးလေးတစ်ထပ်၊ အောက်က တစ်ထပ်ခံထားတာဖြစ်သည်။ မြင်ရုံနှင့် ကိုင်မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်လွန်းလှပါသည်။ ထို့ကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက အသာရှုရှုလေး ဖြန့်ကြည့်လျှင် ဂါဝန်လေးက လည်ပင်း အပိုက်လေးနှင့် ပခုံးကကြိုးက ချည်ရတာ၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ် ဖက်ကတော့ လက်သုံးလုံးစာ ကြိုးအပြားကြီးနှင့်ဖြစ်သည်။ ဂါဝန်အရှည်က ဟိုအောက်ခြေထိတော့ မရောက်ပေ။ ခြေသလုံး တစ်ဝက်ခန့်ကိုပဲ မညီမညာနှင့် အချွန်ကလေးတွေ ပုံဖော်ထား ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂါဝန်လေးက လှပါသည်။ သို့ပေမယ့် သူ နှမြော နေ၍ မဖြစ်။ သူက ဂါဝန်လေး၏ ဘေးအနားစကို ကတ်ကြေး ဖြင့် ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းကလေးဖြစ်အောင် ညှပ်ပစ်လိုက်၏။ ကြွက် ကိုက်သလို မျိုးပေါ့။ အဲဒီနောက် ဂါဝန်ကို နေရာတကျ ပြန်ထည့် ထားကာ သူအိပ်ခန်းထဲ ဟန်မပျက်ပြန် ဝင်နေလိုက်၏။ မနက် ဖြန်ညနေတွင် သူက ပွဲကြည့်ပရိသတ်။ ကြိုးရင်ထဲ၌ အပျော်တွေ မြူးခုန်နေပြီ။ ကြိုးမျှော်လင့်ထားသော မနက်ဖြန်က ဆိုက်မြိုက် စွာ။ သို့ပေမယ့် သူမ၏နှမြောတသအသံလေးကတော့ လေးနာရီ ထိုးခါနီးမှ ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်၏။

"ဟယ်တော့ … ငါ့အကျီလေး၊ ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ သွားပါပြီ … အပေါက်ကြီးနဲ့ … သွားပါပြီ"

မ,ဇော်က တကယ်ဝမ်းနည်းစွာနှင့်ပင်။ ဒီဂါဝန်အသား က သူမ သဘောကျလှသည့် ပြောင်ပြောင်အိအိကလေးမို့ စ… တဲ့နေ့ကတောင် စမ်းမဝတ်ကြည့်ရက်။ ဒီနေ့မှ တကယ်ဝတ်… မှာ။ ဂါဝန်အရောင်နှင့် သူမအသားရောင် ဟပ်,မဟပ်ဆိုတ…

…ည်း ခဏခဏ မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်ကြည့်နေကျမို့ ရုပ် …ျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်သွားသောအခါ ဖြေဆည်လို့ပင် မရ။

"ဟဲ့ … ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ လေးနာရီထိုးနေပြီ အမိ၊ …ုင်လို့ဆင်လို့ မပြီးသေးဘူးလား"

စကားသံနှင့်အတူ သက်မာနှင့်သော်က အခန်းဝရောက် …ာတော့ လေးနာရီ နည်းနည်းစွန်းနေပေပြီ။ သူက ချို့ယွင်း …ားသော ဂါဝန်လေးကိုင်ကာ ဝမ်းနည်းနေတုန်း။

"ဟဲ့ … သြော် ဒီမိန်းမ … ဂါဝန်ကြီးကိုင်ပြီး ဘာလုပ်နေ …ာတုံး၊ လုပ်တော့လေ … သွားရအောင် မြန်မြန်"

သော်က အဲဒီလိုလောဆော်ပေမယ့် သူမက နေရာမှပင် …လှုပ်နိုင်။

"ဒီမှာကြည့်ပါဦး … ငါ့ဂါဝါရဲ့အဖြစ်ကို"

သူမက အဲဒီလိုပြောပြီး ဖြန့်ပြမှ ဂါဝန်ရဲ့ဖြစ်အင်ကို တွေ့ …ားပုံရသည်။ အကုန်လုံးက ရင်ဘတ်စည်တီး …။

"ဟယ် … အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ"

"နင် သေချာမသိမ်းဘူးလားဟယ်"

မေးခွန်းတွေကပြိုင်တူပေမယ့် အဓိပ္ပာယ်က ကွဲပြားပါ …ည်။ သူမကလည်း ညောင်စိစိလေသံလေးဖြင့် …

"ငါ အဲဒီဘူးကြီးထဲထည့်ပြီး ဒီခုံပေါ်မှာ တင်ထားတာပဲ …ာကို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တစ်ခါတည်း ဗီရိုထဲထည့်သိမ်းပါလား၊ နင်ဟာလေ ဖြစ်တော့မှ မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ တကတဲ ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး၊ ပေးတဲ့လူတွေ ဈေးတွေအများကြီးပေးဝယ်လာရတာ၊ ပြီးတော့ အဝေးကြီးကနေ ဒီအထိ တခုတ်တရသယ်လာတဲ့ဟာကိုး၊ ဒါကို သာ ခွန်လင်းမြင်ရင်လေ ရင်ကျိုးပြီးသေမှာပဲ"

"နင်ကလည်း သက်မာရယ် … ငါက ဒီမှာ ပိုနေ့မြောနေရ ဟဲ့"

သူမအသံက ငိုသံပင် ပါချင်လုလု။ ကိုယ်မြတ်နိုးသော ရာ ဖျက်ဆီးခံရခြင်းသည် အဘယ်မျှဝမ်းနည်းဖို့ကောင်းသော ကိစ္စပါလိမ့်။

"ကဲ … ကဲ … နင်ကလည်း တော်တော့ သက်မာ၊ ဟိုက ငိုချလိမ့်မယ်၊ ဒါမဝတ်ရလည်း တခြားဟာဝတ်တာပေါ့၊ လုပ် တော့ … သွားစို့ … ဟိုကောင်တွေ စောင့်နေတာကြာပြီ"

ဟု သော်ကပြောသောအချိန်တွင် သူမတို့အခန်းရှေ့ မိုးဇော်နှင့်အတူ ခွန်လင်းပါ ရောက်လာတာဖြစ်၏။

"ဟာ … ဘာမှမပြင်ရသေးဘူး၊ နင်ကလည်း လုပ် လိုက်ပြန်ပြီ မ,ဇော်ရယ်၊ အချိန်ကကပ်နေပြီဟ၊ ဝတ်တော့ မြန်မြန်"

မိုးဇော်က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို မသိ။ အရင် အပြစ် တင်သည်။

"နင်ကလည်း ဘာမှမသိဘဲနဲ့"

သော်က ဝင်ဟန့်၏။ ဒီတော့ မိုးဇော်က အူကြောင် ကြောင်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မ,ဇော်"

"နင်ပေးတဲ့ဂါဝန်လေးလေ"

နှမြောစိတ်ကြောင့် စကားကမဆက်နိုင်။ ကြားထဲက သက်မာကပင် …

"ကြွက်ကိုက်သွားပြီဟေ့"

"ဟောဗျာ … ကောင်းရောပဲ၊ နင်ကလည်း စည်းကမ်းမှ မရှိတာကိုး"

"တစ်ခါမှ အဲဒီလိုမဖြစ်ဖူးဘူးလေ"

"ကဲ … ထားတော့ မိုးဇော်၊ သူ့ကို အပြစ်တင်မနေနဲ့ နင်က ဒီဂါဝန်ပဲဝတ်ချင်တာလား မ,ဇော်"

"အဲလိုကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူးလင်းရယ်၊ ငါ စိတ်ထဲ မကောင်းဘူးပေါ့၊ ဒါလေးကို ဒီနေ့ဝတ်မယ်လို့ ပြင်ဆင် …"

"ငါ နောက်တစ်ထည် အသစ်ဝယ်ပေးပါ့မယ်"

သူမစကားပင် မဆုံးရ။ ခွန်လင်းက ကြားဖြတ်ပြော သည်။ သူမအပါအဝင် ကျန်လူတွေက အံ့သြတကြီး။

"အဲဒါနဲ့ ပုံစံတူ အရောင်တော့ကွဲတယ်၊ ငါ ဒဂုံစင်တာမှာ တွေ့ထားတယ်၊ အခု သွားဝယ်လိုက်မယ်လေ၊ နင့်အိမ်နဲ့လည်း

www.burmeseclassic.com

နိုးနေတာပဲ၊ ငါခဏလေးနဲ့ ပြန်ရောက်မှာပါ၊ လှလှလေး ဖြင်ထား … ဟုတ်ပြီလား၊ မိုးဇော် … ငါတို့ လစ်ရအောင်”

သူက ဝရန်းသုန်းကား ပြေးထွက်သွားပါပြီ။ သက်မာရယ်၊ သော်ရယ်၊ သူမရယ်က တိုင်ပင်မထားဘဲ မျက်လုံးချင်းဆုံ၏။ သက်မာက ဘယ့်နှယ့်လဲဟူသောပုံစံဖြင့် မေးဆတ်ပြသည်။ သူမက ခေါင်းယမ်းရုံကလွဲ၍ အခြားမတတ်နိုင်။ ခဏလေးပင်။ သူမမျက်နှာ ပြင်ဆင်ခြယ်သပြီးသော အချိန်လေးမှာပင် လင်းတို့က ပြန်ရောက်လာ၏။ ဒီတစ်ခါဂါဝန်အရောင်က ဆင်စွယ်ရောင်လေး။ သူမ့ဝတ်ကြည့်သောအခါ ကိုယ်တိုင်းနှင့် ချုပ်ထားသလို ချပ်ကပ်ရပ်လို့။ သူမက ဆံပင်လေးတွေကို ကော်ရည်ဖြန်း၍ အပွချောင်းနှင့် လိပ်ကာ ပခုံးကျော်ကျော်ချထား၏၊ မျက်နှာကို ပန်းသွေးရောင်ကြွစေသောအခါ သူမ့ပြင်ဆင်မှုက အပြီးသတ်သွားလေပြီ။

“ကြည့်စမ်းဟယ် … ငါတို့မဇော်က လှလိုက်တာနော်၊ အပျိုလေးအတိုင်းပဲ၊ အိမ်ထောင်ရှိမိန်းမလို့ ထင်တောင်မထင်ဘူး”

“ဟ … ဘယ်ထင်ရမလဲ၊ သူတို့က တစ်ခန်းစီ ခွဲအိပ်တ ကိုး”

ဟူသည့် နောက်ပြောင်စကားသံတွေ နိုးနိုးခစ်ခစ်ရယ် သံတွေက သူ့အခန်းရှေ့မှပင် ဖြတ်ကျော်သွားပြီး အတန်ကြာမှ

သူ တံခါးဖွင့်ကြည့်မိသည်။ တစ်အိမ်လုံး မည်းမှောင်တိတ်ဆိတ်လျက်။ ကြိုးက လေးပင်သောခြေလှမ်းတွေနှင့် ဧည့်ခန်းဆိုဖာပေါ်ဒ်ထိုင်ကာ ရှူးခနဲလေပူမှုတ်ထုတ်လိုက်၏။ ယနေ့ သူ့အကြံမအောင်မြင်၊ သူ့အား ကံကြမ္မာက တစ်ဖန်ပြန်ကျီစယ်ပြီထင်ရဲ့။

---------------------- ။

“တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်မကပ်လွန်းတဲ့မိန်းမ၊ ဒီနေ့တော့ ငါနဲ့ တွေ့ပြီပေါ့ကွာ”

ကြိုးက ပါးစပ်မှအသံထွက်အောင် အဲဒီလိုရေရွတ်ရင်း ခြံတံခါးနား၌ ကြိမ်ခုံအဝိုင်းကြီးချ၍ သတင်းစာတစ်စောင်နှင့် ထိုင်နေတာ ကြာပါပြီ။ သူ့ရဲ့အဖြစ်ကို ခြံစောင့်အဘတောင် အံ့ဩပြီး လာရောက်မေးယူရတဲ့ အထိ။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ လူလေးရယ်၊ သတင်းစာဖတ်ချင်ရင် ဟိုမြက်ခင်းပေါ်မှာ ဖတ်ပါလား၊ ဒီနားက နေပူတယ်လေ”

“ရတယ် အဘ၊ ကျွန်တော် ဒီနားမှာထိုင်မှ ဖြစ်မှာမို့လို့”

သူက အဲဒီလိုပြတ်ပြတ်ဖြေတော့ အဘလည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်၊ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ထွက်သွားရပါပြီ။ သူ စောင့်ပြီး တစ်နာရီနီးပါးကြာမှ မရွှေချောကထွက်လာ၏။ ဂျင်း

www.burmeseclassic.com

ပင်နှင့် တီရှပ်အဖြူ။ အဲဒီအပေါ် ချိုင်းအောက်လောက်ရှိသော ဂျက်ကက်တိုနံ့နံ့ကို ထပ်ဝတ်ထား၏။ နီညိုရောင်ဆံပင်ဖြောင့်တွေကို ဒီအတိုင်းလွှတ်လပ်စွာချထားပြီး အိတ်အကြီးစား ငွေမင်ရောင်ကိုလွယ်ထား၏။ သူမက ဒေါက်ဖိနပ်တခွပ်ခွပ် အသံပေးပြီးမှ တံခါးဆီလျှောက်လာသောအခါ သူက တိုက်ပွဲဝင်ရန် စစ်သူကြီးလို အသင့်ပြင်ထားပါသည်။ သူမက ခြံတံခါးကို ဖွင့်ရန် လက်လှမ်းသောအချိန်တွင် သူက စစ်မျက်နှာစတင်ဖွင့်ပြီးဖြစ်၏။

"ဒါက ဘယ်လဲ"

သူ့အသံက ဟိန်းထွက်သွားသည်။

"Shopping ထွက်မလို့"

သူမကလည်း မခေ။ ဆတ်ခနဲ ပြန်ဖြေ၏။

"နင် တစ်နေ့တစ်နေ့ အပြင်သွားရတာ မမောသေးဘူးလား မမဇော်၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ရတာနဲ့ စတိတ်ရှိုးကြည့်ရတာနဲ့ Shopping ထွက်ရတာနဲ့ … အိမ်လေးဘာလေး နည်းနည်းကပ်ပါဦး၊ အိမ်အလုပ်ကလေးဘာလေး စိတ်ဝင်တစားလုပ်ပါဦး"

"ငါ ဘာတွေများ ပျက်ကွက်တာရှိလို့လဲ ကြိုး၊ နင်နဲ့အဘအတွက် ချက်ပြီးရုံတင်မကဘူး၊ ခူးခပ်ပြီးသား၊ အဝတ်လျှော်ပြီးပြီ၊ အိမ်သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပြီးပြီ၊ နင့်အဝတ်တွေ မီးပူတိုက်ပေးပြီးပြီ၊ ကဲ … ငါ့အလုပ်တွေ အကုန် Finish ပဲ၊ ငါအား

တဲ့အချိန်မှာ နှစ်အကြာကြီးနေမှ တစ်ခါတွေ့ရတဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်းနဲ့ သွားတာ … အဲဒါဘာဖြစ်လဲ … ပြော"

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ နင့်အလုပ်တွေပြီးလည်း မသွားရဘူး၊ ငါ့မှာ တားပိုင်ခွင့်ရှိတယ်နော်၊ နင့်ယောက်ျား၊ နင့်အုပ်ထိန်းသူ၊ မသွားရဘူး ဒါပဲ"

"နင်မညစ်နဲ့နော် ကြိုး"

"နင့်ဟာနင် ထင်ချင်သလိုထင်၊ ငါကတော့ သွားခွင့်လုံးဝ မပေးနိုင်ဘူး"

သူက အပြတ်ပြောသောအခါ သူမသည် မကျေမနပ်နှင့် သူ့အား စိုက်ကြည့်နေတာ အကြာကြီး။ ကြည့်တဲ့စတိုင်ကလည်း မိုက်ပ့ါ။ နှုတ်ခမ်းကလည်း စူသေး။ ခါးကလည်း ထောက်ထားသေး။ အတန်ကြာမှ ဆတ်ခနဲ အိမ်ဘက်သို့ပြန်လှည့်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး ပြုတ်ကျတော့မတတ် ဆောင့်အောင့်ပြီး လျှောက်သွားတာ သူ့အတွက် ရင်ဖိုစရာ။ သူက သူမနောက်ကျောကိုကြည့်ပြီး …

"ဒီတစ်ခါတော့ ငါနိုင်ပြီကွ"

လို့ရေရွတ်ကာ သူမနောက်မှ အိမ်ထဲသို့ လိုက်ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ ညှေ့ခန်းမှာထိုင်နေရင်း သူမအရိပ်အခြည်ကို ဂျာနယ်ဖတ်စောင်ရဲ့အကာအကွယ်နဲ့ လေ့လာသည်ပေ့ါ။ သူမကတော့ သူ့ကို အခဲမကျေပုံဖြင့် မျက်စောင်းတွေ ခဏခဏထိုးလျက်ရှိပါသည်။ အဲဒီမျက်စောင်းတွေသာ ကျည်ဆံတွေဖြစ်ခဲ့လျှင် သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေတာ ကြာလှပေါ့။ မှတ်ထား မမဇော် … ငါက နင့်ကိုဒုက္ခပေးရမှ ကျေနပ်တာ။ သူကြိမ်းဝါးသံလည်းဆုံးရော ဖုန်းကလည်း ဆူညံစွာ ကောက်မြည်လာတော့တာဖြစ်၏။ ဖုန်းနှင့် အနီးကပ်ထိုင်သူက သူမဖို့ …

"ဟဲလို … ဟယ် … သက်မာ"

သူ့ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။ သက်မာဆိုပါလား …

"ငါ မလာတော့ဘူး၊ နင်တို့ပဲ သွားကြတော့၊ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ ငါ့ယောကျ်ားက မသွားရဘူးတဲ့"

အဲဗျ … သေပြီ။ သူမဟာ တစ်ခုခုနဲ့ဖုံးကွယ်မည်လို့သူမျှော်လင့်ထားတာ။ အခုတော့ ပြောပုံက အပြစ်တွေ သူ့ခေါင်းပေါ် အကုန်ကျစေသည့်နည်းနဲ့။ သူ့မှာနေရင်းထိုင်ရင်း ခေါင်းကြီးတောင် လေးလာရသည်။ ဒီအုပ်စု၏အကဲခပ်အကြည့်တွေ၊ စက်သေနတ်လို ပေဖန်ချက်ပေးမည့်ပါးစပ်တွေကို သူက လက်လန်စွာ အရှုံးပေး ထားပါသည်။

"ဘယ်သိမလဲ … ဘာဖြစ်လို့မသွားနိုင်းလဲတော့"

မ,ဇော်က သူ့အား (၁၀၁)ကြိမ်မြောက် မျက်စောင်းထိုးရင်း သက်မာကို ပြောပြမိသည်။

"အေးဟေ့ … နင်တို့သိချင်ရင် ကိုယ်တိုင်သာ လာမေးတော့၊ ငါကတော့ အကြံညစ်စုတ်တဲ့လူတွေနဲ့ သိပ်စကားမပြောချင်ဘူး"

သူမက ဖုန်းကို ခွပ်ခနဲချကာ …

"သက်မာတို့အုပ်စု နင့်ဆီ ချီတက်လာပြီ"

ဟု သတင်းပေးကာ သူမအခန်းဆီ တစ်ချိုးတည်းလစ်ပါတော့သည်။ မိနစ်ပိုင်းမျှပင်ကြာမည်။ ပေါ်တီကိုအောက် ကားရပ်သံ။ ဟေးလားဝါးလားအဲသံတွေနဲ့ ဧည့်ခန်းလေးက အသက်ဝင်လာပြီး သူ့ရှေ့သို့ ခ်ီးရထားတွဲကြီးလို တသီတတန်း လူစုကြီးက ချောက်လာသည်။ ဘိုမကျ မြန်မာမကသော ခွန်လင်းလည်းပါသည်ပေါ့။ မိုးဇော်ကပင် လူတတ်ကြီးလုပ်ကာ …

"မင်းက မ,ဇော်ကို ငါတို့နဲ့အတူ ဈေးဝယ်မထွက်ခိုင်းဘူးဆို၊ အကြောင်းရင်းလေးများရှိရင် ပြောစမ်းပါဦး"

"ဘာလဲ ကြီး … မင်းမိန်းမကို ငါတို့နဲ့ စိတ်မချရလောက်အောင် အပြစ်တွေသည်းနေတာလား"

အင်း … ဒီမေးခွန်းက သူ့ကို ဒုက္ခတွင်းထဲ တွန်းပို့သောမေးခွန်း။ သူ အင်မတန်အင်မတန် သတိထားပြီး ဖြေရသည်။

"အမှန်အတိုင်းဝန်ခံ ကြီး … ဟုတ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းရရင် ငါတို့ ဒီနေရာကလှည့်ထွက်သွားမယ်"

အရေးထဲ ဝင်းဗိုက လာနှောင့်နေ၏။ သူက သက်ပြင်းတစ်ရှိုက်ရှိုက်ရင်း …

"မင်းတို့ထင်တာတွေ တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး၊ မမဇော်ကို ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် လုပ်တာပဲရှိဘယ်၊ ကြိုက်တဲ့နေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာ ခေါ်သွား"

သူ့စကားလည်းဆုံးရော ဟေးခနဲအော်သံကြီးနဲ့အတူ ...

"မ,ဇော်ရေ ထွက်ခဲ့ဟေ့ ... ငါတို့ အောင်မြင်ပြီ"

လို့ နှစ်ခါမခေါ်ရ။ မချောကလည်း ပြေးထွက်လာတာများ အမြီးကိုတန်းလို့။ အဲဒီနေ့က လူကြားကောင်းအောင်သာ မ,ဇော် စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် လုပ်တာပါလို့ပြောရတာ။ တကယ်ဖြစ်ရသူက ကြိုး။ အဲဒီလို တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းမခံရသောအခါ ကြိုးက နောက်တစ်နည်းပြောင်းသုံး၏။ အဲဒါက နောက်ယောင်ခံလိုက်နည်းပင်ဖြစ်သည်။ သူမတို့နောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်ရ သည်မှာ သူ့အတွက် ပင်ပန်းလှသည်။ ပင်ပန်းဆို သူက ဒီအတိုင်း လိုက်ရတာမှမဟုတ်ဘဲ။ မှန်ပြောင်းကြီးတစ်လက်ကိုလည်း လွယ်ထားရသေးသည်။ မျက်စိကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံးရှုပ်အောင်ထားပြီး ပုန်းခိုစရာနေရာတစ်ခုခုကိုလည်း ကြိုတင်ရှာထားရ၏။ မဇော်တခေ သူမတို့ နောက်ဘက်သို့လှည့်လာပါက ဝင်ပုန်းနိုင်အောင်ပါ။ ကိုယ့်ကို လူတွေ့ခံလို့မှ မဖြစ်သေးတာ။ အိမ်မှ သူမတို့တစ်အုပ်စုကြီး ထွက်ပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် သူက ထွက်တတ်တာမို့ အဘကတောင် ...

"ဘာတွေအလုပ်ရှုပ်နေတာလဲ လူလေးရဲ့"

"အဟဲ ... ဒီလိုပါပဲ"

ပထမတော့ သူက ဟိုလိုလိုဒီလိုလိုဖြေသေး၊ သို့ပေမယ့်

လူတစ်ယောက်၌ တိုင်ပင်ဖော်ရင်ဖွင့်ဖော်မရှိသည့်အခါ သိပ်အနေရကြပ်ကြောင်း သူသိလာရသည်။ ထို့ကြောင့် အဘကိုပင် သူ၏ရင်ဖွင့်ဖော်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီး ...

"အဘ ... ခွန်လင်းနဲ့ မမဇော်ကို ဘယ်လိုမြင်လဲဟင်"

"ဟော ..."

အဘထံမှ အာမေဍိတ်က လန့်စရာ။ ပြီးတော့ သူ့အား အထူးတလည်ပြန်ကြည့်ပြီး ...

"သူငယ်ချင်းတွေလေ လူလေးရဲ့"

"သူငယ်ချင်းထက် နည်းနည်းပိုဆန်းပြားတယ်လို့ မထင်မိဘူးလား"

အဘက ခေါင်းခါပြသည်။

"မထင်ပါဘူး။ သူတို့က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ၊ ပြီးတော့ သုံးနှစ်နေမှ တစ်ခါတွေ့ရတော့ ဒီလောက်တော့ရှိမှာပေါ့"

အဘကပါ မမဇော်ဘက်က။

"ဟွန်း ... သုံးနှစ်နေမှ တစ်ခါပြန်လာတဲ့ကောင်ကလည်း ဒီမှာ ဆယ်နှစ်လောက်အထိများ နေဦးမလားမသိဘူး"

သူက ခပ်ရွတ်ရွတ်ပြောမိသောအခါ အဘက ...

"ဒကာ့ ... လူလေး မမဇော်ကို သဝန်တိုနေတယ်နဲ့တူတယ်၊ အဘလည်း ငယ်ရာက ကြီးလာတဲ့လူပါကွာ၊ ဒါမျိုးတွေ ရိပ်အကဲ ဖမ်းတတ်ပါတယ်၊ မဟုတ်တာတွေ ထင်မနေနဲ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက တစ်ယောက်တည်းသွားတာမှ မဟုတ်ဘဲတာ … သူငယ်ချင်းတွေ အုပ်လိုက်ကြီးနဲ့ သွားတာ"

အဘက သူ၏ရင်ဖွင့်ဖော် မဖြစ်နိုင်တော့။ ရင်ဖွင့်ဖော်ဆိုသည်မှာ ခံစားချက်ချင်းတူ၊ အယူအဆချင်းတူသူမှ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။ အခုတော့ သူနှင့်အဘက စတောင်မစရသေး။ သဘောထားကွဲလွဲနေပြီ။ ထို့ကြောင့်ပင် သူက မဇော်တို့နောက်သို့ အရိပ်တစ်ရိပ်ပမာ ကပ်ပါခြင်းဖြစ်သည်။ သူမတို့ ရုပ်ရှင်ရုံရုပ်ရှင်ရုံ။ ကော်ဖီဆိုင်ဆိုလည်း ကော်ဖီဆိုင်မှာပေါ့။ အဲဒါကြောင့်လည်း နောက်ကွယ်မှာ သူ့အား လောင်စိန်လုပ်နေတာကို သူသိခွင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူမတို့က အုပ်စုလိုက် ကော်ဖီဆိုင်တွင်ထိုင်ကြသောအချိန် စွာကျယ်မသက်မာက သူ့အကြောင်းကို ပြောတာပါ။ ကော်ဖီဆိုင်ဟာ မီးကမှိန်မှိန်ချထားတဲ့ ဆိုဖာခုံပိုင်းကြီးတွေက ထိုင်လိုက်လျှင် လူတစ်ယောက် အသာကလေးမြုပ်တာ။ သူက မမဇော်နှင့် ကျောချင်းကပ်ရှိနေတာကို မသိရှာ။

"အခုတလော ဘီလူး အိမ်မှာခြေမြဲနေပါလား မ,ဇော်၊ နင် ဘာဆေးတွေ သုံးထားလဲနော်"

"ဟော့ … သက်မာပြောတာ ငါ လက်မခံနိုင်ဘူး။ ဒီမှာ မ,ဇော် … သော်တို့က နင့်ဘက်ကနေပြီး ဆန္ဒပြပေးထားရမှာနော်၊ နင်က တိုးတိုးတိတ်တိတ် အလံဖြူပြတယ်ဆိုရင်ဖြင့် နင့်ကို ဆုံးမရမှာပဲ"

"ဟယ် ပေါက်တီးပေါက်ရှာ … ငါက ဘာဆေးမှလည်း မသုံးဘူး။ ဘာအလံဖြူမှလည်း မပြဘူး၊ သူ့ဟာသူ အပြင်မှာ ကြည့်စရာကိစ္စမရှိလို့ အိမ်တွင်းပုန်းနေတာနေမှာပေါ့၊ ငါနဲ့လည်း မတွေ့ဖြစ်ပါဘူး၊ သူ့ဟာသူ အခန်းအောင်းနေတာပဲကို"

မ,ဇော်က အမှန်အတိုင်းပြောခြင်းပါ။ တကယ်ပဲ တစ်မိုးအောက်ထဲ အတူနေသည်ဆိုပေမယ့် မ,ဇော်တို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တဲ့အချိန်က ခပ်ရှားရှားရယ်။ ထမင်းလက်ဆုံစားချိန်တောင် ရှိတာမဟုတ်။ အားလျှင် မ,ဇော်က စာအုပ်ဖတ်၊ အခွေကြည့်။ သူက သူ့အခန်းထဲ သူနေ။ ဒါပါပဲ။ တွေ့ကြလျှင်လည်း ဖျတ်ခနဲသာ။ တဆိတ်တော့ ကြေကွဲစရာကောင်းတာပေါ့လေ။ ဖြစ်ရသူနဲ့ တစ်မိုးအောက်ထဲနေရပြီး ချစ်ခြင်းကိုမခံစားရတဲ့ဘဝ။ မ,ဇော်က ချစ်ရေးချစ်ရာ၌ အင်မတန်ကံခေသည့်နှင့်တူပါသည်။ သူကဖြင့် မ,ဇော်ကို အမှုမထား။ ဂရုတောင်မစိုက်ပေ။ မ,ဇော်က အခု ခွန်လင်းရောက်လာမှ စိတ်ပျော်ရတာပါ။ အပြင်ပန်းတော့ သူငယ်ချင်းတွေ စိတ်ချမ်းသာအောင် အလိုက်အထိုက်နေပေးရပေမယ့် အတွင်းစိတ်၌မူ သူ့အား မျှော်ဇောဖြင့်မောရတာ ကိုယ်သာအသိဆုံးဖြစ်၏။

"ဟဲ့ … မ,ဇော်"

"အမလေး"

မ,ဇော်က လန့်အော်မိသည်။ မအော်နိုင်ရိုးလား။ မေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောက်ထားသည့် မ,ဇော်လက်ကို ဖြုတ်ရိုက်တာကိုး။

"ဘာမှ အမလေးအော်မနေနဲ့ ငါ မပြောမပြောချင်ဘူး နော်၊ ကြိုးအကြောင်း စပေးတာနဲ့ တစ်ခါတည်း ဝေးဝေးမှိုင်မှိုင် ကို ဖြစ်သွားတာပဲ"

"ဟယ် ... မဆိုင်ပါဘူး သက်မာရယ်"

"ဆိုင်တာမဆိုင်တာ အပထား။ ဒီကောင်က အိမ်တွင်း ပုန်းနေတာကို နင်တို့က စိတ်ညစ်လို့နေတာလို့ထင်တယ် ... ဟုတ်လား"

ဝင်းဗိုက ဆရာကြီးဟန်ပန်နှင့် တွေးတွေးဆဆ ဝင် ပြောသည်။ သူမတို့အုပ်စု၌ ဆရာကြီးအလွန်များပါသည်။ အင်း ... တပည့်ကတော့ နည်းပါးစွာလေ။

"အေးလေ ... ညစ်လို့ အိမ်ထဲက အပြင်မထွက်တာပေါ့ နို့မို့ ဒီကောင်က ကားတောင် သေမှပြီအော်ရမယ်၊ တရစပ် အပြင်ထွက်နေတဲ့ဥစ္စာ"

လင်းသစ်က ဝင်ပြော၏။ ဝင်းဗိုက ဟန်ကျပန်ကျ ခေါင်းယမ်းပြီး ...

"မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီကောင် အကြံတစ်ခုခုထုတ်နေတာပဲ ဖြစ်မယ်"

"ဘာအကြံလဲ"

အဲဒီမေး... ဘူ တစ်ဝိုင်းလုံးက ငြိုင်တူထွက်လာ

ကြပါသည်။

"လူတွေကို ဒုက္ခပေးဖို့အကြံ၊ အေး ... အဲဒီလူတွေထဲမှာ ငါတို့မပါဖို့ အရေးကြီးတယ်"

ဝင်းဗိုစကားအဆုံး၌ မိုးဇော်က ...

"ဒါ ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ၊ ဒီကော...က အကြံညာဏ်ထုတ်ရင် လည်း အိမ်တွင်းပုန်းတတ်တာပဲလေ၊ ငါတို့ အဲဒါကိုမေ့နေတယ်"

"ထားပါ ... သူ့အကြံဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဒီကို ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် မ,ဇော်လည်း စိတ်ပြေလက် ပျောက်ဖြစ်ရအောင် အပန်းဖြေခရီး တစ်ခုခုထွက်ကြမလား၊ ဒီမြို့တွင်းတင် လည်ပတ်စရာက ကုန်ပြီလေ ... ဘယ်လိုလဲ မ, ဇော်"

လင်းက သူမကို ဦးတည်ပြီးမေးသောအခါ မ,ဇော်က ရုတ်တရက်ဘာပြန်ဖြေရမှန်းမသိ။ လင်းရဲ့စေတနာကို သူမ အသိအမှတ်ပြုရပါလိမ့်မည်။ ဟိုးငယ်ဘဝကတည်းက လင်း သည် သူမ,လိုအပ်ချက်တွေကို ပြောပြစရာမလိုဘဲ အရိပ်တ ကြည့်ကြည့်နှင့် ဖြည့်ဆည်းပေးတတ်သူ။ အခုလည်း သူမမျက်နှာ အရိပ်အကဲကို ကြည့်ပြီး ဘာမှဖွင့်ပြောစရာမလိုအောင် အလိုက် သိတတ်သူ။ အမှန်သာဝန်ခံရလျှင် လင်းရောက်လာသော ဒီ ရက်ပိုင်းအတွင်း သူမ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရတာတော့ တကယ်ပါ။

"ဘယ်လိုလဲ မ,ဇော် .. နင်လည်း စိတ်ပြေလက်ပျောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်အောင် beach တစ်ခုခု သွားမလားလို့"

"Beach … အေး … ကောင်းသားပဲ၊ ချောင်းသာ, ငပလီ, ငွေဆောင် … ဘယ်သွားရင်ကောင်းမလဲ"

သူမ မဖြေရသေး။ တက်တက်ကြွကြွဖြေသူက သော်။ သော့်နောက်မှ ရွှေးချယ်သံတွေက ကပ်ငြိပါလာ၏။

"ချောင်းသာက အခုကမ်းခြေတွေထဲမှာ ဟော့အဖြစ်ဆုံး"

"နင် ဒီလိုမပြောပါနဲ့ မိုးဇော်ရယ် … ငပလီလည်း ကောင်းပါတယ်ဟဲ့၊ ငါတို့ငယ်ငယ်ကတည်းက အထင်ကရဖြစ်ခဲ့တာ ငပလီပဲလေ"

"အင်း … နင်တို့က ဒီလိုပြောတော့ ငါ့ငွေဆောင်လေးက သနားစရာပါလားနော်"

ဝင်းဒိုက မျောက်နာကျသလိုအသံကလေးနဲ့ ဝင်ပြော၏။ သူမနှင့်ခွန်လင်းက တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်ပြီး သဘောတကျရယ်မောမိပါသည်။ သို့ပေမယ့် ချိုပြုံးသောထိုရယ်သံတွေကို နားထဲမှဖယ်ထုတ်နေသော လူတစ်ယောက်ရှိ၏၊ ထိုသူက မမဇော်ရဲ့ခင်ပွန်း … ကြိုးရယ်လေ၊

⁂ ⁂ ⁂

[အခန်း—၁၃]

ပထမတော့ ခွန်လင်းက ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ်သွားဖို့ စိစဉ်ကာ။ ဒါကို မရွှေချောမမဇော်က ဒီခရီးသွားကားကြီးနဲ့မှ သွားချင်တယ်ဆိုပြီး ဖြစ်လာရတာပါ။

"ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ်သွားတာက တသီးတခြားဆန်ပါတယ်ဟာ၊ ခရီးသွားကားကြီးနဲ့ဆိုတော့ ကိုယ့်အုပ်စုတင်မကဘူး၊ နောက်ထပ်လူတွေအများကြီးနဲ့လည်း အပေါင်းအသင်းဖြစ်ရတာပေါ့"

အဲဒီလိုအဆိုတင်သွင်းတာကြောင့် သူတို့တစ်အုပ်စုလုံး ဒီခရီးသွားကားကြီးနဲ့ပဲ သွားကြဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြတာပါ။ ကိုယ်စီလပ်ဂေ့(ချ်) တွေဆွဲပြီး အိမ်မှထွက်လာတဲ့အထိ ဘာအခက်အခဲမှ မရှိသေး။ သူတို့ကတောင် သတိတရမေးပါသေးသည်။

"ဟဲ့ … ပိုကောင်ကြိုးရော … နင်ထွက်လာတာကို တွေ့ဘူးလား၊ မတားဘူးလား"

"မနက်မိုးလင်းကတည်းက အိမ်မှာ သူ့ကိုမတွေ့တာဟဲ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေရာရာ သွားနေတယ်နဲ့တူပါတယ်”

မ,ဇော်ရဲ့အသံကိုက အားဖျော့စွာ။ သူ့အပေါ် မျှော်လင့်ချက် မထားချင်တော့။ ထားရ၍ မောရပေါင်း မနည်းတော့။ အခုလို ဥပေက္ခာပြုထားသည့်အတွက် မ,ဇော်စိတ်ထဲ အနည်းအကျဉ်းတော့ ဖြေသိမ့်စရာရတာ အမှန်ပင်။

“အေးလေ … သူနဲ့မတွေ့တာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ တော်ကြာ တွေ့ပြီး စစ်လားဆေးလားတွေလုပ်ပြီး နင်လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရဦးမယ်”

မိုးဇော်က တွေးတွေးဆဆပြောသောအချိန်တွင် ခွန့်လင်းက နှိုးဆော်လာတာဖြစ်၏။

“ကားပေါ်တက်ကြတော့ဟေ့ … ငါတို့လူစုံနေပြီပဲ၊ ကားကလည်း ငါတို့တစ်အုပ်စုကိုပဲ စောင့်နေကြတာတဲ့”

“အေး … အေး”

ဟုဆိုကာ မိုးဇော်က အိတ်ကြီးကိုသယ်ပြီး အရင်တက်သည်။ သူတို့က စုစုပေါင်း (၇) ယောက်မို့ ကားအရှေ့ပိုင်း ခုံ ဦးစားပေးဝယ်ထားပြီး …

“ကတ်သီးကတ်သတ်ဟာ၊ တစ်ယောက်က တခြားလူနဲ့ တွဲထိုင်ရမှာ”

“ငါထိုင်ပါ့မယ်၊ အဲဒီနေရာ ငါ့ကိုပေး”

မ,ဇော်ကပြောမှ အကုန်အဆင်ပြေသွား၏။ ခွန်လင်း

ကတော့ မ,ဇော်အလိုကိုဖြည့်ဆည်းရန် အဆင်သင့်ပြင်ထားသူပီပီ …

“နင်မထိုင်ချင်ရင် ပေးလေ … ငါထိုင်ပေးပါ့မယ်”

“ရပါတယ် … ငါထိုင်ပါ့မယ်”

ဆိုတာနှင့် ကိစ္စပြတ်သွားသည်။ မိုးဇော်က သူ့အိတ်ကြီးကို အပေါ်တန်း၌တင်ထားလိုက်ပြီး အရင်ဆုံးတွေ့သော နှစ်ခုံတွဲ၌ဝင်ထိုင်သည်။ သူ့ဘေး၌ ဝင်းမို။ နောက်ခုံမှာက လင်းသစ်နှင့် ခွန်လင်း။ နောက်ခုံက သက်မာနှင့်သော်။ နောက်ဆုံးခုံက မ,ဇော် ထိုင်ရမည့်ခုံ။ ထိုခုံနေရာအရောက်၌ မ,ဇော်ထံမှရောနောက်က စိတန်းတက်လာသည့် သက်မာတို့နှစ်ယောက်ဆီကပါ အသံကျယ်ကြီးတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုအသံကြီးက သူတို့အားလုံးအား လန့်ထိတ်သွားစေ၏။ အကြောင်းမှာ …

“ကြိုး”

ဟု သံပြိုင်အော်ဟစ်သောအသံကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ သူတို့တစ်တွေလည်း နေရာတကျဖြစ်နေရာမှ ထိုအသံကြား၍ ခုန်ထပြီး ကြည့်မိသည်။ တွေ့ရတာက ကြိုး။ မ,ဇော်ထိုင်ရမည့် လွတ်နေသော တစ်နေရာ၌ အခန့်သားထိုင်နေရသူက ကြိုး။ ကြိုးသည် ခပ်မိန့်မိန့်ပြုံးလျက် သူတို့ကို မထီတရီအကြည့်လေးနှင့် မော်ကြည့်ကာ …

“ဘာဖြစ်တာလဲဟာ၊ ငါ့ကိုတွေ့တာများ သူ့ရဲ့သဘက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့တာကျနေတာပဲ"

"သူ့ရဲ့သဘာက်ထက်တောင် ဆိုးသေး"

သက်မာက ဆတ်ခနဲ ပြန်ပက်၏။

"နင့်အပူမပါပါဘူး သက်မာ၊ နေရာတကာ ကိုယ်စား ဝင်လိုက်မနေနဲ့၊ နင်က အဲဒီမှာ ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ၊ ဝင်မယ် ဆို ဝင်ထိုင်လေ"

သူက မ,ဇော်ဘက်လှည့်ကာ ဟိန်းဟောက်သောအခါ မ,ဇော်က ရှိ့ရှိ့ကျိုးကျိုးပင် သူ့ဘေးခုံ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ဒီတော့မှ မိုးဇော်တို့က သူ့ကိုနှုတ်ဆက်ဖို့သတိရသွားသည့်အလား ...

"မင်းဘယ်သွားမလို့လဲ ကြိုး"

"ချောင်းသာပေါ့ကွ၊ စိတ်ထဲရှုပ်နေတာတွေကို ဖြေ ဖျောက်မလို့"

သူက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ဖြေပါသည်။ မိုးဇော်တို့ကတော့ အခုမှ စိတ်ချလက်ချဖြစ်သွားရ၏။ ကိုယ့်အချင်းချင်းထိုင်တာ မဟုတ်လား။ ဝင်းဗိုကတော့ သူ့နားနားကပ်ကာ ...

"ဒီကောင် တမင်များလိုက်လာတာလားမသိဘူးနော် ဟေ့ကောင်"

"သူက လိုက်လာစရာ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

မိုးဇော်က အမှန်တကယ်ကို နားမလည်။ သူ့အမြင်မှာ ကြိုးက မ,ဇော်အပေါ် အလွန်မုန်းတီးနေရသည်မဟုတ်ပါလား။

ဝင်းဗိုအတွေးက ဒီလိုမဟုတ်။

"သူ့မိန်းမကို စိတ်မချလို့နေမှာပေါ့"

"အောင်မယ် ... သူရှိနေတဲ့သူမိန်းမကို ငါတို့က စိတ်ကူး မှာမို့လို့လား"

"ကျစ်"

ဝင်းဗိုက သူ့အား စိတ်ပျက်သလို စုတ်သပ်သည်။ ပြီး တော့ ...

"ဝေးပါ့ကွာ .. မင်းက ပိန်းလည်းပိန်းတယ်, ဝေးလည်း တော်တော်ဝေးတာပဲ၊ ငါတို့နဲ့ စိတ်မချတာ ဘယ်မဟုတ်မလဲ ... ခွန်လင်းကွ ခွန်လင်း"

အဲဒီနာမည်ကို လေသံသဲ့သဲ့နဲ့ဆိုသည်။ သူက တအံ့ တသြ ...

"ခွန်လင်းနဲ့ ... ဟုတ်လား"

"အေး"

ဝင်းဗိုက တခိုင်တမာ ခေါင်းညိတ်သည်။ အဲဒီနောက် သူတို့ထင်မြင်ချက်တွေကို ကစ်ခဏချင်း နောက်ခုံတွေဆီ Massage ပို့လိုက်၏။ နောက်ခုံကလူတွေ ခေါင်းချင်းဆိုင်ကုန်ပြီ၊ တွတ်ထိုးကုန်ပြီ။ ထိုအချိန်၌ မ,ဇော်တို့ခုံ၌လည်း တွတ်ထိုးနေရ တာပါပဲ။ အကောင်းတော့မဟုတ်။ ခပ်ကျိတ်ကျိတ် ရန်ဖြစ်နေရ ခြင်းပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟွန်း … ယောက်ျားကိုအသိမပေးဘဲ ဒီခရီးထွက်လာတာ ကောင်းသလား။ ဘယ်လိုမိန်းမမှန်းမသိဘူး"

"နေရာတကာ အဲဒီယောက်ျားကို အသိပေးတော့ရော အဲဒီယောက်ျားက အသိအမှတ်ပြုလို့လား"

"ဩော် … ငါက အသိအမှတ်မပြုလို့ နင်က ခိုးထွက်တယ်ပေါ့"

"ကြိုးနော် … ငါ ခိုးထွက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီအထုပ်အပိုးတွေ ဆွဲပြီးထွက်လာတာ အဘမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့"

"အဘက နင့်ရဲ့အုပ်ထိန်းသူလား၊ သူမသိအောင်ခိုးထွက်၊ လူမိတော့မှ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနဲ့ ပြောချင်တာတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ သူငယ်ချင်း သူငယ်ချင်းနဲ့ အကြောင်းပြပြီး ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေတာ"

ဒီစကားကြောင့် မ,ဇော်က တဆတ်ဆတ်ဒေါသကြောင့် တုန်ယင်လို့လာရပါသည်။

"ကြိုး"

စိတ်လိုက်မာန်ပါအော်ပြီးမှ ဘေးကလူတွေကြားသွားမည် စိုးစိတ်ဖြင့် အသံကိုပြန်လျှော့ကာ …

"ဒီမှာ ငါတို့က ဘာမရိုးမသားအမှုမှ လုပ်နေတာမဟုတ်ဘူး၊ ငါသွားရင်လည်း ဘယ်တော့မှ နှစ်ယောက်တည်းမသွားဘူး၊ သူငယ်ချင်းတစ်အုပ်ကြီး ပါတယ်၊ အခု ငါထိုင်တာတော

နင်မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ နင်နဲ့ငါကလည်း တရားဝင်လင်မယား ဆိုတာ သူသိတယ်၊ ငါက သူများတွေလို မောင်နှမပါဆိုပြီး မလိမ်တတ်ဘူး၊ အိမ်ခေါ်လာတဲ့အထိ၊ နှစ်ယောက်တည်း ခြေပုန်းခုတ်တဲ့အထိလည်း မလုပ်ရဲသလို စိတ်လည်းမဝင်စားဘူး၊ ဖောက်ပြန်တဲ့အလုပ်တွေ၊ သစ္စာမရှိတဲ့အလုပ်တွေကို ငါကရွံတယ် … အဲဒါနင် မြဲမြဲမှတ်ထား"

သူမက ခပ်ကျိတ်ကျိတ်ကြုံးဝါးပစ်လိုက်ပြီး တစ်ဖက်သို့လှည့်ထိုင်ကာ မျက်ဝန်းအစုံကို မှေးမှိတ်ထားမိ၏။ ရင်ထဲမှာတော့ အဘွားကြီးလိုက်တာဆိုသောစကားက ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။ သူကျတော့ နေချင်သလိုနေပြီး သူမကျတော့ အရိုးသားဆုံးနေတာတောင် အပြစ်မြင်သတဲ့လားကွယ်။ မ,ဇော် ဘာမှမတွေးချင်တော့။ အထူးသဖြင့် သူ့အကြောင်းကိုလေ။ တစ်ဖက်လူအတွက် ထည့်မတွက်ပေးသောသူ့အား မ,ဇော် မုန်းချင်လှပါပြီ။ ခက်တာက သူ့ကိုမုန်းနိုင်ရန် အင်အားမရှိခြင်းပင်ဖြစ်၏။

မ,ဇော်က အတွေးတွေနှင့် လုံးထွေးရစ်ပတ်ရင်း မှေး
။နဲ့ အိပ်ပျော်သွားသည်။ ဘယ်လောက်အထိ ကြာသလဲမသိ။
ိုးလာတော့ သူမ မှိထားသောနေရာက ကားပြတင်းမှန်မဟုတ်
ုန်း သိရသည်။ နူးညံ့သော ပခုံးသားတစ်ခု။ သူမ ဆတ်ခနဲမော့
ကြည့်တော့ သူ။ ကြိုးကို တွေ့ရသည်။ သူသည်လည်း အိပ်ပျော်
နေဟန်တူသည်။ ခက်ကြီးကိုစောင်းလို့။ သူမက ကိုယ်ကို အသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မတ်ပြီး တစ်ဖက်၌ ခပ်တောင့်တောင့်မှီထားတာတောင် ရုံဖန်ရံခါ သူ့ကိုယ်ကြီးက သူမပေါ် ဖိမိုးကျလာပါသေးသည်။ သူမမှာ ခဏခဏတွန်းဖယ်ရတာ အခါခါ။ နောက် မတွန်းဖယ်နိုင်သော အခါမှတော့ သူမကပင် ဒီအတိုင်းငြိမ်ထားမိပါသည်။ သူက သူမကို ဖိကပ်မှီထားရင်းနဲ့ပေါ့။ တလှုပ်လှုပ်မောင်းနှင်နေသော ကား၏အရှိန်ကြောင့် သူမက နောက်တစ်ဖန် ပြန်၍အိပ်မောကျသွားပါလေတော့၏။ အဲဒီလိုနှင့် တစ်လမ်းလုံး အိပ်ရင်းစားရင်းဘာ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ချောင်းသာရောက်လာမှန်း မသိနိုင်ပါတော့ပေ။

------------------- ။

ချောင်းသာရောက်ပြီဆိုကတည်းက သူက မဇော်တို့နှင့် အနီးဆုံးဘန်ဂလို၌ နေရာယူသည်။ မဇော်၊ သက်မာနှင့် သော် က တစ်တွဲတည်း၏။ ဘန်ဂလိုရောက်ပြီး ခဏပဲနားသည်။ သူ က ကိုယ်စီ ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ ဆင်းကြ၏။ သူကလည်း ဖ တည်တည်ပင် မျက်နှာသုတ်ပဝါအကြီးကြီးခြုံလွှမ်း၍ ကမ်း သို့ ဆင်းခဲ့သည်။ မိုးဇော်တို့အုပ်စုကတောင် ဟိုကောင့်မျက် နှင့် သူ့ကိုစွာတာဘာ။ ကြိုးကို ဒါမျိုးချိုး၍ မရ၊ ကြိုးက တား တကာပင် သူတို့အုပ်စုထဲ ရောနှောဝင်ထိုင်ကာ …

"မိုးဇော် … မင်းတို့က ငါ့အပေါ် သက်သံရေးကျဲသွားသလိုပဲနော်၊ အကြောင်းရင်းလေးဘာလေးရှိရင် ရှင်းမပါဦး"

သူက အဲဒီလို ပေါ်တင်ကြီးဝင်လုံးသောအခါ မိုးဇော်နှင့် တကွ ဝင်းဗိုရော လင်းသစ်ရောပါ မျက်နှာတွေအမ်းကုန်ကြ၏။ ဒီကောင်တွေ ထင်မှတ်မထားသောတိုက်ကွက်မှ သူ ဝင်ခြင်းဖြစ်၏။ အသွက်ဆုံးမိုးဇော်က …

"ဘာမှအကြောင်းမရှိပါဘူး … ဒီလိုပါပဲ၊ မင်းထင်လို့နေမှာပါ"

"ဘာထင်စရာအကြောင်းမှ မရှိပါဘူး" မင်းတို့ မမဇော်ဘက် ရှိင်းပင်းသွားတာ ငါသိသားပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ မမဇော်က ငါ့မိန်းမပဲဥစ္စာ"

သူက ပြောလည်းပြောသေးရဲ့။ အနီးတွင်ရှိသော မ ဇော်၏ပခုံးကိုပါ လှမ်းဖက်ထားမိပါသည်။ ရေကူးဝတ်စုံဝတ်ထားသော မဇော်သည် သူမလက်မောင်းသားပေါ် သူ့လက်ထိကပ်လာသောကြောင့် တွန့်ခနဲဖြစ်သွားသား။ ဒါပေမဲ့ ရုန်းထွက်လည်း မလွတ်။ ကြိုးလက်တွေက နိုင်မာလွန်းသည်လေ။

"နော် … မိန်းမ၊ ဘယ်သူ့ဘက်ပါပါ ကိစ္စမရှိပါဘူးလို့ ပြောလိုက်လေ"

ဒီမြင်ကွင်းကို မရှုဆိမ့်ဖြစ်ရသူက သက်မာ …

"တော်စမ်းပါ ကြိုးရယ် … နင်ဟာလေ တော်ရော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြောင်းအလဲမြန်တဲ့ယောက်ျား၊ နဂိုကဆို ဖုတ်လေတဲ့ငါးပိ ရှိတယ်လို့တောင် မထင်ဘဲဟာ၊ အခုမှ ဘာမိန်းမလဲ"

"ဟ … မမဇော်က အခုအချိန်အထိ ငါ့ရဲ့ တရားဝင်မိန်းမလေ၊ မိန်းမဖို့လို့ မိန်းမခေါ်တာပေါ့ … အဲဒါဘာဖြစ်လဲ၊ နင် ကြားထဲက မနာလိုမဖြစ်စမ်းပါနဲ့ဟာ"

"အမယ် … ငါက မနာလိုဖြစ်ရမယ်၊ ဝေးပါသေးတယ်နော် … စိတ်ကိုမဝင်စားဘူး နင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး မနာလိုဖြစ်ပါ၊ စိန်ဆယ်တင်းပုံပေးပါမယ်ဆိုတာတောင် ငါစိတ်မဝင်စားဘူး… ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား၊ နင်နဲ့ရေစက်ဆုံရမှာ ကြောက်လွန်းလွန်းလို့"

သက်မာက ချက်ကျလက်ကျ ပြန်ပက်၏။ သူကတော့ အခုအနေအထားကို အလွန်သဘောကျပါသည်။ ခွန်လင်းဆိုသောတစ်ယောက်က မ,ဇော်ကို သူ စဖက်ကတည်းက မျက်နှာက ခပ်ယွင်းယွင်းပျက်၍နေတာ။ သူ မလွှတ်တမ်းဖက်ထားသောအချိန်တွင်မှ ပြုံကျတော့မတတ် ရှိရပါသည်။

"နင်ကသာ ရေစက်ဆုံရမှာကြောက်နေတာ၊ မ,ဇော်ဆို ဆုံချင်လွန်းလို့နော် … ဟုတ်လားမိန်းမ"

"ဖယ်စမ်းပါကြိုးရယ် … ငါ မနေတတ်တော့ဘူး"

"ဟ … မနေတတ်လို့ရမလား၊ လင်ရယ်မယားရယ် ဖြစ်လာပြီ၊ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေဦးမှပေါ့၊ နင့်သူငယ်ချင်းတွေကလည်း

ငါတို့ အဆင်ပြေပြေနေတာကိုပဲ မြင်ချင်ကြမှာပါ"

လို့ သူက ရှိသ့ဲသ့ဲပြောကာ အကြည့်တွေက ခွန်လင်းဆီ ရောက်သွား၏။ ခွန်လင်းက နေရာမှထတွက်သွားပါပြီ။ မှတ်ထား … အဲဒါ သူများမိန်းမ ကြာခိုချင်ဦး။ သူက စိတ်ထဲမှ ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ရေရွတ်မိပါသည်။ ချောင်းသာရောက်သည့်ကာလတစ်လျှောက်လုံးတော့ သူက သူမအနားမှ တစ်ဖဝါးတောင် မခွာခဲ့ပေ။ မိုးလင်းတာနှင့် သူမတို့ဘန်ဂလိုရှေ့သို့ ရောက်နေပြီ။

"မ,ဇော် … နိုးပြီလားဟေ့၊ Breakfast သွားစားကြရအောင်"

သူက အသံချိုချိုနှင့် နိုးတတ်သည်။ ထိုအခါ မ,ဇော် အရင်ထွက်မလာဘဲ ဟိုဘိလူးမကြီးက အရင်ရောက်လာတတ်ပြီ။

"ဘာလဲ … ဘာကိစ္စလဲ"

အခန်းပေါက်ဝ၌ရပ်ပြီး လေသံမာမာနှင့်မေးသော သက်မာကို သူ ဂရုမစိုက်။ သက်မာကိုကျော်ပြီး သူက အခန်းတွင်းသို့ ချောင်းဆဲ …

"ဟဲ့ …"

"ဘာလဲဟာ … နားကိုအူသွားတာပဲ၊ ဖြည်းဖြည်းအော်"

"နင့်ကို နားအူစေချင်လို့အော်တာ၊ ဒီမှာ ငါမေးနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ် ... ဘာကိစ္စလဲလို့"

"နှင့်ကို ငါခေါ်တာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ငါ့မိန်းမကို ငါခေါ်တာ၊ မ,ဇော်ရေ ... မ,ဇော်"

သူမ ဒီအတိုင်းငြိမ်နေလို့မဖြစ်တော့။ မ,ဇော်က အခန်းထဲမှ အမြန်ထွက်လာရ၏။ ကြာလျှင် သက်မာနှင့်သူ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြမည်။ ထန်ကုန်တော့မှာ သူမသိနေသည်လေ။

"ကြိုး"

"အေး ... မိန်းမ ... လာ ... Breakfast အတူသွားစားဖို့ ခေါ်တာ၊ လာ ... လိုက်ခဲ့"

သူက သက်မာရှိနေသည့်ကြားမှပင် မ,ဇော်လက်ကို လှမ်းဆွဲပြီး ဘန်ဂလိုထဲမှ ခေါ်ထုတ်လာဟာဖြစ်သည်။ မ,ဇော်က သူက လက်ချင်းမြဲမြဲဆုပ်ကိုင်ထားသောအခါ အလွန်ထူးခြားဆန်းကျယ်သော အငွေ့ဓာတ်တစ်မျိုးသည် သူမသက်မဝါး အတွင်းမှ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ စီးဝင်လာသည်ဟု ခံစားရပါသည်။ မ,ဇော်သည် ဒီအခြေအနေကို သာယာချင်ပြီ။ သူက ဆိုင်ကိုရောက်လျှင်လည်း သူမအတွက် တစ်ရှူးဖြန့်ခင်းပေးရတာနဲ့ ကော်ဖီဖျော်ပေးရတာနဲ့ အပြုအမူက တကယ့်တယုတယ။ ဒါကို တစ်ဖက်ဝိုင်းရှိ မိုးဇော်တို့ကလည်း အတိုင်းသားမြင်ပုံရပါသည်၊ သူမအတွက်ကတော့ အဲဒီယုယမှုတွေဟာ ရှက်တောင်ရှက်လာရတဲ့အထိ ဖြစ်၏။

"ရပါတယ် ကြိုးရဲ့၊ ငါ့ဟာငါပဲ ဖျော်ပါ့မယ်"

သူက ကော်ဖီထဲ နို့တွေ၊ သကြားတွေ ထည့်မွှေလိုက်။ သူ တစ်ခွန်းမြည်းကြည့်၊ ပြီးတော့ သူမနှုတ်ခမ်းဖျားနားသို့ ခွက်လေး ရောက်လာကာ ...

"မြည်းကြည့်ဦး ... အနေတော်ပဲလား၊ နင့်အကြိုက်ပဲ လားလို့"

ခဏလေး အဲဒီအတိုင်းလုပ်ကာ ...

"အချိုပေါ့သွားပြီ ... ခဏလေး"

သကြားဇွန်းထပ်ထည့်။ တစ်ခါမြည်းခိုင်း။ ပြီးလျှင် ...

"အာ ... ချိုသွားပြန်ပြီ၊ နို့ရောဦးမယ်"

နှင့် သံသရာလည်နေသောအခါ သူမက ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖျော်သောက်ပါ့မည်လို့ ပြောရတဲ့အထိပင်။ ဒီအခါကျပြန်တော့ သူက မျက်လုံးကြီးစောင်းကြည့်ပြီး ...

"ဘာလဲ ... နင်က ငါဖျော်တာမကြိုက်လို့လား"

ဆိုပြန်တော့ မဇော်မှာ သူ့အပြုအပြင်ကို မခံနိုင်ပြန်။ သူနှင့်ကိုယ် အဆင်ပြေနေသည့် ဒီအချိန်လေးကို တတ်နိုင်သမျှ ဆွဲဆန့်ထားချင်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဘစ်သက်လုံးပေါ့။ ဒီလိုနှင့် Breakfast စားလည်းအတူတူ၊ Lunch ကျတော့လည်း တတွဲတွဲ။ Dinner လည်းမလွှတ်။ ကမ်းစပ်လမ်းလျှောက်ထွက်တာလည်း သူကလာခေါ်ပြန်တော့ သူမက မငြင်းနိုင်။ ထိုသို့များလာသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခါ သက်မာတို့တစ်တွေက သူမအပေါ် အမြင်မကြည်ချင်တော့။ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန်အဖွဲ့ပင်ဖွဲ့ထားကာ တစ်ညတော့ သူနှင့် လေညင်းခံထွက်အပြီး ပြန်လာသောသူမအား စစ်ဆေးတော့တာ ဖြစ်၏။

"နင် ဒါက ဘာအချိုးလဲ မ,ဇော်"

သက်မာက မေးလာချိန်၌ သူမက တမင်မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ အူတိအူကြောင်ရုပ်ကလေးဖြင့် ...

"ဘာကိုလဲ သက်မာ"

"နင် မသိချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့ နင့်ရုပ်ကိုကြည့်တာနဲ့ နင် ဘာအချိုးချိုးနေသလဲဆိုတာ ငါသိတယ်"

သော်ကပါ ငြိမ်မနေ။ ညုပ်ပူးညုပ်ပိတ် တိုက်စစ်ဆင်တော့တာဖြစ်သည်။

"နင် ဒီကိုလာတာ ငါတို့နဲ့ပျော်ဖို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကြိုးရဲ့တွဲခုတ်ဖို့လား"

သက်မာ၏ ပွင့်လင်းသောစကားကြောင့် သူမ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။ ရုတ်တရက် ဆွံ့အသွားပြီးမှ ...

"နင်တို့ကလည်းဟယ် ... အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး"

"ဘာ အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးလဲ၊ နင် ခွန်လင်းကို မသနားဘူးလား မ,ဇော်"

"ခွန်လင်းက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ"

"ခွန်လင်း ဘာဖြစ်နေလဲ ... နင် အကဲမခတ်မိဘူး ... ဟုတ်လား ... သွားပြီ နင်တော့၊ ဒီလောက် နင့်အပေါ် အလိုက်သိပြီး ဖြည့်ဆည်းပေးနေတဲ့ ယောကျာ်းတစ်ယောက် ဘာဖြစ်နေလဲဆိုတာ မသိတာတော့ နင် တော်တော်ညံ့တာပဲ မဇော်"

သော့်အပြောက သူမကို ပို၍နားမလည်စေနိုင်ပါ။ ခွန်လင်းသည် သူမနှင့် ငယ်ကတည်းကပေါင်းလာသော သူငယ်ချင်း။ သူမအပေါ် အမြဲဖြည့်ဆည်းပေးသော သူငယ်ချင်း။ ဒီသူငယ်ချင်းရဲ့အပြုအမူက သူမအတွက် သမားရိုးကျပင်။

"ဇော်တော့သော် ... နင် သူ့ကို ဘာမှမပြောမနေနဲ့တော့၊ ခွန်လင်းက မနက်ဖြန်ပြန်တော့မယ်တဲ့"

"ဟဲ့ ... ဒီမှာ ဟိုတယ်က ရက်တွေ အများကြီးယူထားတာပဲကို၊ ငါတို့ရောက်တာ သုံးရက်ပဲ ရှိသေးတာ၊ သူက ဘာကိစ္စပြန်မှာတဲ့တုံး ... တွေ့မယ် ငါနဲ့၊ ဒီကောင် တော်တော်အမျိုးမျိုး လုပ်နေတယ်၊ အဲဒါကြောင့် အစောကြီးကတည်းက နေနိုင်သလောက်ယူပါလို့ ပြောနေတာကို၊ ငွေတွေက သိပ်ပေါနေတော့ ဒင်း လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်နေတာပေါ့"

သက်မာက ဒေါသတွေ ထွက်ချင်တိုင်းထွက်ကာ လှချင်တိုင်းလှနေသော မဇော်အား ငေးကြည့်နေမိပါသည်။ မဇော် အဲဒီလောက်အထိ လူကဲခတ်မည့်။ ခွန်လင်းဖြစ်ပျက်နေပုံအား မသိဘဲ နေပါမည်လား။ မဇော်ရဲ့အာရုံက တစ်ယောက်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က ဒိတ်ကွယ်ထား၍ဖြစ်မည်။ ထိုတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်သူလဲ။ အကြာကြီး စဉ်းစားနေစရာမလိုပါ။ မဇော်ရဲ့နှလုံးသားကို ား သိမ်းပိုက်ထားသူက ဘယ်သူဖြစ်ကြောင်း သူမသိပါပြီ။ ဒီသလို ခွန်လင်းလည်း သိရန်လိုအပ်သည်လေ။

"ဘ တစ်ယောက်တည်းပဲပြန်မှာတဲ့ မဇော်"

.. ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ရမလဲ၊ အတူတူလာပြီး အတူ တူ ပြန်"

ပ်ဆတ်ဆတ်လေး ထအော်လိုက်၏။ ခွန် လင်း အဲဒီရဲ့ ာခြားဆန်တာကို သူမ မကြိုက်။ ဦးဆောင် ဟောလည်. ဒီမရုံးကို သူပဲ။ ဟော … အခုပြန်ချင်တော့လည်း သူပါပဲ။

"ငါတို့ကတော့ နေဦးမှာပေါ့ မဇော်ရဲ့၊ မှာ ဒိတ်ချိတ် ထားတာ အများကြီးကျန်သေးတဲ့ဥစ္စာ၊ သူက မဖေ Fax ဝင်လာလို့တဲ့လေ၊ အရင်ပြန်ရမှာ၊ အဲဒါ ဒီည နင့်ကိုနှုတ် ဆက်ဖို့ ကမ်းခြေမှာ စောင့်နေလိမ့်မယ်၊ နင်သွားလိုက်နော်"

သော်က အဖြစ်မှန်ကိုပြောပြချင်နေတာ ပါးစပ် တပြင် ပြင် ဖြစ်နေပြီ။ နင့်ကို ခွန်လင်းချစ်နေတယ်လို့ဆိုကာ မဇော် မျက်နှာပေါ်က အပြောင်းအလဲကို ရှာဖွေချင်သည်။ ဒါပေမဲ့ မပြောသာ။ သက်မာက သူမကို မျက်ရိပ်ပြထားပြီးပြီလေ။ နင် အရမ်းနောက်ကျသွားပြီ ခွန်ပေင်းရယ်။

[အပိုင်း–၁၄]

ဂါဝန်လေးက အဖြူရောင်လေးမို့ ညအမှောင်မှာ တင်းနေသည်။ သက်မာတို့ ဘန်ဂလိုထဲမှ ထွက်သွားသဖြင့် ဒါ ဟာ မဇော်ဆိုတာကို သူ တပ်အပ်ပြောနိုင်ပါသည်။ ကြိုးဟာ မဇော်မှန်းသိတာနဲ့ နောက်ကနေ တကောက်ကောက်လိုက်မိ တာပါ။ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ပေါ့။ မဇော်ဟာ ကမ်းခြေအစပ်နားကို သွားနေတာပါ။ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရှေ့မှာတွေ့ရတာက ခွန်လင်း။ မှောင်ထဲမှာပင် ကြိုးမျက်နှာက တင်းခနဲဖြစ်သွား၏။ ကြည့်စမ်း … မဇော်ဟာ ခွန်လင်းနှင့် လာချိန်းတွေ့တာပေါ့။ သူက အုန်းပင်ကိုကွယ်၍ ချောင်းနေမိသည်။ သူပုန်းခိုနေသော နေရာဟာ မဇော်တို့နှင့် မနီးပေမယ့် မလှမ်းမကမ်း၌ရှိသဖြင့် မဇော်တို့ပြောသောစကားကို အတိုင်းသား ကြားနိုင်ပါသည်။

"နင်ပြန်တော့မလို့ဆို ခွန်လင်း"

ခေါင်းကြီးငိုက်စိုက်နေသော ခွန်လင်းကို အားမရစွာ သူမက မေးမိသည်။ ခွန်လင်းက …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေး"

လို့ တိုပြတ်ပြတ်ပင်ဖြေကာ …

"နင်ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေလို့ ငါဆုတောင်းပေးခဲ့ပါတယ် မ,ဇော်၊ တကယ်လို့ ပျော်စရာအကြောင်းတွေ မရှိတော့ရင်လည်း ငါ့ကိုသတိရပေါ့"

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ခွန်လင်းရယ် နင့်ဟာက မြွန်းစား ကြီး"

"ငါ့အဖေရဲ့အလုပ်ကိစ္စတွေ ရှိသေးတယ်လေ၊ အဲဒါ ကြောင့်ပါ၊ ဟိုမှာ ငါမရှိလို့မဖြစ်ဘူး"

ဒီကောင်က ပြန်ခါနီးတောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရောင် တင်နေသေးတယ်။ မထူးပါဘူး။ အရောင်တင်လည်း ဗိုလ်တွက် လာတာမှမဟုတ်တာလို့ သူက ချောင်ကွယ်ကနေ ပစ်ပစ်နှစ်နှစ် ရွတ်ချပစ်လိုက်သည်။

"နင့်ဟာက ဗြုန်းစားကြီး၊ အစက သကြန်ပြီးမှ ပြန်မှာ ဆို၊ ဘာတွေဖြစ်လို့လဲခွန်လင်းရယ် … ငါ့ကိုပြောပါဦး"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဟ … အလုပ်ရှိလို့ ပြန်တာပဲ၊ ဘာလဲ … နင့်ကို စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ပြီး ငါကပြန်တယ်လို့ထင်လို့လား၊ ကလေးကလားတွေ အတွေးမချော်နဲ့နော် မ,ဇော်"

သူကပင် တစ်ပြန်နှစ်သိမ့်လိုက်ရပါသေးသည်။ ဒီသူငယ် ချင်းမလေးဟာ နဂိုကတည်းက စိတ်ဆင်းရဲဒဏ်တွေ ပိနေတာ။

သူ့ကြောင့် ဖိစီးမှုတွေ ထပ်မဖြစ်စေချင်တော့။ ဒါ သူရဲ့စေတနာ အမှန်ပင်။

"မဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ နင်က ချက်ချင်းကြီးပြန်မယ် ထ ဖြစ်တော့ ငါက ညှို့ဝတ်မကျေသလို ဖြစ်သွားရတာပေါ့"

"မဆိုင်ပါဘူးဟာ၊ နင်သာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေ၊ အရေး အကြောင်းရှိလည်း ငါ့ဆီဖုန်းဆက်ပေါ့၊ ပြီးတော့ နင်တို့အိမ် ထောင်ရေးအတွက် သားတွေသမီးတွေမွေးဦး၊ တို့နိုင်ငံမှာဆို ကလေးတွေမွေးမှ အိမ်ထောင်ကစိုပြေတာကိုး"

"အေးပါဟဲ့"

မ,ဇော်က ရှက်ရိပ်ဖြာကာ ခေါင်းငုံ့ရင်းဆိုသည်။ "နင် ပြောတဲ့အတိုင်းလည်း ဖြစ်လာတော့မှာနဲ့တူပါတယ်" လို့ မ,ဇော် က စိတ်ထဲမှရေရွတ်မိပါသည်။

"မ,ဇော်"

ခွန်လင်းရဲ့ခေါ်သံ။ လှိုက်မောတုန်ခါနေသလို။ မ,ဇော် က ဆတ်ခနဲမော့ကြည့်သည်။ အို … လင်းရဲ့မျက်လုံးထဲ၌ မျက် ရည်ကြည်တွေ ဝေ့ဝဲနေသယောင်။ မ,ဇော် ယန်းသွားရသည်။ လင်း ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်ဆိုသော သနားသည့်စိတ်က သူမထံ တွယ်ဝင်ရောက် လာမိပါသည်။ လင်းရဲ့မျက်ရည်တွေဟာ သူမအတွက်တော့ ခံနိုင်ရည်မရှိတာ အမှန်ပင်။ ယောကျ်ားတွေ ဟာ အလွန်စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သူတွေလို့ သူမ ကြားဖူးတာ အမှန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ။ အခုတော့ လင်းမျက်ရည်တွေက သူမကို အငိုက်မိသွားစေသည်။

"ဘာလဲ ခွန်လင်း … နင် ဘာပြောမလို့လဲ"

"ငါ့ကို … ငါ့ကို ခဏလောက်ဖက်ထားပေးပါလားဟင်"

မ,ဇော်က ဆတ်ခနဲတုန်အောင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားရပေမယ့် လင်းမျက်ရည်တွေကြောင့် သူမက စိတ်ထိန်းထားလိုက်ရတော့။ မ,ဇော်က လက်နှစ်ဖက် ဆန့်တန်းပေးလိုက်သည်နှင့် လင်းက ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို သူမရင်ခွင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကာ၊ ပခုံးပေါ်၌ မျက်နှာခဏအပ်ထားပါသည်။ သူမကတော့ ဘယ်လိုမှ မခံစားရ။ လင်းကတော့ ဘယ်လိုနေမလဲမသိ။ ခဏပါပဲ။ သူမပခုံးပေါ် လင်းပြန်ခွာသောအချိန်တွင် လင်းမျက်နှာက မျက်ရည်တွေ ခြောက်သွားလေပြီ။

"ကျေးဇူးပါပဲ မ,ဇော် … နင် ပျော်ရွှင်ပါစေ"

လင်းမျက်နှာက အလိုပြည့်သွားသော ကလေးတစ်ယောက်နှယ်။

"နင် ဘယ်တော့လောက် ပြန်လာမလဲဟင်"

သူမက မေးသောအခါ လင်းက ခေတ္တတွေဝေသွားပြီး …

"ဒီတစ်ခေါက် ငါနည်းနည်းကြာမယ်၊ နင် သားသမီးမီးတွေမွေးပြီးတဲ့အချိန်လောက်မှပဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့"

လို့ သူကဆိုကာ သူမလေးကို အရင်ကျောခိုင်းပစ်လိုက်ပါသည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ တိတ်တဆိတ် ဆုတောင်းမိသား။ သူငယ်ချင်းလေး ပျော်ရွှင်ပါစေဆိုပြီးတော့ပေါ့။ ထိုမြင်ကွင်းအား အစမှအဆုံး ဒေါသတကြီးကြည့်နေသော လူတစ်ယောက်ကတော့ …

"အလကား … သူများမိန်းမကို ကြာခိုချင်တဲ့အကောင် … ပြန်တာပဲအေးတယ်၊ ဟိုကလည်း တလွမ်းတဆွေးပုံနဲ့ ကြည့်နေတာချား … တွေ့မယ် မမဇော်၊ နင်လည်း တွေ့ဦးမယ်"

လို့ ဒေါသတကြီး ကြိမ်းမောင်းလျက် ရှိပါတော့သည်။

လင်းပြန်သွားပြီးသောအခါ သူမတို့အုပ်စုသာ ချောင်းသာ၌ ပျင်းခြောက်ခြောက်ကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူကလည်း မ,ဇော်အပေါ် ဆက်ဆံသည်က အရင်လိုမဟုတ်တော့။ Breakfast စားရန်လာမခေါ်။ လမ်းလျှောက်ထွက်ရန် လာမခေါ်။ သူ့ဟာသူပင် တသီးတသန့်နေရသောအခါ ကြေကွဲရသူက မ,ဇော်ပါ။ ဒီကြားထဲ …

"တွေ့တယ်မလား။ နင့်ရဲ့ကြိုး စိတ်ထားမကောင်းတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ၊ ခွန်လင်းရှိတုန်းကတော့ နင့်အနား တပူးကပ်ကပ်နဲ့ ဟော … ခွန်လင်းလည်း မရှိတော့ရော နင့်ဘာနံ့ဂလိုရှေ့ ခြေဦးဘောင် မလှည့်တော့ဘူး"

သက်မာက ထိုးနက်လိုက်၏။ သော်ကလည်း …

"ဒါကိုပဲ သူက ပျော်ဝင်ချင်နေသေးတယ်လေ၊ ဟိုက မစမ်းမမှန်တဲ့ဥစ္စာ၊ ငါကတော့ ခွန်လင်းကိုပဲ သနားတယ်"

ဆိုတာကတစ်မျိုးနှင့် သူမမှာ ခံနိုင်ရည်မရှိတော့။ အဆုံးဆုံးမှာ မိုးဇော်တို့သယ်လာသော သတင်းပင်ဖြစ်၏။

"သေချာရဲ့လားဟယ်"

"သေချာပါတယ်၊ ဒီကောင် ဘာနံ့ဂလိုတစ်လုံးကျော်က မကြီးနဲ့ အကြည်စိုက်နေတာ တော်တော်ကြာပြီဟ၊ ဟိုက ပထမတော့ မ,ဇော်နဲ့တွဲတာတွေ့ထားတော့ ဘာညာနဲ့တော်ကိ ပွားတာ၊ ဒီကောင်ကလည်း တော်ကီနိုင်တယ်လေ၊ ပြန်ပွား လိုက်တာ မကြီး ကြွေပါလေရောလား"

ဒီစကားက သူမဆီကို တိုက်ရိုက်ရောက်လာတာ မဟုတ်။ သက်မာတို့နှင့် စကားဝိုင်းဖွဲ့နေတာကို သူမက တ ဆင့်ပြန်ကြားရတာဖြစ်သည်။ ရက်စက်လိုက်တာကြိုးရယ်။ နင်က မာယာတွေနဲ့ ငါ့ကိုချည်နှောင်ပြီး မျှော်လင့်ချက်တွေအများကြီး မို့သတ်ပစ်ခဲ့တာကိုး။ မ,ဇော်သည် တွေးရင်း ရင်ထဲဝမ်းနည်းက တလှပ်လှပ် ဖြစ်လာရ၏။ အမြင်အာရုံတွေ မသဲကွဲတော့၊ ရိပ်…

ရိပ်ခနဲ။ အဲဒီနောက် မိုရာအခန်းဘောင်ကို လှမ်းဆွဲပေမယ့် မမှီ ဘော့။ သူမ ယိုင်လဲကျသွားပါတော့သည်။ အခန်းတွင်း လဲပြို သံကြောင့် ဘာနံ့ဂလိုရှေ့ဝရန်တာ၌ စကားဖောင်ဖွဲ့နေသော သက်မာတို့အုပ်စု ဝင်လာသောအခါ မ,ဇော်က ကြမ်းပြင်ပေါ် တွင် ခွေခွေလေးလဲ၍နေပြီ။ သော်သည် အလန့်တကြား ပြေးထူ ပွေ့ပြီး …

"ဟဲ့ … မဇော်၊ အဲလေး … လုပ်ကြပါဦး၊ မိုးဇော်က ဆရာဝန်ခေါ်ပါဟဲ့၊ သက်မာရေ … ခေါ်ပါဦး မ,ဇော်ကို"

ဆိုကာ အခန်းထဲ၌ ယောက်ယက်ခတ်သွားရပါတော့ သည်။ ဖိုးစိုမ်ပူပန်ခြင်းကြောင့် ဆရာဝန်သည် အချိန်မဆိုင်းဘဲ ခဏလေးရောက်လာ၏။ မ,ဇော်ကိုကား ခုတင်ပေါ်ပွေ့တင် ထားပြီးဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာသည် မ,ဇော်အား လိုအပ်သော စမ်းသပ်မှုတွေ ပြုလုပ်ပြီးချိန်တွင် …

"လူနာက အိမ်ထောင်ရှင်လား"

မဆီမဆိုင်မေးခွန်းကြောင့် သူမတို့အားလုံး ကြောင် သွားရ၏။ ပြီးမှ သက်မာက …

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဒါဆိုရင်တော့ သူ့ယောက်ျားဝမ်းသာအောင် ပြော လိုက်တော့ဗျို့၊ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဆိုတာလေ"

"ရှင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဗျာ"

အာမေဒိုတ်တွေက အကျယ်ကြီး။ ဆရာဝန်ထွက်သွားတဲ့အထိ သူတို့တစ်အုပ်စုလုံးက ကြက်သေ,သေနေတုန်း။ အရင်ဆုံး သတိဝင်လာသူက ဝင်းဗို။

"ဟော့ကောင်တွေ ကြိုး … ကြိုးကိုသွားပြောရမယ့်ကိစ္စကွ"

လို့ သတိတရအော်လိုက်သောအခါမှပင် သူတို့တွေအားလုံးက ကြိုးကိုသတိရကြ၏။ ဒီတော့မှ မိုးဇော်တို့အုပ်စုက ကြိုးကို အ သည်းအသန် ရှာကြတော့သည်။ တွေ့ပါပြီ ကြိုးက။ ကမ်းခြေပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထီးတစ်ချောင်းအရိပ်ကိုခိုပြီး လေညင်းခံနေ၏။ သူတို့က ကြိုးဆီ ဝမ်းသာအားရ ပြေးသွားကြသည်။ သူတို့ ဝမ်းသာသလို ကြိုးလည်း ဝမ်းသာမည်ဟု ထင်ပါသည်။

"ဟာကွာ …. မင်း ရှာလိုက်ရတာ၊ ဒီမှာ အရေးကြီးသတင်းပါတယ်ကွ"

လင်းသစ်က အမောတကောပြောပေမယ့် ကြိုးအကြည့်က ပင်လယ်ဆီမှမခွာဘဲ …

"ပြောလေ"

"မ,ဇော် … မ,ဇော်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီကွ"

လင်းသစ်နှုတ်ဖျားက ထွက်ကျသွားသော စကားတ

ခွန်းက စီးပိုင်လို့နေသည်။ ကြိုးကိုယ်စား ဝမ်းသာတာလည်းပါမည်။ ဒါပေမဲ့ ကြိုးက မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်ပါ။

"ဟော့ကောင် … မင်းဝမ်းမသာဘူးလား"

မိုးဇော်က ကြိုးရဲ့ပခုံးကိုလှုပ်ပြီးမေးသည်။ ကြိုးကမျက်မှန်ကိုချွတ်သည်။ ပြီးတော့ သူတို့အားလုံးကို ခြုံငုံကာမထီတရိပြုံး၏။

"ဘာကိစ္စဝမ်းသာရမှာလဲ … ငါ့ကိုယ်ဝန်မှ မဟုတ်တာ"

"ဘာ"

အဲဒီဘာက ဝင်းဗိုဆီကပါ။ အတော်ကျယ်လောင်ပါသည်။

"မင်းဘာစကားပြောတာလဲ ကြိုး၊ ဒါ မင်းမိန်းမကွ၊ မင်းရဲ့ တရားဝင်မိန်းမ"

"တရားဝင်မိန်းမပေမယ့် မင်းတို့မသိသေးတဲ့ကိစ္စတွေအများကြီးရှိပါတယ် ဝင်းဗို၊ ငါနဲ့ မ,ဇော်နဲ့က ယူသာယူခဲ့ကြတာ၊ လင်မယားအရာ မမြောက်ခဲ့ဘူး"

"ဘာ … "

ဒီတစ်ခါဘာက ပို၍ကျယ်ပါသည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့ လင်မယားအရာ မမြောက်ခဲ့ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဒီကိုယ်ဝန်အတွက် ငါဝမ်းမသာတာ တရားပါတယ်နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုးက ပြောပြီးတာနှင့် သူတို့အနားမှ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာ ဒေါသတွေက ဗလောင်ဆူနေပေပြီ၊ ဒါ သူ့ကို သက်သက် ချောက်တွန်းတာ။ ချောင်ပိတ်ဖမ်းတာပါ။ မဇော်နှင့် လွယ်လွယ်နဲ့ လှည့်စားလို့ရတဲ့လူတွေထဲမှာ ငါမပါဘူးလို့ ကြိမ်းဝါးရင်းပေါ့။ သူ ရန်ကုန်ပြန်ရန် ပြင်ဆင်ရတော့မည်။

[အခန်း—၁၅]

"ဒါဖြင့် သူက ဒီကိုယ်ဝန်ကို သူ့ဟာဆိုတာ ဝန်မခံဘူးပေါ့"

"ဝန်မခံရုံတင်မကဘူး၊ အခု ရန်ကုန်ပြန်သွားပြီတဲ့၊ ဒီမနက်ကမှ ငါ Reception က စုံစမ်းရတာ"

ဝင်းဗိုကပြောသည်။ မျက်နှာပေါ်မှာ မေးကြောတွေက ထောင်ထလို့။ မ,ဇော်အတွက် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်နေသည့်ဆိုတာ ထင်ရှားပါသည်။ ဒီကောင့်လုပ်ပုံက လူမဆန်တာတော့ ပေါ်လွင်နေပေပြီ။

"ဘာလဲဟ … ဒါ ဒီကောင် သက်သက်ညစ်တာ၊ သူနဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှရတဲ့ကိုယ်ဝန်ပဲ သူ တာဝန်မယူ …"

"နေပါစေတော့ သက်မာ"

စကားမဆုံးလိုက်။ နောက်ကပေါ်ထွက်လာသော အသံကြောင့် တစ်ဖွဲ့လုံး အံ့သြစွာ၊ နောက် ထိတ်လန့်စွာ လှည့်ကြည့်မိသည်။ မ,ဇော်။ နှုတ်ခမ်းတွေက တင်းတင်းစေ့ပိတ်ကာ

သက်နိုင်ရဲ့ဘဝ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်ဝန်းတွေက အရောင်တလက်လက်ထွက်နေသည်ဟုထင်ရ၏။

"ဟဲ့ … မ,ဇော် နားနေလေ၊ အားကရှိသေးတာမဟုတ်ဘူး၊ ခေါင်းကွေ့တာတွေ မြန်မုန်းလာဦးမယ်"

"ရပါတယ်"

မ,ဇော်က အဲဒီလိုပြောရင်း နုတ်ခမ်းထောင့်ကွေးရုံလေး ရယ်၏။ ထိုအပြုံးက သိပ်ကြောက်စရာကောင်းသည်လို့ သူတို့ ခံ စားမိပါသည်။

"မဟုတ်သေးဘူးလေ မ,ဇော်"

လင်းသစ်အပြောကို သူမက လက်ကာတားမြစ်၏။ ပြီးမှ …

"သူတာဝန်မယူချင်တာကို ငါက အတင်းကြီး ရောပယူပါလို့ မပြောချင်ဘူး၊ နောက် ဘယ်တော့မှာ ပြောမှာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ရပါတယ် သက်မာ၊ ဒီကမလေးကို ငါ သတ္တိရှိရှိဖွေးပြမယ်"

မ,ဇော်ကပြောပြီး အခန်းထဲလှည့်ဝင်ခဲ့သည်။ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ရှက်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်းတွေက သရုပ်ခွဲမရအောင် ရင်ထဲမှာရောမွှေလျက်။ နာကြည်းသည်။ ဒီ့ထက်မက သူ့ကို နာကြည်းချင်သည်။ ရှိပါစေတော့။ သူမဘဝနှင့် သူမပင်။ သူ့အမုန်းထံတွင် သူမအပြင် ဒီရင်သွေးလေးကို ထပ်မနစ်စေချင်တော့။ မ,ဇော် ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် သူမက ဘယ်သူ့မှသတိမထားမိခင်

အချိန်လေး၌ အကောင်အထည်ဖော်လိုက်သည်။ ကျန်ခဲ့သောသူတွေက ချောင်းသာမှာ ခေါင်းတောက်ကုန်ပြီ။

"မ,ဇော် မရှိတော့ဘူး"

ဆိုတာနှင့် ချောင်းသာကမ်းခြေ ဘက်စုလုံးရော ရွာထဲကိုပါ သူငယ်ချင်းတစ်အုပ်စုလုံး ရှာသည်။ မတွေ့။ နေက တစ်စ ထက်တစ်စ မြင့်လာသည်။ မ,ဇော်ကို အရိပ်အယောင်ပင် မမြင်ရတော့။ မိုးဇော်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး အစီအစဉ်ဆွဲသည်။

"တဲ ငါတို့ရန်ကုန်ပြန်မယ်၊ ကြီးကို ဒီအကြောင်းတွေ အကုန်အသိပေးမယ်"

"ရှေ့ … မိုးဇော်"

သက်မာကမ်းပေးတာက မိနစ်မပတ်နာရီလေး။ သို့ပေမယ့် အင်္ဂါမစုံရှာ။ သော့သီးတံလေးပြုတ်၍ နာရီကမသွားနိုင်။ မိုးဇော်က နာရီကို သဘောမပေါက်သလို ငုံ့ကြည့်ပြီး …

"ဘာလဲ … ဒါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

"နင်တို့သူငယ်ချင်းကြီးကို ပေးလိုက်လို့ မ,ဇော်က မှာသွားတာပဲ၊ ငါတို့ အဲဒီအဓိပ်ကို မလိုက်တော့ဘူး၊ ဒင်းမျက်နှာကို တစ်ခါမြင်ရင် မ,ဇော်အတွက် တစ်ခါစိတ်နာလွန်းလို့"

သက်မာကပြတ်သည်။ သော်ကလည်း သက်မာသဘောအတိုင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ချောင်းသာကအတူပြန်လာပြီး ရန်ကုန်မြေထဲ ခြေချတာနှင့် လူချင်းခွဲသည်။ မိုးဇော်တို့ုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်က ကြိုးအိမ် တန်းသွား၏။

"အဘ ... ကြိုးရှိလား"

ခြံစောင့်အဘက သူတို့ ခဏခဏလာနေကျဖြစ်၍ ရင်းနှီးနေပါပြီ။

"အေး ... ရှိတယ်၊ အထဲမှာ တီဗီကြည့်နေတာယ်နဲ့တူတယ်၊ မ,ဇော်ရော"

အဘရဲ့အမေးကို သူတို့ ဘယ်သူမှမဖြေ။ ဒီမေးခွန်းမျိုး ကြိုးမေးရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမည်လဲလို့ သူတို့က တွေးထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

"ကြိုး"

ဧည့်ခန်းဆိုဖာပေါ်၌ ခပ်လျောလျောမှီကာ ထိုင်နေသော ကြိုးကို အခန့်သားတွေ့ရသည်။ သူတို့ခေါ်သံကြောင့် ကြိုးကလှည့်ကြည့်ပြီး ...

"ထိုင်လေ"

"ငါတို့ ထိုင်ဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူး"

"ဘာအယူခံဝင်ဖို့ လာတာလဲ"

"မင်းကို ဒါလေးပေးဖို့လာတာ"

မိုးဇော်ကတော့ သော့သီးမဲ့နာရီလေးကို ကြိုးထံပစ်ပေးလိုက်၏။

"ဒါက ..."

BURMESE CLASSIC .com

"မင်းကို မ,ဇော်က ပေးခိုင်းလိုက်တာ"

ကြိုးက နာရီကိုလှည့်ပတ်ကြည့်ရင်းမှ ဟောင်းလောင်းပေါက်ဖြစ်နေသော သော့တံနေရာကို တွေ့ရသောအခါ ရင်ကထိတ်ခနဲခုန်သွားရ၏။ နေပါဦး ... ဒီနေရာကို သူရင်းနှီးနေသလိုပဲ။ ခဏပါပဲ။ သူ့အာရုံထဲ၌ အိပ်ရာခင်းပေါ်ကျနေသော ပစ္စည်းလေး တစ်ခု။ အဲ့ညက သူ မူးလာသည်။ မ,ဇော်က အခန်းထဲထိ ဆွဲပို့သည်။ နောက် သူ့အိပ်ရာခင်းပေါ်မှာ ...

"ဟောကောင်တွေ ... ဒီမှာ ခဏနေဦး"

သူက ကမူးရှူးထိုးဖြင့် အိပ်ခန်းထဲ ပြေးဝင်လာ၏။ အံဆွဲကိုဖွင့်ကာ မွှေနှောက်ရှာသည်။ အံဆွဲထောင့်ဆုံး၌ ကပ်နေသော ပစ္စည်းလေး။ နာရီအပေါက်ထဲထည့်ကြည့်သောအခါ အံဝင်ခွင်ကျပေမယ့် နာရီလက်တံက လည်မလာ။ ဒါ ကျွမ်းကျင်သူတွေ ပြင်ဆင်မှ ပြန်ကောင်းမည်ဆိုပါက သူနှင့် မ,ဇော် အကြား။ သူ အိပ်ခန်းအပြင် ပြန်ပြေးထွက်လာ၏။ ဟိုကောင်တွေက ဧည့်ခန်းထဲမှာ ငူတူတူ နားမလည်သောမျက်နှာဖြင့် ထိုင်စောင့်နေသည်။ သူ အားလုံးကို သတိရပြီ ...

"မ,ဇော် ... မ,ဇော် ဘယ်မှာလဲ"

ထိုစကားက သူ့နှုတ်ဖျားမှ အလျင်လိုမှာ။ သူ့ရင်ထဲ၌လည်း အလျင်လိုစွာ မ,ဇော်ကို လိုအပ်နေသည်ပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

------------------- ။

မ,ဇော် မြို့ကလေးကိုပြန်ရောက်တာ နှစ်ရက်ခန့်ရှိပြီ။ အဖေနှင့်အမေကို သတိရ၍ပြန်လာသည်ဟု လိမ်ထားသည်။ အဖေက ဘာမှမပြောပေမယ့် အမေကတော့ သူမကိုဖက်ပြီး ငိုကာ..

"ဒီမှာ ပျော်သလောက်နေ"

တဲ့။ သူမကတော့ အိမ်မှာ အချိန်ပြည့်မနေပါ။ ရွာနောက်ဘက်က စမ်းချောင်းလေးနားပဲ အမြဲလာထိုင်ဖြစ်တာပါ။ မာချိုကတောင် ပြောသား ...

"နင်ကတော့ ဒီနေရာကို ကမ်းထရိုက်ဆွဲထားဘာပဲ"

တဲ့လေ။

"ငါ့အတွက် လွမ်းစရာကောင်းတဲ့ နေရာမို့ပါ"

သူမက ပြန်ပြောမိသည်။ မာချိုကတော့ သူငယ်ချင်းမို့ နားလည်ပါသည်။ သူမကလည်း အကြောင်းစုံပြောပြထားသည်ကိုး။ ထို့ကြောင့် တစ်ခါတစ်ခါ ...

"မြင်းစီးပြီး တောအုပ်ထဲမသွားချင်ဘူးလား မ,ဇော်"

လို့ သူမကို စနောက်တတ်ပါသည်။ သူမက ထိုအခါကျတော့ ယဲ့ယဲ့ကလေး ပြုံးပြတတ်ပါ၏။ အခုလည်း ဒီစမ်းချောင်းလေး သူမ ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။ စမ်းချောင်းဘေး၌ မြင့်မားစွာ

ပေါက်နေသော ကံ့ကော်ပင်ကြီးရှိ၏။ ကံ့ကော်ပင်စည်ကြီးကို မှီပြီး သူမက ထိုင်ရင်း မှေးခနဲအိပ်ပျော်သွားသည်။ အိပ်မက်ထဲ၌ ကြိုးက သူမအား ပန်းတစ်စည်း လက်ဆောင်ပေးပါသတဲ့။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း မွှေးသရမ်းလေသောကြောင့် သူမကိုယ်ပေါ်သို့ ကံ့ကော်ပွင့်တွေ တဖြည်းဖြည်းကြွေကျ၏။ လေလံသောအရာ တစ်ခုပါ ပြုတ်ကျလာသော အထိအတွေ့ကြောင့် သူမက အလန့်တကြား မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိချိန်တွင် မ,ဇော်ရင်ဘတ်ပေါ်၌ သော့တံတပ်လျက်သား စက်လည်ပတ်လျက်ရှိသော နာရီလေးနှင့်အတူ သူမရှေ့တည့်တည့်၌ ကြိုး။

"မ,ဇော်"

သူ့ခေါ်သံက နူးညံ့စွာပျံ့ဝဲလာ၏။ မ,ဇော်က ဒါကို အိပ်မက်ထင်တုန်း။

"ကြိုး ... ကြိုးအစစ်ဟုတ်ပါတယ်နော်"

ကြိုးက သူ့အား မသေချာသလိုကြည့်နေသော မ,ဇော်အား ပခုံးလေးမှဆွဲယူ၍ ရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ နဖူးပြင်လေးကို ဖွဖွလေး နမ်းရှိုက်၏။

"မ,ဇော်ရယ်..ငါတောင်းပန်ပါတယ်၊ ငါမှားသွားတယ်၊ နင် ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါလားဟင်၊ နှစ်ဆတိုးတဲ့အချစ်တွေနဲ့ ငါ နင့်ကိုကြင်နာပါမယ်၊ ယုယပါ့မယ်၊ နင့်ဘေးနားမှာ စောင့်ရှောက်ခွင့်ပေးပါမ,ဇော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဟင်း … ဒီလိုလွယ်လွယ်နဲ့ကျေပြီးလား"

မ,ဇော်က လည်တိုင်လေးပင့်ကာ ခပ်မဲ့မဲ့လေးမေး၏။ နှုတ် ခမ်းထူပြည့်ပြည့်တွေက သူ့ရင်ကို ပရမ်းပတာခုန်စေသည်။

"နင်က မကျေနိုင်ဘူးဆိုပါတော့"

"မကျေဘူးဆိုရင် နင်ဘာလုပ်မလဲ"

"ငါက အနမ်းမိုးတွေနဲ့ပဲချော့မှာပေါ့ မ,ဇော်ရယ်"

သူ့အသံက တုန်ခါပွာရိဝေလျက်။ အနမ်းတွေက သူမ မျက် နှာအနှံ့အပြား။ နှုတ်ခမ်းတွေပါ နွေးထွေးရှိန်းမြသွားသည်။ မ,ဇော် က သူ့မျက်နှာကို အတင်းတွန်းထုတ်ရင်း …

"အရမ်းမလုပ်နဲ့ကြိုး၊ အထဲမှာ ကလေးလေးရှိတယ်"

"သိသားပဲ … ကဲ … ကလေးလေးရေ မျက်စိခဏမှိတ် ထား၊ ဒီမှာ ကလေးအမေကြီးကို ချော့လိုက်ဦးမယ်"

သူက သူမအား ပိုမိုတင်းကြပ်စွာပွေ့ပိုက်ရင်း အနမ်းချို တွေနှင့်ချော့ရင်း … ။ စမ်းချောင်းကလေးကတော့ အနမ်းကြမ်း သော ဒီပလူးပလဲစုံတွဲအား ရှက်၍ထင်ပါရဲ့။ ခေါင်းကြီးငုံ့ပြီး စီး ဆင်းနေသည်။ တကယ်တော့ အချစ်သည် ကမ္ဘာလောကကြီး တစ်ခုလုံးအား အသက်ဝင်လှုပ်စေသောအရာပင် မဟုတ်ပါ လား။

နှလုံးသားသည်းနုမှ လေးစားစွာဖြင့်

သက်ပိုင်ရဲ

ဝေဖန်အကြံပြုစာများ
ပေးပို့လိုပါက

==================

သက်ပိုင်ရဲ့စာပေ

အမှတ် (၁၅၉)၊ စင်းရဲ့ကျော်ရွာ (၂) လမ်း။

(၅) ရပ်ကွက်၊ တောကျော်ရွာတွင်း၊ ဧရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

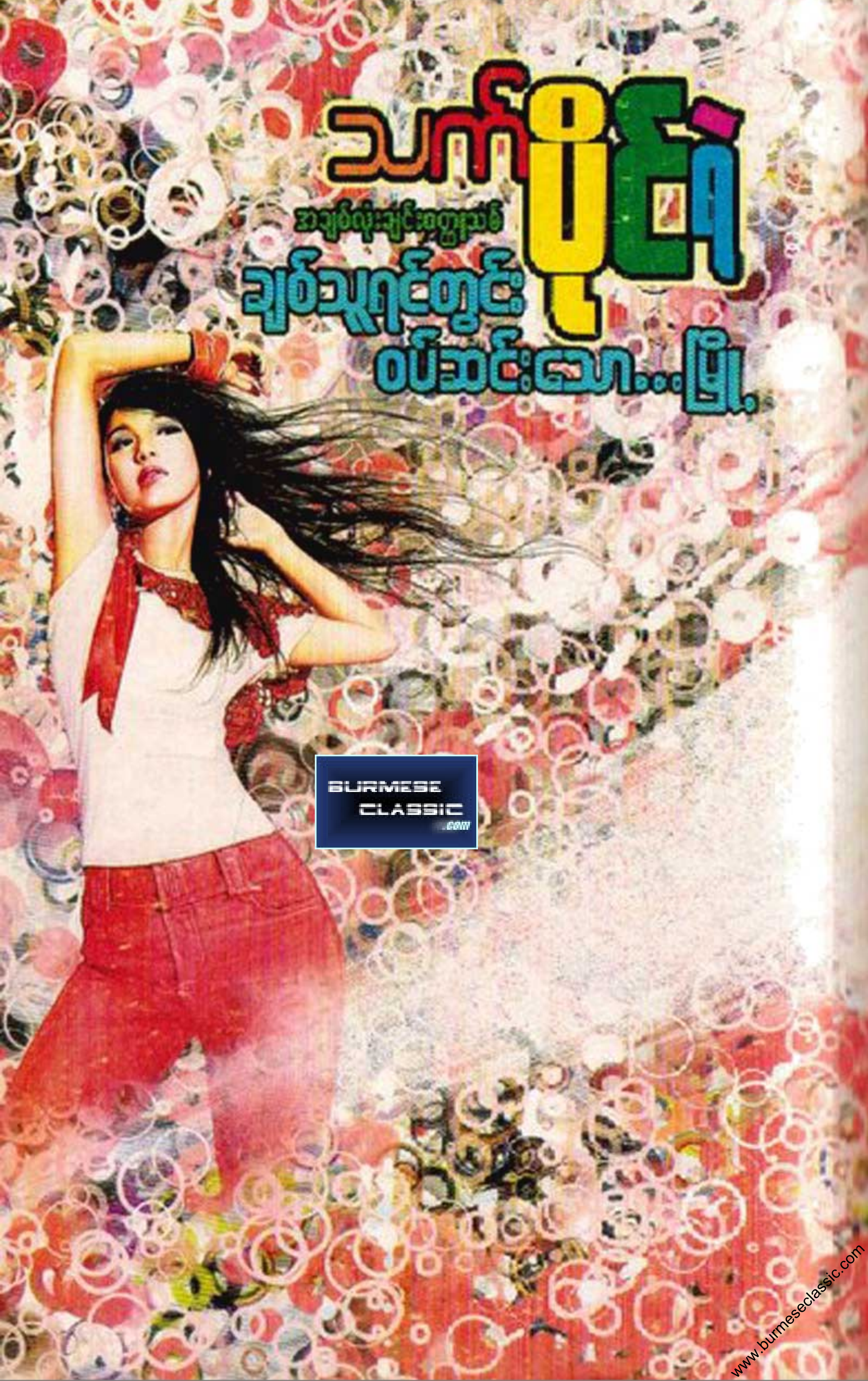

www.burmeseclassic.com